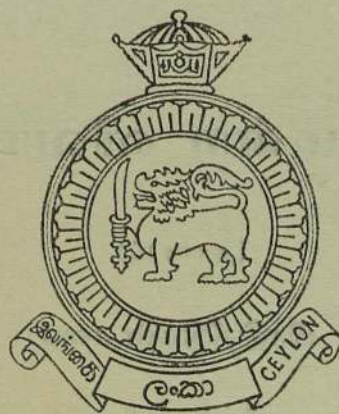

74 වන කාණ්ඩය
8 වන කලාපය

බද්ද
1967 අගෝස්තු 30

පාර්ලිමේන්තු විවාද

(හැන්සාඩ්)

නියෝජිත මන්ත්‍රී මණ්ඩලයේ

නිල වාර්තාව

අත්තිකාරම් ප්‍රධාන කරුණු

ප්‍රශ්නවලට වෘත්තික පිළිතුරු [නි. 2041]

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68 [දහසය වන වෙන් කළ දිනය]
[නි. 2053] :

ශ්‍රී 70-76 සහ 85 කාරක සභාව විසින් සලකා බලන ලදී.

பாராளுமன்ற விவாதங்கள்

(ஹன்சார்ட்)

பிரதிநிதிகள் சபை

அதிகார அறிக்கை

பிரதான உள்ளடக்கம்

வினாக்களுக்கு வாய்மூல விடைகள் [ப. 2041]

ஒதுக்கீட்டு மசோதா, 1967-68 [ஒதுக்கப்பட்ட பதினாறாம் நாள்] [ப. 2053] :

குழுவில் ஆராயப்பட்ட தலைப்புக்கள் 70-76 ; 85

Volume 74
No. 8

Wednesday
30th August 1967

PARLIAMENTARY DEBATES

(HANSARD)

HOUSE OF REPRESENTATIVES

OFFICIAL REPORT

PRINCIPAL CONTENTS

ORAL ANSWERS TO QUESTIONS [Col. 2041]

APPROPRIATION BILL, 1967-68 [Sixteenth Allotted Day] [Col. 2053]:
Considered in Committee Heads 70-76 and 85

வாசிக பிழிதூர்

வாசிக பிழிதூர்

நிபைசை மன்றி மனவலய

பிரதிநிதிகள் சபை

House of Representatives

1967 அகஸ்ட் 30 வன லுடா

புதன்கிழமை, 30 ஓகஸ்ட் 1967

Wednesday, 30th August 1967

பு. ஸ. 9.30 மன்றி மனவலய டீப் விய
நிபைசை கலாநாயகனா [பீ. டி. ஸீரலி கோரலா
மனா] இலாசனாருல் விய.

சபை, மு. ப. 9.30 மணிக்குக் கூடியது. உபசபாநாய
கர் அவர்கள் [திரு. எஸ். சி. ஷேனி கொறயா] தலைமை
தாங்கினார்கள்.

The House met at 9.30 A.M., MR. DEPUTY
SPEAKER [MR. S. C. SHIRLEY COREA] in
the Chair.

புனவலய வாசிக பிழிதூர்

வினாக்களுக்கு வாய்மூல விடைகள்

ORAL ANSWERS TO QUESTIONS

மென்மோலெவென் நியாச ஸேசனா
குமிய, மார

பெந்தோட்டகேவத்த வீடமைப்புத்திட்டம், மாத்தறை
BENTOTAGEWATTE HOUSING SCHEME
MATARA

1. ஸி. யூ. துடாவே மிய. (மார)

(திரு. பி. வை. துடாவ—மாத்தறை)

(Mr. B. Y. Tudawe—Matara)

கமீகர், டீகிரிசை ஸ நியாச அமரி
மென் அபு புனய: (அ) மார மென்
மோலெவென் நியாச ஸேசனா குமிய
அயன் நியாச ஸ ஓவம் ஸடா ரசென்
விய கர்ன டே மூல வென் வென் வல
யென் லுடா ஸடா கர்னவா? (அ)
மென் நியாசயெக ஓவகவி புமனய வர்ன
அபி மோலெவென்? (ஆ) மோலெவென் ஸ
be paid? (e) If not, why?

யே மோன்டேஃசி அபு மென் நியாசவலய
விடலி லுடா ஸடா கர்ன மெனென் புமாத் வி
அயன் மென்? (அ) மென் நியாசயென்
ஸடா அய கர்ன லென் மாயிக மூல (டூ.
42) மெலிமென் மோலென் டேனகூ அபகஸு
அரி மெனென் லுடா மாயிக மூல அபகூ
காலய டீகர் கிரிமென் லுடா லகை வென்
வா? (ஆ) மோ லசே கமி, லீ மென்?

தொழில், தொழில் வசதி, வீடமைப்பு
அமைச்சரைக் கேட்ட வினா: (அ) மாத்
தறையில் பெந்தோட்டகேவத்த வீடமைப்புத்
திட்டத்திற்குச் சொந்தமான காணிகளுக்கும்
வீடுகளுக்கும் அரசாங்கம் செலவு செய்த
பணத்தைத் தனித்தனியாகக் கூறுவாரா?
(ஆ) ஒரு வீட்டின் தளப் பரப்பு சதுர அடி
யில் எவ்வளவு? (இ) ஒப்பந்த விதிகளின்
படி இவ் வீடுகளுக்குக் கொடுக்கப்படவேண்
டிய மின்சாரம் இதுவரை கொடுக்கப்படாத
தேன்? (ஈ) குத்தகைக்குக் குடியிருப்பவர்
களில் பலர் மாதக் குத்தகையை (ரூ. 42)
கொடுக்கக் கஷ்டப்படுகிறார்களாகையால்,
மாதக் குத்தகையைக் குறைத்து, குத்தகை
கொடுக்க வேண்டிய காலத்தை அதிகரிப்
பாரா? (உ) இல்லையெனில் ஏன்?

asked the Minister of Labour, Em-
ployment and Housing: (a) Will he
state, separately, the sum of money
expended by the Government on the
houses and the land belonging to the
Bentotagewatta Housing Scheme in
Matara? (b) What is the floor area
of a house in square feet? (c) Why
has the supply of electricity to these
houses in terms of the conditions of
the agreement been delayed so far?
(d) Since many tenants find it diffi-
cult to pay the monthly rental
(Rs. 42) will he agree to reduce the
monthly rental and extend the period
of time over which the rental shall

වෘත්ති විලිඳුරු

చీజ్. ౬ చీజ్. తయ్యింకా తయ్యి.

(திரு. எஸ். டி. எஸ். ஜயசிங்ஹ)

(Mr. S. de S. Jayasingha)

මත්ත්‍රිතුමා ඒ සම්බන්ධව කරුණු ඉදිරිපත් කරනවා නම් පරීක්ෂණයක් කිරීමට නිතරම ලැස්තියි.

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා

(உப சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Deputy Speaker)

Question No. 2.

භාමණි ජයසූරිය මයා. (අධ්‍යාපන හා සංස්කෘතික කටයුතු පිළිබඳ පාර්ලිමේන්තු ලේකම්)

(திரு. காமனி ஜயசூரிய—கல்வி, கலாசார விவகார அமைச்சரின் பாராளுமன்றக் காரிய தரிசி)

(Mr. Gamani Jayasuriya—Parliamentary Secretary to the Minister of Education and Cultural Affairs)

One week's time is required to answer this Question.

ප්‍රශ්නය මතු දිනකදී ඉදිරිපත් කිරීමට නියෝග කරන ලදී.

வினாவை மற்றொரு தினத்துக்குச் சமர்ப்பிக்கக்
கட்டளையிடப்பட்டது.

Question ordered to stand down.

නිවෙස්ප්‍රිය කථානායකතුමා

(உப சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Deputy Speaker)

Question No. 3.

ବିଶ୍ୱକର୍ମା ଓଷା.

(திரு. ஜயசூரிய)

(Mr. Jayasuriya)

I want one month's time to answer this Question.

ප්‍රශ්නය මතු දිනකදී ඉදිරිපත් කිරීමට නියෝග කරන ලදී.

வினாவை மற்றொரு தினத்துக்குச் சமர்ப்பிக்கக்
கட்டளையிடப்பட்டது.

Question ordered to stand down. 1964, (ii)

වෘත්තික පිළිතුරු

රත්නපුර දිස්ත්‍රික්කයට ශ්‍රාම සංවර්ධන
පොදු අරමුදලින් වෙන් කළ මුදල්

கிராமாபிவிருத்திக்கான பொதுப் பணம் : இரத்தின
புரி மாவட்டத்துக்கு ஒதுக்கீடு

RURAL DEVELOPMENT GENERAL FUND :
ALLOCATIONS TO RATNAPURA DISTRICT

4. ආචාර්ය කොල්වින් ආර්. ද සිල්වා
(අගලවත්ත—පී. බී. විජයසුන්දර මයා.—
කිරිආල්ල—වෙනවව)

(கலாநிதி கொல்வின் ஆர். டி சில்வா—
அகலவத்தை—திரு. பி. பி. விஜயசுந்தர—கிரி
யெல்ல—சார்பாக)

(Dr. Colvin R. de Silva—Agalawatta—
on behalf of Mr. P. B. Wijesundara—
Kiriella)

ස්වදේශ කටයුතු ඇමතිගෙන් ඇසූ ප්‍රශ්න
 නය : (අ) කිරිඇල්ල මාතෘ නිවාසයට
 වාට්ටු දෙකක් තැනවීමටත්, කිරිඇල්ලට
 ග්‍රාමීය ආරෝග්‍යශාලාවක් ඇති කිරීමටත්
 ග්‍රාම සංවර්ධන පොදු අරමුදලින් කොප
 මණ මුදලක් දැනට වැය කර තිබේ ද?
 (ආ) ග්‍රාම සංවර්ධන පොදු අරමුදලින්
 රත්නපුර දිස්ත්‍රික්කයට පහත සඳහන්
 වර්ෂවලට වෙන් කරන ලද සම්පූර්ණ
 මුදල් ප්‍රමාණය කොපමණ ද? (i) 1964 ;
 (ii) 1965 ; (iii) 1966.

உள்நாட்டு விவகார அமைச்சரைக் கேட்ட
வினா : (அ) கிரியெல்லை மகப்பேற்று விடுதிக்கு
இரண்டு சிகிச்சைக்களங்கள் கட்டுவதற்கும்,
கிரியெல்லைக்கு கிராம மருத்துவமனையொன்
றினை அமைப்பதற்கும், தற்பொழுது, கிராமா
பிவிருத்திக்கான பொதுப்பணத்தில் எவ்வளவு
செலவு செய்யப்பட்டுள்ளது? (ஆ) கிராமாபி
விருத்திக்கான பொதுப்பணத்தில் கீழ்க்கா
ணும் வருடங்களில், இரத்தினபுரி மாவட்டத்
திற்கென ஒதுக்கப்பட்ட முழுத்தொகை எவ்
வளவு : (i) 1964 (ii) 1965 (iii) 1966?

asked the Minister of Home Affairs :

(a) Will he state the amount so far expended from the Rural Development General Fund for the construction of two wards for the Kiriella maternity home and the construction of a rural hospital for Kiriella? (b) Will he state the total amounts allocated from the Rural Development General Fund for the Ratnapura District for the following years: (i) 1964, (ii) 1965, (iii) 1966?

වෘත්ති පිළිතුරු

aware that it is often during visiting hours that this surgeon examines patients? (e) Will he state the permanent residence of this surgeon? (f) Has he obtained a report from the Superintendent of the Ratnapura hospital regarding these matters?

ගරු එම්. ඩී. එම්. ජයවර්ධන (සෞඛ්‍ය
ඇමති)

(கௌரவ எம். டி. எச். ஜயவர்தன—சுகாதார அமைச்சர்)

(The Hon. M. D. H. Jayawardena—
Minister of Health)

(a) Yes, except membership of a conciliation board. (b) No. (c) Does not arise. (d) No. He has to examine patients at all times that his services are needed, and this includes visiting hours. (e) Kiriella. While on duty he stays at 28/1, Nambapana Road, Ratnapura. (f) Yes.

ඉඹුල් පිටිය, දන් ගම්පල ආදී ප්‍රදේශවල
සංචාරක බෙහෙත් ශාලා

இம்புல்பிட்டிய, தன்கம்பனை ஆகிய இடங்களில்
நடமாடும் மருந்தகம்

CIRCUIT DISPENSARIES FOR IMBULPITIYA,
DANGAMPOLA, ETC.

6. ආචාර්ය කොල්වින් ආර්. ද සිල්වා
(ඩී. පී. ආර්. විරසෝකර මයා.—දෙහිඹවිට—
වෙනුවට)

(கலாநிதி கொல்வின் ஆர். டி. சில்வா--திரு.
ம. பி. ஆர். வீரசேக்கர--தெகியோவிறற்
—சார்பாக)

(Dr. Colvin R. de Silva—on behalf of
Mr. D. P. R. Weerasekera—Dehiowita)

සෞඛ්‍ය ඇමතිගෙන් ඇසූ ප්‍රශ්නය :
(අ) දෙහිඕව්ව ආසනයේ ඉඹුල්පිටිය,
දන්ගම්පල, දිගල, දික්ඇල්ලේ කන්ද,
මාගල යන ප්‍රදේශවල අයව බෙහෙත් ලබා
ගැනීමේ අපහසුව මගහැරවීම සඳහා එම
ප්‍රදේශවල සංචාරක බෙහෙත් ශාලා ඇති
කිරීමේ අවශ්‍යතාවය උඩ සංචාරක බෙහෙත්
ශාලා ඇති කර දෙන ලෙස දෙපාර්තමේන්තු
වේ නිලධාරීන්ට එතුමා උපදෙස් දෙන
වාද ? (ආ) එසේ නම්, ඒ කවදාද ? (ඉ)
නොඑසේ නම්, ඒ මන්ද ?

சுகாதார அமைச்சரைக் கேட்ட வினா : (அ)
தெனியோலிட்ட தோர்தல் தொகுதியிலுள்ள
இம்புல்பிட்டிய, தன்கம்பளை, தீகல, திக்கெல்ல
கந்தை, மாபல ஆகிய பிரதேசங்களில் வசிக்

වෘත්ති විලිතුරු

கும் மக்கள் மருத்துவ சிகிச்சை பெறுவதில் இப்போது அனுபவிக்கும் சிரமங்களை அகற்று வதற்கு அந்தப் பகுதியில் நடமாடும் மருந்த கம் ஒன்றை அமைக்குமாறு அவர் திணைக்கள அதிகாரிகளுக்கு அறிவுறுத்துவாரா? (ஆ) ஆம் எனில், எப்பொழுது? (இ) அன்றேல், ஏன்?

asked the Minister of Health : (a) In view of the fact that it is necessary to establish circuit dispensaries at Imbulpitiya, Dangampola, Digala, Dikellekanda and Magala in the Dehiowita Electorate in order to remove the existing difficulties of the people in these areas in obtaining medical treatment, will he instruct the officers of the department to set up circuit dispensaries? (b) If so, when? (c) If not, why?

ගුරු එම්. ඩී. එච්. සේනවර්ධන

(கௌரவ எம். டி. எச். ஜயவர்தன)

(The Hon. M. D. H. Jayawardena)

(a) The best possible arrangements regarding medical facilities are made available to these villages from the neighbouring Government hospitals, central dispensaries, branch dispensaries and visiting stations. Provision of further facilities will however be considered when the establishment of new dispensaries is again taken up. At present the finances do not permit the setting up of new central dispensaries, branch dispensaries and visiting stations. (b) Does not arise. (c) Does not arise.

ඉඹුල්පිටිය, දන්ගම්පල ආදී ප්‍රදේශවලට
විත් නල මැනවත්

இம்புல்பிட்டிய, தன்கம்பளை ஆகிய இடங்களுக்கு
மருத்துவத் தாதியர்

MIDWIVES FOR IMBULPITIYA, DANGAMPOLA
ETC.

7. ආචාර්ය කොල්වින් ආර්. ද සිල්වා
(විරසේකර මයා. වෙනුවට)

(கலாநிதி கொல்வின் ஆர். டி. சில்வா—திரு. வீரசேக்கர சார்பாக)

(Dr. Colvin R. de Silva—on behalf of Mr. Weerasekera)

සෞඛ්‍ය ඇමතිගෙන් ඇසූ ප්‍රශ්නය : (අ)
දන් ගම්පල, තලාව හිතුරණ, මාගල, ඉඬුල්
ප්‍රිය, ආදී ගම්වලට විත්තඹු සේවිකාවන්

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

Vasama ? (b) If so, when ? (c) What action will he take ? (d) If not, why ?

ගරු එම්. ඩී. එච්. ජයවර්ධන

(கௌரவ எம். டி. எச். ஜயவர்தன)

(The Hon. M. D. H. Jayawardena)

(a) This is under consideration. (b) In due course. (c) I am directing the Government Agent to seek the views of the district co-ordinating committee on this matter. (d) Does not arise.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

ஒதுக்கீட்டு மசோதா, 1967-68

APPROPRIATION BILL, 1967-68

කාරක සභාවෙහිදී සලකා බලන ලදී
[ප්‍රගතිය අගෝස්තු 29]

[නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා මූලාසනයේ සිට.]

குழுவில் ஆராயப்பட்டது. [தேர்ச்சி, 29 ஓகஸ்ட்]

[உப சபாநாயகர் அவர்கள் தலைமை தாங்கினார்கள்.]

Considered in Committee. [Progress, 29th August.]

[MR. DEPUTY SPEAKER in the Chair.]

70 වන ශීර්ෂය.—ස්වදේශ කටයුතු අමාත්‍යවරයා

1 වන සම්මතය.—කාර්ය මණ්ඩල පොද්ගලික පඩිනඩි සහ අනිකුත් දීමනා, රු. 4,41,566

70 ஆம் தலைப்பு.—உள்நாட்டு அலுவல்
அமைச்சர்

வாக்குப்பணம் இல. 1.—பணியாளரின் ஆளுக்கூரிய வேதனையும் பிறப்புகளும், ரூ. 4,41,566

HEAD 70.—MINISTER OF HOME AFFAIRS

Vote No. 1.—Personal emoluments and other allowances of staff, Rs. 441,566

ඉදිරිපත් කරන ලද සංශෝධනය.—[අගෝස්තු 29] :

“වයස සම්මතය රු. 10කින් අඩු කළ යුතුය”.—
[ජයකොඩි මයා.]

பிரேரிக்கப்பட்ட திருத்தம்—[29 ஓகஸ்ட்] :

“வாக்குப்பணத்தில் ரூபா 10 குறைக்கப்படுமா”.
—[திரு. ஜயக்கொடி.]

Amendment moved.—[29th August] :

“That the Vote be reduced by Rs. 10.”
—[Mr. Jayakody.]

බී. එච්. බණ්ඩාර මයා. (බදුල්ල)

(திரு. பி. எச். பண்டார—பதுளை)

(Mr. B. H. Bandara—Badulla)

ගරු සභාපතිතුමනි, ඊයේ රාත්‍රී මා කථා කරමින් සිටියේ පේසකර්ම මධ්‍යස්ථාන පිහිටුවීම පිළිබඳවයි. පේසකර්ම මධ්‍යස්ථාන ඉදි කිරීම ගැන අපේ ප්‍රීතිය පළ කරන අතරම ඒවාට අවශ්‍ය තුල් හිඟකම නිසා එම මධ්‍යස්ථානවලින් බලාපොරොත්තු වුණු පර මාර්ථය ඉෂ්ට කර ගැනීමට බාධාවක් ඇති වී තිබෙන බවද ගරු ඇමතිතුමාට මතක් කර දෙන්නට කැමතියි. අපට වුවමනා රෙදි අපේ රටේම නිපදවන බව උපාරුවෙන් කීමට නම් රෙදි නිපදවීමට අවශ්‍ය තුළුත් මෙහිම නිපදවා ගත යුතුයි. පිටරටවලින් තුල් ගෙන්වා රෙදි පමණක් නිෂ්පාදනය කිරීම ගැන අපට සම්පූර්ණයෙන්ම ආඩම්බර වන්නට පුළුවන් කමක් නැහැ. අපේ රට රෙදිවලින් ස්වයංපෝෂිතයයි කියන්නට පුළුවන් වන්නේ තුළුත් මෙහිම නිපදවාගෙන රෙදි නිෂ්පාදනය කර ගන්නවා නම් පමණයි.

මේ රටේ ඕනෑ තරම් කපු වවන්නට පුළු වන් කම තිබෙන නිසා ඊට අවශ්‍ය ආධාර අනුබල මහජනතාවට රජයෙන් ලැබේ තොත් කපු පුළුන් නිෂ්පාදනයට ඔවුන් උනන්දු වෙනවා ඇති. ඒවාගේම, එසේ නිපදවෙන කපු පුළුන් නියමිත මිලකට රජය විසින් ලබා ගන්නා බවද ජනතාවට දැනුම් දුන්නොත් ඔවුන් මේ රටට වුවමනා වටන් වඩා ප්‍රමාණයක් පුළුන් නිෂ්පාදනය කරනවාට කිසිම අඩමානයක් නැහැ. ඒ සමගම, එයින් වැදගත් ජාතික කටයුත්තක් දියුණු වී රටේ රැකී රක්ෂා ප්‍රශ්නය විසඳීමටද එය උපකාරයක් වන අතර විදේශ විනිමය විශාල ප්‍රමාණයක් ඉතිරි කර ගැනීමටද මාර්ගයක් වෙනවා. දැනට මත් බරපතල ප්‍රශ්නයක් බවට පත් වී තිබෙන මේ තුල් හිඟය අවුරුද්දක් පාසාම මතු විය හැකි ගැටළුවක්. එම නිසා ගරු ඇමතිතුමා කෘෂිකර්ම අමාත්‍යාංශත් සමග සාකච්ඡා කොට එහි සහයෝගය ලබාගෙන පුළුවන් තරම් ඉක්මනින් තුල් නිෂ්පාදනය සඳහා වැඩ පිළිවෙලක් සකස් කරන මෙන් ඉල්ලා සිටිනවා.

ඊළඟට කවිවේරි ක්‍රමය ගැන වචනයක් කිව යුතුව තිබෙනවා. අධිරාජ්‍යවාදීන් විසින් ඇති කරන ලදුව ඒ යුගයේ සිට

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කරක සභාව

[බී. එච්. බණ්ඩාර මයා.]

පැවත එන කවිවේරි ක්‍රමය වෙනස් කොට මේ රටේ ජනතාවගේ ප්‍රශ්න විසඳීම සඳහා ඊට ඔබ්බෙන් අන්දමේ පාලන ක්‍රමයක් ඇති කර ගැනීම පිළිබඳව අප අවුරුදු ගණනක් තිස්සේ සාකච්ඡා කර තිබෙන නමුත් ඒ අදහස සාර්ථක කර ගන්නට තවමත් අපට බැරි වී තිබෙනවා. අධිරාජ්‍යවාදී කවිවේරි ක්‍රමය වෙනස් නොවී තවමත් පවතිනවා. කවිවේරියක ප්‍රධාන නිලධාරියා වන දිසාපති වරයාට සමහර අවස්ථාවලදී එකම කරුණ සම්බන්ධයෙන් අද එක් වක්‍ර ලේඛනයකුත් හෙට ඊට වෙනස් තවත් වක්‍රලේඛනයකුත් නිකුත් කරන්නට සිදු වුණු අවස්ථා අපට දකින්නට ලැබී තිබෙනවා. ආහාර වගාව සඳහා අද එක වක්‍රලේඛනයක් නිකුත් කරනවා; හෙට ඊට වෙනස් තවත් වක්‍රලේඛනයක් නිකුත් කරනවා. මේ විධියට වක්‍රලේඛන නිකුත් කරමින් සාකච්ඡා පවත්වමින් කාලය ගත වෙනවා මිස කට දාවත් වැඩක් කෙරෙන්නේ නැහැ. එම නිසා සාකච්ඡා නතර කොට වැඩ කෙරෙන පිළිවෙළක් යෙදිය යුතුව තිබෙනවා.

තමන්ගේ යම් යම් කටයුතු කර ගැනීමටත් යම් යම් ගැටළු නිරාකරණය කර ගැනීමටත් ගම්බද ප්‍රදේශවල මිනිසුන් කවිවේරි වලට එනවා. තමන් පැමිණි කටයුත්ත කොයි විධියට කර ගන්නවාද යන වග එවැනි මිනිසුන් බොහෝ දෙනෙකුට තේරෙන්නේ නැහැ. මේ නිසා, උප් පැත්ත, මරණ ලියාපදිංචි කිරීම, ඉඩකඩම් සම්බන්ධ යම් යම් කටයුතු කර ගැනීම වැනි දේ සඳහා කවිවේරිවලට එන ගම්බද මිනිසුන් බොහෝ කරදර විඳිනවා. ඒ නිසා, සෑම කවිවේරියකම මහජන සම්බන්ධතා නිලධාරියෙක් සිටිය යුතුයි. කවිවේරිවලට පැමිණෙන මිනිසුන්ගේ ඕනෑ එපාකම් සොයා බලා කරදරයක් නැතිව ඔවුන්ට ඒවා ඉටු කර ගැනීමට පහසු වනු පිණිස සෑම කවිවේරියකම මහජන සම්බන්ධතා නිලධාරියෙකු බැගින් පත් කිරීම ගැන ගරු ඇමතිතුමාගේ සැලකිල්ල යොමු කරන ලෙස මතක් කරනවා. එයින් දැනට වඩා පුළුල් සේවයක් මහජනතාවට කවිවේරි වලින් ලබා ගන්නට පුළුවන් වනවාට කිසිම අඩමානයක් නැහැ.

කවිවේරිවල පැවැත්වෙන දිස්ත්‍රික් සම්බන්ධතා කමිටුවලට අප මහජන මන්ත්‍රි වරුන් වශයෙන් නිතරම පාහේ සහභාගි

වෙනවා. ඒ අවස්ථාවලදී මන්ත්‍රිවරුන් නොයෙකු විධියේ යෝජනා ඉදිරිපත් කරනවා. ඒ සෑම යෝජනාවක්ම සම්මත වෙනවා. ප්‍රදේශයේ සිටින සෑම නිලධාරියෙකුම වාගේ ඒ රැස්වීම්වලට සහභාගි වෙනවා. එසේ සම්මත වුණත් ඒ යෝජනා ක්‍රියාත්මක වනවාද කියා අප දන්නේ නැහැ. අපට නම් පෙනෙන්නේ ඒවා ක්‍රියාත්මක වන්නේ නැති බවයි. විරුද්ධ පක්ෂයෙන් ආණ්ඩු පක්ෂයෙන් සෑම මන්ත්‍රිවරයෙකුම ඒ බව පිළිගන්නවා ඇති. බොහොම වැදගත් යෝජනා සම්මත කර නවා. එහෙත් යම් කිසි ලෙසකින් ක්‍රියාත්මක වනවා නම් වන්නේ ඒ යෝජනාවලින් කීපයක් පමණක් වෙන්න ඕනෑ.

දිස්ත්‍රික් සම්බන්ධතා රැස්වීම්වලට මන්ත්‍රි වරුන්, ප්‍රදේශයේ මහජන සේවකයන්, ගම්කායවි සභාපතිවරුන් ආදී වගකිවයුතු පුද්ගලයන් සම්බන්ධ වී, ඒ ඒ විෂයයන්ට සම්බන්ධ සෑම නිලධාරියෙකුම සම්බන්ධ වී සාකච්ඡා කර සම්මත කරන නිසා එවැනි යෝජනාවලට මීට වඩා වැඩි සැලකිල්ලක් දක්වා ඒවා ක්‍රියාත්මක කිරීමේ වැඩපිළි වෙළක් යොදනවා නම් මා භීතනවා එයින් ඒ ඒ ප්‍රදේශවලට විශාල සේවයක් සිදු වෙනවා ඇත කියා. ඒ නිසා ඒ සම්බන්ධ යෙන් යම් කිසි ක්‍රියාත්මක වැඩපිළිවෙළක් ගත යුතු බව මා ඇමතිතුමාට මතක් කරනවා.

ඊ ළඟට උප්පැත්ත ලියාපදිංචි කිරීම පිළිබඳව සහ උප්පැත්ත ලබා ගැනීම පිළිබඳව කරුණු කීපයක් සඳහන් කළ යුතුව තිබෙනවා. උප්පැත්ත ලියාපදිංචි කිරීමේදී විශේෂයෙන්ම ආරෝග්‍යශාලාවල උප්පැත්ත ලියාපදිංචි කිරීමේදී නොයෙකුත් වැරදි සිද්ධ වෙනවා. බදුල්ලේ ආරෝග්‍යශාලාවේ උප්පැත්ත ලියාපදිංචි කිරීමේ නිලධාරියා හැටියට වැඩ කරන්නේ දෙමළ ආපෝතිකරී කෙනෙක්. ඔහු උප්පැත්ත ලියාපදිංචි කිරීමේදී ඕනෑකමින්ම වැරදි ලෙස ලියාපදිංචි කරන බව මා දන්නවා. මීට කලින්ත් වතාවක් මා මේ ගැන කිව්වා. විශේෂයෙන්ම වතුකරයේ සිටින ඉන්දියානු මිව්වරුන්ගේ දරුවන් ලියාපදිංචි කිරීමේදී මේ දෙමළ නිලධාරියා ඕනෑකමින්ම “ලංකා දෙමළ” කියා උප්පැත්ත යෝ සඳහන් කරනවා. එය “ඉන්දියානු දෙමළ” වෙන්න ඕනෑ. මෙය ඕනෑකමින්

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

වාගේ කරන දෙයක්. ඒ වාගේම මෙය ඉතාමත් භයානක දෙයක්. මෙය බොහෝම රහසිගතව කෙරෙන සියුම් වැඩපිළිවෙළක්. සම්හර වට අනාගතයේදී මහා ජාතියේ අයිතිවාසිකම් සම්පූර්ණයෙන්ම මකබැවී යන තත්ත්වයක් මේ අනුව ඇති වන්න පුළුවන් ඒ නිසා ඒ පිළිබඳවත් වහාම වැඩ පිළිවෙළක් යෙදිය යුතුව තිබෙනවා.

ඒ එක්කම උප්පැන්න ලබා ගැනීමේදී බලවත් බාධක ඇති වන බව සැම තැන කිත්ම වාගේ අසන්නට ලැබෙනවා. විශේෂයෙන්ම නොයෙක් නොයෙක් විභාග ආදියට පෙනී සිටින ශිෂ්‍ය ශිෂ්‍යාවන්ට කලට වේලාවට උප්පැන්න ලබා ගැනීමට නොහැකි වීම නිසා ඔවුන්ට ඒවාට පෙනී සිටීමට බැරි වූ අවස්ථාවල් අනන්තයි. අප්‍ර මාණයි. අප ළඟට පැමිණ නොයෙක් අවස්ථාවලදී කියනවා, අතේ මන්ත්‍රිතුමනි, උප් පැන්න සහතිකය ලබා ගැනීමට බැරි වූ නිසා විභාගයට පෙනී සිටින්න බැරි වුණාය කියා. මෙය ලොකු අපරාධයක්. පුද්ගලයකු ගේ ජීවිතය එහෙමපිටින්ම අදුරු වී යන වැඩක්. ඒ නිසා විශේෂයෙන් විභාග පරීක්ෂණ ආදියට පෙනී සිටින උදවියට ඒ උප්පැන්න සහතික කලට වේලාවට ලබා දීමට නිසි ක්‍රමවත් වැඩපිළිවෙළක් යොදන ලෙස මා ගරු ඇමතිතුමාගෙන් ඉල්ලනවා.

ඊ ළඟට ග්‍රාම සේවක නිලධාරීන් ගැන වචනයක දෙකක් සඳහන් කළ යුතුව තිබෙනවා. රටට පිළිලයක්වී තිබුණ, ඒ වාගේම මහජනතාවගේ පිළිකුළට භාජනය වී තිබුණ ගම්මුලාදැනි ක්‍රමය අහෝසි කර පසු ගිය රජය විසින් ග්‍රාමසේවක නිලධාරී ක්‍රමය ඇති කළ බව තමුන්නාන්සේ දන් නවා ඇති. පැරණි ගම්මුලාදැනි ක්‍රමයට වඩා මේ ග්‍රාම සේවක නිලධාරී ක්‍රමය හොඳ බව මේ රටේ ජනතාවන් පිළිගෙන තිබෙනවා. හොඳ දැනීමක් ඇති, දැන උගත් පද් ගලයන් මේ තනතුරුවලට පත් වී සිටින නිසා ඒ බව අවිවාදයෙන් පිළිගත යුත්තක්.

ප්‍ර. හා. 9.45

අප ඒදා ඔය ග්‍රාම සේවක ක්‍රමය ඇති කරන විට, කිසිම බලපෑමක් නැතිව ඉතා මත් පිරිසිදු විධියටයි ඒ පත් වීම් ආදිය කරන්න යෙදුණේ. මන්ත්‍රිවරුන් වශයෙන් කෙනකුට ඇඟිලි ගසන්න පුළුවන් කමක් තිබුණෙන් නැහැ, ඇඟිලි ගසූ වේන් නැහැ. තරඟ විභාගයක් පවත්වා, ඊට පසුව මණ්ඩලයක් මගින් සම්මුඛ පරීක්ෂණයක් පවත්වා ඉතාමත් වැඩි ලකුණු ලබා ගත් අය ග්‍රාම සේවක නිලධාරීන් හැටියට පත් කළා. ඒ අනුව ඉතාමත් සුදුසු අය ඒ තනතුරුවලට පත් වී තිබෙන බව කවුරුත් පිළිගන්නවා ඇති.

එසේ වුවද, දැන් ටිකින් ටික පැරණි ගම්මුලාදැනි ක්‍රමය නැවතත් ඇති කර ගෙන යන සේයාවක් අපට දකින්නට ලැබී තිබෙනවා. යම් යම් සුළු සුළු වැරදි නිසා ග්‍රාම සේවකයන් අයින් කර ඒ තනතුරුවලට පැරණි ගම්මුලාදැනින් පත් කිරීමේ වැඩ පිළිවෙළක් කරගෙන යන බව අපට පත්‍ර මාර්ගයෙන් දකින්නට ලැබුණා. ඊයේත් අපට දකින්න ලැබුණා, ග්‍රාම සේවක කොට්ඨාශ රික පැරණි ගම්මුලාදැනින් වැඩ කරනවාය කියා. එමනිසා ග්‍රාම සේවක නිලධාරීන් ගැන මෙයට වඩා සැලකිල්ලක් දක්වන්නටය කියා ඉල්ලන අතර දැනට ගම්වල උදවිය, මෙම ග්‍රාම සේවක නිලධාරීන්ට ග්‍රාම සේවකයා යනුවෙන් අමතන නිසා මේ තම ටිකක් වෙනස් කර “ග්‍රාම සේවක නිලධාරී” කියන නම ඇතුළත් කරන මෙන් ඉල්ලා සිටිනවා. ඒ අතරම ඔවුන්ට අවශ්‍ය කාර්යාල, වෙනත් පහසුකම් සපයා දෙන ලෙසටත් ඉල්ලා සිටිනවා.

නබාවේ මයා.
(திரு. துடாவ)
(Mr. Tudawe)

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

බී. එච්. බණ්ඩාර මයා.

(திரு. பி. எச். பண்டார)

(Mr. B. H. Bandara)

ශ්‍රාම සංවර්ධන සමිති ගැනත් වචනයක් සඳහන් කරන්න කැමතියි. තමුන් තාන් සේ යටතේ පවතින ශ්‍රාම සංවර්ධන සමිති වලින් විශාල සේවයක් කෙරෙනවා. තමුන් මෙම සමිතිවලට ලැබෙන ආධාර මුදල, සම හර විට මුළු කොට්ඨාශයේම ඇති සමිතිවලට ලැබෙන ආධාර මුදල ඉතාම සුළුයි. තමුන් තාන් සේ කැබිනට් මණ්ඩලය තුළ දී සටන් කර හෝ මෙයට වඩා වැඩිපුර මුදලක් ශ්‍රාම සංවර්ධන සමිතිවලට ලබාදෙන්නට කටයුතු කරන්නේ නම් එයින් විශාල සේවයක් ගම්බද ජනතාවට ඉටු කළ හැකියි. දැනටත් පාරවල් තැනීම ආදී නොයෙකුත් කටයුතු කරන නිසා මෙයට වඩා පුළුල් අන්දමින් කටයුතු කරගෙන යාමට, අවශ්‍ය පාරවල් තැනීම, ලිං තැනීම, ජලනල පහසුකම් සැපයීම ආදී කටයුතු කිරීම පිණිස වැඩි වැඩියෙන් ආධාර මුදල් දීමට ක්‍රියා කළොත් එයින් විශාල සේවයක් ගම්බද මහජනතාවට සිදු වෙනවා.

බිඩ් දුම්කොළ බොහෝ විට අප රටට ගෙන්වන්නේ ඉන්දියාව ආදී රටවලින්. උදාහරණයක් ලෙස, බිබිලෙ ආදී ප්‍රදේශවල මේ දුම්කොළ ඉබේටම වැවෙනවා. එම නිසා පිටරටින් බිබ් දුම්කොළ ගෙන්වීම සම්පූර්ණයෙන්ම නවතා මෙරට වැවෙන දුම්කොළ ප්‍රයෝජනයට ගැනීමටත්, අපේ නිෂ්පාදකයින්ට එමගින් ධෛර්ය දීමටත්, අපේ රටේම වැවෙන දෙයින් ප්‍රයෝජනය ගැනීමටත් ක්‍රියා කරන ලෙස මතක් කරන අතර මගේ ප්‍රදේශයට බල පා ඇති වැදගත් ප්‍රශ්න දෙකක් ගැන සඳහන් කරමින් මගේ වචන ස්වල්පය අවසන් කිරීමට මා අදහස් කරනවා.

ගරු සභාපතිතුමනි, විදුලිබල පේසකම් මධ්‍යස්ථානයක් බදුල්ලේ පිහිටුවන බවට ආණ්ඩුව ගිය අවුරුද්දේදී පොරොන්දුවක් දුන්නා. මේ වනතෙක් එම මධ්‍යස්ථානය පිහිටුවා නැහැ. එමනිසා මේ අවුරුද්දේදී වත් එය ඉදි කිරීමට කටයුතු කරන ලෙස ඉල්ලනවා.

බදුල්ලේ යටිකිඳ කොට්ඨාශය ආදායම් පාලක කොටස් දෙකක් කරන්නටය කියා අනුකාරක සභාව මගින් සම්මත කර තිබේ.

නවා. එය විශාල ප්‍රදේශයක්. බදුල්ල, පස් සර, සොරනාතොට, බණ්ඩාරවෙල යන ආසන හතරටම සම්බන්ධතාවයක් තිබෙනවා. එමනිසා යටිකිඳ, විශුලුව යන කොටස් ආදායම් පාලක කොට්ඨාශ දෙකක් කරන්නටය කියන අනුකාරක සභාවේ යෝජනාව ක්‍රියාත්මක කිරීමට තමුන් තාන් සේ උනන්දු වෙනවා ඇතැයි බලාපොරොත්තු වෙමින් මගේ වචන ස්වල්පය මෙයින් අවසාන කරනවා.

චන්ද්‍ර කරුණාරත්න මයා. (නාවලපිටිය)

(திரு சந்திரா கருணாரத்ன—நாவலப்பிட்டிய)

(Mr. Chandra Karunaratne—Nawalapitiya)

ගරු සභාපතිතුමනි, ස්වදේශ කටයුතු හාර අමාත්‍යාංශයේ වැය ශීර්ෂය යටතේ කපා කරන මේ අවස්ථාවේදී, ගරු ඇමති තුමාගේ අවධානය යොමු කිරීම පිණිස ප්‍රශ්න කීපයක් ගැන සඳහන් කරන්න කැමතියි.

පළමුවෙන්ම, සෑම ආසනයකම පේෂ කිරීම මධ්‍යස්ථාන හත බැගින් පිහිටුවීමට ගරු ඇමතිතුමා යෝජනා කර තිබීම ගැන එතුමාට කෘතඥ වෙනවා. විශේෂයෙන්ම නාවලපිටිය වැනි ගැමි ජනතාව ජීවත්වන ප්‍රදේශවලට එයින් විශාල යහපතක් සැලසෙනවා. මෙම පේසකර්ම මධ්‍යස්ථාන හතෙන් මේ වනතෙක් ඉදි කර ඇත්තේ පේසකර්ම මධ්‍යස්ථාන දෙකක් බව සඳහන් කරන්න ඕනැ. අනික් මධ්‍යස්ථාන වල වැඩ කිරීම ප්‍රමාද වී තිබෙන්නේ ඉතාම දුප්පත් ගැමියන් වාසය කරන ගම්වල ඉඩම් ලබාගැනීමට ඇති අපහසුකම් නිසයි. එසේ ලබාගන්නා ලද ඉඩම් සඳහා ආණ්ඩුවෙන් දෙන මුදල් ප්‍රමාණවත් නොවීම නිසා, අඩු වීම නිසා, මේ අමාරුකම ඇති වී තිබෙනවා. එම නිසා, මේ කාරණා ගැන පරීක්ෂා කර බලා, දුප්පත් ඉතාම අහිංසක ගැමි ජනතාව ජීවත්වන ගම්වල පේසකම් මධ්‍යස්ථාන ඉක්මනින් පිහිටුවීමට උනන්දු වන ලෙසටත්, මෙයට වඩා වැඩි මුදලක් ඉඩම් ලබාගැනීමේදී ඒ අයට ලබා දෙන ලෙසටත් ගරු ඇමතිතුමාගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

නාවලපිටියේ රඹුක්පිටිය කියන ප්‍රදේශයේ විදුලිබල පේසකර්ම මධ්‍යස්ථානයක් පිහිටුවීමට යෝජනා කර තිබෙනවා. තමුත් නාන්සේගේ අමාත්‍යාංශයත්, දෙපාර්තමේන්තුවත් ඒ ගැන සොයා බලා තිබෙනවා. මා තමුත් නාන්සේගෙනුත්, අධ්‍යක්ෂ තුමාගෙනුත් මේ අවස්ථාවේදී ඉල්ලා සිටින්නේ, මේවා ගැන සොයා බලා, විශේෂ උනන්දුවක් දක්වා, දැනට අවුරුදු දෙක හමාරක් තිස්සේ ප්‍රමාද වී තිබෙන විදුලිබල පේසකර්ම මධ්‍යස්ථානයක් පිහිටුවීමේ කාර්යය හැකි ඉක්මනින් ඉටු කර දෙන ලෙසටයි.

බීඩි කොළ ගෙන්වීමේ “ක්වෝටා” සම්බන්ධයෙනුත් වචනයක් සඳහන් කරන්න කැමතියි. මෙතෙක් කල් බීඩි දුම්කොළ ගෙන්වීමේ අවසර ලබා සිටි ලොකු මුදලාලිලාගේ “ක්වෝටා” කපා, මෙරට නිෂ්පාදකයින්ට බෙදීය දීමට තමුත් නාන්සේ ක්‍රියා කිරීම ගැන මගේ සන්තෝෂය ප්‍රකාශ කරන්න කැමතියි. මිලග අවුරුද්දේදී ඩී. ආර්. ඩී. තුමන්ලා මාර්ගයෙන් හෝ යම් යම් නිලධාරීන් මාර්ගයෙන් ලොකු ලොකු උදවියගෙන් මේ බීඩි ක්වෝටා එක කපා සුළු නිෂ්පාදකයන්ට පමණක් පවරා දෙන හැටියට මා ඉල්ලා සිටිනවා.

තුවක්කු බලපත්‍ර ගැනීමට යාමේදී අපේ පළාත්වල ගැමියන්ට විශාල හිරිහැර සිදු වන බව පෙනෙනවා. යම්කිසි ගැමියකු තුවක්කුවක් සඳහා ඉල්ලුම් පත්‍රයක් දැමූ විට ඒ ගැන විභාග කරන්නට පොලීසියෙන් පැමිණෙනවා. ඩී. ආර්. ඩී. තැන මාර්ගයෙන් ග්‍රාම සේවකයන්ද එනවා. එවැනි අවස්ථාවලදී විශේෂයෙන් පොලීසියට එහෙම අල්ලස් දීමට ඔවුන්ට සිදු වෙනවා. යම්කිසි පුද්ගලයෙක් රා ටිකක් බොනවා නම් ඒකත් නුසුදුසුකමක් හැටියටයි, සලකන්නේ. එම නිසා තුවක්කු බලපත්‍ර ඉල්ලන උදවිය සමග පළාතේ ප්‍රාදේශීය ආදායම් නිලධාරීතුමා පුද්ගලිකව සාකච්ඡා පවත්වා බලපත්‍ර නිකුත් කිරීමට වැඩ පිළිවෙළ යොදනවා නම් මිට වඩා හොඳින් එම කටයුතු ඉටු වෙනවා ඇති.

නාවලපිටිය නගරයට තාත්තායම් පොළක් අවශ්‍ය බව මා කීප වතාවක්ම කියා තිබෙනවා. එය ඉතා විශේෂ අවශ්‍යතාවක් හැටියට මා මාගේ වචන ස්වල්පය අවසාන කරනවා.

යට ගරු ඇමතිතුමාත් සලකනවා. නාවල පිටිය නගරයේ පී. ඩබ්ලිව්. ඩී. එකට භාර වූ සංචාරක නිවෙසක් තිබෙනවා. එම නිවෙස ස්වදේශ කටයුතු භාර අමාත්‍යාංශය යටතට ගෙන නුවර කවිචේරිය මාර්ගයෙන් එහි තාත්තායම් පොළක් ඇති කළ හොත්, ප්‍රදේශවාසීන්ට පමණක් නොව නොයෙකුත් වැඩ කටයුතු සඳහා දුර බැහැර සිට එහි පැමිණෙන රජයේ සේවකයන්ට පවා නවාතැන් ගැනීමාදියටද එය විශේෂ පහසුවක් වෙනවා ඇති. මෙම ස්ථානය ඉතා ඉක්මනින් සකස් කර දෙන හැටියට මා කියා සිටිනවා.

පස්බාගේ ආදායම් පාලක නිලධාරී කොට්ඨාශයට උඩ පළාතේ ආදායම් පාලක නිලධාරී කොට්ඨාශයේ හිරාචුල්ල, කොහොවල, පැල්ලැපිටිය, මියනගොල්ල, උඩුවැල්ල සහ අම්බලපිටිය යන ග්‍රාම සේවක කොට්ඨාශ සම්බන්ධ කොට කුරුඳුවත්ත නමැති ග්‍රාමයෙහි පස්බාගේ ප්‍රාදේශීය ආදායම් නිලධාරීතුමාගේ සංචාරක කාර්යාලයක් පැවැත්වුවහොත් විශේෂයෙන් එම පළාතේ ජීවත් වන සාමාන්‍ය දුප්පත් ජනතාවට විශාල සහනයක් සැලසෙන බව සඳහන් කරන්නට කැමතියි. මහනුවර කවිචේරියේ දිසාපතිතුමා මේ ගැන නිලධාරීන් සමග සාකච්ඡා පවත්වා දන්වා එවා තිබෙනවා. වැඩි කල් යාමට පෙර එම සංචාරක කාර්යාලය ඒ පළාතට ලබා දෙන ලෙස මා මතක් කර සිටිනවා.

අපේ පළාත්වල සේවය සඳහා තිබෙන උඩරට ගැමි කොමිෂන් සභාවට විශාල මුදල් තොගයක් වෙන් කර දී තිබෙනවා. අවුරුද්දක් ඇතුළතදී කරන්නට තිබෙන වැඩ නිසියාකාර නිම කරන්නට බැරි වීම නිසා එම මුදල්වලින් නිසි ප්‍රතිඵල ලැබෙන්නේ නැති බව පෙනෙනවා. එහෙයින් එය භාරව සිටින කොමසාරිස්වරයාටම නොයෙකුත් ඇස්තමේන්තු යනාදිය කැඳවා එම වැඩ කටයුතු ක්‍රියාත්මක කරන්නට හැකි වන පරිදි බලය පවරා දුන් හොත් මිට වඩා ඉක්මනින් එහි වැඩ කටයුතු ඉටු වන බව කියන්නට ඕනෑ.

මා මිට වඩා දීර්ඝ ලෙස කතා කරන්නට අදහස් කරන්නේ නැහැ. මෙම අවස්ථාව සලසා දීම ගැන ස්තූතිවන්ත වෙමින් අනෙක් වචන ස්වල්පය අවසාන කරනවා.

නිල් ද අල්විස් මය. (බද්දේගම)

(திரு. நீல் டி அல்விஸ்—பத்தேகம)

(Mr. Neal de Alwis—Baddegama)

In concluding my Budget speech I made reference to the arrack industry but for want of time I was not able to express what I had in mind on that occasion. After the speech I made during the Debate on the Budget I find that coconut arrack has been released, a thing that never happened before. Earlier coconut arrack had been released on the 1st and 2nd of the month, but after my speech it was released, and the newspapers, I find, had complimented the Excise Department.

සභාපති

(அக்கிராசனார்)

(The Chairman)

They should have complimented the hon. Member.

නිල් ද අල්විස් මය.

(திரு. நீல் டி அல்விஸ்)

(Mr. Neal de Alwis)

They should have complimented the Hon. Minister.

During the last few months I have brought to the personal notice of the Hon. Minister certain corruption that has been going on in the Excise Department, namely the dilution of arrack, short measures, and the hawking of coconut arrack on the days on which it is issued. I am happy the Hon. Minister has taken timely action. Short measures have been detected, licences have been cancelled and certain steps have been taken to remedy these abuses.

ප්‍ර. න. 10

The department has shown absolutely no interest to improve the arrack in this Island, to see that the consumers are given good arrack, to see that these premises where toddy is being sold are kept in a clean and sanitary condition.

I wish to bring to the notice of this House that we are all interested in the arrack industry. This brings in a tremendous revenue to the Government, a revenue which in the past was derived solely from the tapping and collection of toddy. We find from the Administration Report of the Excise Commissioner for 1964-65 issued in January 1967, that this industry, which in the past was solely dependent on toddy, has now become rather complicated. I read from the figures of the Excise Commissioner in regard to the revenue derived from the arrack industry. In 1962-63 it was Rs. 120 million, in 1963-64 it was Rs. 134 million and in 1964-65 it was Rs. 145 million.

As I said before, this industry brought in a tremendous revenue. Probably the only foreign exchange involved at that time, years ago was the machinery required for the distillers. But today what is happening? Things have been kept a secret. Today we are not depending solely on our toddy in this Island. In order to produce this arrack we have to import molasses. It involves a tremendous amount of foreign exchange which is not divulged in any of these reports. It is interesting to know how much this Government is spending on molasses by way of foreign exchange. I would ask the Hon. Minister, if it is possible, to give the figures in his reply. Otherwise, I intend some time later to get this information by way of Question and Answer.

We have two sugar factories, one at Kantalai and the other at Gal Oya. We thought we would be able to get all the molasses that this country required for the purpose of manufacturing not only arrack but brandy, gin and various other liquors that the River Valleys Development Board promised this Government or this country. But, what has happened? Today we do not have sufficient molasses and we have to import molasses, arrack essence, spirit, and

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කරක සභාව

coconut flavour into this country. It is strange that while we have in this country coconut fields all along the sea coast we have to import molasses. I am told that recently the Government imported some inferior South African spirit which goes into the preparation of arrack.

My hon. Friend, the Minister of Home Affairs, was a very active Member in the committee that went into the future of the arrack industry or the toddy industry in this country. Towards the end of 1964 that committee, I believe, concluded its sittings, but they were not able to publish the report because the last Government fell in 1964. There is valuable material that has been gathered by that committee. The Hon. Minister was a very active Member of that committee and I think he made a number of proposals himself. I think the Hon. Minister should go into this questions again. I feel that special committee should go into this question and decide what the future policy is going to be and how we can improve this industry.

Today, the people are not having the opportunity of drinking pure coconut arrack ; doctors have reported that *kasippu* and other illicit brews have been added to arrack. The department has been guilty of negligence. In fact, the newspapers had reported that one Alfred Zoysa involved in the Kalattawa case had in his possession a large number of corks used on arrack bottles. How did these corks get out of the Kalutara warehouse ? Who was responsible for this ? Was not there a systematic dilution of the arrack sold through this renter Alfred Zoysa and his consortium ? I say "consortium" because even in the bidding for these taverns last year all these renters got together and kept the bidding down resulting in a loss of revenue to the Government. Not only did they do that but they were also diluting the arrack that was sold through their taverns. Who is responsible for this ? Stern action should be taken against the

Excise Department for their indifference and for closing their eyes to all these corrupt practices that have taken place. These are matters that a special committee should go into and we must take stern action to remedy these matters.

Now I should like to deal with the question of tappers. The Hon. Minister has through his Rural Development Societies started training schools for tappers. We are interested to know what the position is. The department should through its Administration Report inform the country what progress it has made in the matter. Why are they silent ? How many tappers have you been able to train ? Would it be possible for us to send back the trained Indian tappers ? Will you be able to come to that position ? Why do you not inform the country about these matters ? How much can a tapper bring in by way of revenue ? How much can a tapper save by way of foreign exchange in relation to the production of arrack ? These are two very important matters. I have discussed it with some people—I do not know whether the figures are authentic—and they say that a good tapper will be able to bring in by way of revenue about Rs. 8,000 a year according to the present state of things where you have to depend on important molasses, but if you can produce all the toddy necessary to manufacture arrack a good tapper will be able to save as much as Rs. 3,000, per annum, by way of foreign exchange. These are facts and figures we should like to know, and that is what the department should furnish us. The Administration Report should give us this valuable information.

Now this question too would arise. Are you going to repatriate these Indian tappers ? Well, if it is the policy of the Government to repatriate Indian tappers, certainly we are not going to stand in the way, but I should like to remind the Hon. Minister and also this Government to see that when you repatriate these people

விசேஷக் கௌரவப் பதவி, 1967-68

—கூடுதல் உரையா

[நிர் உ டிவீஸ் மை.]

you repatriate not only the miserable, poor Malayalee tappers but also the Indian blood-suckers in this country who are sucking the life blood of the people—the exporters, the traders, the Jafferjees. What is the priority that you are going to give this matter? Are you going to send these miserable Indian tappers away first? Each of these tappers brings a revenue of about Rs. 8,000 a year and we save foreign exchange to the extent of about Rs. 3,000. By all means, if you can train Ceylonese tappers expedite it. It is very important, and it becomes more and more important when you go into these figures. It is amazing that you are losing so much foreign exchange because you are not able to collect the toddy that is required for the production of arrack.

Sir, these figures are interesting. In 1962-63 the number of trees licensed was 164,000, and the quantity of arrack manufactured was 868,000 gallons. I am reading from the Administration Report of the Excise Commission. In 1964-65 the number of trees licensed was 179,000 as against 164,000 in 1962-63, but the production of arrack in 1964-65 was 842,000 gallons which is less than the production in 1962-63 which was 868,000 gallons. The number of trees licensed was less in 1962-63 but the production of arrack was higher than in 1964-65.

You must train your tappers. Decide on a policy. Are you or are you not going to keep these expert tappers in this country till you train local tappers?

In regard to arrack essence obtained from Rawlins it would be interesting to know whether the essence of arrack was obtained with or without tender board authority. Has there been a racket? My information is that tender board authority had not been obtained. If tender board authority had not been obtained I should like to point out to the Hon. Minister that the importation of molasses to obtain the spirits

is a racket that is going on. If people, without obtaining tender board authority, import molasses to this country, I say they are not interested in producing the toddy that is required for the manufacture of arrack.

Then again, when we buy a bottle of arrack we do not have to pay for the bottle.

சபாபதி

(அக்கிராசனார்)

(The Chairman)

The hon. Member has taken too long.

நிர் உ டிவீஸ் மை.

(திரு. நீல் டி அல்விஸ்)

(Mr. Neal de Alwis)

I am only dealing with the arrack industry, and I shall take a few more minutes.

சபாபதி

(அக்கிராசனார்)

(The Chairman)

I know you are dealing with what is dearest to your heart!

நிர் உ டிவீஸ் மை.

(திரு. நீல் டி அல்விஸ்)

(Mr. Neal de Alwis)

It is dearest to so many people's hearts!—[Interruption]. Permit me just a few minutes more.

There is another racket carried on by the Nadars. It is necessary to expose these rackets. When you buy a bottle of arrack, why should it be necessary to give an empty bottle? There is a factory producing all the bottles that are required. I would ask the Hon. Minister to go into that racket too—the Nadars' bottle racket!

டாக்டர் டாஹாயக்க

(கௌரவ கலாநிதி தகநாயக்க)

(The Hon. Dr. Dahanayake)

I will answer that.

டாக்டர் மனத்ரிவரேசன்

(கௌரவ அங்கத்தவர் ஒருவர்)

(An hon. Member)

The Nadars pay good money.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කරක සභාව

නිල් ද අල්විස් මයා.

(තිரு. நீல் டி. அல்விஸ்)

(Mr. Neal de Alwis)

But there is something more that is happening. Otherwise, one cannot imagine this to happen.

This is an important matter. The arrack industry is bringing in tremendous revenue to the Government. We have coconut trees everywhere. All that is required is to collect the toddy. And it is very amazing that for want of people to collect the toddy that is required, you are importing millions of rupees worth of molasses to produce the spirits in this industry and even for Rawlings and Gal Oya products. What is the use of producing brandy and other spirits if we are not able to get the molasses necessary from these two sugar factories?

I may say that the Ministry of Home Affairs is not wholly responsible for this state of affairs. Half the responsibility must be borne by the Minister of Land. These things must be rectified. All these matters must be thoroughly gone into. Corruption in the department must be investigated by a commission or special committee and reported on, and the Government must accept the report and implement it.

වී. නවරත්නම් මයා. (කයිට්ස්)

(திரு. வீ. நவரத்தினம்—ஊர்காவற்றுறை)

(Mr. V. Navaratnam—Kayts)

Mr. Chairman, we are now dealing with the Ministry of a Minister for whom I do not think even the Opposition has anything but praise.

වී. බී. ඉලංගරත්න මයා. (කොලොන්නාව)

(திரு. பி. பி. இலங்கரத்தன—கொல்லான் னாவ)

(Mr. T. B. Ilangaratne—Kolonnawa)

Question !

පූ. භා. 10.15

වී. නවරත්නම් මයා.

(திரு. வீ. நவரத்தினம்)

(Mr. V. Navaratnam)

Well, after listening to the hon. Member for Yatiyantota (Dr. N. M. Perera) and the hon. Member for

Baddegama (Mr. Neal de Alwis), I think it is the consensus of opinion that we have nothing much to criticize so far as this Ministry is concerned.

නිල් ද අල්විස් මයා.

(திரு. நீல் டி. அல்விஸ்)

(Mr. Neal de Alwis)

What about arrack?

වී. නවරත්නම් මයා.

(திரு. வீ. நவரத்தினம்)

(Mr. V. Navaratnam)

If I understood the hon. Member for Baddegama right, he himself was full of praise for the Hon. Minister. He said that when he brought certain deficiencies to his notice, they were attended to promptly.—[Interruption]. I do not think, as I said earlier, that either side of the House has much criticism to make of his Ministry.

But there is one thing I should like to draw the attention of the Hon. Minister to, and that is with regard to the gramasevaka service. I think we all know that the old headman system was abolished because of corruption, inefficiency, and so on. We are all agreed that the grama-sevakas are doing an excellent job of work.

කේ. බී. රත්නායක මයා. (අනුරාධපුර)

(திரு. கே. பி. ரத்னாயக்க—அனுராதபுரம்)

(Mr. K. B. Ratnayake—Anuradhapura)

Hear ! Hear !

වී. නවරත්නම් මයා.

(திரு. வீ. நவரத்தினம்)

(Mr. V. Navaratnam)

By and large, the service has been a success. It was one of the good things you did. We do not deny that. But let us continue this good work. The hon. Member for Yatiyantota yesterday pointed out that we must try and improve their efficiency and see that no room is left for corruption to creep into that service.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කරන සභාව

[වි. නවරත්නම් මය.]

I understand that some representations had been made by the All-Ceylon Gramasevakas Union to the Hon. Minister over a demand for an increased rent allowance. Today they are being paid at the rate of 6 per cent for bachelor and 12 per cent for married gramasevakas. This is hardly sufficient. On his basic salary of Rs. 80 a bachelor gramasevaka will get Rs. 4.80 per month as rent allowance, while a married gramasevaka will get Rs. 9.60 per month. Can we expect a gramasevaka to find a house even in a rural area, let alone a town, for anything less than Rs. 40 or Rs. 50 per month? We know that this is a transferable service now. The gramasevakas have to live in the division to which they are posted. According to the former village headmen system the headman resided in his own home, but today owing to the transferability of the service of the gramasevakas, people from distant areas are posted to divisions which are far away from their home towns. So this requires them to find houses. Today, even in a rural area, they cannot rent a house for their purposes for anything less than Rs. 40 or Rs. 50. So I think their demand for an increase in the rent allowance is extremely reasonable. I believe the Hon. Minister himself accepted that that is a reasonable request. If you go into the figures, I think, you will find that you require something like Rs. 12 lakhs per annum to meet their demand. If the Hon. Minister takes up this matter very firmly with the Hon. Minister of Finance, I do not think there will be much difficulty in granting this redress to a service on which depends the efficient administration at the village level. That is one matter which I want to urge the Hon. Minister to take into consideration to see that something is done to satisfy the gramasevakas, so that they may do their work efficiently.

There is one other matter of parochial interest as far as my electorate is concerned. Complaints have been made to me that the D.R.O's office,

as it is at present sited, is a bit out of reach of people who have got to go to that office to transact business. As you may be aware, my electorate consists of seven islands which are all patna lands. The people have got to reach the Kayts town by boat; they have to take bus to reach the Jaffna town or other places. The D. R. O's office as it is at present sited is a bit out of reach. So the people have got to either walk a long distance or hire cars. I would urge the Hon. Minister to see that this D. R. O's office is shifted to a more accessible place somewhere in the Kayts town; or it may be good for the Ministry to acquire a piece of land by the side of the present post office and put up a permanent building there because in the long run it will be a saving. I think the present D. R. O's office is housed in rented premises. It is high time that we thought of putting up a permanent building to house the Kayts D. R. O's office. The D. R. O's Division covers all the Islands there. If the Hon. Minister puts up a permanent building it would be possible for him to let out a portion to other Government departments in Kayts and recover rent. I would earnestly request the Hon. Minister to pay serious attention to this request.

I should now like to refer to the Jaffna secretariat. After the Regulations under the Tamil Language (Special Provisions) Act were passed, more and more work is required to be done in Tamil also in the secretariat. But it is a shame that we still do not have a single Tamil stenographer in the secretariat to cover the D. A. C. meetings, D. E. C. meetings and various other conferences that take place. Sometimes most of the members participate in the discussions in the Tamil language. It is now the settled policy—I suppose it is law—that the administration must be carried out in Tamil also in the Jaffna secretariat. We have really to look into this matter. There is quite a lack of equipment in the

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කරක සභාව

matter of typewriters and various other facilities to carry on the administration in Tamil. The immediate step that has to be taken is to appoint a Tamil stenographer to the Jaffna Kachcheri. There are several Tamil stenographers attached to the General Treasury and it may not be a difficult thing to transfer one of these officers to the Jaffna Secretariat. To start with we can have one. The Jaffna Secretariat can manage with one stenographer at least to start with.

I would urge that by and by more work be carried out in Tamil in the Jaffna Kachcheri than at present. We do not deny that a genuine attempt is being made to comply with the requirements of the Tamil Language (Special Provisions) Act. But our complaint is that the pace is not sufficient; the speed is not enough. We can do more work if the Government seriously thinks of implementing the Tamil Language (Special Provisions) Regulations. I know it can be done.

ආර්. බී. රත්නමලල මයා. (කලාවැව)

(திரு. ஆர். பி. ரத்னமலல—கலாவெவ)

(Mr. R. B. Ratnamalala—Kalawewa)

ගරු සභාපතිතුමනි, අයවැය ලේඛනය පිළිබඳ කාරකසභා අවස්ථාවේදී ස්වදේශ කටයුතු භාර ගරු ඇමතිතුමාගේ අංශයෙන් මා නියෝජනය කරන කලාවැව මැතිවරණ කොට්ඨාශය වෙනුවෙන් කෙරෙන සහ කෙරෙන්නට තිබෙන වැඩ කටයුතු සම්බන්ධයෙන් වචන ස්වල්පයක් ප්‍රකාශ කරන්නටයි මා බලාපොරොත්තු වන්නේ. නුවරගම් පළාතත්, කලාගම් පළාතත් ආදායම් නිලධාරී කොට්ඨාශ හයකට බෙදා වෙන් කරන ලද්දේ වැඩි වේගෙන් එන ජනගහනය සහ ජනපද පිහිටුවීම නිසා වැඩි වැඩියෙන් අවශ්‍ය වූ ගමන් පහසුව සහ අනෙකුත් දේවල් පිළිබඳ හැඟීමක් ඇතිව බව පළමුවෙන්ම මතක් කරන්නට මා කැමතියි. දැන් අවුරුදු කිහිපයක සිට මේ ගරු සභාවේදීත්, දිස්ත්‍රික්ක සම්බන්ධීකරණ කමිටු රැස්වීම් වලදීත්, දකුණු නුවරගම් පළාතට සහ දකුණු කලාගම් පළාතටත් ආදායම් නිල

ධාරී කාර්යාල දෙකක් ඇති කිරීම අවශ්‍ය බව නොයෙක් විට මතක් කර තිබෙනවා. 1965-66 ආදායම් වර්ෂයේ ඇස්තමේන්තු වල ඒ කාර්යය සඳහා මුදල් වෙන් කර තිබුණු බවත් අපට දැනගන්නට ලැබුණා. දිසාපතිතුමාගෙන් අපට දැනගන්නට ලැබුණු ආරංචිය අනුව කරුණු සිදු වී නැති නිසා දැන් නැවත වරක් මේ ගරු සභාවේදී ගරු ඇමතිතුමාට මතක් කිරීම සුදුසු යයි කල්පනා කළා. හැතැප්ම විස්ස, විසි පහ, ආදී වශයෙන් විශාල දුර ප්‍රමාණයක් පසිනුත් ගමන් කර බස් රථයෙකුත් ගමන් කර—ඇතැම් ප්‍රදේශවල උදවියට සමහර විට බස් දෙක තුනකින් මාරුවෙන් මාරුවට ගමන් කරන්නට සිදු වෙනවා—ආදායම් නිලධාරී කාර්යාලයට පැමිණෙන්නට සිදු වීම කරදරකාරී තත්ත්වයකට මුහුණ පෑමක් නිසා ඒ ගැන කල්පනා කර දකුණු නුවරගම් පළාතටත්, දකුණු කලාගම් පළාතටත් ඉතා අවශ්‍ය සී. ආර්. ඩී. කාර්යාල දෙක සාදා දෙන ලෙස ගරු ඇමතිතුමාගෙන් විශේෂයෙන් ඉල්ලා සිටිනවා.

කලාගම් පළාතේ සී. ආර්. ඩී. කායාර්යාලයට ටෙලිෆෝන් පහසුකම් ලබා දෙන ලෙස අවුරුදු හතරක පහක කාලයක් තිස්සේ දිසාපතිතුමාත් ආදායම් නිලධාරීතුමාත් ඉල්ලා ඇති නමුත්, අද වන තුරු එය ලැබී නැහැ. ඒ නිසා හැකි තාක් ඉක්මනින් සී. ආර්. ඩී. මහතාගේ කාර්යාලයට ටෙලිෆෝන් පහසුකම් ලබා දෙන මෙන් මතක් කරනවා.

අපේ ප්‍රදේශවල ජනතාවගෙන් සියේට අනූපහක් පමණ දෙනා ජීවත් වන්නේ ගොවිතැනින් නිසා, ඒ ගොවි මහතුවන්ගේ ගොවිතැන් කටයුතු සඳහා අවශ්‍ය පහසුකම් තිබෙන්නට ඕනෑ. ඒ අයට තුවක්කු බලපත්‍රයක් ලබා ගැනීම දැන් ඉතාමත් අපහසු දෙයක් වී තිබෙනවා. අද පවතින තත්ත්වය අනුව තුවක්කු බලපත්‍රයක් ලබා ගැනීම සඳහා ග්‍රාමසේවක මහතා ලඟටත්, සී. ආර්. ඩී. මහතා ලඟටත්, පොලීසියටත්, කච්චේරියටත් ගොස් ඒ මහත් වරුන් සමග කරුණු කියා සිටින්නට ඕනෑ. ඔය පිළිවෙළ නිසා දුප්පත් ගොවියෙකුට තුවක්කු බලපත්‍රයක් ලබා ගැනීමට අවුරුද්දක් දෙකක් ගත වෙනවා. මොන කාරණයක් නිසා ඒ තරම් ප්‍රමාදයක් ඇති වෙනවාදැයි කියන්නට මා දන්

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

[රත්නමලල මයා.]

නේ නැහැ. මාසයකට දෙකකට උඩදී මට ලැබුණු ආරංචිය සැබැවක් නම් එය ඉතා මත් කනගාටුදායකයි. තුවක්කු බලපත්‍ර ලබාගෙන, ඒවා ඉදිරිපත් කර තුවක්කු ගැනීමට ප්‍රසිද්ධ සාප්පුවකට ගිය දෙතුන් දෙනකුටම ඒ සාප්පුවලදී දැනගන්නට ලැබී තිබෙන්නේ දිසාපතිතුමාගෙන් විශේෂ රපෝර්තුවක් නැත්නම් සහතිකයක් නොගෙනාවෙන් තුවක්කු බලපත්‍රයයි තුවක්කුයි නොදෙන බවයි. ඒ ආරංචිය මොකක්දැයි මා දන්නේ නැහැ. ඒ ගැන සොයා බලන මෙන් ගරු ඇමතිතුමාගෙන් ඉතා ඕනෑකමින් මා ඉල්ලා සිටිනවා.

අපේ ප්‍රදේශවල ග්‍රාම සංවර්ධන සමිති බොහොමයක් දැන් අභිපණ වෙලා තිබෙනවා. හරි හැටි ක්‍රියාත්මක වන සමිති සියේට පහක්වත් නැතැයි කියන්නට පුළුවන් තරමයි. අවුරුදුපතා ග්‍රාම සංවර්ධන සමිති ඇති කරනවා. ආණ්ඩුවෙන් ලැබෙන මුදල් අනුව කල්පනා කර බැලූවාම එය ප්‍රමාණවත් නොවන බව පෙනී යන නිසා ග්‍රාමසංවර්ධන සමිතිවලින් කෙරෙන වැඩ ගැන සලකා තරමක මුදලක්වත් වෙන් කර දෙන ලෙස ඉල්ලා සිටිනවා.

ග්‍රාමසේවක මහතා ගැනත් වචන දෙකතුනක් කියන්නට ඕනෑ. ග්‍රාමසේවක මහතා පත් කිරීමේදී තමන් පදිංචි කොට්ඨාශවලට පත්වීම් දෙන සිරිතක් තිබුණේ නැහැ. එහෙත් දැන් තම් වරින් වර සමහර ග්‍රාම සේවක මහතා තමන් උපන් ගමට නැත්නම් පදිංචි ප්‍රදේශයට පත්වීම් ලබාගෙන තිබෙන බව පෙනෙනවා. ඒ ගැන මා විරුද්ධ වන්නේ නැහැ. සේවා කොන්දේසි වශයෙන් යම් පොරොන්දුවක් ඇති කළා නම් එය යම් යම් උදවිය වෙනුවෙන් පමණක් වෙනස් කිරීම වැරදිසහගත ක්‍රියාවක් බව පමණයි මා ප්‍රකාශ කරන්නේ.

අතික් කරුණ මේකයි: සමහර ග්‍රාම සේවක මහත්වරුන් කාර්යාලය පිහිටුවා ගෙන තිබෙන්නේ ඔවුන් රාජකාරි කරන කොට්ඨාශවලට තවත් කොට්ඨාශ තුන හතරකට ඇත එම සී. ආර්. ඩී කොට්ඨාශය ඇතුළතම වූ වෙනත් ග්‍රාම සේවක කොට්ඨාශයකයි. ඒ නිසා කොට්ඨාශ තුන හතරක් පසු කර රාජකාරි කරන්නට යන්

තට සිදු වී තිබීම ඔවුන්ට විශාල කරදරයක් වී තිබෙනවා. එමෙන්ම ඇතැම් ග්‍රාම සේවක මහත්වරුන්ට එක සී. ආර්. ඩී. කොට්ඨාශයකින් තවත් සී. ආර්. ඩී. කොට්ඨාශයකට මාරුවීම් ලැබී තිබෙනවා. කලා වැව කොට්ඨාශයේ ග්‍රාම සේවක මහත්වරුන් 20ක් පමණ සිටිනවා. ඔවුන් තරක ක්‍රියාවන්ට සම්බන්ධව සිටි අය නොවෙයි. ඔවුන් තම රාජකාරිය හොඳින් කළ අය බව මා අපකෂපාතව කියනවා. ඒ නිසා දිසාපතිතුමාට දන්නවා ඒ අයට අවශ්‍ය අන්දමට කීට්ටු ස්ථානවලට මාරුවීම් ලබා දීමට කටයුතු කරන ලෙස ගරු ඇමතිතුමාගෙන් මා ඉල්ලා සිටිනවා.

ඊළඟට උතුරු-මැද පළාත ගැන මීට අවුරුදු දෙකතුනකට පෙර මේ ගරු සභාවේ සියලුදෙනාම පාහේ මතක් කළ කරුණක් පිළිබඳව සඳහන් කරන්නට කැමතියි. අපේ ඡන්ද කොට්ඨාශ අයිති වන්නේ උඩ රටටද, පහත රටටද, මැද රටටද, කොයි රටටද කියා අප දන්නේ නැහැ.

ගරු මන්ත්‍රීවරයෙක්

(கௌரவ அங்கத்தவர் ஒருவர்)

(An. hon. Member)

රජ රටට.

පූ. හා. 10.30

රත්නමලල මයා.

(திரு. ரத்னமலல)

(Mr. Ratnamalala)

රජ රට කියා ව්‍යවහාරයක් නම් තිබෙනවා. එහෙත් එහෙම එකක් නැත කියලත් සමහර අය කියනවා. අපේ මුතුන් මිත්තන් ආරක්ෂා කරගෙන ආ සිද්ධස්ථාන ගැන බලන විට, උතුරු-මැද පළාත අප ලංකාවාසීන් සියලුදෙනාම වාගේ ගරු කරන ප්‍රදේශයක් බවට පත් වී තිබෙනවා. ඒ නිසා මා ඉදිරිපත් කරන කරුණ පිළිබඳව කැකිරුවේ ගරු මන්ත්‍රීතුමාත් (එස්. බී. ලේනව මයා.) ගරු ප්‍රවාහණ ඇමතිතුමාත් එකඟ වෙනවා ඇති. කෙසේ හෝ උතුරු-මැද පළාතත් උඩරට ගැමි කොමිෂන් සභාව යටතට පත් කරන ලෙස මා ඉල්ලා සිටිනවා.

මට මේ සම්බන්ධව කථා කිරීමට අවස්ථාව ලබාදීම ගැන තමුන්නාන්සේට ස්තූතිවන්ත වෙමින් මගේ වචන ස්වල්පය මෙයින් අවසාන කරනවා.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

එම්. සිවසිතම්පරම් මය. (උඩුප්පිඩ්ඩි)
(திரு. எம். சிவசிதம்பரம்—உடுப்பிட்டி)
(Mr. M. Sivasithamparam—Uduppidi)

Mr. Chairman, all hon. Members of this House welcomed very enthusiastically the proposal of the Hon. Minister of Home Affairs last year to set up 1,000 weaving centres. The trainees themselves in the various electorates were equally enthusiastic in undergoing the training that was provided for six months.

When we move on to the second stage of this plan of the Hon. Minister, I am afraid the entire scheme is going to come to a grinding halt as a result of the non-availability of yarn and marketing facilities for the textiles that are being produced by the various weaving centres.

When the hon. Member for Yatiyantota (Dr. N. M. Perera) raised this question the Hon. Minister of Home Affairs said that the difficulty of obtaining yarn was largely due to the Middle-East crisis and the closing of the Suez Canal. While that is undoubtedly true, I wish to draw the attention of the Hon. Minister to the fact that this question arose even before the Middle-East crisis started. Ever since the National Textiles Corporation took over the monopoly of importing yarn to this country this difficulty has arisen.

I do not know whether there is any difference of opinion between the Hon. Minister of Industries and the Hon. Minister of Home Affairs as to the utility or usefulness of these handloom centres. If that is so, I think it is time these Hon. Ministers put their heads together and arrived at a decision. But I think it must be admitted that the National Textiles Corporation in their big textile mills can never hope to give that amount of employment that the handloom centres can give. Therefore, it is necessary that these two Hon. Ministers should get together and arrive at a working agreement by which the import of yarn to this

country will not be restricted and the handloom centres starved of yarn that they so very badly need.

The second question I wish to raise is about the distribution or the sale of textiles produced by these handloom centres. In my own electorate I am trying to get together the various multi-purpose co-operative society unions and the various multi-purpose co-operative societies and offer the textiles that are being produced by these handloom centres. I think if this experiment is carried out and the D. R. Os are instructed to get together the various unions and societies and instruct them to buy the textiles produced by these weaving centres there will be some relief to the various handloom weaving centres that have been started.

The other question I wish to refer to is about the tapping of sweet toddy in Jaffna. Every year it becomes necessary for us, Members from the North, to intercede with the Hon. Minister of Home Affairs to publish the necessary regulations in regard to the tapping of sweet toddy. I do not know why the Excise Department cannot make up its mind once and for all that these regulations should be so framed that they will not cause hardship to the large number of people who earn a living on the tapping of sweet toddy and the manufacture of jaggery from sweet toddy. It is unfortunate that these people have to wait till March or April, when the sweet toddy season is well on the way, before they can decide as to what the government regulations on the matter are going to be. It is time for the Excise Commissioner and the Excise Department to make up their minds once and for all and formulate a general policy for all time on this matter and not keep changing the regulations from time to time as and when hon. Members from the North intercede with the Hon. Minister.

We have told the Hon. Minister on more than one occasion, not only that sweet toddy is drunk by a

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කරක සභාව

[එම්. සංඝිතම්පරම් මය.]

large number of people but that the manufacture of jaggery out of sweet toddy is also a cottage industry. I do not know why the Excise Department should put difficulties in the way of people who tap sweet toddy and earn a living on the manufacture of jaggery. That is a matter the Hon. Minister should take up with the Excise Department. The excuse they give is that, under the pretext of tapping sweet toddy, most of these people start tapping toddy. It should not be so difficult for the Excise Department with all its officers in the Striking Force, with all its Excise Inspectors and Guards, to prevent that sort of thing. That should not be the reason why they should penalize a *bona fide* person who wants to tap sweet toddy and manufacture jaggery.

The next question I wish to raise is with regard to the Report of the Divorce Commission. I believe the Hon. Minister is aware that there has been a report published by the Divorce Commission that sat some years ago. This commission has made a number of very useful recommendations.

I believe one of the recommendations is that where a husband and wife have been separated for a fairly long period of time and it is found that it is incompatible for them ever to resume cohabitation, it is necessary that that should be made a ground for divorce. Personally, I have no interest in this matter. I have no intention of going into the divorce courts either on this ground or on any other ground. But I know a number of couples who are affected. They have lived in separation for six to ten years. There is no possibility of their ever coming together again. They are unable to go to court and get a divorce unless they can think of some spurious ground on which some lawyer will be able to tell them to go to court.

Our divorce laws are based largely on the old, archaic Church of England rules of marriage and

divorce. Even in England they are now trying to revise the rules of divorce. Therefore I would earnestly request the Hon. Minister to implement at least some of the recommendations of the Divorce Commission.

Another matter I wish to refer to is the question of registration of names. The Hon. Minister is aware that in a large number of cases names which have a relation to the caste of the individual have in the past got into the certificate of registration. Naturally, these people are anxious that such names should be expunged and more reasonable names inserted in their place in the certificate.

What happens today is that while the Registrar-General allows the change, he so allows it that the old caste name also remains and a new name too is inserted. Therefore, the entire purpose of the change is defeated when the old caste name is not removed on the insertion of the new name. I would ask the Hon. Minister to go into this matter. In instances where people are anxious that the caste name should be removed and a new name inserted, then the caste name should be expunged from the certificate altogether. Both names should not be allowed to remain in the certificate. I think it is a very reasonable request, and the Hon. Minister should have no difficulty in getting it approved.

I have a few other matters to raise, one of which is about the gramasevakas. I particularly wish to refer to the case of the gramasevakas in the Northern and Eastern Provinces. The Government insists that they should gain proficiency in the official language before they are confirmed in their posts. These gramasevakas are recruited to work exclusively in Tamil-speaking areas. They never come in contact with anybody who does not know Tamil. They will never be transferred out of these two regions. Therefore, there is no reason why these people,

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

who are going to work exclusively in Tamil-speaking areas, should be compelled to acquire proficiency in the official language before they are confirmed.

I know that a large category of officers have been exempted from the purview of this circular. Technical officers and officers in minor grades who do not have any heavy administrative work to perform, have been granted exemption. Therefore, I would earnestly request the Hon. Minister to exempt these gramasevakas also from this requirement of proficiency in the official language.

Another matter which I wish to raise and which has already been referred to by the hon. Member for Kayts (Mr. V. Navaratnam) is the question of the rent allowance paid to gramasevakas. At present, gramasevakas are never allowed to serve in their home stations. They have to serve in other villages and, perforce, they have either to rent out an office or a house in which they have to live and also carry out their duties. Naturally, this entails a lot of expenditure which a gramasevaka with his small salary is unable to meet.

I come to the third request of the gramasevakas. They have always been asking that after a specified number of years of service they should be allowed to sit the Ceylon Administrative Service examination. Now, the gramasevakas of today are all people with the G. C. E. (Ordinary) or the S. S. C. qualification. People with those qualifications are given the privilege of sitting the Ceylon Administrative Service examination after a number of years' service. I do not know why that privilege should not be extended to the gramasevakas also.

The other matter is about the sale of liquor in trains. All hon. Members from the North have been unanimous in asking the Hon. Minister that the sale of liquor, at least in the Jaffna trains, should be banned. Maybe U. K. Edmund is going to be the loser as a result of the ban of liquor on

these trains, but there is no reason why a large number of women passengers in these trains should be inconvenienced as a result of the absolutely nauseating behaviour of some of the people who take liquor in these trains.

I have travelled very often in these trains and I have seen the behaviour of some of these people. I have seen clerical servants returning home, to Jaffna, particularly after they have drawn their monthly salary, who spend about half their salary in paying their liquor bill to U. K. Edmund before they reach home.

I can understand their wanting to take liquor. It does not matter. But when they make of themselves a nuisance to other passengers, then it is time that the sale of liquor in these trains was banned.

These are the matters I wish to raise on this Ministry's Votes.

එම්. තෙන්නකෝන් මයා. (නිකවැරටිය)

(திரு. எம். தென்னக்கோன்—நிக்கவொட்டிய)

(Mr. M. Tennekoon—Nikaweratiya)

සභාපතිතුමනි, ස්වදේශ කටයුතු භාර ඇමතිතුමාට අයත් අංශ අතුරින් දිසා පාලනය තැන්පත් කළේවිටි ක්‍රමය ඉතා මත් වැදගත් අංශය වන බව මා විශ්වාස කරනවා. මේ කළේවිටි ක්‍රමය වෙනස් කිරීම ගැන—රට සභා හෝ දිසා සභා හෝ වෙනත් දිසා පාලන ක්‍රමයක් ඇති කිරීම ගැන—දැනට අවුරුදු 10-12 ක සිට කළා කරන නමුත් මේ දක්වා එය ක්‍රියාත්මක වී නැහැ. එම නිසා කළේවිටිවලට පැවරෙන රාජකාරි කටයුතු දවසින් දවසම වැඩි වන නමුත් කළේවිටිවල ක්‍රියාකාරිත්වය එන්න එන්නම අඩු වේගෙන යන බව අපට පෙනී යනවා.

විශේෂයෙන් කළේවිටිවල පැවැත්වෙන දිස්ත්‍රික් සම්බන්ධතා කාරක සභා අඩපණ වේගෙන යන බව, ඒවා කිසිම ප්‍රයෝජන යක් නැති සභා බවට පරිවර්තනය වේගෙන යන බව අපට පෙනී යනවා. මේ ගරු සභාවට ඉදිරිපත් කෙරෙන පෞද්ගලික මන්ත්‍රීවරුන්ගේ යෝජනා ඊට නිදර්ශන යක් වශයෙන් දක්වන්නට පුළුවන්.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

[එම්. තෙන්නකෝන් මය.]

නායය පත්‍රය සම්පූර්ණයෙන්ම පිරි නිබේන පොද්ගලික මන්ත්‍රීවරුන්ගේ යෝජනා දිනා බැලුවාම අපට පෙනෙනවා, එම යෝජනාවලට අඩංගු වී නිබේන්තේ දිස්ත්‍රික් සම්බන්ධතා කාරක සභාවල සාකච්ඡා කළ යුතු දේවල් බව. දිස්ත්‍රික් සම්බන්ධතා කාරක සභාවල වැඩ කටයුතු අඩපණ වී ඇති බව එයින්ම ඔප්පු වෙනවා. දිස්ත්‍රික් මට්ටමෙන්—කච්චේරි මට්ටමෙන්—සාකච්ඡා කර ක්‍රියාත්මක කරවා ගත යුතු යම් යම් වැඩ, මේ ගරු සභාවට ඉදිරිපත් කෙරෙන යෝජනා මගින් ක්‍රියාත්මක කරවා ගත යුතු තත්ත්වයකට පරිවර්තනය වී ඇති බව එයින්ම පෙනෙනවා.

ඒ ඒ දිස්ත්‍රික්කයේ ප්‍රධාන නිලධාරීන් සියලු දෙනාම පාහේ දිස්ත්‍රික් සම්බන්ධතා කාරක සභා රැස්වීම්වලට සහභාගි වෙතවා. එහෙත් ඒ සභාවලට ක්‍රියාත්මක බලයක්, නැත්නම් විධායක බලයක් ඇත්තේ නැහැ. ඒවා නිකම්ම සාකච්ඡා සභා පමණයි. එම දිස්ත්‍රික් සම්බන්ධතා කාරක සභා ඒ දිස්ත්‍රික්කයේ මන්ත්‍රීවරුන්ගේත්, ප්‍රධාන නිලධාරීන්ගේත් කාලය කා දමන සභා බවට පරිවර්තනය වී තිබෙනවා. ඒ ඒ දිස්ත්‍රික්කයේ දිසාපතිතුමාගේ කැඳවීම අනුව එම කාරක සභා රැස්වීම්වලට සහභාගි වීම සඳහා ඒ නිලධාරීන්ගේ දවසක කාලය මිඩංගු වන අතර, ඒ සඳහා අවශ්‍ය තොරතුරු ආදිය සපයා ගැනීමට කාර්යාලයේ සෙසු වැඩ කළ යුතු දවස් දෙක තුනක්වත් අපතේ යනවා. කාලය අපතේ යනවායැයි මා කීවේ, දිස්ත්‍රික් සම්බන්ධතා කාරක සභාවේ වැඩ කටයුතු සඳහා කාලය මිඩංගු කළත්, එම සභාවලට විධායක බලයක් නැති නිසා ඒවායින් සම්මත වන යෝජනා බොහොමයක්ම ක්‍රියාත්මක නොවන නිසයි.

ප්‍රදේශයේ ගම් සභාපතිවරයාගේත්, ප්‍රාදේශීය ආදායම් නිලධාරියාගේත් නිර්දේශය අනුව, යම්කිසි පාරක් දියුණු කළ යුතු පාරක් වශයෙන් දිස්ත්‍රික් සම්බන්ධතා කාරක සභාවෙන් අනුමත කළායැයි සිතමු. එහෙත් දිස්ත්‍රික් සම්බන්ධතා කාරක සභාවේ ඒ යෝජනාව ඇමතිතුමා විසින් අනුමත නොකළොත් ඒ යෝජනාව ක්‍රියාත්මක වන්නේ නැහැ.

ඇමතිතුමා එම යෝජනා අනුමත කරන්නේ එතුමා හා සම්බන්ධකම් පවත්වන වෙනත් නොයෙකුත් පුද්ගලයන්ගේ අදහස් අනුවයි. එම නිසා කච්චේරිවල පැවැත්වෙන දිස්ත්‍රික් සම්බන්ධතා කාරක සභා කිසිම ප්‍රයෝජනයක් නැති කාලය කා දමන සභා බවට පත් වී තිබෙනවා. එම නිසා කච්චා හෝ මේ කච්චේරි ක්‍රමය වෙනස් කිරීමට කටයුතු කරන දවසකට, මහජනතාවගේ ඕනෑ-එපාකම් අනුව ඒ ඒ වැඩය පිළිබඳ විශේෂත්වය සලකා දිස්ත්‍රික් සම්බන්ධතා කාරක සභාවල ප්‍රමුඛත්වය ලැබෙන යෝජනා ක්‍රියාත්මක වීමෙන් දිසාපාලන කටයුතු සිසුගාමීව සිදු වීම සඳහා, එම දිස්ත්‍රික් සම්බන්ධතා කාරක සභාවලට විධායක බලයක් පැවරෙන හෝ එම සභාවල යෝජනා නොපමාව ක්‍රියාත්මක වන හෝ ආකාරයේ සංශෝධන ඉදිරිපත් කරන ලෙස මා ගරු ස්වදේශ කටයුතු භාර ඇමතිතුමාගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා.

සු. හා. 10.45

ඒ වාගේම ප්‍රාදේශීය ආදායම් නිලධාරි කාර්යාල ගැනත් වචනයක් දෙකක් කිව යුතුව තිබෙනවා. ඒ කාර්යාලවල රාජකාරි කටයුතු ගොඩගැසී තිබෙනවා. ඊට හේතුව, ඒ ප්‍රදේශයේ හැම කටයුත්තක් සම්බන්ධයෙන්ම පාහේ මැදිහත් වීමට එම කාර්යාලවලට සිදු වී තිබීමයි. එහෙත් ප්‍රාදේශීය ආදායම් නිලධාරි කාර්යාල හැරෙන්නට, අඩු සේවක පිරිසක් හා ඉතා අඩු උපකරණ සංඛ්‍යාවක් ඇති, වැදගත් රාජකාරි කටයුතු කරන වෙනත් රජයේ කාර්යාල ඇත්තේ නැතැයි මා විශ්වාස කරනවා. එම නිසා ඒ කාර්යාලවල වැඩ කටයුතු මීට වඩා වේගයකින් කිරීමට නම් ප්‍රමාණවත් ලිපිකරුවන් පිරිසක් මෙන්ම ටයිප් රයිටර් වැනි අවශ්‍ය උපකරණත් ඒ කාර්යාලවලට සපයා දීම ඉතා අවශ්‍යයි. කච්චේරිවල එක් එක් විෂයයක් සඳහා එක ලිපිකරුවකු බැගින් සිටින නමුත් ප්‍රාදේශීය ආදායම් නිලධාරි කාර්යාලවල ඉන්නේ, විෂයයන් කීපයක් සඳහා එක ලිපිකරුවකු බැගිනුයි. ප්‍රාදේශීය ආදායම් නිලධාරි කාර්යාලයේ කාර්යයන් කීපයක් කරන ලිපිකරුවා මූලික වැඩ අවසාන කර කච්චේරියට යවන වැඩවලින් ඒ ඒ වැඩය වෙන් කරගෙන කච්චේරියේ ඉන්නා ලිපිකරුවන් වෙත වෙත ම ඒවා

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

ගැන කටයුතු කරනවා. දිසා පාලන කටයුතු ඇතහිට තිබෙන්නේ නැත්නම් අඩපණ වී තිබෙන්නේ ප්‍රාදේශීය ආදායම් නිලධාරී කාර්යාලවලට අවශ්‍ය තරම් සේවකයන් හා උපකරණ ලබා නොදීම නිසයි.

එම කාර්යාලවල වැඩ කටයුතු වේගයෙන් කෙරෙන තරමට ගම් වැසියන්ට සහනය වැඩි වැඩියෙන් සැලසෙනවා. එම කාර්යාලවලින් නියම විධියට වැඩ නොකෙරෙනවා නම් හැම සුළු කාරණයක් සඳහාම කච්චේරියට දුවන්නට ගම් වැසියන්ට සිදු වෙනවා. එම නිසා කච්චේරිවල නොයෙකුත් විධියේ දූෂණ කෙරෙනවා. ප්‍රාදේශීය ආදායම් නිලධාරී කාර්යාලවල දූෂණ අඩුයි. එසේ දූෂණ අඩු වී තිබෙන්නේ, එම කාර්යාල හා මහජනයා අතර කච්චේරිවලට වඩා කිට්ටු සම්බන්ධයක් තිබෙන නිසයි. එම නිසාම කච්චේරිවලට වඩා ප්‍රාදේශීය ආදායම් නිලධාරී කාර්යාලවලින් තම වැඩ කටයුතු කර ගැනීමට මහජනයාට පහසුකම් සැලසී තිබෙනවා. කච්චේරියට ආවාම ඒ වැඩ කර ගැනීමට නොයෙක් විධියේ අවහිර තිබෙනවා. ඒ වගේම කච්චේරියේදී නොයෙකුත් දූෂණ ඇති වෙනවා. එසේ හෙයින් ගම්වාසීන් කච්චේරිවලට ගෙන්වා ගැනීම තතර කිරීම සඳහා ඒ කටයුතු හැකි තරම් දුරට ආදායම් නිලධාරී කාර්යාලවලින්ම ඉටු කර දීමට විධිවිධාන යොදන ලෙස මා ඉල්ලා සිටිනවා.

ඊළඟට සුරා ප්‍රතිපත්තිය ගැනද ප්‍රශ්න කරන්නට කැමතියි. මේ ඇමතිතුමාගේ සුරා ප්‍රතිපත්තිය මොකක්ද? ඒ දවස්වල නම් “පෙරේ-රා” අර රා, මේ රා, ආදී වශයෙන් කියමින් මහ ලොකු උද්ඝෝෂණයක් කළා. “මේ රට ධර්ම ද්විපයක් කළ යුතුයි; අපි සුරාවට විරුද්ධයි; ගස් මදින්නට ඕනෑ නැහැ; අප පංච ශීලය සමාදන් වන අයයි” යනුවෙන් කියමින් සුරාවට විරුද්ධත්වය පෑ උදවිය දැන් ඒ පිළිබඳව අනුගමනය කරන ප්‍රතිපත්තිය කුමක්දැයි දැන ගන්නට කැමතියි. අද කසිප්පු උවදුර වෙත හමදාටමත් වැඩියි. හැම ප්‍රදේශයකම, හැම ගමකම නීති විරෝධී මත්පැන් තිබෙනවා. මත්පැන් නිසා දුම්රියේ යන විට තිබෙන කරදරය ගැන උඩුප්පිඩි හි ගරා මත්ත්වය (එම්. සිවසිතම්පරම් මයා.) පැහැදිලි කළා. අද හැම තැනම හොර

මත්පැන් පැතිරිලා. මේ සම්බන්ධයෙන් මේ ඇමතිතුමා ගෙන තිබෙන පියවරවල් මොනවාද? වාහනවල මෙම මත්පැන් ගෙන යාම තහනම් කිරීමට පසුගියදා නීතියක් ගෙනාවා. ඒ නීතිය කොතරම් සාර්ථක අන්දමින් ක්‍රියාත්මක වෙනවාදැයි අප දන්නේ නැහැ. කෙසේ හෝ වේවා මෙම ධර්ම ද්විපය දැන් අධර්ම ද්විපයක් බවට පත් වී තිබෙන බව නම් කිව යුතුයි. විශේෂයෙන්ම ඒ තත්ත්වය ඇති වී තිබෙන්නේ මෙම ආණ්ඩුව බලයට පත් වුණායින් පසුවයි. ඊට හේතුව මෙම ආණ්ඩුව යටතේ හිතුවක්කාරයන්ට සහ තක්කඩින්ට වරප්‍රසාද ලැබී තිබීමයි. ඉතින් මොකක්ද මේ ආණ්ඩුවේ සුරා ප්‍රතිපත්තිය? සුරාව වර්ධනය කිරීමද? නැත්නම් මර්දනය කිරීමද? වැඩි වැඩියෙන් අරක්කු තැබෑරුම් ඇති කිරීමද?

පෝය නිවාඩුව ගැනත් වචනයක් කියන්නට කැමතියි. පෝය නිවාඩුව ඇති කෙළේ ක්‍රිස්තු භක්තිකයන් හොඳින් ප්‍රයෝජනයට ගත් දවසක් නැති කිරීමෙනුයි. ක්‍රිස්තු භක්තිකයන් හොඳින් ප්‍රයෝජනයට ගත් දවසක් නැති කර පෝය නිවාඩුව ඇති කෙළේ බෞද්ධයන් වූ වැඩි පිරිසට එය ආගමික නිවාඩු දිනයක් විය යුතු නිසයි. වැඩි පිරිසට සැලකීම ගැන ක්‍රිස්තු භක්තිකයන් විරුද්ධ වුණේ නැහැ. එහෙත් අද මෙම පෝය දිනයෙන් නිසි පරිදි ප්‍රයෝජන ගන්නවාදැයි අප කල්පනා කර බැලිය යුතුයි. පෝය දිනයෙන් ප්‍රයෝජන ගැනීම සඳහා ආණ්ඩුව කොතරම් දුරට ක්‍රියා කරනවාද? ස්වදේශ ඇමතිතුමා පෝය දිනය නිවාඩු දුන්නා. එහෙත් සෞඛ්‍ය ඇමතිතුමා එදින ජාතික පොළවල් විවෘත කරනවා. දැනටම කොළඹ ජාතික පොළක් විවෘත කර තිබෙනවා. ලඟදී මහනුවරත් එවැන්නක් විවෘත කරන්නට යනවාලු. තව තවත් තැන්වල විවෘත කරනවාලු. ඉතින් මොකක්ද මේකේ තේරුම? ආගමික ප්‍රතිපත්ති රැක දීම සඳහා ක්‍රියා කරන බව වේදිකාවේ දී කියන ගමන් වෙනත් දෙයක් ක්‍රියාවේ යොදවනවා. වචනයෙන් කොහොම කීවත් ක්‍රියාවෙන් ඊට වඩා වෙනස් දෙයක් කරන බව රාජ්‍ය ඇමතිතුමා එදා කීවා. ස්වදේශ ඇමතිතුමාගේත් ප්‍රතිපත්තිය ඒකද? පෝය දිනය නිවාඩු දුන්නේ ආගමික වතා

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

[එම්. තෙන්නකෝන් මය.]

චන් හරියාකාර ලෙස ඉෂ්ට කිරීමට ඉඩකඩ සලසා දීමට නම් ඒ කටයුත්ත හරියාකාර ලෙස ඉෂ්ට කිරීමට උදව් දෙන්න. පෝය දිනය නිවාඩු දුන්නේ වෙනත් ආගමික යන්ගේ නිවාඩු දිනයක් නැති කිරීමෙන් බව අමතක කරන්නට තරකයි. දැනට මේ ඇති වී තිබෙන්නේ “බල්ලා පිදුරු කන්නේ නැ, ගොනාව කන්න දෙන්නෙත් නැ” යන විධියේ ප්‍රතිපත්තියක්. ඒ නිසා කරුණාකර ඒ ගැන කල්පනා කර බලන ලෙස මා ඉල්ලා සිටිනවා.

ජේ. එල්. සිරිසේන මය. (බිංගිරිය)

(ශ්‍රී ල. ශ්‍රේ. ගබ්. ශ්‍රී ලිපි—පිඬුකිරිය)

(Mr. J. L. Sirisena—Bingiriya)

ගරු සභාපතිතුමනි, මාත් ස්වදේශ කටයුතු පිළිබඳ ගරු ඇමතිතුමා යටතේ තිබෙන දෙපාර්තමේන්තු දෙකක් තුනක් ගැන අදහස් කිපයක් ප්‍රකාශ කරන්නට බලාපොරොත්තු වෙනවා. පළමුවෙන්ම මා සඳහන් කරන්නේ සුරාබදු දෙපාර්තමේන්තුව ගැනයි. මෙම දෙපාර්තමේන්තුවෙන් ගම්බද පළාත්වල දුප්පත් මහජනයාට ඇති වී තිබෙන හිරිහැර කියා නිම කරන්නට බැහැ. සුරාබදු දෙපාර්තමේන්තුව තරම් දූෂණයෙන් දූෂිත වුණු දෙපාර්තමේන්තුවක් තවත් නැති බව කියන්නට පුළුවනි. එහි සිටින පුද්ගලයන් දූෂණයෙන් පිරිලා. ඒ තරම් දූෂිත පුද්ගලයන් මේ මිනිසුට තවත් ඇතැයි මා හිතන්නේ නැහැ. මේ ගරු සභාවේ වරප්‍රසාද යටතේ පුද්ගලයකුගේවත් සමූහයකගේවත් හිත රිදෙන විධියට මා කවදාවත් වචනයක්වත් කළා කර නැහැ. එහෙම කළා කරන්නට මා කැමතිත් නැහැ. නමුත් මෙවැනි අවස්ථාවක මේ ගැන ගරු ඇමතිතුමාගේ විශේෂ අවධානය යොමු කර වූයේ නැත්නම් මගෙන් ඉටුවිය යුතු යුතුකමක් පැහැර හැරියා වෙනවා. බිංගිරිය, වාරියපොළ, නිකවැරටිය ආදී නොදියුණු ප්‍රදේශවල සිටින සුරා බදු නිලධාරීන් හරියට යක්ෂයින් විධියටයි හැසිරෙන්නේ. සුරා බදු දෙපාර්තමේන්තුවේ අල්ලස් නොගන්නා, දූෂණ නොකරන එකම නිලධාරියකුවත්, ලිපිකරුවාගේ ඊටත් අත්තිම උසස් නිලධාරියා දක්වා එකම නිලධාරියකුවත් නැති බව මා නිර්භයවම ප්‍රකාශ කරනවා. උතුරේ සිට දකුණ

දක්වා සෑම ප්‍රදේශයකටම පත් කර ඇති සුරා බදු නිලධාරීන්ගේ තත්ත්වය ඒකයි. මේ සෑම නිලධාරියකුම අල්ලස් ගන්නා බව, දූෂණ කරන බව සාක්ෂි ඉදිරිපත් කර ඔප්පු කරන්නට මා බලාපොරොත්තු වෙනවා. මගේ කොට්ඨාශයේ වලහපිටිය ප්‍රදේශයේ තමයි රා මැදීම තදින්ම කෙරෙන්නේ. නමුත් රා වෙනුවට සිදුවේ ස්කාශාරයට ලැබෙන්නේ පාළු ලිංවල කිරි මැටින් තවත් ඔය නොයෙකුත් ද්‍රව්‍යන් අඩංගු වතුරයි. සිදුවේ ස්කාශාරයට දෙන රාවල රා තිබෙන්නේ සියයට 25 ක් පමණයි. මෙවැනි තත්ත්වයක් පවතින්නේ මක්නිසාද? මේ දෙපාර්තමේන්තුවේ උසස් ම නිලධාරියෙක් විශාල වශයෙන් ස්කාශාර වලට රා සපයන අයගෙන් පහව ගැනීම පුරුද්දක් කොට ගෙන තිබෙනවා. මාසයකට වරක් මේ නිලධාරියා රා සපයන අයගේ ගෙවල්වලට ගිහින් පහව ගන්නවා. රාත්‍රි 12 ට, 1 ට, 2 ට පමණ ගෙවල්වලට ගිහින් තවුල කර මාසයක් පාසාම තමන්ට දෙන මාසික දීමනාව ගන්නවා. එක් අවස්ථාවක එක් පුද්ගලයකුට මේ නිලධාරියාට මාසික දීමනාව දෙන්නට බැරි වුණා. එහි ප්‍රතිඵලයක් වශයෙන් පසුවදාම ස්කාශාරයට ඔහුගේ රා ගැනීම ප්‍රතික්ෂේප කළා. නමුත් පසුව ඔහු කෙසේ හෝ අර නිලධාරියා මුණගැසී නැවතත් දීමනාව ගෙවනවාය කියා දිනයක් එහෙම කළා කර ගන්නා. ඉන්පසු ඔහු ඒ නිලධාරියාට හොඳ උගුලක් ඇවෙව්වා. නියමිත දිනයට අර උසස් නිලධාරියා දීමනාව ලබා ගන්නට රා එකට දෙකට පමණ ගෙදරට ඇවිත් තවුල කළා. ඒ අවස්ථාවේදී දොර ඇර දීමනාව දෙනවා වෙනුවට ඔහු හොඳටම අර නිලධාරියාට ගුටිබට දුන්නා. ඒ ගැන නඩුවක් ගියේ නැහැ. නඩුවක් ගන්නට පුළුවන් කමක් නැහැ. සුරාබදු දෙපාර්තමේන්තුවේ උසස්ම නිලධාරියකු ගැනයි මා මේ කියන්නේ. අනික් නිලධාරීන්ගේත් ක්‍රියා පටිපාටිය ඒ විධියයි. විශේෂයෙන්ම ගම්බද ප්‍රදේශවල තෙලිප්ප් සඳහා, පැණි උණු කිරීම සඳහා ගස් දෙක තුන මදින්නට අවසරය ලබා ගෙන සිටින අයගේ ගෙවල්වලට ගියාම මේ නිලධාරීන්ගේ හැසිරීම, මේ සුරා බදු දෙපාර්තමේන්තුවේ පරීක්ෂකවරුන්ගේත් ගාඩ්වරුන්ගේත් හැසිරීම හරියට අර කුකුළන් දකින නරින්ගේ නැත්නම්

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කරක සභාව

කළුවැද්දන්ගේ හැසිරීමටත් අත්තයි. මේ දුප්පත් අයගේ ගෙවල්වලට ගියාම ඔවුන්ට කුකුළකු මරා දෙන්නට ඕනෑ. බිත්තර පණහ හැට දෙන්නට ඕනෑ. පැණි බෝතල් කීපයක් දෙන්නට ඕනෑ. එපමණක් නොවෙයි ; මුදලුන් දෙන්නට ඕනෑ. එහෙම නොකළොත් බොරු චෝදනාවක් උඩ පසුවදාම ඒ දුප්පත් ගැමියන්ට විරුද්ධව නඩුවක් පවරනවා. බොරු චෝදනාවක් උඩ දඩ ගැසූ අවස්ථාවක් ගැන මා සඳහන් කරන්නට සතුටුයි. අල්ලස් නොදුන් නිසා යම් පුද්ගලයකුට විරුද්ධව බොරු චෝදනාවක් උඩ උසාවියට නොගොස් යම් දඩයක් නියම කළා. ඒ ගැන සුපිරිත් ටැන්ඩන්විවරයාට කරුණු ඉදිරිපත් කළා. සුපිරිත් ටැන්ඩන්විවරයා කළේ විභාගයක් නොපවත්වා රුපියල් 500 ක දඩයක් නියම කිරීමයි. සුරාබදු දෙපාර්තමේන්තුවේ නිලධාරීන් අන්න ඒ විධියට ගම්බද ප්‍රදේශවල දුප්පත් උදවිය ගසාකැමේ ව්‍යාපාරයක් ගෙන යනවා.

ස්කෘගාර හිමියන් වුණත් මේ නිලධාරීන්ගෙන් බේරී නැහැ. කළුතර පැත්තේ ස්කෘගාරයක පොල් අරක්කු ගැලොම් 85,000 ක් පමණ ගබඩා කර තිබෙන බව අප දන්නවා. මේ ඊයේ පෙරේදා එයින් ගැලොම් 5,000 ක් පමණ ගන්නට පුළුවන් වුණේත් සුරාබදු දෙපාර්තමේන්තුවේ උසස් නිලධාරීන්ට දීමනාවක් දුන්නට පසුවයි. සුරාබදු දෙපාර්තමේන්තුවේ යම් විධියකින් අවංක නිලධාරී මහත්වරුන් සිටිනවා නම් ඒ ඉතාම සුළු පිරිසක්. අවංක නිලධාරීන්ට මා ගරු කරනවා. එහෙත් අවංක නිලධාරීන්ට සුරාබදු දෙපාර්තමේන්තුවේ තැනක් නැහැ. ඒකයි අද තිබෙන තත්ත්වය.

ග්‍රාම සේවකවරුන් ගැනත් මා වචන යක් සඳහන් කළ යුතුයි. පොලීසියේ හිටපු කොස්තාපල්වරුන් පොලීසියේ වෙන යම් රාජකාරි කළ උදවියත් මේ ග්‍රාම සේවක තනතුරුවලට පත් කරගෙන යනවා. මේ නිසා ගම්වල බොහොම විශාල විධියට දූෂණ කෙරෙනවා. පොලිස් කොස්තාපල්වරුන් ග්‍රාම සේවකයින් වශයෙන් පත්වීම් ලැබූ විට මහජනයා තළා පෙළා කටයුතු කිරීමට නොයෙකුත් අත් දමේ කුට උපක්‍රම ඔවුන් විසින් යොදා ගත්තවා. නගරබද ප්‍රදේශවලට නම් ඔවුන් පත් කළාට වරදක් නැහැ. එහෙත් පොලිස්

කොස්තාපල් වරුන් ග්‍රාම සේවකයින් වශයෙන් ගම්බද ප්‍රදේශවලට පත් කිරීමෙන් ගැමියන්ට විශාල කරදරවලට මුහුණ පාන්නට සිදු වෙනවා. ගම්බද ප්‍රදේශවලට ඔවුන් පත් කිරීමෙන් ඒ ගම්වල අයට විදින්නට සිදු වන හිරිහැර කියන්නත් අමාරුයි. ඒ නිසා ඒ කරුණ ගැන ගරු ඇමතිතුමාගේ අවධානය යොමු කරන ලෙස මා ඉල්ලා සිටිනවා.

1963 සහ 1964 අවුරුදුවල සමහර පළාත් වල—බිංගිරියන් ඇතුළුව—උප්පැන්න ලියාපදිංචි කිරීමේ කටයුතු උප්පැන්න ලේකම් මහත්වරුන් විසින් හරියාකාර ඉටු කර නැහැ. 1963 හා 1964 යන අවුරුදුවල උප්පැන්න ලියාපදිංචි කරන්නට බැරි වූ දරුවන් සිටින අය භාර පත් දහසක් පමණ බිංගිරිය කොට්ඨාශයේ සිටිනවා. ඒ අය පාසල්වලට බාර දෙන්නවත් ක්‍රමයක් නැහැ. අලුතින් උප්පැන්න ලියාපදිංචි කර සහතික පිටපතක් ගන්නට ගියොත් රු. 40 ක් හෝ 50 ක් වියදම් කරන්නට සිදු වෙනවා. ඒ නිසා ඔවුන් විශාල කරදරයකට පත් වී සිටිනවා. මේ කටුගම්පොල හත්පත්තුවේ කීනිගම කෝරළේ 1963, 1964 යන වර්ෂවල උප්පැන්න ලියාපදිංචි නොවී සිටින අයගේ උප්පැන්න නැවතත් ලියාපදිංචි කර ගැනීමට යම්කිසි සහන දායක ක්‍රියා මාර්ගයක් ආරම්භ කරන ලෙස මා ගරු ඇමතිතුමාට මතක් කරන්න කැමතියි. මේ හේතුකොටගෙන අවුරුදු 6 ක් පසු විත් පාසලට ඇතුළු වීමට බැරුව අතර මං වි සිටින ළමයින් ගැන මා පෞද්ගලික වශයෙන් දන්නවා. මෙය ලේකම් මහතාගේ දුර්වලකම නිසා සිදු වී තිබෙන දෙයක්. දැන් අපට ආරංචියි ඒ පොත් පුලුස්සා දමා තිබෙනවාය කියා. ඒ නිසා මා කලින් කිව්වාක් මෙන්, යම් කිසි සහනයක් ඔවුන්ට සලසා දෙන හැටියට මා ඇමතිතුමාගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා.

පූ. හා. 11

අවසාන වශයෙන් ග්‍රාම සංවර්ධන දෙපාර්තමේන්තුව මගින් කරනු ලබන ආධාර පිළිබඳ අඩුපාඩුකම් ගැන ඇමතිතුමාට ලුහුඬින් සඳහන් කරන්න කැමතියි. ගම්බද ප්‍රදේශවල දියුණුව සඳහා ශ්‍රමදාන මාර්ගයෙන් නොයෙකුත් වැඩ කටයුතු කරගෙන යන බව තමුන්නාන්සේලා දන්නවා ඇති. කටයුතු කිරීම පිළිබඳව උනන්දුවක්

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

[සිරිසේන මයා.]

ඇති වී වැඩ කටයුතු කරගෙන යන මේ අවස්ථාවේදී ශ්‍රාම සංවර්ධන කටයුතු සඳහා දෙපාර්තමේන්තුවෙන් දෙන ආධාර මුදල බොහොම මදි බව ගරු ඇමතිතුමාට මතක් කළ යුතුව තිබෙනවා. 1966-67 වර්ෂයට බිංගිරිය ආසනය වෙනුවෙන් වෙන් කර ඇත්තේ රුපියල් 4,000 ක් පමණයි. ගම් ප්‍රදේශවල තත්ත්වය දියුණු කරමින් මං මාවත් ලිං පොකුණු ආදිය තැනීමට මේ මුදල් ප්‍රමාණය කිසිසේත්ම ප්‍රමාණවත් නැහැ. සෑම කොට්ඨාශවලටම එකාකාරව එකම මුදල් ප්‍රමාණයක් බෙදා දීමේ වැඩ පිළිවෙළ සුදුසු නැහැ. දුෂ්කර පළාත්වලට, විශේෂයෙන්ම දුප්පත් දුර්වල පළාත්වලට, වැඩි මුදලක් දෙන හැටියට මා විශේෂයෙන් ඇමතිතුමාට මතක් කරනවා.

බර්නාඩ් සොයිසා මයා. (දකුණු කොළඹ)

(ති.රු. පෙරිනාට්. සොය්සා—කොළඹ දකුණ)

(Mr. Bernard Soysa—Colombo South)

Mr. Chairman, brevity being the soul of wit—

සභාපති

(அக்கிராசனார்)

(The Chairman)

I hope you will finish in ten minutes

බර්නාඩ් සොයිසා මයා.

(ති.රු. පෙරිනාට්. සොය්සා)

(Mr. Bernard Soysa)

—according to you, I shall attempt to be brief though I cannot attempt to be witty.

The first matter I wish to raise with the Hon. Minister is the oft-promised reform of the marriage and divorce laws in this country. The Throne Speech made that promise last year. It is a promise that has been referred to several times but nothing has come of it.

The principal matter in this regard is that there was a commission appointed and it made a number of valuable recommendations. It is true that the commission itself was constrained to limit the extent of the progress that it could recommend on account of the fact that a number of religious scruples stood in the way of adopting completely the enlightened practice in other places.

The whole concept of divorce, however, where the matrimonial offence was considered to be the principal question involved, has been abandoned, and to that extent the commission that was appointed in Ceylon—the majority of the members, including even a distinguished representative like the late Fr. Peter Pillai—recommended that after a decree for judicial separation, the lapse of three years should be sufficient for the purpose of ensuring a divorce for the party seeking it.

In the time allowed to me I only want to mention that the concept has developed for some years and is now being accepted in most countries that the principal question to which you have to address yourself is that the marriage has broken down and that there is a tie that has become empty of reality in regard to that which was expected of it, and that such a tie need not be preserved, the question being, “Has the marriage broken down or not?”

That is a shift of emphasis from the concept of matrimonial offence and punishment to something entirely different. It is known that today a collusive action is always possible so long as the courts do not detect it, and even if you do not accept the question of divorce by consent, even if legislation does not proceed so far as that, you might at least accept the recommendations made by the commission that was appointed in 1959 and accept the position that a break-down of marriage should be the principle guiding consideration in granting dissolution.

I know that there is a Bill that has been drafted, but it is not being tabled in this House; I do not know for what reason. I want to plead with the Minister to keep the promise that has been made in several Throne Speeches and see that the law is changed in that matter.

The next question I should like to take up with the Hon. Minister is that of beedi permits. I know that the Hon. Minister inherited a *damna hereditas* from the Ministry of Industries in regard to this matter. What

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

I am objecting to is this : on the one hand a number of entrenched monopolies has grown up in regard to beedis—giant monopolies. There are a number of Rajahs operating, Sir, in this field, monopolistic Rajahs, and over them you find Maha Rajahs also.

I can quote the reference numbers to the Hon. Ministers. These are numbers handed over from the Ministry of Industries. They all begin with the letters and figures DD/1A/14/B/10 ; then you find a figure within brackets. All the serial numbers I shall quote begin in that way and only the number enclosed within the brackets changes. They are as follows :

DD/1A/14/B/10 (597), (603), (594), (582), (583), (584), (596), (394), (228), (344), (351) and (492).

Some of them are given 5,000 pounds, some 3,000 pounds, some 2,000 pounds. The majority of these people are non-nationals. They are not small manufacturers. That is the second point. The third is that they are fictitious personalities behind whom one big Rajah operates.

The Hon. Minister, on representations made in regard to DD/1A/14/B/10 (351), conducted an investigation of the work-place. There were no workers employed ; there was no machinery ; there was no equipment. There was nothing to indicate on the premises that a single beedi could be turned out there. And this gentleman had been given 5,000 pounds !

The Hon. Minister cancelled his permit, but, on very powerful representations made from within the Government party, he has restored it.

The Hon. Minister began a campaign on his own to break these monopolies. I congratulate him on that. He started it with the best of intentions but he was not allowed to complete the process on the basis of the representations made.

Here was one case in which he took action, No. DD/1A/14/B/10 (351). He cancelled the permit, and, on representations made, restored it, though

not one worker is employed there. There is not even evidence of a beedi, not even the smell of a stale beedi. That is one side of the matter.

If you examine the list of names of persons who operate in this field—I shall not disclose names here ; for reasons of justice, I do not want to do so—you will find the names of a number of non-nationals. The extent to which employment is provided can be measured by the amounts paid to the E. P. F. How many such persons' names are on the Employees' Provident Fund ? 2,067 workers are supposed to be employed in one place, but only 22 are on the E. P. F. A second example showed that 18 were on the E. P. F., and 13 contractors and sub-contractors were given the work. One gentleman, a very important person has only 39 workers on the E. P. F. All the others are on contract. There are a large number of such cases. There is, however, one example that must be mentioned. V. V. Ramasamy Pillai employs 532 workers, and all of them are on the Employees' Provident Fund. In every other instance, they employ contractors to whom they give the work, and only a small nucleus of ten or twelve workers are on E. P. F. This is a racket, and in a number of these cases, the names of persons and addresses are a facade behind which some monopolist operates.

I say that the Hon. Minister, in asking Members of Parliament to recommend persons, may have thought that that would be a way of breaking this system of monopolies. I say that since Members of Parliament themselves are not always over-scrupulous in this matter—maybe because they are subject to electoral pressures of various kinds—this is no way of breaking the monopoly, because other kinds of rackets are breeding under this new system.

I say that the whole question has to be reviewed and looked at in a new way. Whether you are looking at it from the point of view of a cottage industry or whether you are looking at it from the point of view

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

[බර්නාඩ් සොයිසා මයා.]

of developing it as a national industry with heavy capitalization and proper employment opportunities—whichever way you are driving; I am not concerned with discussing the question—I want the rackets ended.

The next matter is in regard to tobacco. I am very glad that we are exporting tobacco. But we are also importing certain tobaccos for blending. I do not want to make one general charge against the Excise Department. I know that its officers are operating under various difficulties; but why do you want to leave them in such a way that their honesty can be questioned? I know some of them are very poor people and they may feel like making a penny or two in various unauthorized ways. There are big companies operating in this sphere in regard to whom charges are made, and accusations are publicly made, that they operate rackets with the connivance of the Excise Department. I do not know to what extent that connivance exists. I do not want to make a general charge against the excise officers. They are poor men who are unable to defend themselves here. But the fact remains that without such connivance the rackets cannot operate. Nobody knows and no proper check is kept upon what is brought in in regard to blending, the quality and control in regard to what is exported. You can get a tremendous exchange racket worked through this system. I want the Hon. Minister to see that that field is properly reorganized.

The last matter is in regard to the question of kachcheri clerks and officers before election times. Before the Kolonnawa election, in the Colombo achcheri a number of clerks were interdicted on allegations made that they were helping the Coalition candidate. They were completely *functus officio* during the period of the election. After the election was over, charges were framed against them, they were brought to inquiry and completely exonerated of any blame. For months these people were

made to suffer that pain of mind. Why is this done? Why was this persecution conducted against these people because there just happened to be an election in Kolonnawa? I say here that the Hon. Minister has a responsibility for this matter, not to allow political predilections to be used for purposes of the vindictive pursuit of individuals in the Public Service, particularly those employed in the kachcheris. The Hon. Minister has a duty cast on him and I want to ask him to see that this kind of vindictive behaviour is not allowed to spread.

I also want to make a final plea with the Hon. Minister in regard to the children. He is also the Minister for children now. That has been handed over to the Minister of Justice I believe. But from his angle he would be able to do much to influence the Minister of Justice in that matter not only in regard to juvenile courts but in regard to the vast numbers of children who are being bred in the shanties of Colombo. You have a child population of over 15,000 living in sub-human conditions in Colombo.

සභාපති

(அக்கிராசனார்)

(The Chairman)

That is not his subject. He wants to shirk all responsibility regarding the children.

බර්නාඩ් සොයිසා මයා.

(திரு. பெர்னாட் சோய்ஸா)

(Mr. Bernard Soysa)

Very well, since that is a matter in which he has my entire sympathy, I shall wind up by asking him to deal with the problems that I mentioned, particularly in regard to the reform of the marriage and divorce law and also about this question of the rackets that take place concerning beedi and tobacco.

விசேஷ கௌரவ உரிமை, 1967-68

—கூடுதல் பணம்

கி. ராஜதிரை மஹா. (மெகலேபுர பகுதி
புதி மன்தி)

(திரு. சி. இராஜதிரை—மட்டக்களப்பு முத
லாம் அங்கத்தவர்)

(Mr. C. Rajadurai—First Batticaloa)

(கௌரவ தலைவர் அவர்களே, உள்நாட்டு
அமைச்சர் அவர்களுடைய மானியத்தில்
பேசச் சந்தர்ப்பம் தந்தமைக்கு நான் முத
லில் உங்களுக்குக் கடமைப்பட்டவரை இருக்
கிறேன். இந்த விவாதத்தில் பொதுவாக நான்
குறிப்பிட விரும்புவது மட்டக்களப்புக் கச்
சேரியில் உள்ள நிலைமைகள் சிலவற்றைப் பற்
றியே. மட்டக்களப்புக் கச்சேரியில் தினமும்
பொது மக்களுடைய கடமைகள் அதிகரித்
துக் கொண்டு வருகின்றன. ஆனால் அவர்களு
டைய கடமைகளை உரிய காலத்தில் முடித்
துக் கொடுப்பதற்கு அங்கே இலிகிதர்கள் பற்
றாக் குறையாக இருக்கின்றார்கள். கடந்த பல
வருடங்களாக மட்டக்களப்புக் கச்சேரியின்
இலிகிதர் எண்ணிக்கையை அதிகரிக்க
வேண்டுமென்று நாம் கேட்டு வந்திருக்கி
றோம். ஆகவே, அமைச்சர் அவர்கள் மிகக்
கூடிய கெதியில் மட்டக்களப்புக் கச்சேரியில்
மிக நீண்டகாலமாக நிலவி வரும் இலிகிதர்
பற்றாக் குறையை நிவிர்த்தி செய்ய முதலில்
நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டும்.

மாவட்ட இணைப்புக் குழுக் கூட்டங்களில்
கடமையாற்றவும், கச்சேரியில் பொது அறிக்
கைகள் தயாரிப்பதற்கும் மட்டக்களப்புக் கச்
சேரியில் ஒரு தமிழ்ச் சுருக்கெழுத்துத் தட்
டெழுத்தாளர் இல்லாதது ஒரு பெரும் குறை
யாக இருக்கின்றது. இப்பதவியில் ஒருவர்
தானும் மட்டக்களப்புக் கச்சேரியில் நியமிக்க
ப்படவில்லை. இந்தக் குறையை நிவிர்த்தி
செய்வதற்கு கௌரவ அமைச்சர் அவர்கள்
கூடிய கெதியில் ஒரு தமிழ்ச் சுருக்கெழுத்துத்
தட்டெழுத்தாளரை மட்டக்களப்புக் கச்சேரி
யில் நியமிக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்
கொள்கிறேன்.

பு. ஸா. 11.15

இப்பொழுது பொற்கொல்லர்களுக்குப்
'பெர்மிட்' மீது வழங்கப்படும் தங்க எடை
போதவில்லை என்பது ஒரு பெரும் குற்றச்
சாட்டாக இருக்கின்றது. மக்கள் தங்க நகை
களை அணிவதற்கு ஆர்வம் உடையவர்களாக
நாடு பூராவும் இருக்கின்றார்கள். இன்று பொற்
கொல்லர்களுக்கு வழங்கப்படும் தங்க எடை

போதாது. ஆகவே, அமைச்சர் அவர்கள்
இதைத் தமது கவனத்திற்கு எடுத்து பொற்
கொல்லர்களுக்கு வழங்கப்படும் தங்க
எடையை அதிகரிக்க நடவடிக்கை எடுக்க
வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.
மேலும், பெர்மிட்டுக்கு வழங்கப்படு
கின்ற தங்கம் உரிய காலத்தில் காலதாமதமில்
லாமல் பொற்கொல்லர்களுக்கு வழங்கப்படு
வதும் அவசியமாகும்.

பொற்கொல்லர்கள் பற்றிய குறிப்பின் கீழ்
வெண்கலப் பாத்திரங்கள் செய்பவர்கள்
இடம்பெறாமல் போகின்ற காரணத்தினால்
அவர்களுடைய தொழில் பெரிதும் பாதிக்கப்
பட்டுக் கொண்டு வருகின்றது. இதையும்
அமைச்சர் அவர்கள் தமது கவனத்திற்கு
எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

நாட்டின் பல பாகங்களிலும் நெசவுப் பயிற்
சிப் பாடசாலைகளை அமைச்சர் அவர்கள் நிறு
வுவதற்கு நான் நன்றிகூறும் வேளையில்,
கிழக்கு மமாகாணம் முழுவதற்கும் ஒரு நெச
வுப் பயிற்சிப் பாடசாலை நிறுவ வேண்டு
மென்று கடந்த வாரம் அமைச்சர் அவர்க
ளைச் சந்தித்தபோதும், அவர் மட்டக்களப்
புக்கு விஜயம் செய்தபோதும் நான் வற்புறுத்
தினேன். காரணம், வடக்கு, கிழக்கு மாகா
ணங்கள் முழுவதற்கும் இப்பொழுது யாழ்ப்ப
பாணத்தில் ஒரே ஒரு நெசவுப் பயிற்சி நிலை
யந்தான் இருக்கின்றது. இந்த நிலையத்தில்
ஆண்டு ஒன்றுக்கு முப்பது பேர்தான் பயிற்சி
பெறக்கூடியதாக இருக்கின்றது. இம் முப்பது
பேரில் கிழக்கு மாகாணத்தைச் சேர்ந்தவர்க
ளுக்கு இடம் கிடைப்பது மிகவும் கஷ்டமாக
இருக்கின்றது. நெசவுப் பயிற்சி நிலையங்களை
நாடுபூராவும் அமைச்சர் அவர்கள் ஆரம்பித்
துக் கொண்டுவரும் இந்த நேரத்தில் பயிற்சி
யாளர்களுக்கு உத்தியோகம் கொடுக்க வேண்டு
மென்று கேட்கவில்லை. நெசவுப் பயிற்சியா
ளர்கள் தமது பயிற்சியை முடித்து வெளி
யேறியதற்குப் பிறகு அவர்கள் தமது சொந்
தத்திலேயே நெசவுத் தொழிலைக் கைக் கொள்
வதற்கு இப்பயிற்சி நிலையம் உதவி புரியும்.
முற்றாக வெளிநாட்டுத் துணிமணிகளைத்
தடைசெய்ய வேண்டுமென்று நீங்கள் சொல்
லுகிறீர்கள். அதை நான் பரிபூரணமாக வர
வேற்கிறேன். அதே வேளையில் உள்நாட்டிலே
உள்ள கைத்தறியாளர்களைக் கை தூக்கி விடு
வதற்கும் நெசவில் சிறந்த ஒரு பயிற்சியை
மாணத்தில்

விசேஷ கௌரவம், 1967-68

—காரைக்கலை

[சுருத்திரம் மன்தி]

ஒரு நெசவுப் பயிற்சி பாடசாலையை ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்று நான் இச்சந்தர்ப்பத்தில் அமைச்சர் அவர்களை வற்புறுத்த விரும்புகிறேன்.

ஒரு மின்தரி நிலையத்தைக் கல்லடி உபபோடையில் அமைத்துத் தருவதாக நீங்கள் வாக்குறுதி அளித்திருந்தீர்கள். அந்த வாக்குறுதியை நிறைவேற்று முகமாக கல்லடி உபபோடையில் ஒரு மின்தரி நிலையத்தை நீங்கள் அமைத்துத் தரவேண்டும். இத்துடன் லக்ஷவின் கிளை ஒன்றையும் மட்டக்களப்பில் நீங்கள் ஆரம்பித்துத் தரவேண்டும். நாடுபூராவும் உற்பத்தியாகும் பொருள்களை மட்டக்களப்பு மக்கள் பெறவும் அங்கு குடிசைக்கைத்தொழிலாக உருவாக்கப்படுகின்ற பொருள்களை விற்பனை செய்வதற்கும் இதன் மூலம் வசதி ஏற்படுமென்று நான் நம்புகிறேன். லக்ஷ நிலையங்கள் இன்று நாட்டின் பல பாகங்களிலும் ஆதாயமுடையவையாக இயங்கி வருகின்றன. ஆகவே, மட்டக்களப்பிலும் லக்ஷவின் கிளையொன்று விரைவில் நிறுவப்பட வேண்டும்.

மட்டக்களப்பு மண்முனைமேற்கு காரியாதிகாரியின் பிரிவுக்குத் தனியாக ஒரு கட்டடத்தையும் காரியாதிகாரி வசிப்பதற்கான ஒரு இல்லத்தையும் நீங்கள் அமைக்க வேண்டும். காரணம், இப்பிரிவு முற்றாக மட்டக்களப்பு வானியினால் துண்டிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. காரியாதிகாரிக்கென்று ஒரு அலுவலகம் இல்லையென்றால் பொதுமக்களின் கருமங்கள் சரிவர நடக்கமுடியாது. இப்பொழுது மட்டக்களப்பு மண்முனை மேற்கு காரியாதிகாரியின் அலுவலகம் கிராமக் கோட்டில் நடைபெறுகின்றது. கிராமக் கோடு ஒன்றில் இந்த அலுவலகம் நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கின்றது. உங்கள் கவனத்துக்குக் கொண்டுவருகிறேன். கிராமக் கோடு நடக்க வேண்டி இருக்கின்றது. காரியாதிகாரி அலுவலகமும் நடக்கவேண்டி இருக்கின்றது. சென்ற ஆண்டு புதிய காரியாதிகாரி அலுவலகத்துக்கும் காரியாதிகாரி உறைவிடத்துக்கும் ஒதுக்கப்பட்ட மானியத்தில் ஒன்றரை இலட்சம் ரூபா செலவழிக்கப்படாமல் இருக்கின்றது. உபமான்யம் 71 இன் கீழ் (பக்கம் 287) சென்ற ஆண்டு வரவு செலவுத் திட்டத்தில் ஒதுக்கப்பட்ட பணத்தில் சுமார் ஒன்றரை இலட்சம் ரூபா இதுவரை செலவழிக்கப்படவில்லை. எனவே, கிராம முன்னேற்றச் சங்கங்கள்

ஆகவே, மிகப் பிற்போக்கான குடியேற்ற வசிகளைக்கொண்ட மண்முனை மேற்குப் பகுதி காரியாதிகாரிப் பிரிவுக்கு ஒரு கட்டடமும் காரியாதிகாரி வசிப்பிடமும் அமைக்க வேண்டும்.

கருப்பநீர் வடிப்பதற்குள்ள லேசன்ஸ் முறையை நீங்கள் திருத்தியமைக்கவேண்டும். மட்டக்களப்பு சீவல் தொழிலாளர்களின் கஷ்டங்களைப் போக்கவும் அவர்களிடையே உள்ள வறுமையை நீக்கவும் படித்த பெண்கள் மத்தியிலே நிலவுகின்ற வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தை நீக்கவும் கருப்பநீர் வடிப்பதற்கும் அதன் மூலம் கருப்பநீர் உற்பத்தி செய்வதற்கும் கருப்பநீர் வடிப்பதற்கான அனுமதிகளை மிக விரைவில் நீங்கள் மட்டக்களப்புப் பகுதிக்குக் கொடுக்கவேண்டும்.

அடுத்து, கிராம முன்னேற்றச் சங்கங்கள், சனசமூக நிலையங்கள் ஆகிய இவ் விரண்டையும் இணைத்துச் சில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன். இந்தியாவைப் பொறுத்த அளவில் கிராம முன்னேற்றச் சங்கங்களும் சனசமூக நிலையங்களும் நாட்டுக்கு மிகவும் சிறந்த சேவைகளை ஆற்றிக்கொண்டு வருகின்றன. இங்கு இவ் விரண்டுக்கும் வழங்கப்படுகின்ற மானியம் காணாது. இவற்றைச் சரிவர நடத்தினால் கிராமப்புறங்களில் நிலவுகின்ற வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தில் பெரும்பகுதியை நீங்கள் நிவிர்த்தி செய்யக்கூடியதாக இருக்கும். கிராம முன்னேற்றச் சங்கங்கள் கிராமத்தின் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்யலாம். கிராமதான அடிப்படையில் தெருக்களை அமைக்கலாம். பாடசாலைகளைக் கட்டலாம். கால்வாய்களை வெட்டலாம். கிராமப்புறங்களில் மக்களிடையே நிலவுகின்ற வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப் போக்கி, அவர்கள் உருவாக்குகின்ற கைத்தொழிற் பொருள்களை விற்பதற்கான விற்பனைச் சந்தைகளை ஏற்படுத்திக் கொடுக்கலாம். இவற்றையெல்லாம் செய்வதற்கு கிராம முன்னேற்றச் சங்கங்களும் சனசமூக நிலையங்களும் சரிவர இயங்க வேண்டும்.

கிராம வசதிகள் இல்லையென்றால் ஒரு நாட்டின் உயர்ச்சியை நாம் அடைய முடியாது. கிராமப்புற மக்கள் இன்று வறுமையிலே உழல்கிறார்கள் அவர்களுக்கு வாழ்க்கை வசதியில்லை. இதற்குரிய காரணம் என்னவென்றால், கிராம முன்னேற்றச் சங்கங்கள்

விசேஷ கௌரவம் உடைய, 1967-68

சரிவர இயங்காமையும் அவைகளுக்குக் கொடுக்கப்படுகின்ற மானியங்கள் போதாமையுமாகும். ஆகவே, கிராம முன்னேற்றச் சங்கங்களுக்கும் சனசமூக நிலையங்களுக்கும் அதிகமான மானியத்தைக் கொடுப்பதற்கு கௌரவ அமைச்சர் முன்வரவேண்டும். அதன் மூலம் கிராமக் கைத்தொழிலைப் பெருக்கவும் குடிசைக் கைத்தொழிலை அபிவிருத்தி செய்யவும் அவர் ஊக்கம் காட்டவேண்டும். மேலை நாடுகளை, அல்லது அபிவிருத்தியடைந்த நாடுகளை நாம் எடுத்துக் கொண்டால் அந் நாடுகளில் குடிசைக் கைத்தொழிலுக்கு மிக முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்படுகின்றது. குடிசைக் கைத்தொழில் அங்கு கண்காணிக்கப்படுகின்றது; வளர்க்கப்படுகின்றது. அதன் மூலம் நாட்டின் பொருளாதாரம் உயர்கிறது. வறுமை தொலைகிறது. இந்த முறையை நமது நாட்டிலே நாம் ஏன் அனுட்டிக்க முடியுது? குடிசைக் கைத்தொழில் இலாகா என்று ஒன்று இயங்கிக் கொண்டிருக்கின்றது. அது இயங்குகின்ற முறை அவ்வளவு நன்றாக இல்லை. அதனுடைய வேகம் காணாது. உண்மையிலே அந்த இலாகா கிராமப் புற குடிசைக் கைத்தொழிலை அபிவிருத்தி செய்வதற்கான நடவடிக்கைகளில் சிரத்தை காட்டுவதாகத் தெரியவில்லை. ஆகவே, கிராம முன்னேற்றச் சங்கங்கள், சனசமூக நிலையங்கள் ஆகியவற்றின் மூலம் கிராமத்தின் குடிசைக் கைத்தொழிலை அபிவிருத்தி செய்வதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் மிகவும் தீவிரமாக நடவடிக்கை மேற்கொள்ள வேண்டும்.

யாழ்ப்பாணப் பகுதியிலே நிலவுகின்ற சாதிக் கொடுமைக்குக் காரணங்கள் பல உள். அவற்றில் ஒன்றை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். அந்தக் காலத்தில் அதிகாரமும் வசதியுமிருந்த மணியக்காரர்களினால் பல கிராமங்கள் கூறுபோடப்பட்டிருக்கின்றன. இப்படி ஒரே மக்கள் வாழும் கிராமங்கள் பல பகுதிகளிலும் துண்டுபோடப்பட்டு அந்தக் கிராம மக்களின் ஒற்றுமையும் பலமும் குறைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆகவே, கிராம சேவகர் பிரிவுகளைப் புதிதாகப் பிரிக்க அமைச்சர் அவர்கள் முன்வரவேண்டும். அப்படிப் பிரிக்கின்ற பொழுது அம்மக்களுக்கு வசதியாக மட்டுமன்றி, அவர்கள் ஒன்றாக இருந்து அவர்களுடைய தொழில்களிலும் சமூகத் துறையிலும் முன்னேற்றம் அடைவதற்கான வழிவகைகளையும் மேற்கொள்ளவேண்டும்.

—கூடுதல் உரையின்

பொருட்டு மீண்டும் கிராம சேவகர் பகுதிகளைப் பிரிக்கின்ற ஒரு முறையைக் கொண்டு வரவேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டு எனது பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

சபாபதி

(அக்கிராசனர்)

(The Chairman)

The hon. Member for Mirigama will speak now. She has been given the time allotted to the hon. Member for Anuradhapura. Please do not exceed ten minutes.

சே. பி. பெய்ஸேகேர் மீ. (மீரிம) (திருமதி ஜே. பி. பெய்ஸேக்கர்—மீரிம)

(Mrs. J. P. Obeyesekere—Mirigama)

Only ten minutes?

ஃப். ஃப். டியாஸ் பண்டாரநாயக்க மீ. (டோம்பே)

(திரு. எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க—தொம்பே)

(Mr. F. R. Dias Bandaranaike—Dompe)

I think we are chivalrous enough to give her all the time at our disposal.

பெய்ஸேகேர் மீ. (திருமதி பெய்ஸேக்கர்)

(Mrs. Obeyesekere)

First and foremost I should like to tell the Hon. Minister that I am in full agreement with all that has been said by the hon. Joint Member for Colombo South (Mr. Bernard Soysa), in regard to the beedi industry. He has already mentioned most of the things that I intended to state. So, I shall not go over them, but I do hope that the Hon. Minister will seriously consider the question of reviewing the whole position about the beedi industry. There is a terrific racket that is going on. I know that the Hon. Minister had all good intentions of setting this right and I am sure he still does so. I would ask the Hon. Minister to reconsider this whole matter when allocating quotas again and to give to the genuine beedi workers sufficient leaf to carry on this cottage industry.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

[මධ්‍යසේකර මිය.]

This is a vast cottage industry—in fact, it is a very big cottage industry in my own electorate—and I do hope that the Hon. Minister will give serious consideration to it.

Now I shall pass on to the textile industry, especially the handloom industry. I wish to know what the Hon. Minister has to say regarding the report that was read out sometime back on the question of the setting up of a separate Ministry for the textile industry in this country, and also what his policy is in regard to the setting up of the Lak Salu Sala. One hears that this new organization is going to control the entire textile industry from the source of production to the marketing of it as well as provide all marketing facilities.

The Hon. Minister is responsible for a very large section of the textile industry in this country. Much of the textile industry in this country has been developed with the funds of the public sector and, therefore, we cannot agree to it being taken over by Lak Salu Sala. I do hope that the Hon. Minister will tell us what he thinks about it. We all know that the textile industry has expanded and grown with the assistance of the public sector. The Department of Rural and Small Industries has a large say with regard to this development. When one reads the report of the director one will see clearly how this development has taken place and is taking place.

The director in his report has stated that the annual requirement of textiles of this country is 200 million yards. If we know that the annual requirement is 200 million yards, if we know what the production is at the moment, if we know what is expected of the new power loom workshops that are coming up and of the new thousand handloom centres, surely, is it not possible then to plan for the production, marketing and the disposal of the finished product? I do not think that it is an impossible task.

We are a very small country. If India such a vast country, can plan and make a success of it, what is the difficulty that we have with all the personnel, the departmental people, and the technical know-how that are available to us? Why cannot we plan this and make a success of it. I am confident that we can do it.

If a separate Ministry is set up for this project they will apply their minds to work out a plan and see to it that it is successfully implemented.

With regard to the handloom industry I should like to tell the Hon. Minister that it has expanded considerably over the last two and a half years and that we should seriously consider the setting up of a handloom board for Ceylon, just as India has done it. The handloom board, if set up, can control this industry and deal with the various problems that it is confronted with today.

I heard Member after Member referring to the shortage of yarn. We all know that there is a shortage of yarn, but what is being done about it? The Hon. Minister himself said that there would be no more registration of looms after October 1965, but we know that even today looms are being registered. Why is this being done? Is there no limit for handloom production? Within the last two and a half years many private workshops have been registered. I know that in the Siyane Korale Union alone there were 39 private workshops, but today, besides that there are 128 private workshops. If registration has been stopped how is it that two years afterwards looms are still being registered? How is it that yarn is made available for these workshops at the expense of the public sector? Today, registered handlooms of co-operative societies and

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කුරක සනාම

government centres are starved for work, and the looms are lying idle. There are people coming to me daily—I was in the field only yesterday at six centres assisting and helping them in a voluntary capacity—and I have heard from several people about the shortage of yarn and the difficulty in getting yarn. If the warp yarn is available the waft yarn is not available; if the waft yarn is available, the warp yarn is not available. These are the difficulties that the industry is faced with. If the department is aware of these difficulties, then what is being done about it? Surely, the department must be alive to these problems.

It is all right to say that the I. P. Act has been removed; but at the same time how can one expect a weaver to sell the finished warp at the village level? We should not expect them to do this. Today, as a result of that much corruption is seeping in at these centres. The demonstrators in charge are taking upon themselves the responsibility of disposing of the finished product. Corruption is setting in; and I know it because I work in this field and I have practical experience of seeing this happening, and I am speaking from facts. I would suggest that the old method be re-introduced and the co-operative textile societies unions be given the same responsibilities that they had before. If a Handloom Board can be set up, and it can set about planning for these looms it is not difficult. According to the director, there are 63,000 registered looms in this country. Why cannot we plan for these 63,000 looms?

ප්‍ර. සා. 11.30

We know the lines of production, the art line work that can be done on these looms. Then we have only got to set the target of production. To set the target of production we should know the consumption of yarn. All these things are related to each other. If the co-operative textile societies' unions are allowed, as they did in the

past, to dispose of the finished product, I am sure there will be no problem about selling it. The director himself says that there is no problem in selling these 90 million yards of handloom material.

Today we see that private workshops are not only capitalizing on this, but as a result of this there is in the market a vast quantity of material of inferior quality. What is being done to ensure standards, to ensure quality, and to assure prices? We go to exhibitions put on by private people, and when one looks at the prices of some of those sarees and some of those textiles, it is really scandalous. And yet this type of thing is permitted, and at the same time we want our people to patronize locally made things! I fully agree with the Minister that we should support local industries. But can we expect the people to support an industry which is now quietly being converted and handed over to the private sector. And the private sector determine and fix their own prices. Rayon cotton sarees which could be sold for Rs. 30 to Rs. 50 are sold for Rs. 110 to Rs. 150. When this sort of thing is going on, naturally, the people are not very keen on purchasing local material.

I would also suggest, if a Handloom Board is set up, that a survey of looms be done. The Minister has got the D. R. Os and the gramasevakas under him, and it is possible to do this overnight. You will be surprised to find that there is an equal number of unregistered looms working, or even more than the number that has been registered. If the survey is done, I am sure you will get a correct picture of what is happening in the country today.

Then again, about yarn. There are certain private agencies—Schokmans, Kumar Agencies, Bristol Agencies—who are given permits to import all the fancy yarn like rayon and silk. Why cannot all this be done by one authority? All yarn

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

[ඔබේසේකර මිය.]

should be imported by one department or one authority, and the distribution of yarn could be done accordingly.

සභාපති

(அக்கிராசனார்)

(The Chairman)

The hon. Member's time is up.

ඔබේසේකර මිය.

(திருமதி ஒபயசேக்கரா)

(Mrs. Obeyesekere)

I have only started.—[Interruption].

Then, again, as the hon. Member for Beruwala (Mr. Abdul Bakeer Markar) mentioned, if the handloom centres are going to be a success, we should at the same time see that they continually train weavers to be absorbed into these centres. We have assisted schools. They are seething with corruption. We all know about it. I have four such schools in my electorate and they are full of corruption. Nothing is being done about it. The assisted school teacher is paid by the Government. He is posted to these schools and is expected to see that societies are formed, but what eventually happens is that he has his own private workshop elsewhere and the yarn is diverted to his private workshop.

This is the sort of thing that is going on and this should be stopped. I am sure if a handloom board is appointed and given these responsibilities, the general handloom industry could be put on a proper footing.

About exhibitions, I understand that there is going to be an exhibition very soon, in December. The department is organizing it. It is sponsored by one of the large group of newspapers. I have no objection to anyone sponsoring it, but surely is not the department capable of running its own exhibition? Exhi-

—කරක සභාව

bitions are very necessary to give publicity to what is being produced in our country and to make the people aware of it. At the same time, exhibitions alone would not suffice. I would suggest that the 20 existing unions be asked to organize an exhibition in their respective areas and the winning ones be brought to an All-Ceylon exhibition, and this exhibition should be organized by the department. The department talks of exhibitions but what help has it given to these centres and to the weavers to put up a good article for these exhibitions? None whatsoever!

There is a designs section. For the last two and half years I have watched this section work. What has it done? Do these designers go out into the field? Have they assisted the weavers? Have they helped in any way to step up and get good quality goods?

As a result, what is purchased by Laksala today is purchased from private workshops. When I was Chairman of the Advisory Committee, together with departmental officials, we decided that 50 per cent of the production of co-operative societies should be purchased by Laksala to create an incentive and to help them with their sales and also to encourage production. But, I am sorry to see while there were at that stage only seven private suppliers, today hardly anything is bought from these 20 unions. All the textiles on sale at Laksala are bought from about 150 or 200 private suppliers. This is what Laksala has come to. What was Laksala created for? To help and encourage and put up more private workshops or to help the existing public sector.

What is happening at Laksala is happening all over. I hear Members of Parliament asking for Laksalas in their electorates. Laksalas are being opened all over the country. It is a very good thing. But that is not the way that laksalas should be opened. Laksalas should be opened in co-ordination

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

with the textile co-operative societies' unons, and 50 per cent of their goods should be sold locally and 50 per cent sent to the Laksala in Colombo. I am sure if there is such a plan all the centres as well as co-operative societies that are administered by the department would be able to make a better contribution towards the textile industry in this country.

I want to say one more word about Laksala before I finish. I should like to mention about the wages that are paid to the workers at Laksala, from the General Manager downwards. Laksala is a commercial venture and one should not think of administering it like a government department. The salaries paid are most inadequate. Apart from that the other facilities that are available for the staff at Laksala are inadequate, including the toilet facilities. Nothing has been done about this. These things have been pointed out from the very inception but nothing has been done. It is useless saying that Laksala is making a profit when a part of the profit is not being used to make conditions more comfortable for those working there.

The salaries paid to the staff, from the General Manager downwards should be reviewed. I would not say anything more on it because there is a committee of inquiry going into that matter, and I am sure when their findings are placed before the Minister, he will be able to make up his mind to set up a handicraft board and a handloom board. If the two boards are set up, I am sure they will be able to get about the business of putting the handloom industry and the handicraft industry in this country on the world map.

The Laksala has a special section set apart for exhibitions. I have watched for the last 2½ years and found that not a single exhibition or a competition has been planned. There should be exhibitions and competitions for individual crafts-

men, societies and so on. From month to month this should go on. But nothing is done in the form of publicity, not even a folder is prepared. There seems to be some difficulty about getting photographs. Surely, if you ask the supplier to provide his own photograph he would do so. These are matters that the department must look into. If these boards are formed they will be responsible not only for seeing that the raw materials are available, but for other things too.

Take the pottery centres in this country; take the brush-work centres in this country. They all have the same problem. If it is a question of dyes for brush-work for how many years have they to keep on asking the department to try to get certain dyes that would stand up to the sun? Again, for how many years have they to keep on asking the department to try to get certain clays for pottery? But no research has been done. If you go to Manila in the Philippines you will find that the department there, which is only 4 years old, has already solved their problems. They have got a tremendous export market for their cottage industry products. They have the same type of vegetation as we have here. We are only used to a certain type of brush that is produced in this country. But there are so many other types that could be looked into and taken up. For instance, nothing has been done about the pineapple fibre in this country. These are things that the department should think about. A research section should be set up to look into the question of dyes, raw materials and other matters connected with our cottage industry.

When the S.L.F.P. Government was there they agreed to participate in the Expo '67. I have had reports about our Stall at Expo '67. I should like to thank the Hon. Minister here for accepting the request I made about choosing personnel to be sent abroad. There were certain decisions made. But I am glad that he heeded my request and sent Miss Attygalle there who is

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

[බබේසේකර මිය.]

the senior Manager of Lak-sala. She has done justice by this country. She has put Ceylon on the map. From the reports we have had—I am sure the Prime Minister would say so—Miss Attygalle has done exactly what we wanted of her. She has proved that Ceylon's handicrafts are just as good as any other crafts that come from any other country. I think that is an exhibition we should be proud of and I am glad that the department participated in it. I am once again thankful to the Hon. Minister for having done this and I would suggest that, when selecting officers to be sent abroad for all training courses, exhibitions and so on in the future—perhaps, if these boards are there these problems will not arise—only those with experience and knowledge are chosen. That is very important.

There are certain other suggestions that I have to make. Perhaps, the Hon. Minister will give me some time in the future to do so. I am not saying these things just because I want to criticize. I am truly interested in helping the handloom industry and the handicrafts industry in this country. I was unwilling to serve on the Laksala commission of inquiry because I was a supplier to that institution on behalf of 300 village girls. But as far as the handloom industry is concerned, if there is anything that I can do to assist and help in establishing the handloom industry of this country, as it should be established, I shall be only glad to make available the experience and knowledge that I have.

එම්. ඒ. ඩැනියෙල් මයා. (හෝවාහට)
(திரு. எம். ஏ. டனியல்—ஹேவாஹெற்ற)
(Mr. M. A. Daniel—Hewaheta)

ගරු සභාපතිතුමනි, ගරු ස්වදේශ කටයුතු භාර ඇමතිතුමාගේ වැය ශීර්ෂය සාකච්ඡා කෙරෙන මේ අවසථාවේදී මටත් වචන ස්වල්පයක් කථා කරන්නට අවස්ථාව ලැබීම ගැන මා සන්තෝෂ වෙතවා. ගරු ඇමතිතුමා යම් යම් කටයුතු සම්බන්ධයෙන් අනුගමනය කර තිබෙන මධ්‍යස්ථ

ප්‍රතිපත්තිය ගැන විරුද්ධ පක්ෂයේ ගරු මන්ත්‍රීවරුන් කීප දෙනෙකුම එතුමාට ප්‍රශංසා කළා. ඒවා සම්බන්ධව වැඩිදුර කථා කරන්නට මා අදහස් කරන්නේ නැහැ. මෙහිදී කථා කළ සමහරුන් බිහි මුදලාලිලා විය හැකියයි ඇතැම් කථා අසාගෙන සිටින විට මට හැඟී ගියා. මුදලාලිලාට ආධාර කිරීම් වශයෙන් සමහර අය කථා කළ බව මට පෙනුණා. රාත්තල් තුන් දාහ, හාර දාහ, පන්දාහ ආදී වශයෙන් ගත්තායයි කියමින් කථා කළ සමහරුන් ඒවා කථකඩ ව්‍යාපාරයෙහි යෙදූ බවයි මට තේරුම් ගියේ. එහෙත් බිහි කර්මාන්තය හැම ගෙදරකම ගෘහ කර්මාන්තයක් වශයෙන් දියුණු කිරීමට ගරු ඇමතිතුමා ගෙන තිබෙන පියවර නිසා කාටවත් කරදරයක් නොවන බව මා මතක් කරන්නට කැමතියි.

මගේ ආසනයේ එක්තරා ආරෝග්‍ය ශාලාවක, හිටපු වෛද්‍යවරයාගේ නොසැලකිල්ල නිසා හෝ වෙනත් නිලධාරීන්ගේ නොසැලකිල්ල නිසා හෝ ළමයින් ගණනාවකගේ උප්පැන්න ලියාපදිංචි කිරීම ප්‍රමාද වී තිබෙනවා. ඒ ළමයින්ගේ උප්පැන්න සහතික ලබා ගන්නට මහනුවර කවිවේරියට ඒ ළමයින්ගේ දෙමවුපියන් ගිය විට එම උප්පැන්න එහි ලියාපදිංචි වී නැති බව දැනගෙන තිබෙනවා. මේ නිසා මෙම ළමයින් උප්පැන්න නැතිව අද අනාථ තත්ත්වයකට පත්ව සිටිනවා. මා හිතන හැටියට, මගේ ආසනයේ පමණක් නොව ලංකාවේ අස්සක් මුල්ලක් තැර මේ වරද සිදු වී ඇති. මේ වරද නිවැරදි කොට මෙම ළමයින්ගේ උප්පැන්න සහතික ලබා දීමට ගරු ඇමතිතුමා වහාම කිසියම් පියවරක් ගන්නවා නම් එය ඉතාමත් වැදගත්. ඉදිරි කාලයේදී යම් යම් රැකිරක්ෂා සඳහා ඔවුන්ගේ උප්පැන්න සහතික ලබා ගන්නට එයින් ප්‍රථම වෙනවා ඇති. එමනිසා, එවකට සිටි ගම්මුලාදැනින් කවුරුන්දැයි සොයා බලා ඔවුන් මාර්ගයෙන් හෝ දැනට සිටින ග්‍රාමසේවකයින් මාර්ගයෙන් හෝ මෙම ළමයින් ලියාපදිංචි කරවීමට කටයුතු කරන මෙන් නිලධාරීන්ට නියෝග කරන ලෙස මා ගරු ඇමතිතුමාට මතක් කරනවා.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

ප්‍ර. සා. 11.46

ඊළඟට, මෙම අමාත්‍යාංශය යටතේ දැනට පවතින ප්‍රජා මණ්ඩල ගැන වචනයක් කිව යුතුයි. පසුගිය කාලයේ ප්‍රජා මණ්ඩල පළාත් පාලන ආයතන යටතේ පවත්වා ගෙන ගිය නමුත් දැන් ඒවා ස්වදේශ කටයුතු භාර ඇමතිතුමා යටතේ පවත්වා ගෙන යනවා. ස්වදේශ අමාත්‍යාංශය මෙම ප්‍රජා මණ්ඩල භාර ගත් දවසේ සිට අද වනතුරු ඒවායේ දියුණුව සඳහා එකම ශතයක්වත් වියදම් කර නැති නිසා අද ඒවායේ කටයුතු අවුල් වී තිබෙන බව මා ප්‍රකාශ කරන්නේ ඉතා කණගාටුවෙන්. එදා පළාත් පාලන ආයතන යටතේ ප්‍රජා මණ්ඩල පවතිද්දී ගම්කාරිය සහ ආදී ආයතන මගින් ඒවාට අවශ්‍ය උදවු ආධාර මොන විධියෙන් හෝ ලබා දී එම මණ්ඩල දියුණු කළා. එහෙත් අද ඒවායේ කටයුතු එහෙම පිටින්ම අඩ පණ වී තිබෙනවා. එමනිසා ප්‍රජා මණ්ඩල දියුණු කිරීම සඳහා කිසියම් පියවරක් වහාම ගන්නා ලෙස මා ගරු ඇමතිතුමාට මතක් කරනවා. ඒ සඳහා අවශ්‍ය පියවර වහාම ගන්නා ලෙස නිලධාරීන්ට ගරු ඇමතිතුමා නියෝග කරනවා ඇතැයි මා විශ්වාස කරනවා.

ඒවාගේම, ග්‍රාම සංවර්ධන සමිතිවලට ලැබෙන ආධාර මුදල් මිදිකම් නිසා අද ඒවායේ කටයුතුද බොහෝ දුරට අඩ පණ වී ගොස් තිබෙනවා. මගේ ආසනයේත් මුදල් උප ඇමතිතුමා වන සෙන්කඩගල මන්ත්‍රීතුමාගේ (එන්. විමලසේන මයා.) ආසනයේත් ග්‍රාම සංවර්ධන සමිතිවල කටයුතු සඳහා මෙවර වෙන් කර තිබෙන්නේ රුපියල් 3,000 යි. මෙයින් ඒ ආසන වල ඉතාම සුළු වැඩක්වත් කර ගන්නට බැහැ. මේ මුදල බෙදා ගැනීමේදී අප දෙදෙනා අතර තරඟයක් ඇති වෙනවා. මා සාමාන්‍ය මන්ත්‍රීවරයෙක්. සෙන්කඩගල මන්ත්‍රීතුමා උප ඇමතිවරයෙක්. ඒ නිසා ඒ මුදලෙන් වැඩි කොටසක් ලැබෙන්නේ එතුමාටයි. මෙවැනි තත්ත්වයක් තිබෙන නිසා ග්‍රාම සංවර්ධන සමිති සඳහා දෙන ආධාර මුදල් ප්‍රමාණයත් වැඩි කරන ලෙස මා මතක් කරනවා.

උඩරට ගැමි පුනරුත්ථාපන කොමිෂන් සභාව සම්බන්ධයෙන් ගරු ඇමතිතුමා ඉතාමත් වැදගත් වග කිව යුතු විශාල සේවයක් කර ගෙන යාම ගැන මා ඉතා

මත් සන්තෝෂ වෙනවා. එම කොමිසම අද මහනුවර රාජධානියට ගෙනැවිත් එහි කටයුතු කරගෙන යාම සඳහා කොමසාරිස් වරයකුත් නිලධාරී මණ්ඩලයකුත් පත් කොට ඒ මගින් උඩ රට ආසන ගණනාවකට විශාල සේවයක් කිරීමට පුළුවන් වුණු එකම භාග්‍යසම්පන්න පුද්ගලයා ගරු ස්වදේශ කටයුතු පිළිබඳ ඇමති විජයානන්ද දහනායක මැතිතුමා බව මා මේ අවස්ථාවේ දී ප්‍රීතියෙන් ප්‍රකාශ කරනවා. උඩරට ජනතාව වෙනුවෙන් 1966/67 මුදල් වර්ෂය සඳහා ලබා ගත් මුදල්වලින් විශාල සේවයක් ඒ ජනතාවට කිරීමට අවස්ථාව දුන් එතුමාට ලැබී තිබෙනවා පමණක් නොව තව තවත් මුදල් ලබාගැනීමේ අවස්ථාවද මතු වී තිබෙන නිසා ඒ ප්‍රදේශ වල ඕනෑ එපාකම් සොයා බලා, දිස්ත්‍රික් සම්බන්ධතා කාරක සභාවලදී ඉදිරිපත් වන කරුණු ගැනත් සැලකිල්ල යොමු කොට, ඒ පිළිබඳව මනා අවබෝධයක් ඇති කරගෙන එම කටයුතු නොපමාව ඉෂ්ට කරන ලෙස නිලධාරීන්ට උපදෙස් දෙන මෙන් ගරු ඇමතිතුමාට මතක් කරමින් මගේ වචන ස්වල්පය අවසාන කරනවා.

ඉලංගරත්න මයා.

(திரு. இலங்கரத்ன)

(Mr. Ilangaratne)

ගරු සභාපතිතුමනි, ස්වදේශ කටයුතු භාර ඇමතිතුමාගෙන් මා දැනගන්නට කැමතියි, අශ්ව රේස් පිළිබඳව මේ ආණ්ඩුවේ ප්‍රතිපත්තිය කුමක් ද කියා. අශ්ව රේස් ඇති කරනවද, එසේ නැත්නම් තහනම් කරනවද? නොයෙක් අය මේ සම්බන්ධව විශාල උද්ඝෝෂණයක් කරන නිසයි, මා ඒ ප්‍රශ්නය අහන්නේ.

ගරු ජේ. ආර්. ජයවර්ධන (රාජ්‍ය ඇමති සහ අග්‍රාමාත්‍යතුමාගේත් ආරක්ෂක හා විදේශ කටයුතු පිළිබඳ ඇමතිගේත් පාර්ලිමේන්තු ලේකම්)

(கௌரவ ஜே. ஆர். ஜயவர்தன—இராஜாங்க அமைச்சரும் பிரதம அமைச்சராகும் பாதுகாப்பு, வெளிவிவகார அமைச்சராகும் பாராளுமன்றக் காரியதரிசியும்)

(The Hon. J. R. Jayewardene—Minister of State and Parliamentary Secretary to the Prime Minister and Minister of Defence & External Affairs)

අශ්ව රේස් තවම තහනම් කර නැහැ.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

ඉලංගරත්න මයා.

(திரு. இலங்கரத்ன)

(Mr. Ilangaratne)

1956 දී අපි තහනම් කළා.

ගරු ජේ. ආර්. ජයවර්ධන

(கௌரவ ஜே. ஆர். ஜயவர்தன)

(The Hon. J. R. Jayewardene)

තමුත්තාන්සේලා තහනම් කළේ නැහැ. රේස්කෝස් එක ගන්නා පමණයි.

ඉලංගරත්න මයා.

(திரு. இலங்கரத்ன)

(Mr. Ilangaratne)

අප කළ විධියටම ද තමුත්තාන්සේලන් කරන්නේ ?

ගරු ජේ. ආර්. ජයවර්ධන

(கௌரவ ஜே. ஆர். ஜயவர்தன)

(The Hon. J. R. Jayewardene)

ඊට වඩා හොඳට කරනවා.

ඉලංගරත්න මයා.

(திரு. இலங்கரத்ன)

(Mr. Ilangaratne)

අප අනුගමනය කරන ප්‍රතිපත්තියම නොවෙයි තමුත්තාන්සේලා අනුගමනය කරන්නේ. අශ්ව රේස් තහනම් කරන වද බලපෑම්වලට යට වී නැවතත් පවත්වනවද, කියා දැනගන්නට කැමතියි.

“බුකි” සම්බන්ධයෙන් විශාල උද්ඝෝෂණයක් තිබෙනවා. බුකි පවත්වා ගෙන යා යුතු බවටත්, ඒ අතරම බුකි තහනම් කළ යුතු බවටත් විශාල උද්ඝෝෂණයක් තියෙනව. දැනට සිටින පොලිස්පතිතුමා තවම ඒ තනතුරේ ස්ථිර නොකර සිටින්නේ එතුමා බුකි සංහාරය කිරීමට වැඩ කරන නිසා බව අද පත්‍රයක තියෙනවා.

ගරු ජේ. ආර්. ජයවර්ධන

(கௌரவ ஜே. ஆர். ஜயவர்தன)

(The Hon. J. R. Jayewardene)

මොන පත්‍රයේ ද ?

ඉලංගරත්න මයා.

(திரு. இலங்கரத்ன)

(Mr. Ilangaratne)

තමුත්තාන්සේට “ඩේලි නිවිස්” එකත් හොඳ නැහැ ; “ඇත්ත” පත්‍රයත් හොඳ නැහැ. ඊයේ තමුත්තාන්සේ කිව්ව, “ඩේලි නිවිස්” එක හොඳ නැහැ කියා. ඒ නිසා තමයි, මා ස්වදේශ කටයුතු භාර ඇමතිතුමාගෙන් මේ කාරණය පැහැදිලි කර ගන්නට අදහස් කරන්නේ.

රා මැදිම පිළිබඳව ප්‍රතිපත්තියත් අප දැනගන්නට ඕනෑ. අපේ ආණ්ඩුව වැටීමට ප්‍රධාන හේතුවක් තමයි, රා ප්‍රශ්නය. එහි වෙනස මේ පැත්තෙන් එය ඉදිරිපත් කිරීමයි. රා මැදිම සඳහා පුහුණු කිරීමට රුපියල් ලක්ෂ 5 ක් වෙන් කර තිබෙනවා. නිකවැරටියේ මන්ත්‍රීතුමා (එම්. තෙන්නකෝන් මයා.) ඇහුවා වගේ මාත් අහන්න කැමතියි, මේ සම්බන්ධ ප්‍රතිපත්තිය කුමක් ද කියා. අපේ අග ඇමතිතුමා අවුරුදු ගණනාවක් තිස්සේ මේ සම්බන්ධව විශාල ව්‍යාපාරයක් ගෙන ගියා.

ගරු ජේ. ආර්. ජයවර්ධන

(கௌரவ ஜே. ஆர். ஜயவர்தன)

(The Hon. J. R. Jayewardene)

ඉඤ්ඤාවේ ඔක්කොම අත්හැරලා.

ඉලංගරත්න මයා.

(திரு. இலங்கரத்ன)

(Mr. Ilangaratne)

රෙජිස්ට්‍රාර්වරුන්ට පාරිතෝෂික දීමනා වක් ගෙවීමට ගරු ඇමතිතුමා කටයුතු කරගෙන යනවාය කියා ආරංචියි. ඒ සම්බන්ධව කොතෙක් දුරට වැඩ කර තිබෙනවාද, ඒ අදහස ක්‍රියාත්මක කරන්නේ කවදාද, කියා දැනගැනීමට කැමතියි.

කපු නූල් රාත්තල් තුන් ලක්ෂයක් සංඝවා වේ ගබඩාවේ පල් වෙව් තිබෙනවා. ඒවා තමුත්තාන්සේගේ ගණන්වලටයි, ඇතුළත් වන්නේ. කර්මාන්ත ඇමතිතුමාටත් මා එය පෙන්වා දුන්නා. පාවිච්චි කරන්නේ නැතිව ඒ නූල් රාත්තල් තුන් ලක්ෂයම පල් වෙව් තිබෙනවා. ඒ ගැන පරීක්ෂා කර එය තමුත්තාන්සේගේ ගණනට ඇතුළත් කර තිබෙනවා නම්, එය තමුත්තාන්සේට ලැබුණේ නැත කියා අළුතෙන් නූල් රාත්තල් තුන් ලක්ෂයක් ලබා

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

ගන්න ලෙස මා ඉල්ලා සිටිනවා. ජේසු කර්මාන්තයේ යෙදී සිටින ගම්බද තරුණ තරුණියන්ට නුල් තැනිකම නිසා විශාල අමාරුවකට මුහුණ පාන්නට සිදු වී තිබෙන නිසයි, මා එසේ කියන්නේ.

මගේ කොට්ඨාශයටත් රෙදි විවිමේ මධ්‍යස්ථාන 7 ක් දීමට තමුන්නාන්සේ කටයුතු කර තිබෙනවා. ගොඩනැගිලි තැනි නිසා ඒ මධ්‍යස්ථාන ලබා ගැනීම අපහසු වී තිබෙනවා. ඒ ගැනත් උනන්දු වන ලෙස මා ඉල්ලා සිටිනවා.

ගරු ආවායාඞ් දහනායක

(கௌரவ கலாநிதி தகநாயக்க)

(The Hon. Dr. Dahanayake)

අළුතෙන් ගන්නේ නැතිව, ගොඩ නැගිලි බද්දට ගන්නම ඉඩ දෙනවා.

ඉලංගරත්න මයා.

(திரு. இலங்கரத்ன)

(Mr. Ilangaratne)

ඒ ගැන පරීක්ෂා කර ගෙවල් ගැනීමටත් බලයක් තමුන්නාන්සේ ලබා ගත්තොත් එය විශාල ප්‍රයෝජනයක් වෙනවා. කොළොන්නාවේ නගර සභාවට අයිති ගොඩනැගිල්ලක් තමුන්නාන්සේ පවරා ගෙන තිබෙනවා. වහල සෙවිලි කර නැති නිසා එය නරක තත්ත්වයක පවතිනවා. ඒ සඳහා තමුන්නාන්සේ වියදම් කර එය ගෙවල් කළියෙන් කපා ගන්න ලෙස මා ඉල්ලා සිටිනවා.

ජලගැල්ම සම්බන්ධයෙන් තමුන්නාන්සේ රු. 6,000 ක් වෙන් කර තිබෙනවා. ඒ ගැන මා සතුටු වෙනවා. කොළොන්නාවේ හැම ග්‍රාම සේවක කොට්ඨාශයකටම එක ඔරුව බැගින් දුන්නොත් එය ප්‍රයෝජනවත් වන නිසා ඒ ගැන විශේෂ සැලකිල්ලක් දක්වන ලෙස මා ඉල්ලා සිටිනවා.

ග්‍රාම සේවකයන් හුඟක් දෙනකුගේ වැඩ තවම තහනම් කර තිබෙනවා. ආණ්ඩු පක්ෂයේ මන්ත්‍රීවරයෙකුගෙන් ලිපියක් ගෙනාවොත් රක්ෂාව දෙන්නමය කියා තමුන්නාන්සේම කියා තිබෙන බවට මට පැමිණිලි ලැබී තිබෙනවා. අප සමග සිටින කාලයේදී හැම මන්ත්‍රීවරුන්ටම තැනක් දීලයි, වැඩ කටයුතු කළේ. බිඩි කර්මාන්තය සම්බන්ධයෙන් ඒ විධියේ ප්‍රතිපත්

තියක් තමුන්නාන්සේ අනුගමනය කරනවා. මේ කාරණය ගැනත් මධ්‍යස්ථව කල්පනා කර, බලපෑම්වලට යට නොවී, වැඩ තහනම් කර තිබෙන ග්‍රාම සේවකයන්ට තැවත රක්ෂාව දෙන ලෙස මා තමුන්නාන්සේගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා. මිනොටමුල්ල වේවැල් කර්මාන්තය සම්බන්ධයෙන් ජාත්‍යන්තර වශයෙන් නමගිය ස්ථානයක්. තමුත් දැන් එම කර්මාන්තයට අවශ්‍ය අමුද්‍රව්‍ය ලබාගැනීමට අමාරු වී තිබෙනවා. එම නිසා ඒ සම්බන්ධයෙන් යම්කිසි වැඩ පිළිවෙළක් යොදන ලෙස ඉල්ලා සිටිනවා. ඒ අතරම දිස්ත්‍රික් සම්බන්ධතා කාරක සභාවලට සහභාගි වීමට පළාත් පාලන ආයතනවල—පළාත් ආණ්ඩු සභා, සුළු නගර සභා, ගම්කාර්ය සභාවල—සභාපතිවරුන්ට ඉඩ තබා නැති නිසා ඒ උදවියටත් තැනක් දෙන්නටය කියා මා ඉල්ලා සිටිනවා.

මංගල මුණසිංහ මයා. (බුලත්සිංහල)

(திரு. மங்கள முனசிங்க—புலத்திங்கள)

(Mr. Mangala Moonesinghe—Bulathsinhala)

ගරු සභාපතිතුමනි, දහවල් දෙළහට පෙර මගේ කථාව නවත්වන්න අදහස් කරන නිසා, මගේ කොට්ඨාශයට බල පා ඇති එක් ප්‍රශ්නයක් ගැන පමණයි සඳහන් කරන්නේ. මහගම ප්‍රදේශයේ කම්කරුවන් දහස් ගණනක් අද බිඩි කර්මාන්තයෙන් යැපෙති. එසේ වුණත් මේ මෑතක සිට ඒ ප්‍රදේශයේ කොම්පෑනි දෙකකට බිඩි කොළ දීම තමුන්නාන්සේ තහනම් කර තිබෙනවා. ඒ පිළිබඳව තමුන්නාන්සේ හමු වුණාම තමුන්නාන්සේ මට කීවා, ඒ පිළිබඳව ලියමනක් දුන්නොත් ඒ කොම්පෑනි දෙකට බිඩි කොළ දෙනවාය කියා. මා ඒ කොම්පෑනි දෙකේ උදවිය හමු වී ලියුමක් ඉදිරිපත් කළාම තමුන්නාන්සේ කීවා ඒ ලියමන මදි, කම්කරුවන් අත්සන් කළ පෙත්සමක් ඉදිරිපත් කරන්නටය කියා. නැවතත් මා කොට්ඨාශයට ගිහිත් කම්කරුවන් හමුවී, කම්කරුවන් හත්සිය ගණනක් අත්සන් කළ පෙත්සමක් ගෙන විත් බාර දුන්නා. ඒ අවස්ථාවේදී තමුන්නාන්සේ මට කීවා, මේකත් මදි; ඒ සම්බන්ධයෙන් මට තවත් පෙත්සමක් ලැබී තිබෙනව; එම නිසා කොම්පෑනි දෙකට බිඩි කොළ දෙන්නට බැරිය කියා. ඒ උදවියට බිඩි කොළ නුදුන්නට මට කමක් නැහැ.

விசர்சன கெடுதலின் பதன, 1967-68

—காரக சபா

[ம.க. உத்தரவு ம.க.]

உ. மூலக்கிரமம் பற்றி கிசு விடுகாத் ஁ந்
நெ ஁க. ஁திர்த் சமூபகார க்ருவககடு
கா஁ ஁சுவந துரு ஁ந் தீ காரககய ஁ந
வி஁க காரந துரு தீ மூலக்கிரமகெந்
தெநெக்த் கலீ யபூகந் ஁஁விச ஁ந கலீ
பநா கர சகநகக்த் சலசக்த் தி஁க. தீ
பு஁஁யசே ஁கசு ஁கநக்த் தீ வாரகசெந்
யபெநவ. தம்த்நாத்சே தீ பு஁஁யசடு
஁கெந் பெநேவி, ருதிரசே 11஁ ஁கத்
கூத ஁஁஁கத பகெ பபடு஁ மக்த்
லகிபூ பந் து கரகெந வ஁ காரந ஁ந்஁த.
தீக ஁஁ சமூபூகநசெந் து ஁நகடு தி஁
நவ. தம்த்நாத்சே தீ, மடு பபடு஁ந்
஁ பூகந, தீ ஁ந வி஁ககக்த் பபந் வ சூத
நககிந் ஁தூத ஁஁நவக கிச. தீசே
பூகந் ஁஁வந துர தீ ஁ந ஁தூத ஁஁க்த்
கலே து஁; தீ ஁கடு ஁கி ஁கெ஁ ஁ து஁.
தீ திசு வி஁ககக்த் ஁கசு வந துரு தீக
தாசககடு பமகக்த் வந் ஁கக ஁கி கெ஁
பூதககய தீ ஁கடு ஁க஁஁஁ ஁கச ஁ககதத்
஁கபந் வ ஁஁ல ஁கித ஁கர, தீசே
தா஁஁஁கெந் தீக்த் யபூகந் ஁கசு ஁கந
நகடு ரக்த் து஁ வந ஁கதத் தம்த்
நாத்சே மநக்த் கரந்ந ககதி஁.

தி. ஁. தெந்நகெந் ம.க. (஁஁஁஁)

(கிர. ஁. தி. தகந்நகெந்—தம்பு஁)

(Mr. T. B. Tennekoon—Dambulla)

஁க சபாபதிதூதரி, ஁த ஁சுவககிந்
஁கெந் ஁கநககடு ஁ககதத் கயநக
நந்நவககடு ஁஁ மூகந் பந்ந ஁஁வி
தி஁நவ. விசேகசெந் து ஁சே பு஁஁யசடு
தெந்ந தீ வி஁செ நந்நவக்த் ஁கி தீ
தி஁நவ. பருகித ஁பெக்த் ககய, து
வரகந் தி஁஁஁஁஁஁ காரகககடு ஁கசு
சந்஁ ஁கி஁தூடு ஁கதூகந் தா஁஁
஁கசெந் ததீகதீ சகய ஁க, தீசே ஁கதூ
கந் தா஁஁஁஁ ஁ந ஁த ஁சுவககிந்
வி஁஁஁஁ பூதகி஁ கர ஁கெந் ஁஁
கூகெந் வ஁ தகநதீ கர தி஁நவ.

பலீ஁஁ கிசந சூதசே ஁த
஁சுவகககடு வி஁஁஁, துவிவரகந் வ஁
ககய கிசந வ஁஁நவக்த் தசடு ஁஁஁஁
஁஁கதூகடு ஁஁஁ தி஁க. தீ வ஁஁ந
வெந் ஁த ஁சுவகக தி஁கசு பூகநடு
பசேசே, மூத வர஁க்த் ககய கிச து
வரக்த் வ஁஁஁ ஁஁஁஁஁ கர தி஁நவ.
துவந் வ ஁ந்ந கிசந்ந

஁ந்ந தி஁நவ. தீ ஁தூத சபாபதிதூதரி,
஁க பூதகி஁ ஁஁, ஁க சக்தீ ச஁
஁சே பு஁஁யசடு ஁த ஁சுவககத் ஁கெந்
஁஁஁ ஁சுவசெந் பக கர தி஁நவ.
஁சே பந்நடு வ஁ ககய கிச ஁க
வ஁஁ந து தீ ஁த ஁சுவககத் கிச
஁஁஁ வி஁க கர ஁஁஁஁ தம்த்நாத்
஁சு வசு கரகெந் கடு ஁க ஁படு
பகி கத்நே.

஁த ககதகத சபா கடுதூத ஁ந ஁க
஁தீ மந்நிவரந் ஁கெந் து பூகரதீ
஁஁஁. 1947ந் பசேசே தீகதத்
சகித பக்த் ஁கதூத காலசே ஁த ககதீ
கத சபா பந் கர கருகந் சகய ஁க
வரநா கக ஁க சநகக்த். தீகெந் தீ
பக மூலக பூத கக தி஁க ஁க தம்த்
நாத்சேல ஁ந்ந து஁ ஁க. ஁சே
஁கதூத காலசே஁ தீ பக தீகடு ஁
கெந் தீக பூத ஁க ஁஁ தீக கசு
கிசடு படுகநக கிடு஁஁ வ஁ கடுதூத
செ஁஁ ஁ப ஁க ஁க மந்நிவரந்
஁த தீ ககெந் ஁க பகி கத்நே. ஁த
஁஁ பு஁஁யசடு ஁கதூத ச஁஁ ஁த ககதீ
கத சபா கசுதா கிசந்ந கிடுதெந்
஁கெந் ஁஁஁ வ஁ கரந்ந பூதவந். ஁நடு
சமகர பு஁஁யசடு தீ வ஁ கரநவ. ஁சே
பகநே ததீ கரதீத் தி஁க வ஁
஁க கடு தி஁ந ஁க கநகடுதெந் ச஁
கத் கரந்நடு கிடு தீ தி஁நவ. பரவலீ
஁கெடு கப தவந தி஁நவ. கிசடு பக
நகடு கடுககர ஁஁஁஁ ஁கெந்நே
து஁. தீ திசு ததீக தீ஁஁ ஁கத
பு஁஁ ஁கதூத கிடு஁஁ ச஁஁ ஁த ககதீ
சபா கசுதா க்ருதசெந் கக ஁கி வ஁
ககடு஁ ஁கி பமக ஁஁ கர ஁஁
கடு ஁க ஁கதூதடு மநக்த் கரநவ.

சபாபதி

(அககரகசந்)

(The Chairman)

Order, please! The Sitting is
suspended for two hours. On
resumption the Hon. Minister of
Home Affairs will reply.

஁஁஁஁ தீ ஁தூத தா஁கககத ஁ந்஁஁஁
஁஁, ஁. க. 2஁ துத பதவந ஁஁.

அதன்படி அமர்வு இடை நிறுத்தப்பட்டு, மீண்டும்
பி. ப. 2.00 மணிக்கு ஆரம்பமாயிற்று.

Sitting accordingly suspended till
2 P.M., and then resumed.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කුරක සභාව

ශ්‍රී ආචාර්ය දහනායක

(කෙළරාම කලාநிதி தகநாயக்க)

(The Hon. Dr. Dahanayake)

Mr. Chairman, I must first of all express my thanks to the hon. Members who took this opportunity of offering criticisms and observations about the various matters connected with the Votes of my Ministry. I must admit that all the criticisms that were made either in our favour or against us were very fair and reasonable. My officials who are present in the Officials Box and I benefited a great deal by the discussion that has taken place. It should help us to remove whatever difficulties and shortcomings there may have been in the past and to give the country an even better and more efficient service than we have been able to give in the past. So I do thank hon. Members who took part in the discussion thereby helping us to do our work in the future better than we are doing our work now.

We cannot say that all our work is perfect. In the past we have tried to do our very best. I know there are many points on which we can improve the work of the various departments. Hon. Members who spoke have emphasized the places where improvements can be effected.

I shall, Mr. Chairman, in my speech deal with some topics of a very important nature, which were raised by more than one hon. Member. Now, several hon. Members referred to the shortage of yarn and the increase in the price of yarn. The cause for the shortage in the supply of yarn in recent times is undoubtedly the hostilities that arose in the Middle East. The reason for the increase in the price of yarn is that we reached an agreement with the U. A. R. to sell them our tea in exchange for a certain quantity of yarn that they would sell us. I, for my part agreed to this agreement, because we would be able to get a better type of yarn from the U. A. R. even though the price would be a bit higher. We eventually found that in some cases the price went up by so much as 60 per cent. That was most unfortunate.

We decided to sell Rs. 15 million worth of tea to the U. A. R. in exchange for Rs. 15 million worth of yarn from them. I have now suggested a completely new arrangement which I hope will be put into effect soon. My suggestion is that there should be a tri-partite agreement among ourselves, the U. A. R. and India; that we should sell to the U. A. R. not Rs. 15 million worth of tea but Rs. 40 million worth of tea—Rs. 40 million is the value of the yarn we purchase from all sources—that the U. A. R. should sell to India Rs. 40 million worth of cotton; and that India should sell to us Rs. 40 million worth of yarn. That is the tri-partite agreement that I have suggested. That suggestion is now under examination. If that suggestion comes through we shall be able to get our yarn more speedily from India than from the U. A. R. And I also think it will be possible to get our yarn cheaper from India than from the U. A. R.

I wish to assure the House that we are doing everything we possibly can to ease the situation at the moment. We have ordered that the supply of yarn should be despatched from India urgently to meet the present shortage. I feel sure that within the next few months the situation would become much easier than it is now.

Now, Sir, I agree with hon. Members who suggested that we should start in right earnest a scheme for the growing of cotton. I believe 15,000 acres of land in the Uda Walawe Scheme have been earmarked for the growing of cotton, and I believe the River Valleys Development Board is now ready with its plans for the growing of cotton on those 15,000 acres.

A point was made that we have not regulated the production of textiles and that the hand-loom industry is thereby suffering. The various points of criticism that were raised today were also raised last year, and I then took steps to submit a Cabinet Paper on the question of regulating the production of textiles in the country.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

[ගරු ආචාර්ය දිසානායක]

As a result of my Cabinet Paper the Government decided to appoint a Textile Co-ordinating Committee. I think this Textile Co-ordinating Committee has just been appointed. One of the functions of this committee would be to regulate local production as between the various methods of production.

We now have production through the handlooms, power-looms and mills. One of the functions of the co-ordinating committee would be to regulate the production as between each of these producing agencies so that there will be no overlapping, and so that the power-loom or the mill will not take upon itself the task of making those textiles which the hand-loom should make.

Unless there are rules to regulate local production in the way I have pointed out, the hand-loom industry will undoubtedly suffer. But when the Textile Co-ordinating Committee does its work I am sure that the hand-loom industry will get on under very satisfactory conditions.

Another function of the Textile Co-ordinating Committee would be to reserve spheres of production for the hand-loom, the power-loom and the mill. We are not going to permit, I hope, sarees to be turned out by the mills or power-looms. I think our ladies love hand-loom sarees most. It was the hand-loom saree which attracted King Vijaya when he came to Ceylon. If we allow the power-looms to produce sarees, then the hand-looms will have to close shop. That is why we want the Textile Co-ordinating Committee to reserve spheres of production.

We also want the Textile Co-ordinating Committee to determine the varieties and the quantities of textiles that should be imported in relation to local production and local needs. It may be that today something is being imported which we do not need, or something is not being imported which we need. So there must be some authority to see what

we should import, and in what quantities, in relation to local production and local needs.

This Textile Co-ordinating Committee will be getting to work very shortly, and thereafter it is also proposed to establish a single central authority to attend to all the work connected with the textile industry. It is my suggestion that instead of allowing the Department of Industries, the Department of Rural Development and some other departments to divide the authority over the textile industry, it is best that there should be one department or one authority or one corporation or one board, to look after all the work connected with the textile industry. That is what is now being considered by the Government.

The point was made that we are trying to hand over the industry to the private sector through the Salu Sala. That is not so.

අ. ආ. 2.15

I was asked what arrangements are being made for the disposal of locally produced textiles since the C.W.E. has stopped buying them. It was said that the producers are finding it difficult to sell what they have made. The position today is that we have asked the unions to purchase them. There are 23 unions in the 22 districts in Ceylon. There are two unions in the Colombo District and one union in each of the other administrative districts. These 23 district unions buy a certain quantity of the hand-loom and power-loom products of their areas.

Apart from the unions, there are the laksalas that were starting. Today we have three laksalas other than the one in Colombo and the branch at the Hikkaduwa rest-house. We are hoping to open laksalas in all the district and provincial capitals.

The present rule is that a laksala should give preference to goods that are turned out by the co-operative societies and by our institutions. They are, however, not prevented from

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

making purchases from private sources. What they have got to keep in mind is that they should try to purchase products of a very high standard. If we ask the laksalas to limit their purchases to whatever is produced in the co-operatives and our institutions, there might be a tendency for standards to fall. As it is, we do not reject anything from a co-operative or from one of our institutions if it comes up to a fair standard. If there is any such rejection, a complaint is usually made and we set the matter right. So far, to my knowledge, there have been no such complaints. Anyway, I wish to assure the House that it is certainly not our aim through the introduction of Laksalas to cater mainly for the private sector. We have to protect our own institutions. We are well aware of that duty which we have to perform, and I think we are doing it well now.

Then, Sir, there is also a proposal to have the Salu Sala. The Salu Sala will not be the controlling body in the textile industry. The Salu Sala will merely take over all the work which is presently handled by the C.W.E. in regard to textiles. At the same time the Salu Sala will be able to buy whatever is produced locally for distribution. So, the answer to the question of how we are going to dispose of what we are turning out is that we have asked the unions to buy the product; laksalas will buy the product; and now the Salu Sala will also be coming into the scene as a purchaser on a big scale.

At the same time we do not shut out the private sector. A private businessman is entitled to go to any union or to any co-operative society or to any one of our institutions, place an order with that institution on agreed terms and make purchases. We are not preventing that type of transaction. We want to allow a free market and a method of free distribution so that there will be eventually no blackmarket in whatever we produce.

The report on Laksala will be out very soon and the problems which the hon. Member for Mirigama (Mrs. Obeyesekere) raised about the employees at Laksala and other matters will be attended to as soon as the report is out.

Now I want to touch on one of the other big topics discussed by many hon. Members, namely, the question of the excise policy. The hon. Member for Kolonnawa (Mr. Ilangaratne) asked me what the Government's policy is on excise matters. I must say that for the last 10 or 12 years no Government has defined its excise policy. About 12 years ago the then Government appointed an Excise Commission and thereafter the report of the commission has been lying in cold storage. Our Government, however, has now taken concrete steps to define excise policy.

I put up certain definite proposals to the Cabinet as to what the policy of the future should be. I made certain concrete proposals. Some of them were those that had been reached by the Special Committee that sat on the question in 1964, of which I was a member.

ලෙස්ලි ගූනවර්ධන මය. (පානදුර)

(திரு. லெஸ்லி குணவர்தன—பாணந் துறை)

(Mr. Leslie Goonewardene—Panadura)

But there was no final report.

ඌ දහනායක

(கௌரவ கலாநிதி தகநாயக்க)

(The Hon. Dr. Dahanayake)

There was no final report. That committee did not issue a final report. Some of the suggestions made by that committee were embodied in my proposals.

The Cabinet then referred my proposals to a committee of Permanent Secretaries. The Permanent Secretaries have discussed the matter and the last I heard was that they would be forwarding their report to the Government within the next few weeks.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

[ශ්‍රී ආචාර්ය දහනායක]

So we are taking definite steps to define the excise policy of the country. I cannot say what it would be, but I may say, for the information of the House, that in my proposals I agreed with the main proposal suggested by the Excise Commission that there should be a system of permits for those who wish to buy liquor and that through the system of permits, within a given number of years, the country should reach the goal of total prohibition. That is the proposal contained in the report of the Excise Commission and that is the proposal I put before the Government. However, I do not know what concrete proposals would be accepted by the Government, but I can assure the House that within the next few months it would be possible for the country to know definitely what the excise policy of the Government is.

Now the hon. Member for Baddegama (Mr. Neal de Alwis), who made a very useful contribution, made a mistake about what he called a "nadars" racket in bottles". Now the full story about bottles is this: The Tender Board of the Ministry, which consists of the Permanent Secretary, the Excise Commissioner, an official of the Treasury and, I believe, one other, decided not to use new bottles for arrack for the following reasons:

Firstly, modern plants have been made available during the last few years for hygienic cleaning of empty bottles at Kalutara and Kandy. The Government has ordered certain new plants for cleaning bottles hygienically. Now, why did they order those plants if they were not going to use them? Secondly, the use of new bottles would cost the Excise Department Rs. 6 million a year and Rs. 6 million a year could be saved by not buying bottles. Thirdly, we discovered that the breweries, the aerated water manufacturers and the Milk Board and various other institutions were finding it difficult to get bottles from the

Glass Factory. They were complaining that the Glass Factory was not able to supply them their needs, and when we relieve them of the contract we have with them the Glass Factory would be in a position to supply the needs of the breweries, the aerated water manufacturers, the Milk Board and others and thereby the very valuable exchange which is now offered to the aerated water manufacturers, the breweries and the Milk Board can be saved.

This question was raised before me by a very high powered deputation consisting of Messrs. N. K. Choksy, Q.C., E. G. Wickremanayake, Q.C., and a Director of the Glass Factory. They met me in deputation and placed the entire case before me on behalf of the Glass Factory. I went into the question thoroughly, Sir, and I dispassionately, without taking any sides, decided that the Tender Board's decision was quite correct. So, I should like to assure the hon. Member that there was no Nadar in this bottle show.

In regard to the other matters raised by the hon. Member for Baddegama I shall most certainly make investigations and wherever there are rackets we will try to destroy them.

The hon. Member also raised the question of coconut arrack as against molasses arrack. It is true that in the past few years we had to depend more and more on arrack manufactured from molasses and essences imported by us.

බර්නාඩ් සොයිසා මයා.

(திரு. பெர்னாட் சோய்ஸா)

(Mr. Bernard Soysa)

Molasses was also imported.

අ. හා. 2.30

ශ්‍රී ආචාර්ය දහනායක

(கௌரவ கலாநிதி தகநாயக்க)

(The Hon. Dr. Dahanayake)

Yes, we imported molasses in 1960-61. We are importing spirits now and we will be importing spirits

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

in the coming year too. I am sorry, Sir, for 1965-66 I said 1960-61. In 1966-67 we imported Rs. 1.2 million worth of spirits. In the coming year we propose to import Rs. 1.4 million worth of molasses and spirits. The total amount would be Rs. 1.4 million. I must admit that this is a most unsatisfactory position. The consumer does not like the arrack that is manufactured by the River Valleys Development Board.

ලෙස්ලි ගුනවර්ධන මය.

(திரு. லெஸ்லி குணவர்தன)

(Mr. Leslie Goonewardene)

They say kasippu is better.

වෛද්‍යාචාර්ය එස්. ඒ. වික්‍රමසිංහ (අකුරුස)

(டொக்டர் எஸ். ஏ. விக்ரமசிங்ஹ—அக்குறஸ்ஸ)

(Dr. S. A. Wickremasinghe—Akuressa)

It is kasippu of the worst form.

ශ්‍රී ආචාර්ය දහනායක

(கௌரவ கலாநிதி தகநாயக்க)

(The Hon. Dr. Dahanayake)

I cannot say that I agree, but I must admit that on principle I would rather not have the arrack that is produced from molasses and spirits that are imported. There is no reason why we should import molasses and spirits when we have so many coconut trees which we can tap and when we have so much unemployed labour which we can utilize. With this end in view, this Government has launched a drive to produce more and more coconut arrack. In order to do so we have taken certain definite steps. One such step is the training of new tappers. The training scheme was started only in October 1966, so that the results of training cannot be felt just yet. But I wish to inform the House that in the Kalutara District practically all the men who were trained have been absorbed into work. In other places the position is not so satisfactory, but the men who have been trained are being gradually absorbed into work.

Besides the new tappers, we are enlarging the tapping areas in the districts in which tapping is already done. Thirdly, we have increased the fees that are offered to renters. I think this point was made by the hon. Member for Beruwala (Mr. Abdul Bakeer Markar). He asked me why we do not pay more to the renters and distillers, so that they would give us more toddy for the manufacture of arrack. We have done so this year. We introduced an incentive payment of 54 cents per proof gallon of arrack to those distillers who supplied 10 per cent and more over and above the quantity contracted for. Of this amount, 40 cents would go to the toddy supplier and 14 cents to the distiller. A fraction of that amount would go to the tapper.

As a fourth step in our campaign to produce more coconut arrack, the period of distillery contracts has been extended from one year to three years so as to enable distillers to plan ahead. Distillers had refused to plan ahead, saying that the contract would last only one year. We are trying by every possible means to produce more coconut arrack. It is our aim to give the consumer sometime in the future coconut arrack only, and at even cheaper rates than we are doing today.

I should like to point out that for the first time in the history of the Excise Department in Ceylon we have cancelled a number of licences for various offences. There were complaints all round through the years that the consumer never got the correct measure of his liquor, that it was diluted, that they drank the Kelani-ganga or the Kalu-ganga water, instead of arrack, and that it was always short measure.

We started a campaign this year to see that all licencees adhered to the regulations and for the first time a number of licences have been cancelled for short measure and for adulteration. Of course, Mr. Chairman, the licences are cancelled only in cases in which there is proof of fraud beyond doubt. If there is any

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කරක සභාව

[ගරු ආචාර්ය දහනායක]

doubt about a fraud or alleged fraud or malpractice we do not cancel the licence because the cancellation of a licence is an extreme penalty.

A number of people who have held licences for 20 to 30 years have had their licences cancelled but we cannot help it because we feel that licencees should be very careful and not dupe the public by giving them short measure and adulterated stuff.

The hon. Member for Bingiriya (Mr. J. L. Sirisena) related a story which shocked me. All that I can say is that I hope to send a special officer to Bingiriya to look into all the matters that were mentioned by the hon. Member. I expect this special officer to make a full investigation and furnish a report on the allegations that were made. We shall try our best to see that all offenders are punished most severely and are made an example of to all others.

I should also like to inform hon. Members of the House that any complaints that are made against the Excise Department will receive prompt attention.

Quite a deal was said about the Kandyan Peasantry Rehabilitation Scheme. The hon. Member for Dambulla (Mr. T. B. Tennekoon) said that no work had been done in his electorate. That is not correct. I have the figures for 1965-66 and 1966-67. When this government took over the Kandyan Peasantry Rehabilitation Scheme we altered the basic rules that governed the work in this scheme. Up to 1965 the Kandyan Peasantry Rehabilitation Scheme limited itself to executing the items of work that had been listed in the Kandyan Peasantry Commission report. That list of work covered roads and schools for the greater part. In 1965, I obtained the permission of the Cabinet to go outside the limits of the commission's report and to take in new works which were recommended by various co-ordinating committees. We also decided to take

in new items like water schemes, school buildings, buildings for laboratories and buildings for industrial centres, whereas prior to 1965 the work done had been limited to roads and school buildings only.

Further, you will see that there was a substantial increase in the moneys that were allowed for Kandyan rehabilitation work. In fact I told the commissioner to get on with the work whenever a proposal was approved and that I would ask the Cabinet for any supplementary funds that became necessary. You will see that there is a supplementary estimate for Kandyan peasantry work in the Order Paper that is before the House.

I also advised the commissioner, in the presence of several hon. Members, at a public meeting in Kandy—Kandy is the headquarters of the department—that we should make no discrimination between electorates represented by Opposition Members and electorates represented by Government members. I said that we were serving not the Kandyan M.Ps but the Kandyan peasants. We were really not satisfying Members of Parliament but the peasants. We are doing the work for the peasants.

It was the hon. Member for Dambulla who, without even looking at the figures, alleged that no work was done in his electorate and that we discriminated against him. I was very sorry to hear him say that. The hon. Member for Dambulla is a good friend of mine. I am sure he has made a mistake somewhere. I find from the figures for 1965-66 that the Kandyan Peasantry Commission has spent Rs. 175,000 on the Dambulla Electorate. In 1966-67—the current year—it has allocated Rs. 195,000 for the Dambulla Electorate.

I looked down the list and found that an electorate represented by a Parliamentary Secretary of the present Government, Passara, had got

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කරක සභාව

much less. In 1965-66 the department expended Rs. 125,000 on Passara, and in 1966-67 Rs. 175,000.

To come nearer Dambulla, Matale is also represented by a Member of the Government. The Kandyan Peasantry Commission had spent Rs. 80,000 on Matale in 1965-66, and Rs. 120,000 in 1966-67. I find that the figure for Laggala is much greater.

Now, the principle I laid down and which the commissioner is following is that he must not divide the money exactly by the number of constituencies. Such a mathematical operation is not in the best interests of the peasants. There are certain areas like Laggala, Mahiyangana, Soranatot, Monaragala, Minipe, and so on, in which there is a greater demand for work.

අ. ආ. 2.45

Then I told the commissioner that he must not discriminate against any electorate. That is how even a district like Badulla got Rs. 180,000 in 1966-67. The greater part of the Badulla Electorate is within the municipal limits of Badulla. There has been no discrimination against any electorate. Every electorate has got a fair share. Some electorates have got more than others. That is all. We do not allocate moneys according to the complexion of the Member who represents the electorate. We consider only the needs of the peasants of that area.

A lot was said about gramasevakas. The hon. Member for Yatiyantota (Dr. N. M. Perera) wanted the examination for the recruitment of gramasevakas revived.

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා (යටියන්තොට)

(කලාතිඨි භූ. භූ. පෙරේරා—යටියන්තොට)

(Dr. N. M. Perera—Yatiyantota)

Si re.

ලේස්ලි ගුනවර්ධන මය.

(ති. ලෙස්ලි ගුනවර්ධන)

(Mr. Leslie Goonewardene)

Hear, hear !

ශ්‍රී ආචාර්ය දහනායක

(කෙළරව කලාතිඨි තනතුරු)

(The Hon. Dr. Dahanayake)

I wish to inform him that if I revive the examination for the recruitment of gramasevakas there would arise quite a number of practical difficulties. It takes about one and a half years for the results of the examination to be sent to us.

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(කලාතිඨි භූ. භූ. පෙරේරා)

(Dr. N. M. Perera)

No, no ! You can ask the Department of Examinations to hurry up.

ශ්‍රී ආචාර්ය දහනායක

(කෙළරව කලාතිඨි තනතුරු)

(The Hon. Dr. Dahanayake)

Well, everybody is asking the Examinations Department to hurry up but this is what happens. Secondly, the number of candidates seeking entry for the examination might exceed 10,000 for just about 30 vacancies. Thirty people are to be selected out of 10,000 candidates ! Those are the two practical difficulties.

I wish to inform the hon. Member that the method of recruitment of the new gramasevakas, which has been accepted by the Government, is not so far different from holding an examination. The method is to advertise and allow two categories of applicants to send in their applications. The two categories are : (i) those who have passed the S.S.C. with four credits ; and (ii) retired village headmen under 50 years of age.

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(කලාතිඨි භූ. භූ. පෙරේරා)

(Dr. N. M. Perera)

Oh, oh, that is a dangerous one !

விசேஷக் கமிட்டி பதவி, 1967-68

சுரு. ஸ்தாபனம் உதயசக

(கௌரவ கலாநிதி தகநாயக்க)

(The Hon. Dr. Dahanayake)

But the hon. Member did not say "Oh! oh!" when I mentioned the first category.

ஸ்தாபனம் உதயசக

(கலாநிதி என். எம். பெரேரா)

(Dr. N. M. Perera)

The first category is all right, why should I say that.

சுரு. ஸ்தாபனம் உதயசக

(கௌரவ கலாநிதி தகநாயக்க)

(The Hon. Dr. Dahanayake)

We are the Government that follow the golden mean.

ஸ்தாபனம் உதயசக

(கலாநிதி என். எம். பெரேரா)

(Dr. N. M. Perera)

That is not the golden mean, that is the rotten mean that you are following.

சுரு. ஸ்தாபனம் உதயசக

(கௌரவ கலாநிதி தகநாயக்க)

(The Hon. Dr. Dahanayake)

Those retired village headman who are under 50 years of age have to be those with a clean record in the past.

ஸ்தாபனம் உதயசக

(கலாநிதி என். எம். பெரேரா)

(Dr. N. M. Perera)

Then they would not have retired.

லேஸ்டி குனுவர்டென மஹ.

(திரு. லேஸ்டி குனுவர்டென)

(Mr. Leslie Goonewardene)

They were all the clever rogues in the past.

சுரு. ஸ்தாபனம் உதயசக

(கௌரவ கலாநிதி தகநாயக்க)

(The Hon. Dr. Dahanayake)

The majority of applicants will be among the first category, that is those who have got four credits in the S.S.C. Examination.

—கூரக கலா

ஸ்தாபனம் உதயசக

(கலாநிதி என். எம். பெரேரா)

(Dr. N. M. Perera)

Then why call the retired headmen, there is no logic in your argument?

சுரு. ஸ்தாபனம் உதயசக

(கௌரவ கலாநிதி தகநாயக்க)

(The Hon. Dr. Dahanayake)

As the years go by there will be less and less headmen applying. In the first year there would be a number of headmen under 50 years of age; in the second year there may be none; in the third year also there may be none. Eventually, from the second year onwards what the hon. Member for Yatiyantota wanted will come to pass. There will be only the S.S.C. qualified applying.

ஸ்தாபனம் உதயசக

(கலாநிதி என். எம். பெரேரா)

(Dr. N. M. Perera)

I do not mind your raising the standard if you like.

சுரு. ஸ்தாபனம் உதயசக

(கௌரவ கலாநிதி தகநாயக்க)

(The Hon. Dr. Dahanayake)

The reason why the second category, headmen under 50 years of age, was included was that there were representations made that an injustice had been done by the previous Government.

ஸ்தாபனம் உதயசக

(கலாநிதி என். எம். பெரேரா)

(Dr. N. M. Perera)

No! How?

சுரு. ஸ்தாபனம் உதயசக

(கௌரவ கலாநிதி தகநாயக்க)

(The Hon. Dr. Dahanayake)

As I said, our Government follow the golden mean. We have refused to abolish the gramasevaka system. We are retaining it.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා
(කලාநிதி என். எம். பெரேரா)
(Dr. N. M. Perera)

But you are undermining it.

ශ්‍රී ආචාර්ය දහනායක
(கௌரவ கலாநிதி தகநாயக்க)
(The Hon. Dr. Dahanayake)

Mr. Chairman, a point was made by the hon. Member for Dambulla that a large number of these gramasevakas have been dismissed or interdicted. I do not know from where he got this impression. Some of the newspapers said that we were dismissing 500 or 600 gramasevakas. Then the newspaper figures dwindled from month to month. Now they are completely silent. What is the truth about that. There were quite a large number of gramasevakas who have not been confirmed after their period of probation for various reasons.

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා
(கலாநிதி என். எம். பெரேரா)
(Dr. N. M. Perera)

How long?

ශ්‍රී ආචාර්ය දහනායක
(கௌரவ கலாநிதி தகநாயக்க)
(The Hon. Dr. Dahanayake)

The confirming authority is the Government Agent in each administrative district. There were a large number of such cases. A few months ago 179 such cases were sent up to the Ministry by the 22 government agents for discontinuance. Each case was scrutinized very carefully at the Ministry and there were only 30 discontinuances. This story about 500 people being discontinued is something fantastic. The truth is that only 30 out of a total number of 3,800 gramasevakas were discontinued at the end of their probationary period. In the Matale District not one gramasevaka was discontinued. In the Matale District, which the hon. Member for Dambulla referred to, no gramasevaka was discontinued, but four gramasevakas are under inter-

diction today for various offences. So, Sir, the hon. Member for Dambulla has got his figures completely wrong.

I repeat that it is not the intention of the Government to do away with the Gramasevaka Service. It is the intention of the Government, and the policy we are following is, to improve the service, make it better, and provide the gramasevakas with more and more amenities.

Two hon. Members from the North, the hon. Member for Uduppiddi (Mr. Sivasithamparam) and the hon. Member for Kayts (Mr. V. Navaratnam), asked that the question of concessions, such as the payment of a rent allowance and promotion, be considered. We are most certainly considering all those demands made by the various gramasevakas' unions. Some of the demands have already been granted and others are under examination. It is our intention to make the Gramasevaka Service a really efficient one.

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා
(கலாநிதி என். எம். பெரேரா)
(Dr. N. M. Perera)

Do you propose to give them offices, clerical assistance, and so on?

ශ්‍රී ආචාර්ය දහනායක
(கௌரவ கலாநிதி தகநாயக்க)
(The Hon. Dr. Dahanayake)

It is easy for the hon. Member for Yatiyantota to say, "Give them offices and residences". When I was in the Opposition and when the S. L. F. P. Government introduced the system of gramasevakas, I think I must have made two or three speeches from that side of the House insisting on offices and residences.

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා
(கலாநிதி என். எம். பெரேரா)
(Dr. N. M. Perera)

So why do you not implement them now?

பிசுபிசு கெபிபிசு பதன, 1967-68

—காரக பிசுபி

சுரு ஸாபாபிசு திபாபிசு

(கெளரவ கலாநிதி தகநாயக்க)

(The Hon. Dr. Dahanayake)

You did not do so for five years. As soon as I became the Minister in charge of the gramasevakas I put the proposal before my Government. But there are 3,800 gramasevakas, and to give them official residences and offices would mean a huge sum of money.

செபிசு ஸ்கெபிசு மிசு.

(திரு. லெஸ்லி குணவர்தன)

(Mr. Leslie Goonewardene)

How much ?

சுரு ஸாபாபிசு திபாபிசு

(கெளரவ கலாநிதி தகநாயக்க)

(The Hon. Dr. Dahanayake)

At the rate of Rs. 15,000 per building, for 4,000 gramasevakas we would require a sum of about Rs. 60 million.

ஸாபாபிசு பிசு. பி. பி. பிசு

(கலாநிதி என். எம். பெரேரா)

(Dr. N. M. Perera)

How can it be Rs. 60 million ?

சுரு ஸாபாபிசு திபாபிசு

(கெளரவ கலாநிதி தகநாயக்க)

(The Hon. Dahanayake)

Is my arithmetic wrong ? We would require Rs. 60 million for the construction of residences.

ஸாபாபிசு பிசு. பி. பி. பிசு

(கலாநிதி என். எம். பெரேரா)

(Dr. N. M. Perera)

Never mind the residences. Give them offices and clerical assistance.

சுரு ஸாபாபிசு திபாபிசு

(கெளரவ கலாநிதி தகநாயக்க)

(The Hon. Dahanayake)

Secondly, I have proposed that they should be given, wherever possible, free houses. I have also proposed that they should be given a reasonable rent allowance. All these matters are under consideration by the Gov-

ernment. We have not ignored their claims. As you can see yourself, Sir, many of these are matters in which the assistance of my good Friend the Hon. Minister of Finance is needed.

Now, I come to another subject. The point was raised about the language in which a birth certificate is issued. This is a rather important matter. The present law is that the language in which a registrar is authorized to register events is the language of the area. Hence birth certificates are issued in Tamil in the Northern Province and in the Eastern Province.

பிசுபிசுபிசு ஸாபாபிசு. பி. பி. பிசு

(பிசுபிசுபிசு)

(திருமதி சிறிமாவோ ஆர். ம. பண்டார நாயக்க—அத்தனகல்ல)

(Mrs. Sirimavo R. D. Bandaranaike—Attanagalla)

Even to the Sinhalese ?

சுரு ஸாபாபிசு திபாபிசு

(கெளரவ கலாநிதி தகநாயக்க)

(The Hon. Dr. Dahanayake)

Am I to be blamed for that ? If a Sinhalese child was born in Jaffna in the year of grace 1962 when the hon. Leader of the Opposition was the Prime Minister and if that child today gets his birth certificate that will be in Tamil. Am I to be blamed ?

ஸாபாபிசு பிசு. பி. பி. பிசு

(கலாநிதி என். எம். பெரேரா)

(Dr. N. M. Perera)

That was never done.

பிசுபிசுபிசு ஸாபாபிசு. பி. பி. பிசு

(திருமதி சிறிமாவோ பண்டாரநாயக்க)

(Mrs. Sirimavo Bandaranaike)

That never happened.

சுரு ஸாபாபிசு திபாபிசு

(கெளரவ கலாநிதி தகநாயக்க)

(The Hon. Dr. Dahanayake)

If a child was born in Jaffna in the year 1962 when the hon. Leader of the Opposition was prime Minister of

பிசுரீசன கெடுதலின் பின், 1967-68

Ceylon, calls for his birth certificate today and finds that the birth certificate is in Tamil, am I to be blamed for it? Do I blame her for it? No, I do not blame her.

பிரிமாவோ ஸ்ரீமாவோ பண்டாரநாயக்க.

(திருமதி சிறிமாவோ பண்டாரநாயக்க)
(Mrs. Sirimavo Bandaranaike)

What you said is wrong.

டாக்டர் டாஹனாயக்க

(கௌரவ கலாநிதி தகநாயக்க)
(The Hon. Dr. Dahanayake)

That was the law of the land.

பிரிமாவோ ஸ்ரீமாவோ பண்டாரநாயக்க.

(திருமதி சிறிமாவோ பண்டாரநாயக்க)
(Mrs. Sirimavo Bandaranaike)

We do not agree.

டாக்டர் டாஹனாயக்க

(கௌரவ கலாநிதி தகநாயக்க)
(The Hon. Dr. Dahanayake)

Do you suggest that that child in Jaffna had a birth certificate in Sinhala in 1962?

பிரிமாவோ ஸ்ரீமாவோ பண்டாரநாயக்க.

(திருமதி சிறிமாவோ பண்டாரநாயக்க)
(Mrs. Sirimavo Bandaranaike)

Yes.

டாக்டர் டாஹனாயக்க

(கௌரவ கலாநிதி தகநாயக்க)
(The Hon. Dr. Dahanayake)

Who wrote out the certificate in Sinhala?

பிரிமாவோ ஸ்ரீமாவோ பண்டாரநாயக்க.

(திருமதி சிறிமாவோ பண்டாரநாயக்க)
(Mrs. Sirimavo Bandaranaike)

Why, we had Sinhala clerks there. But you transferred them after you came.

டாக்டர் டாஹனாயக்க

(கௌரவ கலாநிதி தகநாயக்க)
(The Hon. Dr. Dahanayake)

I do not want to argue with those—

—காரக கலா

பிரிமாவோ ஸ்ரீமாவோ பண்டாரநாயக்க.

(திருமதி சிறிமாவோ பண்டாரநாயக்க)
(Mrs. Sirimavo Bandaranaike)

You cannot argue.

டாக்டர் டாஹனாயக்க

(கௌரவ கலாநிதி தகநாயக்க)
(The Hon. Dr. Dahanayake)

—who argue even though they are vanquished.

டாக்டர் டாஹனாயக்க

(கலாநிதி என். எம். பெரேரா)
(Dr. N. M. Perera)

After all you are the old school master. Do not forget that.

டாக்டர் டாஹனாயக்க

(கௌரவ கலாநிதி தகநாயக்க)
(The Hon. Dr. Dahanayake)

Well, Sir, here are the facts of the case. Birth certificates are issued in Tamil in the Northern Province, and in the Eastern Province in the language in which they were first written out by the registrar.

I shall read the rest of the report on this particular subject and you will see what we have done. We have not remained silent. On representations made by Sinhalese residents in the Northern Province and in the Eastern Province that births and deaths of Sinhalese are still being registered in Tamil, it was decided that the registration of these events should be in the official language. This decision came into force on the 15th of May 1967. So that, we have taken effective steps.

பி. டி. 3

If there are any cases where Sinhalese residents in the Northern Province and the Eastern Province have not been able to get their birth certificates in Sinhala, I shall see to it that they get them in Sinhala.

டாக்டர் டாஹனாயக்க

(கலாநிதி என். எம். பெரேரா)
(Dr. N. M. Perera)

Even in Amparai, they cannot get them in Sinhala.

விசேஷக் கமிட்டி பதவி, 1967-68

—கூடுதல் கமிட்டி

செ. அ. அ. அ. அ. அ.

(கௌரவ கலாநிதி தகநாயக்க)

(The Hon. Dr. Dahanayake)

Orders have been issued that they be given in Sinhala.

லே. லே. லே. லே. லே.

(திரு. லே. லே. லே. லே. லே.)

(Mr. Leslie Goonewardene)

They cannot get it in Sinhala in Panadura in the case of children born in the hospital.

செ. அ. அ. அ. அ. அ.

(கௌரவ கலாநிதி தகநாயக்க)

(The Hon. Dr. Dahanayake)

Then, Sir, quite a deal was said about the allocation of beedi wrapper leaves. I am sure hon. Members will agree with me that this question was a very thorny one and a very difficult one for me. The distribution of beedi wrapper leaves was given to me in January this year. Up to December 1966, permit holders had been given permits for beedi wrapper leaves. Among those 450 are the entrenched monopolists referred to by the hon. Member for Colombo South (Mr. Bernard Soysa). There were only 450 of them. When I was asked to take this over I was also asked to break the monopoly. It is no easy matter to break long-standing monopolies. So, once again I have acted in accordance with the rule of the golden mean. Instead of leaving things as they were, instead of issuing the quotas to the same old 450 people, I got reports on all of them. If I acted on those reports, Sir, none of them would have received any quota at all. But anyhow in order that there may be no drastic change, I decided to make cuts in the quotas given to some of the big monopolists and allot what was thus saved to small manufacturers.

In this way I have been able to give beedi quotas this year to 2,550 new people, whereas the number up to December 1966 was only 450.

So, if hon. Members criticize this scheme I can say nothing about it. All that has been done is to take away

from him that hath and to give to him that hath not. I confess, however, that this is not the best scheme. This scheme was devised in a hurry. In the next year I hope to have a completely new scheme which would take into consideration all the points of criticism made by hon. Members of this House.

பெ. பெ. பெ. பெ. பெ.

(திரு. பெ. பெ. பெ. பெ. பெ.)

(Mr. Bernard Soysa)

What about the Rajahs and Maharajahs?

செ. அ. அ. அ. அ. அ.

(கௌரவ கலாநிதி தகநாயக்க)

(The Hon. Dr. Dahanayake)

I propose to completely demolish the Rajahs and Maharajahs.

அ. அ. அ. அ. அ.

(கலாநிதி என். எம். பெரேரா)

(Dr. N. M. Perera)

You will never abolish the neethirajah.

செ. அ. அ. அ. அ. அ.

(கௌரவ கலாநிதி தகநாயக்க)

(The Hon. Dr. Dahanayake)

This is what I propose to do. I propose to ask genuine beedi workers to form themselves into co-operatives within the next three months. Then, whatever allocation we have, will be distributed *pro rata* among registered co-operative Societies, also *pro-rata*, according to the number of members.

I think you will never be able to devise a fool proof scheme. As soon as I announce this I think many people who are not beedi workers will form themselves into co-operative societies. We have to warn the people against them.

I have not been given more exchange for 1967 than what had been given for 1966. I am now asked to distribute one plate of rice among ten rice eaters. The only method of allocating

விசேஷ கௌரவ உறுப்பினர், 1967-68

—கூடுதல் உறுப்பினர்

exchange fairly is to do it on a *pro rata* basis to co-operative societies. That is the only way to ensure that it does not go to entrenched monopolists and racketeers—to see that it goes to registered co-operative societies. That is what I am hoping to do in 1967.

லேஸ்டி குனுவர்தனே மஹோ.

(திரு. லேஸ்டி குனுவர்தனே)

(Mr. Leslie Goonewardene)

That is good. Then the Minister of Food can take over the co-operative societies under the Emergency laws.

டாக்டர் டாஹநாயக்க

(கௌரவ கலாநிதி தகநாயக்க)

(The Hon. Dr. Dahanayake)

No. The position has been completely misunderstood. The Minister of Food does not take over all types of co-operative societies? The co-operative societies I proposed are going to be workers' co-operative societies. I do not think that the Minister of Food has taken over workers' co-operative societies. That has never been done.

லேஸ்டி குனுவர்தனே மஹோ.

(திரு. லேஸ்டி குனுவர்தனே)

(Mr. Leslie Goonewardene)

He has taken the power to do so.

டாக்டர் டாஹநாயக்க

(கௌரவ கலாநிதி தகநாயக்க)

(The Hon. Dr. Dahanayake)

No.

லேஸ்டி குனுவர்தனே மஹோ.

(திரு. லேஸ்டி குனுவர்தனே)

(Mr. Leslie Goonewardene)

Under the Emergency Regulations—Regulation No. 57.

டாக்டர் டாஹநாயக்க

(கௌரவ கலாநிதி தகநாயக்க)

(The Hon. Dr. Dahanayake)

That refers to other types of co-operative societies, not labour co-operatives. However it may be this

is the method that I will follow in 1967 and I hope that hon. Members will give me their full co-operation in trying to put that measure into effect.

The hon. Member for Kolonnawa (Mr. Ilangaratne) raised some very pertinent question about bookies and racing. In regard to racing it is true that the previous Government banned the publication of racing news—

சிரிமாவோ பண்டாரநாயக்க மஹோ.

(திருமதி சிரிமாவோ பண்டாரநாயக்க)

(Mrs. Sirimavo Bandaranaike)

You were also in that Government.

டாக்டர் டாஹநாயக்க

(கௌரவ கலாநிதி தகநாயக்க)

(The Hon. Dr. Dahanayake)

—but it did not legally ban the holding of horse races. I wish to say that again, because the hon. Member for Dompe (Mr. F. R. Dias Bandaranaike) is looking hard at me. The previous Government did not legally ban the holding of horse races. Now, the present position is the same as it was during the time of the S.L.F.P. Government. The position has not altered at all.

டாக்டர் என். எம். பெரேரா

(கலாநிதி என். எம். பெரேரா)

(Dr. N. M. Perera)

Why did you not change it for the last two and a half years?

டாக்டர் டாஹநாயக்க

(கௌரவ கலாநிதி தகநாயக்க)

(The Hon. Dr. Dahanayake)

The position has not altered one bit. The position is what it was in the time of the S.L.F.P. Government. There is a ban on publication of racing news; there is no ban on horse racing. What do we propose? We are not concerned with what others propose; what others propose others are concerned with. There is no law banning it. You need not have introduced a law banning it.

பிசுரீசன கெபுலிசன் பதன, 1967-68

—காரக ஸகல

ஒல்கர்நன் மல.

(திரு. இலங்கரத்ன)

(Mr. Ilangaratne)

Are you going to allow it ?

ஒல்கர்நன் மல.

(கெளரவ கலாநிதி தகநாயக்க)

(The Hon. Dr. Dahanayake)

There is no question of allowing a thing which is permissible.—[Inter-*ruption*]. There is no such question as allowing a thing that is permissible. I do not allow the hon. Member to enter the House ; he just enters the House as a matter of right. You did not ban horse racing ; nor will we ban racing. The position today is as it was before and as it shall be in the future.

May I now proceed to the question of bookies ? The hon. Member asked me a question with regard to bookies. I believe that the matter is under active consideration, but no final decision has been reached.

I have explained to the hon. Members our policy in regard to excise matters and now I want to mention a subject of far-reaching importance—the question of gun licences. Now, it is true that peasants find it difficult to obtain gun licences. For various reasons their applications for gun licences were refused. That position has been eased very much during the last two years. Definite directions have been given to the government agents that in all cases of genuine peasant cultivators, gun licences should be granted. If there is any genuine case of a peasant cultivator who has been refused a gun licence he should promptly bring it to the notice of his Member of Parliament or to me and I certainly will see that that genuine peasant cultivator is given a gun licence. There is no question of a bribe to this person or that person ; every genuine peasant, if he wants to, must be given his gun licence. That is one point ; there are certain very important points. There are some people who obtain gun

licences and who are yet unable to purchase guns because this year there has been no importation of guns. We are up against exchange trouble. There has been no importation of guns. There are a number of guns in the various kachcheries which had been surrendered at the time of the previous Government on an order by the previous Government. The previous Government had made a large number of people surrender their guns. Under the law, such surrendered guns, if not given back within a year, become the property of the Crown. So, a large number of innocent peasants whose guns had been surrendered by them on the orders of the previous Government, have now lost the right to their guns. They cannot claim a cent for it, and the guns are in the kachcheris. They keep on asking for their guns and sending me petitions, but the present law as it stands does not enable me to give back the guns. So, I have suggested to the Government that there should be an amendment of the law to enable the Government to give to the party concerned or to his heirs, the assessed value of the gun if that gun had in the meantime been destroyed or disposed of in some other way. I have asked for an amendment of the law, and that matter is just now before the Cabinet.

There is another important point connected with gun licences. I have suggested a moratorium to those who possess unlicensed guns. There is provision in the law for such a moratorium. What is meant by a moratorium is that we shall announce in the press that those who possess unlicensed guns should, before a particular day, make a declaration before a D.R.O. to the effect that they are in possession of a gun. They would not be penalized for having possessed a gun without a licence, and they would be given a licence for further use of the gun. I have suggested that moratorium too. So you see, Sir, the gun story is not a short but a long one, and we are trying our best to see that our

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

peasants are given the guns that they need, particularly for their food production.

Several hon. Members spoke about the kachcheri system. We are all agreed that the kachcheri system needs to be reformed. There is a proposal before the Government to establish district councils. There is also a committee, presided over by one of the Permanent Secretaries, Mr. Rajendra, which is going into the question of kachcheri reform. While that committee is going into the question and while this question of district councils is being discussed, what we are doing at the present moment is to see that the administration in the kachcheris is streamlined. I think we have succeeded to a great extent in doing so.

අ. න. 3.15

When I became the Minister of Home Affairs there were about 70 vacancies in the D. R. Os' Service, unfilled for months. Why? Because the Administrative Service had been established and the D. R. Os' Service had been completely disrupted. Most of the senior and more efficient D. R. Os' had left the service for new posts in corporations and elsewhere. There were about 70 vacancies unfilled, and I found that the Treasury too was not able to give me the 70 men all at once. So, instead of keeping the places unfilled, as had happened in the past, I summoned a conference and as a result of our deliberations we decided to enrol into the D. R. Os' Service Class I clerks with kachcheri experience. As a result of recruiting such Class I clerks with kachcheri experience, we have filled every D. R. Os' post and I think there is general satisfaction right round the country with the D. R. Os who are functioning now.

We have streamlined the kachcheri service, particularly in reference to the food drive, by giving

the more important kachcheris additional Government Agents and more clerks to do the additional work. Thus, while the District Councils Bill is under discussion, and while the Rajendra Committee is discussing how the kachcheri should be reformed, we on our part are trying our best to carry on the administration efficiently. We believe in the maxim of Alexander Pope:

"For forms of government let fools contest;

Whate'er is best administer'd is best."

We are trying our best to administer as far as our kachcheris are concerned in the best possible way. I am sure there will be reforms very soon.

A question was asked by the hon. Member for Colombo South about divorce laws. This is an extremely difficult subject and I studied the whole question and put up a proposal for the amendment of the law based on the recommendations of the Divorce Commission. The Cabinet has referred it to the Hon. Minister of Justice. So, there again we have done nothing about it. We are actively engaged in trying to bring it before Parliament.

There was the question of new D. R. Os' divisions and new grama-sevaka divisions. It is true that there are certain existing D.R.Os' divisions which are very unwieldly. For instance, our D.R.Os' division in Uva consists of the whole of the electorate of Uva-Paranagama, the whole of the electorate of Welimada and a part of the electorate of Soranatotota—two and half electorates make one D.R.Os' division. There are quite a large number like that. That an ordinary man has to travel 50 miles sometimes to reach the D.R.O's office is all too true. Therefore, I asked that suggestions made by hon. Members for new D.R.Os' divisions should be sent to the government agents and I have directed the government agents to consult the D.C.Cs. on those various proposals.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පිත, 1967-68

—කාරක සභාව

[ගරු ආචාර්ය දහනායක]

Now, the D.C.Ss have sent up about 30 new proposals for new D.R.O's divisions, and for about 250 new gramasevaka divisions. The snag is that I am willing to give these new D.R.Os' divisions but I need Rs. 32,000 for each new D.R.Os' division, because I have to give 6 clerks, one watcher, one labourer, and provide for the rent of the house, for furniture and so on. It costs Rs. 32,000 in the first year for a new D.R.Os' division. I need Rs. 2,100 to Rs. 2,200 for a new gramasevaka division. I have asked the Treasury for money and failing the Treasury I have asked the Cabinet for the money. I am hopefully waiting for the money to give all the new D.R.Os' divisions that have been approved by the D.C.Cs.

In conclusion, I thank all hon. Members once again for having taken part in this discussion on the Votes of the Ministry of Home Affairs in such spirit. I do not think any criticism that was made was unfair or unreasonable. We hope to profit by the criticisms that have been made. Next year we hope to report better progress.

සභාපති

(අක්කිරාඡනාර්)

(The Chairman)

Is the Opposition pressing the amendment?

සිරිමාවෝ බණ්ඩාරනායක මිය.

(තිලුමති සිරිමාවෝ පණ්ඩාරනායක)

(Mrs. Sirimavo Bandaranaike)

No.

“70 වන ශීර්ෂයේ 1 වන සම්මතය සඳහා රු. 4,41,566 ක මුදල උප ලේඛනයට ඇතුළත් කළ යුතුය” යන ප්‍රශ්නය විමසන ලදීත්, සභාසම්මත විය.

70 වන ශීර්ෂයේ 1 වන සම්මතය උප ලේඛනයේ කොටසක් හැටියට නිව්ය යුතු යයි නියෝග කරන ලදී.

“70 ஆம் தலைப்பு, 1 ஆம் வாக்குப்பணம், ரூ. 4,41,566 அட்டவணை யிற் சேர்க்கப்படுமாக” எனும் வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

70 ஆம் தலைப்பு, 1 ஆம் வாக்குப்பணம் அட்டவணை யில் இணையப் பணிக்கப்பட்டது.

Question, “That the sum of Rs. 441,566 for Head 70, Vote No. 1, be inserted in the Schedule”, put, and agreed to.

Head 70, Vote 1, ordered to stand part of the Schedule.

2 වන සම්මතය.—පාලන භාණ්ඩ—පුනරාවර්තන වියදම, රු. 1,24,400

வாக்குப்பணம் இல. 2.—பரிபாலனச் செலவுகள்—மீண்டுவரும் செலவு, ரூ. 1,24,400

Vote No. 2.—Administration Charges—Recurrent expenditure, Rs. 124,400

“70 වන ශීර්ෂයේ 2 වන සම්මතය සඳහා රු. 1,24,400 ක මුදල උප ලේඛනයට ඇතුළත් කළ යුතුය” යන ප්‍රශ්නය විමසන ලදීත්, සභාසම්මත විය.

70 වන ශීර්ෂයේ 2 වන සම්මතය උප ලේඛනයේ කොටසක් හැටියට නිව්ය යුතු යයි නියෝග කරන ලදී.

“70 ஆம் தலைப்பு, 2 ஆம் வாக்குப்பணம் ரூபா 1,24,400 அட்டவணை யிற் சேர்க்கப்படுமாக” எனும் வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டது.

70 ஆம் தலைப்பு, 2 ஆம் வாக்குப்பணம் அட்டவணை யில் இணையப் பணிக்கப்பட்டது.

Question, “That the sum of Rs. 124,400 for Head 70, Vote No. 2, be inserted in the Schedule”, put, and agreed to.

Head 70, Vote 2, ordered to stand part of the Schedule.

3 වන සම්මතය.—පාලන භාණ්ඩ—මූලධන වියදම, රු. 15,000

வாக்குப்பணம் இல. 3.—பரிபாலனச் செலவுகள்—ஆக்கப்பொருட் செலவு, ரூபா 15,000

Vote No. 3.—Administration Charges—Capital expenditure, Rs. 15,000

“70 වන ශීර්ෂයේ 3 වන සම්මතය සඳහා රු. 15,000 ක මුදල උප ලේඛනයට ඇතුළත් කළ යුතුය” යන ප්‍රශ්නය විමසන ලදීත්, සභාසම්මත විය.

70 වන ශීර්ෂයේ 3 වන සම්මතය උප ලේඛනයේ කොටසක් හැටියට නිව්ය යුතු යයි නියෝග කරන ලදී.

—කුරක සිඟාව

71 වන ශීඝ්‍රයෙහි 2 වන සම්මතය උප ලේඛන
යෙහි කොටසක් හැටියට නිශ්චය යුතු යයි නියෝග
කරන ලදී.

“ 71 ஆம் தலைப்பு, 2 ஆம் வாக்குப்பணம் ரூபா 22,65,200 அட்டவணியிற் சேர்க்கப்படுமாக ” எனும் வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

71 ஆம் தலைப்பு, 2 ஆம் வாக்குப்பணம் அட்டவணியில் இணையப் பணிக்கப்பட்டது.

Question, "That the sum of Rs. 2,265,200 for Head 71, Vote No. 2, be inserted in the Schedule", put, and agreed to.

Head 71, Vote 2, ordered to stand part of the Schedule.

3 වන සම්මතය.— පාලන ශාස්ත්‍ර—මූලධන විසදීම.
රු. 7,30,000

வாக்குப்பணம் இல. 3.—பரிபாலனச் செலவுகள்—
ஆக்கப்பொருட் செலவு, ரூபா 7,30,000

Vote No. 3.—Administration Charges—
Capital expenditure, Rs. 730,000

“71 වන ශීඝ්‍රයෙහි 3 වන සම්මතය සඳහා 7,30,000 ක මුදල උප ලේඛනයට ඇතුළත් කළ නුය” යන ප්‍රශ්නය විමසන ලදින්, සහායමිත්‍රය.

71 වන ශීඝ්‍රයෙහි 3 වන සම්මතය උප ලේඛන
යෙහි කොටසක් හැටියට තිබිය යුතු යයි තීරණ
කරන ලදී.

“ 71 ஆம் தலைப்பு, 3 ஆம் வாக்குப்பணம் ரூபா 7,30,000 அட்டவணியிற் சேர்க்கப்படுமாக ” எனும் வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

71 ஆம் தலைப்பு, 3 ஆம் வாக்குப்பணம் அட்டவணியில் இணையப் பணிக்கப்பட்டது.

Question, "That the sum of Rs. 730,000 for Head 71, Vote No. 3, be inserted in the Schedule", put, and agreed to.

Head 71, Vote 3, ordered to stand part of the Schedule.

4 වන සම්මතය.—දෙපාර්තමේන්තුව විසින් සපයන සේවා—සුභරාවර්තන වියදම, රු. 4,03,000

வாக்குப்பணம் இல. 4.—தூணைக்களத்தால் அளிக்கப் படும் சேவைகள், மீண்டு வருஞ்செலவு, ரூபா 4,03,000

Vote No. 4.—Services provided by the
Department—Recurrent expenditure,
Rs. 403,000

“71 වන ශීර්ෂයෙහි 4 වන සම්මතය සඳහා රු. 4,03,000 ක මුදල උප ලේඛනයට ඇතුළත් කළ යුතුය” යන ප්‍රශ්නය විමසන ලදින්, සභාසාමිකයා

Vote No. 2.—Administration Charges—
Recurrent expenditure, Rs. 2,265,200

“71 වන ශීඝ්‍රයෙහි 2 වන සම්මතය සඳහා රු. 22,65,200 ක මුදල උප ලේඛනයට ඇතුළත් කළ යුතුය” යන ප්‍රශ්නය විමසන ලදින්, සභාසාමික විස.

விசர்சன கெடுதலின் பகன, 1967-68

—காரக கலாவ

71 வன சிதீசெகி 4 வன கலிமனச ருப லேவன
செகி கலாவகன் கரபெசெ நிகிச ஸுது ககி நியோஜ
கரன லே.

“71 ஆம் தலைப்பு, 4 ஆம் வாக்ருப்பணம் ருபா
4,03,000 அட்டவணியிற் சேர்க்கப்படுமாக” எனும்
வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

71 ஆம் தலைப்பு, 4 ஆம் வாக்ருப்பணம் அட்டவண
யில் இணையப் பணிக்கப்பட்டது.

Question, “That the sum of
Rs. 403,000 for Head 71, Vote No. 4, be
inserted in the Schedule”, put, and
agreed to.

Head 71, Vote 4, ordered to stand part
of the Schedule.

72 வன சிதீச.—ரேசீஸ்தூர் சநரூல்

1 வன கலிமனச.—காரீச மன்றலெ லோடீலெக
பகிநகி கன னிகினுன் லேனா, ரு. 40,50,600

72 ஆம் தலைப்பு.—பதிவாளர் நாயகம்

வாக்ருப்பணம், இல. 1.—பணியாளரின் ஆளுக்குரிய
வேதனமும் பிறபடிகளும் ருபா 40,50,600

HEAD 72.—REGISTRAR-GENERAL
Vote No. 1.—Personal emoluments and
other allowances of staff, Rs. 4,050,600

“72 வன சிதீசெகி 1 வன கலிமனச கலக
ரு. 40,50,600 க லேடெ ருப லேவனசெ னிகினுன் கல
ஸுதுச” கன புகீநச விசெக லேநீ, கலகலிமன
விச.

72 வன சிதீசெகி 1 வன கலிமனச ருப லேவன
செகி கலாவகன் கரபெசெ நிகிச ஸுது ககி நியோஜ
கரன லே.

“72 ஆம் தலைப்பு, 1 ஆம் வாக்ருப்பணம், ருபா
40,50,600 அட்டவணியிற் சேர்க்கப்படுமாக” எனும்
வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

72 ஆம் தலைப்பு, 1 ஆம் வாக்ருப்பணம் அட்ட
வணியில் இணையப் பணிக்கப்பட்டது.

Question, “That the sum of
Rs. 4,050,600 for Head 72, Vote No. 1, be
inserted in the Schedule”, put, and
agreed to.

Head 72, Vote 1, ordered to stand part
of the Schedule.

2 வன கலிமனச.—பாலன கலிநு—புநரூவரீநன
விசலெ, ரு. 2,94,000

வாக்ருப்பணம் இல. 2.—பரிபாலனச் செலவுகள்—
மீண்டுருகும் செலவு, ருபா 2,94,000

Vote No. 2.—Administration Charges—
Recurrent expenditure, Rs. 294,000

“72 வன சிதீசெகி 2 வன கலிமனச கலக
ரு. 2,94,000 க லேடெ ருப லேவனசெ னிகினுன் கல
ஸுதுச” கன புகீநச விசெக லேநீ, கலகலிமன
விச.

72 வன சிதீசெகி 2 வன கலிமனச ருப லேவன
செகி கலாவகன் கரபெசெ நிகிச ஸுது ககி நியோஜ
கரன லே.

“72 ஆம் தலைப்பு, 2 ஆம் வாக்ருப்பணம் ருபா
2,94,000 அட்டவணியிற் சேர்க்கப்படுமாக” எனும்
வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

72 ஆம் தலைப்பு, 2 ஆம் வாக்ருப்பணம் அட்ட
வணியில் இணையப் பணிக்கப்பட்டது.

Question, “That the sum of
Rs. 294,000 for Head 72, Vote No. 2, be
inserted in the Schedule”, put, and
agreed to.

Head 72, Vote 2, ordered to stand part
of the Schedule.

73 வன சிதீச.—மூசீலி பரீலி கன மூசீலி
புகீநகர லேபாரீநலேநீநு

1 வன கலிமனச.—காரீச மன்றலெ லோடீலெக
பகிநகி கன னிகினுன் லேனா, ரு. 49,848

73 ஆம் தலைப்பு.—பள்ளிவாசல், முஸ்லிம்
தரும் நம்பிக்கைச் சொத்துத் திணைக்களம்

வாக்ருப்பணம், இல. 1.—பணியாளரின் ஆளுக்குரிய
வேதனமும் பிறபடிகளும், ருபா 49,848

HEAD 73.—DEPARTMENT OF MOSQUES AND
MUSLIM CHARITABLE TRUSTS

Vote No. 1.—Personal emoluments and
other allowances of staff, Rs. 49,848

“73 வன சிதீசெகி 1 வன கலிமனச கலக
ரு. 49,848 க லேடெ ருப லேவனசெ னிகினுன் கல
ஸுதுச” கன புகீநச விசெக லேநீ, கலகலிமன
விச.

73 வன சிதீசெகி 1 வன கலிமனச ருப லேவன
செகி கலாவகன் கரபெசெ நிகிச ஸுது ககி நியோஜ
கரன லே.

“73 ஆம் தலைப்பு, 1 ஆம் வாக்ருப்பணம், ருபா
49,848 அட்டவணியிற் சேர்க்கப்படுமாக” எனும்
வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

73 ஆம் தலைப்பு, 1 ஆம் வாக்ருப்பணம் அட்ட
வணியில் இணையப் பணிக்கப்பட்டது.

Question, “That the sum of
Rs. 49,848 for Head 73, Vote No. 1, be
inserted in the Schedule”, put, and
agreed to.

Head 73, Vote 1, ordered to stand part
of the Schedule.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

2 වන සම්මතය.—පාලන ශාස්ත්‍ර—පුනරාවර්තන
විසදුම, රු. 16,400

2 වන සම්මතය.—පළාත භාෂිත—පුනරුවර්තන
විසදම, රු. 5,18,955

வாக்குப்பணம் இல. 2—பரிபாலனச் செலவுகள்—
மீண்டுவரும் செலவு, ரூபா 16,400

வாக்குப்பணம் இல. 2—பரிபாலனச் செலவுகள்—
மீண்டுவரும் செலவு, ரூபா 5,18,955

Vote No. 2.—Administration Charges—
Recurrent expenditure, Rs. 16,400

Vote No. 2.—Administration Charges—
Recurrent expenditure, Rs. 518,955

“ 73 වන ශ්‍රී ලංකා 2 වන සම්මතය සඳහා රු. 16,400 ක මුදල උප ලේඛනයට ඇතුළත් කළ යුතුය ” යන ප්‍රශ්නය විමසන ලදීත්, සභාසම්මත විය.

“ 74 වන ශීඝ්‍රයෙහි 2 වන සම්මතය සඳහා රු. 5,18,955 ක මුදල උප ලේඛනයට ඇතුළත් කළ යුතුය ” යන ප්‍රශ්නය විමසන ලදින්, සභාසම්මත විය.

73 වන ශීර්ෂයෙහි 2 වන සම්මතය උප ලේඛන
යෙහි කොටසක් හැටියට නිව්ය යුතු යයි නියෝග
කරන ලදී.

74 වන ශීර්ෂයෙහි 2 වන සම්මතය උප ශ්‍රේණි
යෙහි කොටසක් හැටියට නීතිය යුතු යයි නිර්ණය
කරන ලදී.

“ 73 ஆம் தலைப்பு, 2 ஆம் வாக்குப்பணம் ரூபா 16,400 அட்டவணியிற் சேர்க்கப்படுமாக ” எனும் வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டது.

“ 74 ஆம் தலைப்பு, 2 ஆம் வாக்குப்பணம் ரூபா 5,18,955 அட்டவணியிற் சேர்க்கப்படுமாக ” எனும் வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

73 ஆம் தலைப்பு, 2 ஆம் வாக்குப்பணம் அட்டவீணையில் இணையப் பணிக்கப்பட்டது.

74 ஆம் தலைப்பு, 2 ஆம் வாக்குப்பணம் அட்டவணையில் இணையப் பணிக்கப்பட்டது.

Question, "That the sum of Rs. 16,400 for Head 73, Vote No. 2, be inserted in the Schedule", put, and agreed to.

Question, "That the sum of Rs. 518,955 for Head 74, Vote No. 2, be inserted in the Schedule", put, and agreed to.

Head 73, Vote 2, ordered to stand part of the Schedule.

Head 74, Vote 2, ordered to stand part of the Schedule.

74 වන ශීඝ්‍රය.—සුරාබද්ධ දෙපාර්තමේන්තු

1 වන සම්මතය.—කාර්ය මණ්ඩල පොද්ගලික පඩිනම් සහ අනිකුත් දීමනා, රු. 26,67,119

7 වන සම්මතය.—ආර්ථික සංවර්ධනය—මූලධන
විසඳම, රු. 18,87,350

74 ஆம் தலைப்பு.—மதுவரித் திணைக்களம்

வாக்குப்பணம் இல. 1.—பணியாளரின் ஆளுக்குரிய வேதனமும் பிறபடிகளும், ரூபா 26,67,119

வாக்குப்பணம், இல. 7.—பொருளாதார அபிவிருத்தி
—ஆக்கப்பொருட் செலவு, ரூ. 18,87,350

HEAD 74.—EXCISE DEPARTMENT

Vote No. 7.—Economic Development—
Capital Expenditure, Rs. 1,887,350

Vote No. 1.—Personal emoluments and other allowances of staff, Rs. 2,667,119

“ 74 වන ශ්‍රී ලංකා 1 වන සම්මතය සඳහා රු. 26,67,119 ක මුදල උප ලේඛනයට ඇතුළත් කළ යුතුය ” යන ප්‍රශ්නය විමසන ලදීත්, සභාසම්මත විය.

“ 74 වන ශීතියෙහි 7 වන සම්මතය සඳහා රු. 18,87,350 ක මුදල උප ලේඛනයට ඇතුළත් කළ යුතුය ” යන ප්‍රශ්නය විමසන ලදීත්, සභාසම්මත විය.

74 වන ශීර්ෂයෙහි 1 වන සම්මතය උප ලේඛන
යෙහි කොටසක් හැටියට නිශ්චය යුතු යයි නියෝග
කරන ලදී.

74 වන ශීඝ්‍රයෙහි 7 වන සම්මතය උප ලේඛන
යෙහි කොටසක් හැටියට තිබිය යුතුයයි නියෝග
කරන ලදී.

“ 74 ஆம் தலைப்பு, 1 ஆம் வாக்குப்பணம், ரூபா 26,67,119 அட்டவணியிற் சேர்க்கப்படுமாக ” எனும் வினா விடுக்கப்பட்டு எற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

“ 74 ஆம் தலைப்பு, 7 ஆம் வாக்குப்பணம்
ரூ.18,87,350 அட்டவணியிற் சேர்க்கப்படுமாக ”
எனும் வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

74 ஆம் தலைப்பு, 1 ஆம் வாக்குப்பணம் அட்டவணியில் இணையப்பணிக்கப்பட்டது.

74 ஆம் தலைப்பு, 7 ஆம் வாக்குப் பணம் அட்டவணையில் இணையப் பணிக்கப்பட்டது.

Question, "That the sum of Rs. 2,667,119 for Head 74, Vote No. 1, be inserted in the Schedule", put, and agreed to.

Question, "That the sum of Rs. 1,887,350 for Head 74, Vote No. 7, be inserted in the Schedule", put, and agreed to.

Head 74, Vote 1, ordered to stand part of the Schedule.

Head 74, Vote 7, ordered to stand part of the Schedule.

விசர்தன கெடுதலுபந் பதன, 1967-68

—காரக ஸகாவ

75 வன ஸிதீய.—ரூவரூ ஸுதி பூதரூந் பூ
பத ஸோதனா துமூ

1 வன ஸதீமூ.—காரீய மனிடரூ பூதீலீக
பதீததீ ஸக தீதீதீந் தீமூ, ரூ. 57,856

75 ஆம் தலீப்பு.—கண்டி உழுவர்
மதுசீரமேப்புத் திட்டம்

வாக்குப்பணம் இல. 1—பணியாளரின் ஆளுக்குரிய
வேதனமும் பிறபடிகளும், ரூ. 57,856

HEAD 75.—KANDYAN PEASANTRY
REHABILITATION SCHEME

Vote No. 1.—Personal emoluments and
other allowances of staff, Rs. 57,856

“75 வன ஸிதீயேதீ 1 வன ஸதீமூ ஸதீ
ரூ. 57,856 க இடரூ ரூ லீவனமூ ஸுதீதீந் கல
தூதூ” ஸத பூதீதூ விமூதன ரீதீந், ஸகஸதீமூ
தீய.

75 வன ஸிதீயேதீ 1 வன ஸதீமூ ரூ லீவன
யேதீ கலூதீதீ ஸுதீயேதீ தீதீதூ தூதூதீ தீயேதீ
கரத ரீதீ.

“75 ஆம் தலீப்பு, 1 ஆம் வாக்குப்பணம்,
ரூ. 57,856 அட்டவணையிற் சேர்க்கப்படுமாக ” எனும்
வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

75 ஆம் தலீப்பு, 1 ஆம் வாக்குப்பணம் அட்டவணை
யில் இணையப் பணிக்கப்பட்டது.

Question, “That the sum of Rs. 57,856
for Head 75, Vote No. 1, be inserted in the
Schedule”, put, and agreed to.

Head 75, Vote 1, ordered to stand part
of the Schedule.

2 வன ஸதீமூ.—பாடன ஸதீதூ—பூதரூவரீதன
தீயடூ, ரூ. 24,300

வாக்குப்பணம் இல. 2—பரிபாலனச் செலவுகள்—
மீண்டுவரும் செலவு, ரூ. 24,300

Vote No. 2.—Administration Charges—
Recurrent Expenditure, Rs. 24,300

“75 வன ஸிதீயேதீ 2 வன ஸதீமூ ஸதீ
ரூ. 24,300 க இடரூ ரூ லீவனமூ ஸுதீதீந் கல
தூதூ” ஸத பூதீதூ விமூதன ரீதீந், ஸகஸதீமூ
தீய.

75 வன ஸிதீயேதீ 2 வன ஸதீமூ ரூ லீவன
யேதீ கலூதீதீ ஸுதீயேதீ தீதீதூ தூதூதீ தீயேதீ
கரத ரீதீ.

“75 ஆம் தலீப்பு, 2 ஆம் வாக்குப்பணம் ரூபா
24,300 அட்டவணையிற் சேர்க்கப்படுமாக ” எனும்
வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

75 ஆம் தலீப்பு, 2 ஆம் வாக்குப்பணம் அட்டவணை
யில் இணையப் பணிக்கப்பட்டது.

Question, “That the sum of Rs. 24,300
for Head 75, Vote No. 2, be inserted in the
Schedule”, put, and agreed to.

Head 75, Vote 2, ordered to stand part
of the Schedule.

5 வன ஸதீமூ.—தேயரீதலீதீந் தூவி தீதீந் ஸபதன
தீயடூ—இலூதன தீயடூ, ரூ. 10,00,000

வாக்குப்பணம் இல. 5—திணைக்களத்தால் அளிக்கப்
படும் சேவைகள்,—ஆக்கப்பொருட் செலவு,
ரூபா 10,00,000

Vote No. 5.—Services provided by the
Department—Capital Expenditure,
Rs. 1,000,000

“75 வன ஸிதீயேதீ 5 வன ஸதீமூ ஸதீ
ரூ. 10,00,000 க இடரூ ரூ லீவனமூ ஸுதீதீந் கல
தூதூ” ஸத பூதீதூ விமூதன ரீதீந், ஸகஸதீமூ
தீய.

75 வன ஸிதீயேதீ 5 வன ஸதீமூ ரூ லீவன
யேதீ கலூதீதீ ஸுதீயேதீ தீதீதூ தூதூதீ தீயேதீ
கரத ரீதீ.

“75 ஆம் தலீப்பு, 5 ஆம் வாக்குப்பணம்
ரூபா 10,00,000 அட்டவணையிற் சேர்க்கப்படுமாக ”
எனும் வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

75 ஆம் தலீப்பு, 5 ஆம் வாக்குப்பணம் அட்டவணை
யில் இணையப் பணிக்கப்பட்டது.

Question, “That the sum of Rs. 1,000,000
for Head 75, Vote No. 5, be inserted in the
Schedule”, put, and agreed to.

Head 75, Vote 5, ordered to stand part
of the Schedule.

7 வன ஸதீமூ.—தரீதீதீ ஸ.வரீதன—இலூதன
தீயடூ, ரூ. 40,00,000

வாக்குப்பணம், இல. 7.—பொருளாதார அபிவிருத்தி
—ஆக்கப்பொருட் செலவு, ரூ. 40,00,000

Vote No. 7.—Economic Development—
Capital Expenditure, Rs. 4,000,000

“75 வன ஸிதீயேதீ 7 வன ஸதீமூ ஸதீ
ரூ. 40,00,000 க இடரூ ரூ லீவனமூ ஸுதீதீந் கல
தூதூ” ஸத பூதீதூ விமூதன ரீதீந், ஸகஸதீமூ
தீய.

75 வன ஸிதீயேதீ 7 வன ஸதீமூ ரூ லீவன
யேதீ கலூதீதீ ஸுதீயேதீ தீதீதூ தூதூதீ தீயேதீ
கரத ரீதீ.

“75 ஆம் தலீப்பு, 7 ஆம் வாக்குப்பணம்
ரூ. 40,00,000 அட்டவணையிற் சேர்க்கப்படுமாக ”
எனும் வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

75 ஆம் தலீப்பு, 7 ஆம் வாக்குப்பணம் அட்டவணை
யில் இணையப் பணிக்கப்பட்டது.

விசேஷ கமிட்டி பதவி, 1967-68

Question, "That the sum of Rs. 4,000,000 for Head 75, Vote No. 7, be inserted in the Schedule", put, and agreed to.

Head 75, Vote 7, ordered to stand part of the Schedule.

76 வன இலட்சம்.—**பொது உபயோக சபை**
கமிட்டி தீர்மானம்

1 வன இலட்சம்.—**கமிட்டி உத்தரவு** பற்றி உத்தரவு, ரூ. 98,82,353

76 ஆம் தலைப்பு.—**கிராம அபிவிருத்தி,**
சுயசேவை கைத்தொழில் துறைக்களம்

வாக்குப்பணம் இல. 1.—பணியாளரின் ஆளுக்கூதிய
வேதனமும் பிறப்புகளும், ரூ. 98,82,353

**HEAD 76.—DEPARTMENT OF RURAL
DEVELOPMENT AND COTTAGE
INDUSTRIES**

**Vote No. 1.—Personal emoluments and
other allowances of staff, Rs. 9,882,353**

"76 வன இலட்சம் 1 வன இலட்சம் ஈடுபாடு
ரூ. 98,82,353 க் இலட்ச ரூப லேவனம் அதுதான் கிடை
சூது" என பூர்வீக விவசாய லேவன், கனாவிவசாய
விவசாய.

76 வன இலட்சம் 1 வன இலட்சம் ரூப லேவன
மேல் கனாவிவசாய க் இலட்சம் கிடைசூது கிடைசூது
கிடைசூது.

"76 ஆம் தலைப்பு, 1 ஆம் வாக்குப்பணம்
ரூ. 98,82,353 அட்டவணியிற் சேர்க்கப்படுமா" எனும்
வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

76 ஆம் தலைப்பு, 1 ஆம் வாக்குப்பணம் அட்டவணியில்
இணையப் பணிக்கப்பட்டது.

Question, "That the sum of Rs. 9,882,353 for Head 76, Vote No. 1, be inserted in the Schedule", put, and agreed to.

Head 76, Vote 1, ordered to stand part of the Schedule.

2 வன இலட்சம்.—**பொது உபயோக சபை**
கமிட்டி தீர்மானம்

வாக்குப்பணம் இல. 2.—பரிபாலனச் செலவுகள்—
மீண்டுமும் செலவு, ரூ. 9,07,000

**Vote No. 2.—Administration Charges—
Recurrent Expenditure, Rs. 907,000**

"76 வன இலட்சம் 2 வன இலட்சம் ஈடுபாடு
ரூ. 9,07,000 க் இலட்ச ரூப லேவனம் அதுதான் கிடை
சூது" என பூர்வீக விவசாய லேவன், கனாவிவசாய
விவசாய.

76 வன இலட்சம் 2 வன இலட்சம் ரூப லேவன
மேல் கனாவிவசாய க் இலட்சம் கிடைசூது கிடைசூது
கிடைசூது.

—கமிட்டி பதவி

"76 ஆம் தலைப்பு, 2 ஆம் வாக்குப்பணம் ரூபா
9,07,000 அட்டவணியிற் சேர்க்கப்படுமா" எனும்
வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

76 ஆம் தலைப்பு, 2 ஆம் வாக்குப்பணம் அட்டவணியில்
இணையப் பணிக்கப்பட்டது.

Question, "That the sum of Rs. 907,000 for Head 76, Vote No. 2, be inserted in the Schedule", put, and agreed to.

Head 76, Vote 2, ordered to stand part of the Schedule.

3 வன இலட்சம்.—**பொது உபயோக சபை**
கமிட்டி தீர்மானம்

வாக்குப்பணம் இல. 3.—பரிபாலனச் செலவுகள்—
ஆக்கப்பொருட் செலவு, ரூபா 21,000

**Vote No. 3.—Administration Charges—
Capital Expenditure, Rs. 21,000**

"76 வன இலட்சம் 3 வன இலட்சம் ஈடுபாடு
ரூ. 21,000 க் இலட்ச ரூப லேவனம் அதுதான் கிடை
சூது" என பூர்வீக விவசாய லேவன், கனாவிவசாய
விவசாய.

76 வன இலட்சம் 3 வன இலட்சம் ரூப லேவன
மேல் கனாவிவசாய க் இலட்சம் கிடைசூது கிடைசூது
கிடைசூது.

"76 ஆம் தலைப்பு, 3 ஆம் வாக்குப்பணம் ரூபா
21,000 அட்டவணியிற் சேர்க்கப்படுமா" எனும்
வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

76 ஆம் தலைப்பு, 3 ஆம் வாக்குப்பணம் அட்ட
வணியில் இணையப் பணிக்கப்பட்டது.

Question, "That the sum of Rs. 21,000 for Head 76, Vote No. 3, be inserted in the Schedule", put, and agreed to.

Head 76, Vote 3, ordered to stand part of the Schedule.

4 வன இலட்சம்.—**பொது உபயோக சபை**
கமிட்டி தீர்மானம்

வாக்குப்பணம் இல. 4.—துணைக்களத்தால் அளிக்கப்
படும் சேவைகள், மீண்டு வருஞ் செலவு,
ரூபா 8,76,000

**Vote No. 4.—Services provided by the
Department—Recurrent Expenditure,
Rs. 876,000**

"76 வன இலட்சம் 4 வன இலட்சம் ஈடுபாடு
ரூ. 8,76,000 க் இலட்ச ரூப லேவனம் அதுதான் கிடை
சூது" என பூர்வீக விவசாய லேவன், கனாவிவசாய
விவசாய.

விசாரணைக் கமிட்டி பதவி, 1967-68

76 வது தீர்மானம் 4 வது தீர்மானம் ரூபாய் 8,76,000 அட்டவணியிற் சேர்க்கப்படுமா? என்று வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

“76 ஆம் தீர்மானம், 4 ஆம் தீர்மானம் ரூபாய் 8,76,000 அட்டவணியிற் சேர்க்கப்படுமா?” எனும் வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

76 ஆம் தீர்மானம், 4 ஆம் தீர்மானம் அட்டவணியில் இணையப் பணிக்கப்பட்டது.

Question, “That the sum of Rs. 876,000 for Head 76, Vote No. 4, be inserted in the Schedule”, put, and agreed to.

Head 76, Vote 4, ordered to stand part of the Schedule.

5 வது தீர்மானம்.—தேயுரிமைத் துறை அமைச்சர்—
செலவு—இலட்சம் ரூபாய், ரூ. 17,75,000

வாக்குப்பணம் இல. 5.—திருவிடைக்காடு அமைச்சர்
பெரும் செலவுகள்—ஆக்கப்பொருட் செலவு,
ரூபாய் 17,75,000

Vote No. 5.—Services provided by the Department—Capital Expenditure, Rs. 1,775,000

“76 வது தீர்மானம் 5 வது தீர்மானம் ரூபாய் 17,75,000 அட்டவணியிற் சேர்க்கப்படுமா? என்று வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

76 வது தீர்மானம் 5 வது தீர்மானம் ரூபாய் 17,75,000 அட்டவணியிற் சேர்க்கப்படுமா? என்று வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

“76 ஆம் தீர்மானம், 5 ஆம் தீர்மானம் ரூபாய் 17,75,000 அட்டவணியிற் சேர்க்கப்படுமா?” எனும் வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

76 ஆம் தீர்மானம், 5 ஆம் தீர்மானம் அட்டவணியில் இணையப் பணிக்கப்பட்டது.

Question, “That the sum of Rs. 1,775,000 for Head 76, Vote No. 5, be inserted in the Schedule”, put and agreed to.

Head 76, Vote 5, ordered to stand part of the Schedule.

6 வது தீர்மானம்.—தேயுரிமைத் துறை அமைச்சர்—
செலவு, ரூ. 33,69,000

வாக்குப்பணம் இல. 6.—பொருளாதார அபிவிருத்தி—
மீளாடவருக்கு செலவு, ரூபாய் 33,69,000

Vote No. 6.—Economic Development—Recurrent expenditure, Rs. 3,369,000

—கூடுதல் செலவு

“76 வது தீர்மானம் 6 வது தீர்மானம் ரூபாய் 33,69,000 அட்டவணியிற் சேர்க்கப்படுமா? என்று வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

76 வது தீர்மானம் 6 வது தீர்மானம் ரூபாய் 33,69,000 அட்டவணியிற் சேர்க்கப்படுமா? என்று வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

“76 ஆம் தீர்மானம், 6 ஆம் தீர்மானம் ரூபாய் 33,69,000 அட்டவணியிற் சேர்க்கப்படுமா?” எனும் வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

76 ஆம் தீர்மானம், 6 ஆம் தீர்மானம் அட்டவணியில் இணையப் பணிக்கப்பட்டது.

Question, “That the sum of Rs. 3,369,000 for Head 76, Vote No. 6, be inserted in the Schedule”, put, and agreed to.

Head 76, Vote 6, ordered to stand part of the Schedule.

7 வது தீர்மானம்.—தேயுரிமைத் துறை அமைச்சர்—
செலவு, ரூ. 64,62,985

வாக்குப்பணம், இல. 7.—பொருளாதார அபிவிருத்தி—
ஆக்கப்பொருட் செலவு, ரூ. 64,62,985

Vote No. 7.—Economic Development—Capital expenditure, Rs. 6,462,985

“76 வது தீர்மானம் 7 வது தீர்மானம் ரூபாய் 64,62,985 அட்டவணியிற் சேர்க்கப்படுமா? என்று வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

76 வது தீர்மானம் 7 வது தீர்மானம் ரூபாய் 64,62,985 அட்டவணியிற் சேர்க்கப்படுமா? என்று வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

“76 ஆம் தீர்மானம், 7 ஆம் தீர்மானம் ரூபாய் 64,62,985 அட்டவணியிற் சேர்க்கப்படுமா?” எனும் வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

76 ஆம் தீர்மானம், 7 ஆம் தீர்மானம் அட்டவணியில் இணையப் பணிக்கப்பட்டது.

Question, “That the sum of Rs. 6,462,985 for Head 76, Vote No. 7, be inserted in the Schedule”, put, and agreed to.

Head 76, Vote 7, ordered to stand part of the Schedule.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

85 වන ශීර්ෂය.—ජනසතු සේවා අමාත්‍ය වරයා

1 වන සම්මතය.—කාර්ය මණ්ඩල පෞද්ගලික පඩිනඩි සහ අනිකුත් දීමනා, රු. 8,76,205

85 ஆம் தலைப்பு.—தேசியமயசேவை அமைச்சர்

வாக்குப்பணம், இல. 1.—பணியாளரின் ஆளுக்கூரிய வேதனமும் பிறபடிகளும், ரூபா 8,76,205

HEAD 85.—MINISTER OF NATIONALIZED SERVICES

Vote No. 1.—Personal emoluments and other allowances of staff, Rs. 876,205

ලෙස්ලි ගූනවර්ධන මයා.

(திரு. லெஸ்லி குணவர்தன)

(Mr. Leslie Goonewardene)

I move,

“That the Vote be reduced by Rs. 10.”

ගරු සභාපතිතුමනි, පසුගිය වර්ෂයේ ගරු ජනසතු සේවා ඇමතිතුමාගේ වැය ශීඝ්‍රයත් සාකච්ඡා කරන අවසථාවේ එතුමා ලංකාවේ සිටි නමුත් ගරු මන්ත්‍රීවරුන්ගේ විවේචනවලට පිළිතුරු දීමට එතුමා ඒ අවසථාවේ මේ ගරු සභාවට පැමිණියේ නැති බව මේ අවසථාවේදී මතක් නොකරමි බැහැ. මේ වර්ෂයේ එතුමාගේ වැය ශීඝ්‍රයත් සාකච්ඡාවට භාජන කරන අවසථාවේ එතුමා ලංකාවේ ඇත්තේ නැහැ. එතුමා ලංකා වෙන් පිට වි සිටින නිසා මේ සාකච්ඡාවට සහභාගි වන්නට එතුමාට බැරි වී තිබේ නවා. එතුමා අසනීපයෙන් සිටිනවාය කිය ලයි අපට ආරංචිය. එතුමා අසනීපයෙන් නම් මේ අවසථාවේ මෙහි නොසිටීම වඩාත් යෝග්‍යයි. එතුමාට අසනීපයක් තිබෙනවා නම් අප විසින් කරන විවේචනවලදී ඒ අස නීපය තවත් වැඩි වන්නට පුළුවන් නිසයි මා එසේ කියන්නේ. මේ වැය ශීඝ්‍රයත් සාකච්ඡා කරන විට අප විසින් වැඩි වශ යෙන් විවේචනයට ලක් කළ යුත්තේ ලංකා ගමනාගමන මණ්ඩලයයි. ලංකා ගමනාගමන මණ්ඩලයේ වැඩ කටයුතු ගෙන ගොස් තිබෙන ආකාරය ගැන සඳ

හන් කිරීම මේ ආණ්ඩුවට විරුද්ධ ඉතා මත්ම තදබල විවේචනයක් ය කියා මා හිත නවා. මා කියන්නට යන කරුණු ඇසුවාට පසුව මෙයට ජාතික ආණ්ඩුවක් යයි කියන වාට වඩා ජාතික ජාචාරමක් යයි කීම යුක්ති සහගත බවට සැකයක් හිත් තුළ ඇති වන් නට ඉඩ තිබෙනවා.

පළමුකොටම අවුරුදු 2½ ක් තුළ ලංගම් සේවකයින් බඳවා ගෙන තිබෙන ආකාරය ගැන සලකා බලමු. 1964 අවුරුද්දේ—ඒ කියන්නේ මේ රජය බලයට පැමිණෙත් නට පෙර—ලංගමයේ සිටි සම්පූර්ණ සේවක සංඛ්‍යාව 25,000 කට පමණ සීමා වී තිබුණා. එහෙත් 1967 වර්ෂය වන විට එහි සේවක සංඛ්‍යාව 36,000 ත් ඉක්මවා ගොස් තිබේ නවා. මේ අවුරුදු 2½ ක කාලය තුළ ලංගම් යට වැඩිපුර සේවකයින් 11,000 ක් බඳවා ගෙන තිබෙනවා. එසේ සේවකයින් බඳවා ගැනීමේ අවශ්‍යතාවක් තිබුණා නම් හෝ ඒ නිසා ලංගමයේ වැඩ කටයුතු සාර්ථක අතට හැරුණා නම් හෝ එයට විරුද්ධ වන් නට අපට වුවමනාවක් නැහැ. එහෙත් අවාසනාවකට වාගේ, ලංගමයේ වැඩ කට යුතු අසාර්ථකව පවත්නා අතර ඒ සේවක යින් බඳවා ගෙන ඇති ආකාරය ගැනත් තෘප්තියකට පත් වන්නට හැකිකමක් නැති වී තිබෙනවා.

මීට පෙර අලුතින් සේවකයින් බඳවා ගන්නා අවසථාවලදී යම්කිසි ප්‍රතිපත්ති යක් නැත්නම් පිළිවෙළක් අනුවයි එය කළේ. එහෙත් පසුගිය කාලයේ සේවක යින් බඳවා ගැනීමේදී ඒ ප්‍රතිපත්ති හා පිළි වෙළවල් පසෙක තබා සේවකයින් බඳවා ගෙන තිබෙනවා යයි කියන්නට අපට සිදු වී තිබෙනවා. මීට පෙර සේවකයින් බඳවා ගැනීමේදී නියම වැඩ පිළිවෙළවල් සියයට සියයක්ම යෙදුවාය කියා මා කියන්නේ නැහැ. එහෙත් පුළුල් වශයෙන් යම්කිසි වැඩ පිළිවෙළක් අනුවයි බඳවා ගැනීම්

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

[ලේස්ලි ගුණවර්ධන මහ.]

කළේ. අනිල් මුණසිංහ මහතා ජනසතු සේවා ඇමතිතුමා වශයෙන් සිටි කාලයේ— 1964 දී—රියාදුරන් ආදී සේවකයින් බඳවා ගනු ලැබුවේ ලොතරැයි ක්‍රමයකටයි. එක එක කොට්ඨාශයෙන් 25 දෙනකු හෝ 26 දෙනකු හෝ තෝරා ගත යුතු යයි නියම කර ගෙන තිබුණා. තෝරා ගැනීම අපහසු නිසා ලොතරැයි ක්‍රමයකට තෝරා ගෙනයි එදා සේවකයන් බඳවා ගත්තේ. ඒවාගේම රැකිරීම් කාර්යාල මගින් සේවකයන් බඳවා ගත්තා. දිනපතා ප්‍රවෘත්ති පත්‍ර යනාදියෙහි දැන්වීම් පළ කර ඒ මගින් ඉල්ලුම් පත් කැඳවීමෙන්ද සේවකයන් බඳවා ගත්තා. එහෙත් එවැනි කිසිවක් නොකර මෙවර ලංගම් සේවකයන් බඳවා ගෙන තිබෙන්නේ කෙසේදැයි මා ප්‍රශ්න කරනවා. විශ්වාස දායක ආරංචි මාර්ගයෙන් අපට දැන ගන්නට ලැබී තිබෙනවා, අළුතින් බඳවාගෙන තිබෙන සේවකයන් 11,000ත් වැඩි කොටසක්ම බඳවා ගෙන තිබෙන්නේ එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ පාර්ලිමේන්තු මන්ත්‍රීවරුන් ගෙන් සහ එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ පරාජිත අපේක්ෂකයන්ගෙන් ලත් ලියවිලි උඩය කියා. එහි ප්‍රතිඵලයක් වශයෙන් ඒ ඒ තනතුරුවලට වැඩ නොදන්නා නුසුදුස්සන් පත් වී සිටින බව අසන්නට ලැබෙනවා. අද එවැනි අයගෙන් ඇතැමුන් වැඩ නොකරමින් පවා සිටින බව කියනවා. විශේෂයෙන් කම්කරු අංශයටත් වඩා ලිපිකරු අංශයේ තත්ත්වය නරක අතට ගැටී තිබෙන බව කියනවා. වුවමනා ප්‍රමාණයටත් වැඩි සංඛ්‍යාවක් ලිපිකරුවන් බඳවා ගෙන තිබෙන බව අසන්නට ලැබෙනවා. ඒ අය බඳවා ගැනීමේදී විභාග පැවැත්වූයේ නැතෙයි කියනවා නොවෙයි. ආරංචි ලැබී තිබෙන ආකාරයට එක වතා එක් කාර්මික විද්‍යාලයේදී යතුරු ලේඛක සිටිනවා පෙනෙන විට බයිබලයෙන් මා

යන් බඳවා ගැනීම සඳහා විභාගයක් පවත්වා තිබෙනවා. එම විභාගයට පෙනී නොසිටි උදවියටත් රක්ෂාව ලැබී තිබෙන බව කියනවා. අසමත් වුවන්ටත් රක්ෂාව ලබා දී තිබෙනවා. ඒ කියන්නේ වැඩි ලකුණු ලබා ගත් උදවියට රක්ෂාව නොදී අඩු ලකුණු ලබා ගත් උදවියට රක්ෂාව දී තිබෙනවා.

ගරු අගමැතිතුමා එක් වරක් නොව කීප වරක්ම මෙම ගරු සභාවෙහිදී පසු ගිය රජයට දෝෂාරෝපනය කර තිබෙනවා, සී. ඩබ්ලිව්. ඊ. එකේ 700 ගණනකට අයුතු අන්දමට රක්ෂාව දී තිබෙන බව සඳහන් කරමින්. එක් වතාවක් නොව නිතර නිතරම එතුමාගෙන් එම චෝදනාව අසන්නට ලැබී තිබෙනවා. මොකක් හෝ දූෂණයක් ගැන කියන්නට හැදුවෙන් එතුමා කියනවා, “තමුත්තාත්සේලාගේ කාලයේදී 700 ගණනක් අයුතු අන්දමට පත් කර තිබෙනවා; ඒ සඳහා කොමිෂන් එකක්ද පත් කර තිබෙනවා” යනුවෙන්. ඒ 700 ගණනයි. ඇයි මේ 11,000 ගණනක් බඳවා ගෙන තිබෙන්නේ කියා මා එතුමාගෙන් අහනවා. අපේ 700 එතුමාට පෙනෙනවා. එහෙත් තමන්ගේ ආණ්ඩුවෙන් අවුරුදු දෙක හමාරක් තුළ ඉතා අසතුටුදායක ලෙස හා වැරදි පිළිවෙලට සේවකයන් 11,000ක් බඳවා ගෙන තිබීම ගැන පෙනෙන්නේ නැහැ.

අ. හා. 3.30

මෙම ප්‍රශ්නය පිළිබඳව කල්පනා කර බලන විට මට මතක් වුණා පාසල් යන කාලයේදී මා බයිබලයෙන් උගත් එක් තරා කාරණයක්. එය මෙහිදී සඳහන් කරනවාට මට සමා වන්නට ඕනෑ. 700 ගණනක් බඳවා ගැනීම ලොකුවට සලකන නමුදු 11,000ක් තමන්ගේ ආණ්ඩුවෙන් බඳවා ගනිද්දී එය නොදන්නා අන්දමට පෙනෙන විට බයිබලයෙන් මා

විසර්ජන කෙටුම්පත් පතන, 1967-68

උගත් කතාව මට මතක් වෙනවා. මා බයි බ්ලයෙන් උගත් පරිදි ශුද්ධ වූ මනෙවිගේ සුභාරංචියේ 7 වන පරිච්ඡේදයෙහි කොටසක් මෙසේයි :

“නුඹේ ඇසේ තිබෙන දෑවය නොසලකා සහෝදර යාගේ ඇසේ තිබෙන රෝඩ්ඩ කුමකට බලන්නෙ හිද? නමුත් නුඹේ ඇසේ දෑවය තිබියදීම සහෝදර යාට කථාකොට “නුඹේ ඇසේ තිබෙන රෝඩ්ඩ පහ කරන්න ඉවසර දියත්” යැයි කෙසේ කියන්නෙ හිද? වංචාකාරයා පළමුකොට නුඹේ ඇසේ තිබෙන දෑවය පහ කරන්න. එවිට සහෝදරයාගේ ඇසේ තිබෙන රෝඩ්ඩ පහ කරන්නට හොඳ හැටි පෙනෙන්නේ ය.”

ගරු සභාපතිතුමනි, ඒ නිසා සමුපකාර
තොග වෙළෙඳ සංස්ථාවට පසුගිය ආණ්ඩුව
පැවති කාලයේදී වැරදි අන්දමට පත්
කරන ලදැයි කියන ඔය හත්සියයක්
දෙනා ගැන කථා කිරීම තාවකාලිකව
නතර කරන ලෙසත්, ඊට කලින් තමන්
ගේ පාලන කාලය වූ පසුගිය අවුරුදු දෙක
හමාර ඇතුළත ලංකා ගමනාගමන මණ්ඩලයෙහි
සේවය සඳහා බඳවා ගන්නා ලද
එකොළොස් දහසක් දෙනා පත් කර ගත්
නව යෙදුණු ආකාරය ගැන වහාම ක්‍රියා
කරන ලෙසත්, ඉන්පසු ඉඩ ඇතැයි සිත
තොත් පසුගිය ආණ්ඩුව කාලයේ සිදු
වුණාය කියන වැරදි දේවල් ගැන කථා
කරන්නට ඉදිරිපත් වන ලෙසත් මා ගරු
අගමැතිතුමාගෙන් විශේෂයෙන් ඉල්ලා
සිටිනවා.

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

ලජ්ජාවක් ය කියන දෙයක් නෑත් නම්
මොනවා කරන්නට බැරිද?

සිරිමාවෝ බණ්ඩාරනායක මිය.

(Mrs. Sirimavo Bandaranaike)

ලෙස්ලි ගුණවර්ධන මයා.

කොළඹ වරායේ සේවයේ යොදවා
සිටින සේවක සංඛ්‍යාව වැඩිය යනුවෙන්
ECAFE වාර්තාවේ පළ කර තිබුණු
බවක් ඊයේ පෙරේදා ප්‍රධාන නි ජනවාරි

වාර්තා වී තිබුණා. එම වාර්තාවේ නිර්දේශ කර තිබුණේ වරාය සංයුක්ත මණ්ඩලයේ සේවක සංඛ්‍යාව අඩු කළ යුතුය කියයි. එම සංවිධානයේ මහතාන් යම්කිසි විධියකින් ලංකා ගමනාගමන මණ්ඩලයට පැමිණ එහි සේවක සංඛ්‍යාව ගැන විපරම් කර නොබැලූ එක හොඳයි. ලංගමය ගැනත් පරීක්ෂා කර බලන්නට ඒ උදවිය ආවා නම් හොඳ හොඳ දේවල් දැනගන්නට ඉඩ තිබුණා. වරාය ගැන එහෙම කිව්වා නම් ලංගමය ගැන කොහොම කියන්නට තිබුණේදැයි කල්පනා කළ යුතුයි.

අයුතු විධියට බදවා ගැනීම ලංකා ගමනා ගමන මණ්ඩලයට පුරුද්දක් වෙලා තිබෙනවා. එය කෙරෙන්නේ සේවකයන් පිළිබඳව පමණක් නොවෙයි. චේරහැරට යාව පුහුණු කිරීමේ පාසලක් තිබෙනවා. ජර්මන් ආණ්ඩුවේ ආධාර ඇතිවයි එය පවත්වාගෙන යන්නේ. ඒ ස්ථානයට බදවා ගන්නේත් බොහොම අකටයුතු ආකාරයටයි. සාමාන්‍යයෙන් ඒ ආයතනයට ශිෂ්‍යයන් බදවා ගන්නේ ඒ සඳහා පවත්වනු ලබන ලිඛිත පරීක්ෂණයක ප්‍රතිඵල අනුවයි. ඒ විභාගයට පෙනී සිටින අයදුම්කරුවන්ගෙන් රුපියල් දහය බැගින් අය කරනවා. 1966 දී, මේ ආණ්ඩුව බලයට පත් වුණාට පස්සේ, විභාගයක් පැවැත්තුවා. ජර්මන් ට්‍රේනිං ස්කූල් කියන මේ පුහුණු කිරීමේ ආයතනයට ශිෂ්‍යයන් තෝරා ගැනීම සඳහා මේ ආණ්ඩුව බලයට ආවාට පස්සේ 1966 දී පවත්වන ලද විභාගයෙන් සමර්ථ වූ ශිෂ්‍යයන් කිහිප දෙනෙකුටත් මේ ආයතනයට ඇතුළත් වන්නට බැරි වුණා, ඒ බව ගරු ඇමතිතුමා දන්නවාද? පුදුමයෙනුත් පුදුමය මේකයි : උතුරු කොළඹින් මේ විභාගයට පෙනී සිටි ශිෂ්‍යයින් හැට දෙනෙක්ම තෝරාගෙන තිබෙනවා. උතුරු කොළඹ බොහොම සමර්ථ ශිෂ්‍යයින් ඉන්නවායයි කෙනකුට කියන්නට පුළුවනි. තමුත්තාත්සේ එහෙම කල්පනා කරනවාදැයි දන්නේ නැහැ. කොයි හැටි වෙතත්, ඒ තරම් ගණනක් ඇතුල් වෙලා ඉන්නවා. තවත් හතළිස් දෙනකු තෝරාගෙන තිබෙන්නේ කොයි පිළිවෙලටද? ඒ විභාගයේ ප්‍රතිඵල ගැන කිසිත් නොසලකා ලංකා ගමනා ගමන මණ්ඩලයේ සභාපතිගේ හිතු මනාපයේ හැටියට හතළිස් දෙනකු තෝරාගෙන තිබෙනවා. සභාපති අදහන නිසා කොයි විධියේ උදවිය

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

[ලේස්ලී ගුණවර්ධන මයා.]

තෝරාගෙන ඇද්දැයි කියන්නට වුවමනා කරන්නේ නැහැ. මේවා තවත්වත්තට වුවමනා නම්, තවමත් ඒ විභාගයට පෙනී සිටි අයදුම්කරුවන්ගේ උත්තර පත්‍ර ලංගම් කාර්යාලයේ තිබෙන නිසා ඒවා නැති කරන්නට පෙර—සභාපති ඒවා විනාශ කරවන්නට පෙර—ඒ ස්ථානයට ගිනිල්ලා බැලුවොත් මේවායේ ඇත්ත නැත්ත බලාගන්නට පුළුවන් වේවි. එම විභාගයේදී ගත් ලකුණු ගණන අනුව ශිෂ්‍යයන් ගැනීම නොකළා පමණක් නොවෙයි; ඊට කොහෙත්ම පෙනී නොසිටි අයත් පත් කරගෙන සිටිනවා. සභාපති වරයා විසින්ද එය කර තිබෙන්නේ. මෙවැන්නන්ට මේ පුහුණුවෙන් ප්‍රයෝජනයක් ගන්නට බැහැ. ප්‍රයෝජනයක් ලබා ගන්නට නම් යම්කිසි ප්‍රමාණයක මූලික දැනුමක් ඇති අය පුහුණුවට ගන්නට ඕනැ. අවශ්‍ය අඩුම ප්‍රමාණයේ දැනුමක් නැති නිසා කිසිම ප්‍රයෝජනයක් ලබා ගැනීමට නුපුළුවන් ශිෂ්‍යයන් කිහිප දෙනෙක් අද එතැන ලැබෙමින් සිටින බව කියන්නට සිදු වී තිබෙනවා.

ගරු සභාපතිතුමනි, තවත් වැදගත් ප්‍රශ්නයක් ඉදිරිපත් කරන්නට තිබෙනවා. පසුගිය වර්ෂයේදීත් මේ ප්‍රශ්නය මතක් කරන්නට යෙදුණු නමුත් ඒ අවස්ථාවේදී ඇමතිතුමා පිළිතුරු දෙන්නට ඉදිරිපත් නොවුණු නිසා අපට ඊට පිළිතුරක් ලබා ගන්නට බැරි වුණා. මේක සේවකයන් බඳවා ගැනීමේ ප්‍රශ්නයටත් වඩා වැදගත් ප්‍රශ්නයක්. ලංගම් වැනි ආයතනයක් මගින් පිටරිට් බස් ගෙන්වා ගැනීමේදී විශේෂයෙන්ම විශාල දූෂණ සිදු වන්නට ඉඩ තිබෙනවා. එම නිසා පිටරිට් ගෙන්වා ගන්න බස් රථ හා වෙනත් භාණ්ඩ සම්බන්ධයෙන් කොමිස් ලැබීමේ ප්‍රශ්නය ඉතා වැදගත් කාරණයක්.

පසුගිය වර්ෂයේ මේ වැය ශීඝ්‍ර සාකච්ඡා වට භාජන වූ අවස්ථාවේ යටියන්තොට ගරු මන්ත්‍රීතුමා (ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා) විසින් කියන්නට යෙදුන, සභාග ආණ්ඩු කාලයේදී fපියට් බස් ගෙන්වා ගැනීම සඳහා කොන්ත්‍රාත්තුවක් අත්සන් කිරීමට සූදානම් කර තිබුණු බව. අතික් කටයුතු සියල්ලම සූදානම් කර තිබුණු අතර කොන්ත්‍රාත්තුව අත්සන් කර තිබුණා.

විතර්ක තිබුණේ. ලේලන්ඩ්, fපියට් සහ මර්සිඩස් බෙන්ස් යන වර්ග තුන ගැන සලකා බැලූ බවත්, එයින් වඩාත් හොඳ වර්ගය වූයේ මර්සිඩස් බෙන්ස් බවත්, ලේලන්ඩ් සම්බන්ධයෙන් ප්‍රශ්නයක්වත් නොතිබුණු බවත්, මුදල් හා වෙනත් නොයෙක් පහසුකම් රාශියක් ගැන සලකා බලා fපියට් බස් ලබා ගැනීම සඳහා කොන්ත්‍රාත් තුවක් අත්සන් කිරීමට කටයුතු සියල්ල සූදානම් කර තිබේද්දී ආණ්ඩුව බිඳ වැටුණු බවත්, මේ රජය බලයට පත් වීමෙන් පසුව ඒ තීරණය වෙනස් කර ලේලන්ඩ් බස් ගෙන්වා ගැනීමට යන බවත් සඳහන් කරමින් යටියන්තොට ගරු මන්ත්‍රීතුමා එදා මේ කොමිස් ප්‍රශ්නය මතු කළා. යටියන්තොට ගරු මන්ත්‍රීතුමාගේ ඒ කථාව 1966 අගෝස්තු 26 වැනිදා ගැන්සාඩ් වර්ග වේ 1385 වෙනි තීරුවේ මෙසේ වාර්තා වී තිබෙනවා :

“There was something more, too—one further condition.”—

මා කියන්නේ fපියට් කොමිෂනිය සමග ඇති කර ගත්තට ගිය කොන්ත්‍රාත්තුව ගැනයි.

—“No commissions were to be paid to anybody. All commissions were to go to the Ceylon Transport Board direct. All this set out in the letter. The grant of commissions to various local agents, in respect of purchases made by the Ceylon Transport Board, is one of the worst possible features. With this agreement, all commissions were to go to the Ceylon Transport Board. In other words, the Ceylon Transport Board was to benefit completely from the purchase of all vehicles from Fiats.”

යටියන්තොට ගරු මන්ත්‍රීතුමා තවදුරටත් කථා කරමින් මෙසේ කිව්ව :

“Of course, I have not had any information as to what are the terms and conditions under which eventually Leyland buses were ordered. I sincerely hope that the commission at least comes to the C. T. B. It is, I think, a very important consideration because that is the basis on which so much dirty work is being done in the purchase of these vehicles. I would like the Hon. Minister to give this House that assurance with regard to the purchase of Leyland buses.” —(OFFICIAL REPORT, 26th August 1966; Vol. 69, cc. 1385 and 1386.)

ගරු සභාපතිතුමනි, මා මුලින් කී පරිදි මේ ගැන කිසිවක් කියන්නට ගරු ඇමති ආණ්ඩු කාර්යාලයෙන් නැහැ. එම නිසා ආණ්ඩු කාර්යාලයෙන් නැහැ.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

නිසා අපට ඒ අවස්ථාවේ බසින්ට තිබුණු එකම නිගමනය නම්, කොමිස් මුදල් ඡායා රමක් මෙතැන තිබෙනවා කියන චෝදනාව නිවැරදි චෝදනාවක් බවයි.

යටියන්තොට ගරු මන්ත්‍රීතුමා කළාට විකක් පසුව මාත් එදා කළා. මගේ කළාවත් ඒ හැන්සාඩ් වාර්තාවේ 1488 වෙනි තීරුවේ මේ අන්දමට වාතී වී තිබෙනව :

“If you have not got suitable terms the conclusion is inescapable that the reason why less favourable terms are being taken for Leyland buses is that some people are drawing a commission. So, in the absence of any reply from the Minister, the only conclusion that I can draw is that the charge has been accepted and there is, therefore, no reply to that charge.”—
[OFFICIAL REPORT, 26th August 1966; Vol. 69, c. 1488.]

ගරු සභාපතිතුමනි, මෙය මේ අවුරුද්දේත් පැන නැග තිබෙන ඉතා වැදගත් කාරණයක් නිසයි, මා නැවත වරක් මේක ඉදිරිපත් කරන්නේ.

ඇමතිතුමා මේ ස්ථානයේ නැහැ. ඒ වෙනුවට වැඩබලන ඇමතිතුමා ඉන්නවා. මා එතුමාගෙන් මේ ප්‍රශ්නය සම්බන්ධයෙන් පිළිතුරක් බලාපොරොත්තු වෙනවා. කොමිස් ප්‍රශ්නය සම්බන්ධයෙන් මෙවැනි තත්ත්වයක් තිබෙන විට, තවත් නොයෙක් කාරණා ගැනත් අපේ හිත් තුළ සැක ඇති වෙනවා.

රියේ-පෙරේද, ඉන්දියාව විසින් ලංගම යට රුපියල් කෝටි 1 1/2 ක ණය මුදලක් දෙන්නට භාරගෙන තිබුණා. ඒ ණය මුදල දෙන්නට අදහස් කර තිබුණේ, ඉන්දියාවෙන් වාටා බෙන්ස් බස් ගෙන්වා ගැනීමටයි. බෙන්ස් ඉතා සුදුසු බස් වර්ගයක් බව කවුරුහුත් පිළිගන්නවා. ඉන්දියාවේ සාදන වාටා බෙන්ස් බස් පරීක්ෂා කර බැලීමේදී, ඒවායේ කිසි අඩුපාඩුවක් නැති බවත්, ජර්මනියේ සාදන බෙන්ස් බස්වලට වඩා වෙනසක් නැති බවත්, ඔප්පු වී තිබෙනවා. එහෙත් ලංගම සභාපතිතුමා ඒ පිළිබඳ ලිය කියවිලි සම්බන්ධයෙන් ක්‍රියා කොකර, ඒවා හමස් පෙට්ටියේ දමාගෙන ඉන්නේ කුමන කරුණක් නිසාදැයි මා දන්නේ නැහැ. අපට පෙනී යන හැටියට නම් මේ

බෙන්ස් බස්වලින් ලංගමයට ලාභයක් බලාපොරොත්තු වෙනවා නොවෙයි. ඒ නිසා මේ ගැන අප තුළ සැකයක් ඇති වීම ප්‍රද්‍රමයක් නොවෙයි.

මේ සම්බන්ධයෙන් ලංගම සභාපතිතුමා අයුක්ති සහගත අන්දමට ක්‍රියා කරනවා නම්, ඇමතිතුමාවත් ඒ ගැන නිසි පරිදි ක්‍රියා නොකර තිහඬව බලාගෙන සිටිනවා නම්, සභාපතිතුමාගේ සැම වැරදි ක්‍රියාවක් සම්බන්ධයෙන්ම ඇමතිතුමා මේ ගරු සභාවට වගකිව යුතුයි. ඒ වාගේම ලංගමයේ කටයුතු බොහොමයක්ම සිද්ධ වන්නේ අපට හිත් වේදනා ඇති වන ආකාරයටයි.

සභාපතිතුමනි, 1966 ජනවාරි 8 වැනි දා සිද්ධිය සම්බන්ධයෙන් රජයේ සේවයේ හා නොයෙකුත් සංස්ථාවල සේවයේ යෙදී සිටි බොහෝ දෙනෙකු සේවයෙන් අස් කර තිබෙන බව තමුන්නාන්සේ දන්නවා ඇති. මා දැන් කළා කරන්නට යන්නේ ඒ සේවකයන් අයුක්තිසහගත අන්දමට අස් කිරීම ගැන නොවෙයි; මහ ජනයාගේ පැත්තෙන් ඒ ප්‍රශ්නය බලා ගෙනයි. ඒ සිද්ධිය සම්බන්ධයෙන් ලංගම යෙහුත් විශාල ගණනක් අස් කළා. මා දන්නා තරමින් 3684 දෙනෙකු ජනවාරි 8 වැනි දා වැඩ වර්ජනයට සහභාගි වීම කරණ කොටගෙන ලංගමයෙන් අස් කර තිබෙනවා. දැන් ටිකෙන් ටික ඒ අය ආපසු වැඩට ගෙන තිබෙනවා. මට ලැබී තිබෙන ආරංචිවල හැටියට තවමත් එයින් 750 දෙනෙකු ආපසු සේවයට ගෙන නැහැ. ඒ 750 න් 500 ක් පමණම ලංගම බස් හදන චේරහැර ප්‍රධාන වැඩපොළේ සේවය කළ අයයි. මේ 500 දෙනා ගැන සොයා බැලූ වොත් තමුන්නාන්සේට එක දෙයක් පැහැදිලි වෙනවා ඇති. වඩාත් පුහුණු, වඩාත් වැඩ දන්නා උදවියයි, තවමත් වැඩට අරගෙන නැත්තේ.

එෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක මයා.
(திரு. எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)
(Mr. F. R. Dias Bandaranaike)

There is no Quorum, Sir.

விசேஷன கெடுதலுடன் பதன, 1967-68

—காரக கலாவ

மன்றி மனவரல மனன்கோவ மனபுரணயன்
கோவாதி லவ பையி லயேன், லெதுமி கிது மலி
கிடுவவ கியேன கரந லி.

பபுவ மனபுரணயன் துலுயேன்—

சபை கணக்கிடப்பட்டு நிறைவேண் இல்லையென்று
கண்டதனால் பிரிவு மணி அடிக்கப்பட வேண்டுமென
ஆணையிடப்பட்டது.

பிறகு, நிறைவேண் இருந்ததனால்—

House counted and a Quorum not being
present, the Division Bells were ordered
to be rung.

Later, a Quorum being present—

அ. கா. 3.45

லேஸ்டி லுனவர்டன மயா.

(திரு. லெஸ்லி குணவர்தன)

(Mr. Leslie Goonewardene)

வெரகூர லும ப்ரியா வுலபுலே
சேவய கல, நவமன் ஈபபு சேவயவ மெ
கூரி 500 டேகா மூ கியந
விவ கமகர விவ நலுந்நாந்சேவ
கிதெந்நவ பூவவன், லுந் விருட்ட
பாடீஸ்டயே டேலபாடா பக்த கம
கிவிபு கமிந்நகமி பவந்நா கிசூ,
கூந்நமி வாதீய கமிநி வபாபாஸே
யேடீ கிபிந காயகயந் வந கிசூ, ஈபபு
வுலவ மெ கூ கியா. உலாநி ஈடககக
கிதெநவா நமி கரூணா கர ஈ ஈடகக
கிதெந் பக கர மன்ந. உகிநர விடீய
வாதீய கமிநிவல வுல கரந, விருட்ட
பாடீஸ்டயே டேலபாடா பக்த கம கிவிபு
கமிந்நகமி பவந்நா கூத டேகக ஈபபு
வுலவ மெ கிதெநவா. நவமன் வுல டீ
கூந்நே பூரூ பூகூண சேவகயந்நி.
மனே கரூபநாவே கூரிஸவ, மீ 500 டேகா
ஈபபு வுலவ மெ கூந்நே லுந் கூவந
சேவயவ மன்நோந், கரி கூரி வுல கெரே
விச யந கிச கிச. வுல கரிஸவ கெரி
கூகெந லக மனநக கூடா மன்நவ
பூவவன் பூகூணன் லுமலந்நயேன் மெ
வா மன்நா லேலந்நி லக ரூ பூமணய
ஈபு வெநவா. உவிவ கமமிசு காரயந்ந
லுமெந கமமிசு மூடலந் ஈபு வெநவா.
கெசே பூவன் விடேல விநிமய ஈபுகமே
பூய்நய கிசூ லுமலந்நயேன் மிச வி
யவ லேலந்நி லக மெந்வா மன்நவ
ஓவ டீய கோககி லவ மூடல கூமநிவரய
கியந கெகிந் கமமிசு காரயந் மன்நவ

லுலபுலேமன்நு பூ கமமிசு மூடல மன்
நவ லுந்நவ லுரிவ கிசா. லுமூ மமநா
மமந மனவரலவ லக மிடி வி கிதெந்
நேந் ஈ கிசகி. உகெந் வுல டீந்நா
கமிகரூவன் லுடவா வெரகூர வுல
புலேந் ஈபுந்வுலகிசா கரந லி லக
ரூ வுல மனநக பிவ கரவந்நவ லக
பாடகயந் லுலபுலேமன்நு வந்நே
கூகூ. லுந்நவ பூவமநா கரந்நே லக
வுலகிசேன் உம வுல புலேந் பிவ கிடு
கோவ நமந்ந வுலபூர கமமிசு லுமெ
ஈகூரயவ லுமலந்நயேன் லேலந்நி
லக ரூ மெந்வா கூகிமகி. வககூவகவ
மெந் விடேல விநிமய ஈபூககம கிசூ
லுந் லுலபுலேமன்நு பூ டே ஈ ஈகூர
யவம ஓகீவ கர மன்நவ லுந்நவ லுரி
பூகூ.

கிசுபாடா வெமய கூம கூமயேன் வுல
வெமன் ஈபுந் உகி ரகசும நந்நவ
கூகி பூகூண 1964 ககூக ஈகூகூவ பவநி
டீகி. ஈ கூலயேடீ வெரகூர வுல புலேந்
கூமூகாயேன் டவககவ லக ரூ டேக
கமூகக கூகூன் ஈநர மனநக பிவ பூகூ.
உகெந் பகூகிச 1966 ஈபுரூடீடேடீ உகிந்
டவககவ உக லக ரூயக பிவ கர கிதெ
ந்நேந் ஓகூமந்ந ஈபூகுவெநுகி. மீ
ஈபுரூடீடே நமி டவககவ லக ரூ டேக
கூந் ரிகக பிவ கர மன்நவ பூவவன் வி
கிதெந லவ கியந்நே கூந்ந பூகூக
கிடுமக வகயேநுகி. பகூகிச ஈபுரூடீடே
பிவ கெலே உக லக ரூயக பூகூந் ஈபு
நேந் சேவகயந் விகூல மனநக லுடவா
கூகிமெந் பகூவ மீ ஈபுரூடீடேடீ லக ரூ
டேககூந் ரிகக பிவ கரந்நவ பூவவன்
வி கிதெநவா. மெகிந் பையி யந்நே
வெரகூர வுல புலே லவ லக ரூ
கூடவா மன்நவ லுமல பாடகயந் கிசு
ரூகூந்நவ கூகூகூவ லவகி. கூடா
லக ரூ பூமணய ஈபு கிடு லுந்நே
லுலபுலேமன்நுவகி. உககூவ லுமலந்ந
யேன் லேலந்நி லக ரூ மெந்வா
மன்நவ பூவவன்.

லுமெந லக பிடுகிடுகி ககூக லுமல வி
பாடாஸே கூகி ஈடககூகூவ பையி யநவா.
1963 வரீகயே வரீகூவ லகிவி கிடு
மெந் பகூவ டூந் ஈபவ லகி கிதெநவா.
உகிந் கியுவெந கூரிஸவ 1963 வரீகயேடீ

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

ශුද්ධ ලාභය රුපියල් ලක්ෂ 48 යි. 1964 දී ඒ ලාභය වැඩි වුණා. ඒ අවුරුද්දේදී ලාභය රුපියල් ලක්ෂ 129 යි. මට ලැබී ඇති ලේඛනවල හැටියට 1965 දී ලැබුණු ලාභය රුපියල් 2,43,000 යි. සමහර විට මාසගණන වෙනස් කිරීම උඩ ඒ විධියේ තත්ත්වයක් ඇති වුණා විය හැකියි. 1966 අවුරුද්දේදී ලැබූ ලාභය රුපියල් ලක්ෂ 69 යි. 1964 දී ඒ වාගේ දෙගුණයක ලාභයක් ලැබුවා. ඉතින් ලාභ ගැන සලකන විටත් මේ රජය යටතේ, විශේෂයෙන් ලංගම් සභාපති යටතේ ලංගමය පරිහාණිය කරා ගමන් කර තිබෙන බව පෙනේ. මේක පසුගිය ආණ්ඩුව සතු වස්තුවක් නොවෙයි; ජාතිය සතු වස්තුවක්. එමනිසා මේ ජාතිය සතු වස්තුව ආරක්ෂා කිරීම කාගේත් යුතුකමක්. කාට රිදුණත් මේ ගරු සභාවේදී මේ කරුණු ඉදිරිපත් කිරීම මගේ යුතුකමක් හැටියට මා සලකනවා.

ඊළඟට සේවය ගැන බලමු. ලංකා ගමනා ගමන මණ්ඩලයේ සේවය ඉතා මත් අසතුටුදායක තත්ත්වයක තිබෙන බව කවුරුත් පිළිගන්නවා. රජයට ආධාර කරන, රජයට ආවේණික ධනපති පත්‍ර පවා මෙම සේවාව ඉතාම පහළ තත්ත්වයකට වැටී තිබෙන බව දිනපතාම නිතර නිතර ප්‍රකාශ කරනවා. ලංකා ගමනා ගමන මණ්ඩලයේ බස් රථවලින් හතරෙන් පංගුවක්ම අද අබලන්වී ගරාජවලට දමා තිබෙනවායයි සමහර පත්‍රවල පළ වුණා. ඒ ගණන් හිලවී පිළිබඳව මා දන්නේ නැහැ. වැඩ බලන ගරු ඇමති තුමා දන්නවා ඇති. ඉතාමත් අසතුටුදායක තත්ත්වයක් තිබෙන බව සමහර විට එතුමාත් පිළිගන්නවා ඇති.

තවත් කාරණයක් තිබෙනවා. මේ කාරණය ගැන විභාග කරන මෙන් මා වැඩ බලන ඇමතිතුමාගෙන් ඉල්ලීමක් කරනවා. ඇලුමිනියම් “ෂීට්ස්” සහ “ස්ට්‍රිප්ස්” පිළිබඳව ලංකා ගමනාගමන මණ්ඩලය ටෙන්ඩර් කැඳවුවා. නමුත් මොකක්ද සිද්ධ වුණේ? ටෙන්ඩර් පත්‍ර විවෘත කළා. ඒක අඩුම ටෙන්ඩර් එකට දුන්නේ නැහැ. අඩුම ටෙන්ඩර් එකට නොදී ඒක “කොන්ට්‍රිනෙන්ටල් ස්ට්‍රිප්ස් ලිමිටඩ්” කියන සමාගමට දී තිබෙනවා. හැබැයි, අඩුම ගණනටයි දී තිබෙන්නේ. නමුත් එසේ කිරීමෙන් ටෙන්ඩර් ක්‍රමයේ සෑම රෙගුලාසියක්ම කඩ කර තිබෙනවා. ටෙන්ඩර් ක්‍රමයට පට

හැනිව ක්‍රියා කර තිබෙනවා. වැඩි ටෙන්ඩරය අඩු කරන්නට ඉඩ සලසා දී කොන්ට්‍රිනෙන්ටල් සමාගමට එය භාර දී තිබෙනවා.

ඉලංගරත්න මයා.
(*திரு. இலங்கரத்ன*)
(Mr. Ilangaratne)
කවුද ඒකෙ අයිතිකාරය?

ලෙස්ලි ගුණවර්ධන මයා.
(*திரு. லெஸ்லி குணவர்தன*)
(Mr. Leslie Goonewardene)

මම දන්නේ නැහැ. අයිතිකරු කවුරුත් හෝ වේවා එහෙම කර තිබෙනවා නම් ඒක වැරදි වැඩක්. ටෙන්ඩර් ක්‍රමය අනුව නම් අඩුම ටෙන්ඩරයට එය දිය යුතුයි. නමුත් යම් හේතුවක් නිසා ඒ ටෙන්ඩරය නුසුදුසු ය කියා තීරණය කළොත් ඊළඟ ටෙන්ඩරයට එය භාර දිය යුතුයි. නමුත් මෙතැන එහෙම කර නැහැ. අඩුම ටෙන්ඩරය ප්‍රතික්ෂේප කර එහි ඇතුළත් ගණන වෙනත් සමාගමකට දන්නවා ඒ ගණනට ඒ සමාගමට ටෙන්ඩරය දී තිබෙනවා. මේ ටෙන්ඩරය පිළිබඳව ලංකා ගමනාගමන මණ්ඩලය ඒ විධියටයි ක්‍රියා කර තිබෙන්නේ.

ඊළඟට, ටිකට් යන්ත්‍ර පිළිබඳ ප්‍රශ්නය තිබෙනවා. ටිකට් මුද්‍රණය කරන නොයෙකුත් වර්ගයේ යන්ත්‍ර තිබෙන බව තමුත් නාත්තේ දන්නවා. නමුත් මේ යන්ත්‍ර වර්ග අතර කවුරුත් පිළිගත් සම්මත යන්ත්‍ර වර්ග තිබෙනවා. ලංකා ගමනාගමන මණ්ඩලය “කැම්ප්” සහ “සෙට්ටර්” යන නම්වලින් හඳුන්වන මැෂින් වර්ග දෙකක් තෝරා ගෙන පිළිඅරගෙන තිබුණා. නමුත් වර්තමාන සභාපතිතුමා ලංකා ගමනාගමන මණ්ඩලයට පත්වුවාට පසුව කිසි වරදක් නැති, හොඳය කියා නිලධාරීන් නිර්දේශ කර තිබුණු, මේ දක්වා සතුටුදායක ආකාරයට පාවිච්චි කරගෙන ආ ඒ ටිකට් යන්ත්‍ර වර්ග දෙක දැන් අයිත්ත කර දමා තිබෙනවා. ඒ වර්ග දෙක අයිත්ත කර දුන් “අල්ටිමේට්” නම් අළුත් ටිකට් යන්ත්‍ර වර්ගයක් පාවිච්චි කරනවා. මේ “අල්ටිමේට්” කියන ටිකට් යන්ත්‍ර වර්ගය ජනසතු සේවා ඇමතිතුමා කොළඹ නගරාධිපතිව සිටි කාලයේදී ටිරොලි බස් සේවයේ පාවිච්චි කළ යන්ත්‍ර වර්ගයක් ජනසතු සේවා ඇමතිතුමා මේ යන්ත්‍ර ගන්නාය කියා මා දෝෂාරෝපනයක් කර

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

[ලේස්ලි ගුණවර්ධන මයා.]

නවා නොවෙයි. එතුමා නගරාධිපතිතුමා වශයෙන් සිටි කාලයේදී පමණක් නොවෙයි, යටියන්තොට ගරු මන්ත්‍රීතුමා (ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා) කොළඹ නගරාධිපතිතුමා වශයෙන් සිටි කාලයේදීත් මේ “අල්ටිමේට්” කියන ටිකට් යන්ත්‍ර වර්ගය පාවිච්චි කරන්නට ඇති. ඒ ගැන මා දන්නේ නැහැ. කෙසේ වෙතත් ජනසතු සේවා ඇමතිතුමා කොළඹ නගරාධිපතිතුමා වශයෙන් සිටි කාලයේදී ඉතා අසාර්ථක අත්දැමින් පවත්වා ගෙන ගිය ට්‍රොලි බස් සේවයේ පාවිච්චි කළ මේ “අල්ටිමේට්” කියන ටිකට් යන්ත්‍ර වර්ගය දැන් ලංකා ගමනාගමන මණ්ඩලයට පාවිච්චි කරන්නට දී තිබෙනවා. මට ලැබී තිබෙන ආරංචි වල හැටියට මේ “අල්ටිමේට්” කියන යන්ත්‍ර වර්ගය ලංකා ගමනාගමන මණ්ඩලයට සුදුසු නැහැ. ඒ යන්ත්‍ර වර්ගය සමහර විට ට්‍රොලි බස් සේවයට සුදුසු වූවා වෙන්නට පුළුවනි. සුළු දුර ප්‍රමාණයක ටිකට් නිකුත් කරන්නට ඒ යන්ත්‍ර වර්ගය සුදුසු වෙන්නට පුළුවනි. “අල්ටිමේට්” ටිකට් යන්ත්‍රයකින් කඩත්තට පුළුවන් හතර වර්ගයක, එනම් ශත 5, 10, 15, හා 20 ටිකට් හතරක් පමණයි. ඒවා කොළඹ නගරය තුළ ට්‍රොලි බස්වලට සුදුසු වූවා වෙන්නට පුළුවනි. නමුත් ලංකා ගමනාගමන මණ්ඩලයේ බස් බොහොම දුර ගමන් කරනවා. සමහර බස් සැතපුම් 160 ටත් වැඩි දුර ගමන් කරනවා. ඒ අනුව මේ බස් රථවල කොන්දොස්තර වරුන්ට දෙනස් වෙනස් ගාස්තු රාශියක ටිකට් පත් නිකුත් කරන්නට තිබෙනවා. ඒ සඳහා මේ “අල්ටිමේට්” කියන යන්ත්‍ර සුදුසු නැහැ. ඒ වාගේම ඒ යන්ත්‍ර වර්ගය සම්මත යන්ත්‍ර වර්ගයකුත් නොවෙයි. මට ලැබී තිබෙන ආරංචියේ හැටියට ලංගම ප්‍රධාන ධාවන කළමනාකරතුමා මේ පිය වරට විරුද්ධ වී “කෑම්ප්” සහ “සෙට්ටර්” යන සම්මත යන්ත්‍ර වර්ග පාවිච්චි කරන්නාය, අසාර්ථක වූ සේවයකට යොදා තිබුණු ට්‍රොලි බස් රථ පාවිච්චි කළ “අල්ටිමේට්” යන්ත්‍ර වර්ගය කිසි සේත්ම සුදුසු නැත, කියා නිර්දේශ කර තිබෙනවා. එහෙත් මොන කරුණක් නිසාදෝ ම දන්නේ නැහැ, ඒ නිර්දේශය පිළිනොගෙන එම “අල්ටිමේට්” මැෂින් වර්ගීය ලංගමයට පවරා දී තිබෙනවා.

සභාපති

(අක්කිරාසනාර්)

(The Chairman)

How much longer are you going to take? There are 14 Members of the Opposition and 10 Members of the Government waiting to speak.

ලේස්ලි ගුණවර්ධන මයා.

(තිල. ලෙස්ලි ගුණවර්ධන)

(Mr. Leslie Goonewardene)

I shall discuss it with the Members of the Opposition during the Adjournment and find out what can be done regarding time.

සභාපති

(අක්කිරාසනාර්)

(The Chairman)

The Sitting is suspended for 30 minutes.

රැස්වීම ඊට අනුකූලව නවකාලිකව අත්සිටුවන ලදීන් අ. හ. 4.30 ට නැවත පවත්වන ලදී.

அதன்படி அமர்வு இடை நிறுத்தப்பட்டு, மீண்டும் பி. ப. 4.30 மணிக்கு ஆரம்பமாயிற்று.

Sitting accordingly suspended till 4.30 P.M. and then resumed.

සභාපති

(අක්කිරාසනාර්)

(The Chairman)

Have you come to any arrangement about the hours?

ලේස්ලි ගුණවර්ධන මයා.

(තිල. ලෙස්ලි ගුණවර්ධන)

(Mr. Leslie Goonewardene)

The Opposition has a certain number of hours for the Debate, and I have been asked to continue till I finish my speech.

සභාපතිතුමනි, තේ පානය සඳහා විසිර යාමට පෙර මා කරුණු දක්වමින් සිටියේ ලංගම සභාපති මහතා විසින් නුසුදුසු “අල්ටිමේට්” නමැති ටිකට් යන්ත්‍ර වර්ගයක් පාවිච්චියට ගැනීම ගැනයි. ඒ ටිකට් යන්ත්‍ර නුසුදුසු විමට හේතු වශයෙන් කරුණු තුනක් මා පෙන්වා දුන්නා. එක් හේතු වක් කොටස් හතරකින් යුක්ත එම ටිකට් යන්ත්‍ර දුර ප්‍රමාණවලට පමණක්

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

සීමා විමසී. දෙවැනි හේතුව සම්මත වර්ගයක් නොවීම. තුන්වෙනුව ප්‍රධාන බාවන කළමනාකරු විසින් ඒවා සුදුසු නැත කියා නිර්දේශ කර තිබීම. මිට කලින් පාවිච්චි කරමින් තිබූ “කැම්ප්” සහ “සෙවරයිට්” යන්න වර්ග සුදුසුය, මේ යන්න වර්ගය සුදුසු නැත කියා ප්‍රධාන බාවන කළමනාකරු නිර්දේශ කර තිබෙනවා. මෙහිදී 4 වෙනි හේතුවකුත් මතු වෙනවා. එනම් විදේශ විනිමය ප්‍රශ්නයයි. “අල්ටිමේට්” යන්න වර්ගය සඳහා මුද්‍රණය කළ ටිකට් පිටරටින්ම ගෙන්වන්න සිද්ධ වෙනවා. ඒ සඳහා විදේශ විනිමය වැය වනවා. එහෙත් මිට කලින් පාවිච්චි කරමින් තිබුණ යන්නුවලට වුවමනා කඩ දාසි මේ රටේම නිෂ්පාදනය කරගන්න පුළුවන්. එම කඩදාසි මුද්‍රණය කර සකස් කර ගැනීම අවශ්‍ය නැහැ; ඒ යන්න වලින්ම මුද්‍රණය වෙනවා. මේ අනුව එම “අල්ටිමේට්” ටිකට් යන්න තුසුදුසු බවට දැන් හේතු 4ක්ම පැහැදිලිව පෙන්වා තිබෙනවා. මේ “අල්ටිමේට්” නොහොත් අවසාන ටිකට් යන්න වගී පාවිච්චි කිරීමට නියම කිරීම ලංගම සභාපති විසින් කරන ලද “අල්ටිමේට්” නොහොත් අවසාන මෝඩ කම වේවායි මා ප්‍රාර්ථනා කරනවා.

සභාපතිතුමනි, කුමන කාරණයක් සම්බන්ධයෙන් වුවද ක්‍රමානුකූලව ක්‍රියා කිරීම හොඳ පාලනයක් ඇති කිරීමට අදාළ වෙනවා. පාලන කටයුතු ක්‍රමවත් පිළිවෙලට කරන්නට පුළුවන් වීම බොහෝම වැදගත් කාරණයක්. ඒ වාගේ උසස් කිරීම් සහ මාරු කිරීම්ද ක්‍රමවත් පිළිවෙලට කිරීම පාලනයෙහිදී බොහෝම වැදගත් වෙනවා. මා පිළිගන්නවා මෙපමණ කාලයක් අප සිතන විධියේ ක්‍රමවත් උසස් කිරීම් ක්‍රමයක් තිබුණේ නැති බව. මාරු කිරීම් සහ උසස් කිරීම් ක්‍රමයක් අනුව කෙරී නැහැ. එහෙත් ජූලි මස මූල හරියේදී පමණ ලංගම මණ්ඩලය, කාටත් විරුද්ධ වන්නට බැරි විධියට, කාටත් සාධාරණය ඉටු වන විධියට මාරු කිරීම් සහ උසස් කිරීම් සම්බන්ධයෙන් වැඩ පිළිවෙලක් ඇති කර තිබෙන බව මට දැන ගන්නට ලැබී තිබෙනවා. එසේම මණ්ඩලය විසින් සම්මත කරන ලද ඒ වැඩ පිළිවෙල ලංගම සභාපති විසින් අහෝසි කර දමා තිබෙන බවත් මට ආරංචියි.

ගරු ඩී. බී. වෙලගෙදර (වැඩ බලන ජන සතු සේවා ඇමති)

(කෙළරාච ම. පී. බෙලකෙතර—පත්‍රිකා දෙපාර්තමේන්තු සේවක අමාත්‍ය)

(The Hon. D. B. Welagedera—Acting Minister of Nationalized Services)

ඒක වැරදියි.

ලෙස්ලි ගුනවර්ධන මයා.

(ශ්‍රී ලං. බෙල්ලි ජුනියර්)

(Mr. Leslie Goonewardene)

ඒ අනුව අද උසස් කිරීම් සහ මාරු කිරීම් කෙරෙන්නේ ලංගම සභාපතිවරයාගේ ඕනෑකමේ හැටියට බව මට දැන ගන්නට ලැබී තිබෙනවා. මේ කරුණු සියල්ලක්ම නිසා අද ලංගමයේ—සාමාන්‍ය සේවකයන් අතර නොවෙයි—උසස් පාලක මණ්ඩලයේ සිටින ඇති වී තිබෙනවා. ලංගම පරිපාලන සංවිධානයේ කඩාකප්පල් වූ තත්ත්වයක් ඇති වී තිබෙනවා. ලංගම සභාපති, මණ්ඩලයේ අනික් අයත් සිටිනාය විමෙන් අවුල් සහගත තත්ත්වයක් අද ලංගමයේ ඇති වී තිබෙනවා. ගරු සභාපතිතුමනි, මා මේක ලොකුවට ගණන් ගන්නෙ නැහැ. මණ්ඩලයේ මහත්වරුන්ට මා මේ ප්‍රශංසා කරනවා නොවෙයි. මණ්ඩලයේ සිටින අනික් මහත්වරුන් සභාපති මහත්මයා වගේම එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ පන්දම් කාරයන්. ඒ මහත්වරුන්ගේ කියන්නට හොඳක් නැහැ. වියට්නාමයේත් සයිගෝන් ආණ්ඩු තියෙනවා. මිලිටරි නායකයා යුද්ධ හමුදා නිලධාරියකු නොවන සාමාන්‍ය කෙනකු ඉදහිට ආණ්ඩුවට සම්බන්ධ කර ගන්නවා. එහෙත් එවැනි කෙනකුට වුණත් මිලිටරි කාරයන් සමග වැඩ කරන්නට බැහැ. ඒ අන්දමට එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ පන්දම් කාරයන් සමග වැඩ කරන්නට අමාරු තත්ත්වයක් ඇති වී තිබෙනවා. ගරු ඇමතිතුමා අද මේ සභාපතිතුමනි, වැඩ බලන ගරු ඇමතිතුමාවත් මේ ගැන සොයා බලා ඇමතිතුමා එන විට වාර්තාවක් සකස් කර තැබුවොත් හොඳයි මේ තත්ත්වය නැති කර ගැනීම සඳහා.

ගරු සභාපතිතුමනි, ලංගමයේ නඩුව ගැනත් වචනයක් කිව යුතුව තිබෙනවා. 1966 ජනවාරි 8 වැනිදා සිද්ධිය උඩ සේවයෙන් අස් කිරීම නීති විරෝධී බව පෙන්වීමට අයි. ඒ. ඩී. ධර්මසේන නමැති

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

[ලේස්ලි ගුණවර්ධන මයා.]

ලංගම සේවක මහත්මයා ලංගමයට විරුද්ධව දිස්ත්‍රික් උසාවියේ නඩුවක් පවරා තිබුණා.

ගරු වෙලගෙදර

(කෙළරාචලාය බෙලකෙදරා)

(The Hon. Welagedera)

Sir, I wonder whether it is all right to discuss this case. It is in appeal now.

ලේස්ලි ගුණවර්ධන මයා.

(ශ්‍රී ලං. බෙල්ලි ගුණවර්ධන)

(Mr. Leslie Goonewardene)

I will not be discussing the case.

ඒකෙ හරි වැරද්ද ගැන මා කියන්නෙ නැහැ. නඩු තීන්දුව නම් මා කියවන්නට බලාපොරොත්තු වෙනවා. ඒක කාටවත් නවත්වන්නට බැහැ. අයි. ඒ. ඩී. ධර්මදාස මහත්මයාට ඒ නඩුව අස් කර ගන්නටය කියා නානා විධියේ බලපෑම් ඇති වුණා. බලපෑම්වලට යට වී ඒ මහත්මයා නඩුව අස් කර ගනිදෝ කියා ඇත්ත වශයෙන්ම මාත් ටිකක් කල්පනා කළා. වාසනාවකට වගේ ධර්මදාස මහත්මයා පානදුරේ කෙනෙක්. පානදුරේ අය අනික් අයට වඩා ටිකක් කෙලින් ඉන්නවා. ඒ අනුව ධර්මදාස මහත්මයාත් නඩුව කියා ගෙන ගොස් නඩුව දිනුවා. ඒ නඩුවේදී දිස්ත්‍රික් උසාවිය තීන්දුවක් දුන්නා. ඒ තීන්දුවේ වැදගත් කොටස් මා දැන් කියවන්නම්.

“On a view of the facts and law in this case I find that the plaintiff who has been given the right to the status of a permanent employee under the defendant Board under Section 38 of the Act and who has been guaranteed by law the right to continue in that employment under Section 39 of the Act until such time the defendant Board finds him unsuitable for employment, has been refused employment as from 9.1.66—

(a) without such a finding;

(b) in defiance of the law as it stood at the time under the Emergency Regulations;

(c) illegally as the defendant Board was not legally entitled to do so under the Defence Regulations,

in the result the plaintiff is in law still in the employment of the defendant Board.”

මේ නඩු තීන්දුවටත් වඩා වැදගත් කොටස එහි “අල්ටිමේට්” හෙවත් අවසාන වාක්‍යයයි. එහි මෙසේ කියා තිබෙනවා :

I may conclude this judgment with the expectation that a responsible Board like the Ceylon Transport Board will honour the implications of this judgment.

මේ නඩුකාරතුමා නඩු තීන්දුවේ අවසාන වාක්‍යයෙහි මෙසේ ලියා තිබෙන්නේ, ලංකා ගමනාගමන මණ්ඩලයේ සිටින අය “ඔනරබල්” හෙවත් නම්බුකාර මහත්වරුන් යන අදහස ඇතිවයි. නඩු තීන්දුවෙහි අඩංගු වී තිබෙන අදහස් අනුව එම තීන්දුව පිළි ගන්නවා ඇත යන අදහසක් මේ අවසාන වාක්‍යයෙහි ගැබ් වී තිබෙනවා. එහෙත් එය නොසලකා, මණ්ඩලය විසින් මෙම නඩුව “ඇපිල්” කර තිබෙනවා. සේවකයන් ඉතා දුප්පත් අයයි. ඔවුන් බොහෝ විට මෙවැනි නඩුවක් ගෙන යන්නේ ණයට මුදල් ලබාගෙනයි. මේ නඩුවෙන් මේ සේවකයා දිනුවා. එහෙත් දැන්, ලංකා ගමනාගමන මණ්ඩලය, නඩු කීමට එහි මුදල් ඔතා තරම් තිබෙන පළියට, නඩුකාරතුමාගේ කීමත්—කීම පමණක් නොව ඉල්ලීමත්—නොසලකා මේ නඩුව ඇපල් ගැනීම අප කාගේත් කතාශාවට හේතු වන කරුණක්. යම් විධියකින් මේ සේවක මහතා ඇපලෙනුත් දිනුවොත් මේ නඩුව ප්‍රති කවුන්සලයටම ගෙන යාමට මණ්ඩලය සූදානම් වන බවක් දැන් අපට ආරංචි වී තිබෙනවා. නීතිය පිළිබඳ ප්‍රශ්නය පැත්තක තිබුණාවේ. තම සේවකයන්ගේ සහයෝගය ලබා ගන්නට ලංකා ගමනාගමන මණ්ඩලය කටයුතු කරන්නේ මෙහෙම ද? සේවකයන් වාලුන් හැටියට සලකා ඔවුන් අපට පන්දම් ඇල්ලිය යුතුය යන ප්‍රතිපත්තිය අනුවද මේ රජය කටයුතු කරන්නේ? සේවකයන් කෙරෙහි කිසියම් අනුකම්පාවක් තිබෙනවා නම්, ඔවුන්ගේ සහයෝගය ලබා ගන්නට රජයත් ලංකා ගමනාගමන මණ්ඩලයත් අදහස් කරනවා නම් මේ විධියට සේවකයන් පිළිබඳව කටයුතු කරතැයි මා අදහස් කරන්නේ නැහැ. සේවකයන්ගේ සහයෝගය මේ රජයටත් ලංකා ගමනාගමන මණ්ඩලයටත් වුවමනා නැති බවයි මට කීම මේ වැඩවලින් පෙනී යන්නේ.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

මේ සම්බන්ධව තව එක නිදසුනක් මා තමුන් තාත්සේව ඉදිරිපත් කරන්නට අදහස් කරනවා. යම් යම් සමිති විසිනුත් පෞද්ගලික සේවකයින් විසිනුත් කම්කරු විනිශ්චය මණ්ඩල වෙත ඉදිරිපත් කරන පැමිණිලි තීරවදායී. 1964 සභාග ආණ්ඩු කාලයේදී ලංකා ගමනාගමන මණ්ඩලයේ කම්කරු විනිශ්චය මණ්ඩල පිළිබඳ සම්ප්‍රදායයේ යම්කිසි වෙනසක් ඇති කළා. ඒ අනුව කම්කරු විනිශ්චය මණ්ඩලවල නඩු විභාගවලදී ගිනි ගණන් ගෙවා පිටස්තර නීතිඥයින් එම නඩු සඳහා ඉදිරිපත් කෙළේ නැහැ. කම්කරුවන් පැත්තෙන්, වෘත්තීය සමිති පැත්තෙන් ගිනි ගණන් ගෙවා එවැනි නීතිඥයින් ඉදිරිපත් කරන්නට පුළුවන්කමක් නොතිබුණු නිසා ඒ විධියේ වෙනසක් එදා ඇති කළා. පිටස්තර නීතිඥයන් වෙනුවට, ලංගමයේම නීතිඥයින්, නීති දෙපාර්තමේන්තුවේ නීතිඥයින් කම්කරු විනිශ්චය මණ්ඩලවල නඩු සඳහා ඉදිරිපත් වුණා. ඒ නිසා විශදමත් අඩු වුණා. කම්කරුවන්ට වැඩි සාධාරණයක් ඉෂ්ට කරන්නටත් එයින් පුළුවන් වුණා. එහෙත් දැන් ඒ තීරණය ලංගමය විසින් නැවත වෙනස් කර තිබෙනවා. කම්කරුවන් විසින් ඉදිරිපත් කෙරෙන නීතිඥයින් පරද වන්නට පුළුවන් වන අන්දමට, විශාල වශයෙන් මුදල් විශදම් කරන්නට මණ්ඩලයට පුළුවන්කම තිබෙන නිසා, කම්කරු විනිශ්චය මණ්ඩලවල නඩු සඳහා පෞද්ගලික නීතිඥයින් ඉදිරිපත් කරනවා. ඒ පෞද්ගලික නීතිඥයන්ට හැර වෙන කිසිවකුට මෙයින් ප්‍රයෝජනයක් ලැබෙන්නේ නැහැ. මා, මේ කාරණා ඉදිරිපත් කරන්නේ, මේ ප්‍රශ්න ගැන ආණ්ඩුව අනුකම්පා සහගතව කල්පනා කර බලාපිට කියන අදහස ඇතුළු නොවෙයි. මන්ද? කම්කරු ප්‍රශ්න මතු කරන විට ආණ්ඩුව ඒවා ගැන එතරම් කැමැත්තක් දක්වන්නේ නැති බව අප දන්නවා. කම්කරු අයිතිවාසිකම් ගැන කෙසේ වුණත් ලංගමය පිළිබඳව වැඩ බලන ඇමතිතුමාගේ සැලකිල්ල යොමු විය යුතු කාරණා දෙකක් ගැන සඳහන් කරන්න කැමතියි. පළමුවැන්න, කොමිස් ගැනීම පිළිබඳ ප්‍රශ්නයයි. අනික් ප්‍රශ්නය අලුතෙන් සේවකයින් බඳවාගැනීම පිළිබඳ ප්‍රශ්නයයි. සමහර විට එක්සත් ජාතික පක්ෂයට පක්ෂපාත අය විශාල ගණනක් තිබෙන්නේ නිසාම ඒවාට වැඩ වැඩි

ලංගමයට ඇතුළත් කර ගෙන ඇත්තේ තාවකාලික වශයෙන් දේශපාලන වාසියක් ඒ කොටසාවලින් ලබාගැනීමේ අදහසින් වෙනත් පුළුවනි. මේ නිසා, අනික් අතින් ලංගමයට පාඩු වෙනවා පමණක් නොවෙයි, අද තිබෙන තත්ත්වයේ හැටියට මහජන තාවට හයානක තත්ත්වයකට මුහුණ දෙන්නත් සිදු වී තිබෙනවා.

මා එසේ කියන්නේ, මෑත කාලයේදී සිදු වුණු මාර්ග අනතුරුවලින් සියයට හැටක් පමණ සිදු වී තිබෙන්නේ, අලුතෙන් සේවයට බඳවා ගත් රියදුරන් නිසා බව රියේ පෙරේදා පත්‍රවල පළ වී තිබුණා. මෙයින් පෙනී යන කාරණය නම් ලගදී ලංගමයට බඳවා ගත් අයගෙන් වැඩි දෙනෙක් නුසුදුසු අය බවයි. දේශපාලන වශයෙන් සුදුසුකම් තිබුණත් රියදුරන් වශයෙන් නිබිය යුතු සුදුසුකම් නැති නිසා මාර්ග අනතුරු එන්ට එන්ටම වැඩි වී තිබෙන බව පැහැදිලියි. මාතර ගරු මන්ත්‍රී තුමා මා සමග කීවා, මාතරදී සිදුවුණු එක් තරා රිය අනතුරකින් පුද්ගලයකු මරණයට පත් වුණාය කියා. එම රියදුරා සුදුසුකම් නැති පුද්ගලයෙක්. එසේ වුණත් ඇමතිවරයාගේ ලියමනක් ගොවිත් පත් වී ඇති අයෙකු බව දැනගන්න ලැබී තිබෙනවා. මේවා ඇත්තද නැත්තද කියා වැඩ බලන ගරු ඇමතිතුමා සොයා බලන්න. මේ විධියේ පුද්ගලයන් පත් කිරීමෙන් ලංගමයට පාඩු වනවා පමණක් නොවෙයි; මහජනතාවගේ ජීවිතවලට එයින් තර්ජනයක් වෙනවා, ඔවුන්ගේ ජීවිතවලට හානි පැමිණෙනවා.

අ. හා. 4.45

වරාය කොමිෂන් සභාව ගැනත් වචන යක් කියන්න කැමතියි. එයට තවමත් ස්ථිර කොමසාරිස්වරයකු පත් කර නැහැ. මෙම තනතුරට ස්ථිර නිලධාරියෙකු පත් කිරීම ඉතාමත් අවශ්‍ය බව, වැදගත් බව මෙහිදී සඳහන් කරන්න ඕනැ. එසේ පත් නොකිරීම නිසා වැඩ කටයුතු අසාර්ථක විධියට ගෙන යනවා පමණක් නොවෙයි, නොයෙකුත් අන්දමේ බාධාත් ඇති වී තිබෙනවා. අනික් කාරණය නම්, කම්කරු ප්‍රශ්න විසඳීමට, එසේ පත්වීමක් නොකර තිබීම විශාල බාධාවක් වී තිබෙනවා. බොහෝ අවස්ථාවලදී වැඩ බලන කොමසාරිස්වරයා හමුවීමට වෘත්තීය සමිති නියෝජිතයන් ගියත් එතුමාට වැඩ වැඩි

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

[ලෙස්ලි ගුණවර්ධන මයා.]

නිසා හමු වීමට අවස්ථාවක් ලැබෙන්නේ නැහැ. එම නිසා, වෘත්තීය සමිතිවලට තමන්ට මුහුණ පෑන්නට තිබෙන ප්‍රශ්න ගැන දැනුම් දීමට වත් අවස්ථාවක් නැතුව ලඟ වෙනවා. මෙම තත්ත්වය මග හැර වීමට අප්‍රමාදව ස්ථිර කොමසාරිස්වරයකු පත් කිරීමට ක්‍රියා කරන ලෙස ඉල්ලා සිටිනවා. අද තිබෙන පාලනයෙහි බොහෝ දුර්වලකම් තිබෙනවා. විශේෂයෙන්ම පාලක ලේකම් කෙනෙකු සිටිනවා, බොහෝම අසාර්ථක ලෙස වැඩ කරන. දැනට සේවයේ යෙදී සිටින අයගේ පුතුන් සේවයට බදවා ගැනීම පිණිස ඉල්ලුම් පත්‍ර කැඳවා තිබුණා. මෙසේ ඉදිරිපත් කරන ලද ඉල්ලුම් පත්‍ර බොහෝ සංඛ්‍යාවක් නැති වී තිබෙනවා. ඒ කටයුත්ත භාරව සිටින්නේ පාලක ලේකම්වරයා කියා මට ආරංචියි. කරුණාකර මේ ගැනත් සොයා බලන්න.

වෘත්තීය සමිති අයිතිවාසිකම් ගැනත් ප්‍රශ්නයක් මතු කරන්න කැමතියි. වරාය කොමිෂන් සභා සේවයේ කාර්මික කම් කරු සමිතියේ ප්‍රධාන ලේකම් මහත්මයාට එම ස්ථානයට ඇතුළු වීම සීමා කර තිබෙනවා. ඒ පිළිබඳව මට ලැබී තිබෙන ලිපියේ හැටියට, ඒ මහත්මයාට එකම ගේට්ටුව කින් පමණක් ඇතුළු වී වෘත්තීය සමිති කාර්යාලයට ගොස් ආපසු ඒ ගේට්ටුවෙන්ම පැමිණිය යුතු බව දන්වා තිබෙනවා. එසේ නමුත් තා නා අන්දමේ වෙළෙන්දන්ට, අයිස්ක්‍රීම් වෙළෙන්දන්ට, වෙනත් නොයෙකුත් තරා තිරමේ පුද්ගලයන්ට කිසිම කරදරයක් නැතුව ඕනෑම තැනකට යන්න අවසර දී තිබෙනවා. මේ සියලුම වැඩ කරන්නේ කම්කරු කළමනාකාර ධුරයේ සිටින මහත්මයායි. මේ පුද්ගලයා, නැති කොමසාරිස්වරයකුගේ නාමයෙන් ඒ අන්දමට තහනම් කර තිබෙන බව අපට දැනගන්න ලැබී තිබෙනවා.

අපගේ දැනගැනීම පිණිසත්, පොදුවේ මහජනතාවගේ දැනගැනීම පිණිසත් වැඩ බලන ගරු ඇමතිතුමාගෙන් පැහැදිලි කර ගැනීමට කැමති තවත් කාරණයක් ඉදිරිපත් කරන්න අදහස් කරනවා.

වරාය කොමිසම මගින් කෘතිම මුහුදු රැල්ලක් නිර්මාණය කොට ප්‍රදර්ශනය කිරීමේ වැඩ පිළිවෙළක් ඇති කර ගෙන යන බවක්

අපට ආරංචියි. මේ සඳහා රුපියල් ලක්ෂ ගණනක් වයදම් කර තිබෙනවාය, තවම එහි වැඩ ඉවර නැත කියන ආරංචියයි, ලැබී තිබෙන්නේ. මෙය සුළඟින් මැවෙන රැල්ලක් නොවෙයි. ලංකාව දූෂණයක් නිසා වෙරළ අද්දරට ගියාම ඕනෑ තරම් මුහුදු රැළි දැක ගන්නට ලැබෙනවා. එහෙත් ලේකෘතිම රැල්ල විදුලි බලයෙන් ක්‍රියා කරන එකක්. එය වරාය තුළදී ප්‍රදර්ශනය කරන්නට යන බවයි, පෙනෙන්නේ. වෙරළක් දක්නට නොමැති ස්විට්සර්ලන්තය වැනි රටක මෙවැනි කෘතිම රැළි ප්‍රදර්ශනයක් පැවැත් වුවාට වරදක් නැහැ. එහෙත් මේ වැනි කෘතිම රැල්ලක අවශ්‍යතාවයක් ලංකාවට තිබෙනවාද කියා මා අහනවා. මෙම වැඩ පිළිවෙළේ තේරුම කුමක්දැයි අපට තවමත් වටහා ගන්නට නොහැකි වී තිබෙන නිසා කරුණාකර මෙහි තේරුම කුමක්දැයි දැනගන්නට සලස්වන්න. වැඩ බලන ගරු ඇමතිතුමා පිළිතුරු දෙන අවස්ථාවේදී මේ ගැනද සඳහන් කරනු ඇතැයි අප විශ්වාස කරනවා.

වරාය කම්කරුවන්ගේ දිවා ආහාරය පිළිබඳව වචනයක් කියන්නට තිබෙනවා. දිවා ආහාරය සඳහා ශත 70 ක් වියදම් වෙනවා. එහෙත් කලින් වාගේ කැම ලැබෙන්නේ නැති බව කියනවා. දැන් කැමවල තත්ත්වය පහත බැස තිබෙනවා. කැම පිසීම සඳහා පාවිච්චියට ගනු ලබන අමුද්‍රව්‍ය, කුළු බඩු, මිරිස්, තුනපහ සහ පොල් තෙල් යනාදිය කලින් තරම් යොදන්නේ නැති බව කියනවා. දැන් ඒවා අඩුවෙන් යොදන බවයි කියන්නේ. මා ඒ පිළිබඳව දීර්ඝ වශයෙන් සඳහන් කරන්නේ නැහැ. කලින් පොල්තෙල් බෝතල 26 ක් පාවිච්චි කළ තැනට දැන් පාවිච්චි කරන්නේ බෝතල් 16 බවත්, කලින් සියඹලා රාත්තල් 9 ක් පාවිච්චි කළ තැනට දැන් පාවිච්චි කරන්නේ රාත්තල් 6 ක් බවත් කියනවා. සේවකයන්ගේ ගණන වැඩි වී තිබෙන අතර කැම රසවත් කිරීම පිණිස ගන්නා ද්‍රව්‍ය අඩු කරන බව කියනවා. එසේ හෙයින් සේවකයන් අතර නුවුවමනා අසතුටක් ඇති වේගෙන යන බව අසන්නට ලැබෙනවා. මා සිතනවා, වැඩ බලන ඇමතිතුමාටත් එක පාරටම ඊට පිළිතුරු දෙන්නට බැරි වේය කියා. ඒ පිළිබඳව සොයා බලා පිළිතුරු දෙන ලෙස මා එතුමාගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා. මේ කැම සකස්

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

කරන්නේ අලෙවි කිරීමේ දෙපාර්තමේන්තු වෙතැයි කියා මා සිතනවා. කෑම රසවත් කිරීම සඳහා උපයෝගී කර ගන්නා ද්‍රව්‍ය අඩු කර තිබෙන්නේ මිනිසුන් විසින් කනු ලබන කෑම ප්‍රමාණය පහත බැස්වීමේ මාගී යෙන් රට ස්වයංපෝෂිත කිරීමේ තවත් වැඩ පිළිවෙළක් වශයෙන් දැයි මා තමුන් තාත්සේගෙන් අහනවා.

වරාය කොමිසම පිළිබඳව තවත් ප්‍රශ්න යක් නගන්නට තිබෙනවා. අපට ආරංචියි දන් එහි හුඟක් වැඩ පුද්ගලික කොන්ත්‍රාත්කරුවනට පවරනවාය කියා. විශේෂයෙන් ගල් කැඩීමේ වැඩ එසේ පවරන බව අසන්නට ලැබෙනවා. වරාය කොමිසම යටතේ දැනටමත් හොඳට වැඩ කරන්නට හැකියාව තිබෙන දක්ෂ ගල්කරු කවි—Quarry—කිපයක් දැනටමත් වැඩෙහි යෙදී සිටින බව කියනවා. එසේ හෙයින් එවැනි වැඩ කටයුතු කොන්ත්‍රාත්කරුවන්ට භාර නොදී එම කොටස්වලටම භාර දෙන්නට බැරි මන්දැයි මා ප්‍රශ්න කරනවා. ඒ උදවිය කොන්ත්‍රාත්කරුවනට වඩා දක්ෂ අන්දමටත් අඩු වියදමකින්ම වැඩ කරනවා ඇතැයි මා විශ්වාස කරනවා. ඒ අය වැඩෙහි යොදවනවා නම් කොන්ත්‍රාත්කරුවන් අතින් කෙරෙන හොරකම්වලින්ද බේරෙන්නට ලැබෙනවා ඇති. කොන්ත්‍රාත්කරුවන් විසින් කඩනු ලබන ගල් ප්‍රමාණයන් බැලීම සඳහාද නිසි වැඩ පිළිවෙළක් නැහැ. කොමිසමේ සේවකයනට නම් එහෙම හොර කිරීමට වුවමනාවක් ඇත්තේ නැහැ. එම නිසා ඒ උදවිය ලවා වැඩ කෙරෙව්වොත් නිසි ප්‍රමාණයට ගල් ලැබෙන්නටද ඉඩ තිබෙනවා. තත්ත්වය එසේවී තිබියදී කොන්ත්‍රාත්කරුවනට මේවා භාර දෙන්නේ මන්දැයි මා ප්‍රශ්න කරනවා.

වරාය සංයුක්ත මණ්ඩලය පිළිබඳවද වචනයක් දෙකක් කිව යුතුයි. වරාය සංයුක්ත මණ්ඩලයට අළුතින් සේවකයන් බඳවා ගැනීමේදී කලින් තිබුණු වැඩ පිළිවෙළ වෙනස් කර තිබෙන බව දැනගන්නට ලැබී තිබෙනවා. අළුතින් බඳවා ගන්නා උදවිය සම්බන්ධයෙන් ක්‍රියා කරන මණ්ඩලයට වරාය සංයුක්ත මණ්ඩලයේ සභාපති මහතාත් පත් වී සිටින බව කියනවා. එහි සභාපති මහතා වශයෙනුයි, ඔහු ක්‍රියා කරන්නේ. එවැන්නක් මීට පෙර කවදාවත් සිදු වී නැහැ. වරාය සංයුක්ත මණ්ඩලයේ සභාපති හුඟක් වැදගත් වැඩ කටයුතු

තිබෙන කෙනෙක්. ඔහුගේ ඉතා වැදගත් කාර්ය මේවැනි දේට යොදවන්නට වුවමනා කරන්නේ නැහැ. බඳවා ගනු ලබන කම්කරුවන් කවුරුන්දැයි තෝරා බලන්නට ඔහුගේ කාර්ය ගත කළයුතු නැහැ. එහෙත් ඒ සභාපති මහතා තමන්ගේ අනුගාමිකයන් දෙදෙනෙකුත් ඊට පත් කරගෙන අළුතින් ඇති කරනු ලබන පත්වීම් පිළිබඳව ක්‍රියා කර ගෙන යන වග ආරංචියි. ඒ සඳහා ඔහුට ඇති අවශ්‍යතාවය කුමක්දැයි මා අහනවා.

තවත් ප්‍රශ්නයක් මතු කරන්නට තිබෙනවා. එය පක්ෂපාතීත්වය උඩ කෙරෙන දෙයක් ගැනයි. මා එය ඉදිරිපත් කරන්නේ මහජනයාගේ දැන ගැනීම සඳහායි. වරාය සංයුක්ත මණ්ඩලයේ සේවකයන්ගේ වැඩ තහනම් කිරීම වැනි විනයානුකූල රෙගුලාසි යටතේ යම් යම් දේවල් කරන විට ඒවා ආණ්ඩුවට පක්ෂපාත උද්චයට එක විධියකටත්, අනෙක් උද්චයට තවත් විධියකටත් කෙරෙන බව කියන්නට සිද්ධ වෙලා තිබෙනවා. වරාය එක්සත් කම්කරු සංගමයේ ප්‍රධාන ලේකම් මහත්මයා වූ පැන්ටිස් මහතාගේ වැඩ තහනම් කළ හැටි ගැන බලමු. ඒ මහත්මයාට විරුද්ධව ඉදිරිපත් වූ චෝදනාව විභාග කර අවසන් වනතුරු වැඩ තහනම් කළා. එහෙත් එක්සත් ජාතික පක්ෂයට පක්ෂපාතකම් දක්වන පියදාස, සුභසාධක නිලධාරී මහත්මයාට විරුද්ධව ඉදිරිපත් වූ චෝදනාව අනුව ඔහුගේ වැඩ තහනම් කර වැඩ කලක් යන්නට පෙර ගරු ඇමතිතුමාගේ ටෙලිෆෝන් පණිවුඩයකින් ඒ වැඩ තහනම අස් කළ බවයි අපේ ආරංචිය. තමන්ගේ දේශපාලන සම්බන්ධකම් නිසා එක් කෙනකුට එක්තරා විධියකටත් තවත් කෙනකුට වෙනත් විධියකටත් සලකන බව මේ අනුව වර්තමාන සංයුක්ත මණ්ඩලයේ සේවකයන්ට පෙනී යන බව මතක් කරන්නට ඕනැ. පියදාස මහත්මයාට විරුද්ධව තිබුණු චෝදනාව තරමක් බරපතල එකක් හැටියට සලකනවා නම් මෙසේ කළේ ඇයි? තමන් සුභසාධක නිලධාරියා වශයෙන් සිටිද්දී නිලධාරියෙකුට පියදාස මහත්මයා පහර ගැහැව්වා. ඔහු පහර ගැහැව්වේ කිටින් නොවෙයි. කළාවෙන් කළ පහර දීමක් නොවෙයි එය. අතින් පහර ගහලා

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

[ලෙස්ලි ගුණවර්ධන මයා.]

නියෝජිතයා. පැත්තේ මහත්මියට විරුද්ධව තිබුණේ ඒ විධියේ චෝදනාවක් නොවෙයි. හැබැයි, ඔහු වරදක් කළාය කියනවා. යම් තැනකට ගිහිල්ලා කම්කරුවන්ට කපා කළාය කියන එකයි පැත්තේ මහත්මිය කළායි කියන වරද. තවත් ආරංචියක් තිබෙනවා, පියදාස මහත්මිය කළේ විශාල වරදක් නොවන නිසා, විභාගයෙන් වැරදිකාරයා වුණත් ගරු ඇමති තුමාගේ ටේලිපෝන් පණිවුඩයක් අනුව දඬුවම් දීමත් අස් කර දැමීමාය යනුවෙන්. මේවා හෙද නැහැ.

වරාය සම්බන්ධයෙන් ඊටත් වඩා වැදගත් ප්‍රශ්නය එහි සේවය කරන කම්කරුවන්ගේ ආර්ථික තත්ත්වය පිළිබඳ ප්‍රශ්නයයි. අනෙක් කොටස්වල උදවියට මෙන්ම වරාය සංයුක්ත මණ්ඩලයේ සේවකයන්ටත් බඩුවල මිල භයානක අන්දමට වැඩ වන විට තමන්ගේ ආර්ථික තත්ත්වය නගා සිටුවීමට යම්කිසි වැඩ පිළිවෙළක් තිබෙන්නට ඕනෑ. ඒ සඳහා ඔවුන් යම් ක්‍රියා මාර්ගයක් ගන්නා විට අගමැතිතුමා කියන්නේ ඒවා දේශපාලන යටිතල වැඩ බවයි. ඒවා ආණ්ඩුව පෙරළන්නට කරන වැඩ හැටියටත් විස්තර කරනවා. ඒ උදවිය උත්සාහ කරන්නේ ආණ්ඩුව පෙරළන්නට නොවෙයි. තමන්ගේ ජීවත් වීම සඳහා ගතයුතු පියවරයි ඒ උදවිය ගන්නේ. ඒ සඳහා ආණ්ඩුවක් පෙරළන්නට සිද්ධ වුණොත් ඊටත් ඔවුන් ලැස්තියි. ප්‍රථම කොටම මේ ආණ්ඩුව යටතේ තමන්ගේ අයිතිවාසිකම් යුක්තිසහගතව ලබා ගන්නට පුළුවන් දැයි දැන ගන්නට කැමතියි. එක් කාරණයක් ගැන අහන්නට කැමතියි. රුපියල් පන්සියයක ආරම්භක පඩියක් ලබන්නන්ට භූගෝල සහනයක් මේ ආණ්ඩුව 1965 මාර්තු මාසයෙන් පසුව ලබා දුන්නේ නැද්ද? රුපියල් පන්සියයෙන් පටන් ගන්නා ආරම්භක පඩිය රුපියල් හයසියයක් කළා. එසේ කිරීම ගැන අප විරුද්ධ වන්නේ නැහැ. එය හිඟ මුදලක් සමග—“ඇරියස්” සමග—ගෙවන්නට නියම කළා. එහෙත් කම්කරුවන්ට නම් කිසිම ප්‍රයෝජනයක් ලැබුණේ නැහැ. ඒ අයගේ පඩිය වැඩි කර නැහැ. 1959 දී දිවංගත අගමැති එස්. ඩබ්ලිව්. ආර්. ඩී. බණ්ඩාරනායක මැතිතුමාගේ කාලයේ දී

වැඩි කළාට පස්සේ තවමත් කිසිම පඩි වැඩිවීමක් ඒ අය සම්බන්ධයෙන් කර නැහැ. මෙවැනි තත්ත්වයක තිබිය දී ඊයේ පෙරේදා රජයේ සේවකයන්ගේ මාසික පඩියට රුපියල් 20ක් වුවත් එකතු කිරීමෙන් මේ රටේ පහළ ආදායම් ලබන්නන්ගේ ආර්ථික තත්ත්වය බරපතල එකක් බවත් සේවකයන්ගේ පඩි වැඩි කිරීම යුක්ති සහගත බවත් මේ ආණ්ඩුව ම පිළිගන්නා. නමුත් ඔවුන් වෙනුවෙන් එසේ නොකරන විට ඒ අයගේ සිත්වල භූගෝල කලකිරීමක් ඇති වෙනවා. සැප්තැම්බර් 15 වැනිදා සිට රුපියල් 120 ක ඇඩ්වාන්ස් එකක්—නිහ බැගින් මාස 4කදී කපා ගැනීමේ ක්‍රමයට දෙන අත්තිකාරම් මුදලක්—දෙන්නට බලාපොරොත්තු වන්නේ එය වැළැක්වීමට විය හැකියි. සමහරවිට වැඩ වර්ජන වැළැක්වීමේ අදහසින් එසේ කරනවා වෙන්ට පුළුවනි.

ගරු වෙලගෙදර

(கௌரவ வெலகெதர)

(The Hon. Welagedera)

කවදද, වර්ජනය?

ලෙස්ලි ගුණවර්ධන මයා.

(திரு. லெஸ்லி குணவர்தன)

(Mr. Leslie Goonewardene)

ඒක තමුත් නාන්සේලා අතේ තියෙන ප්‍රශ්නයක්. යුක්තිසහගත ඉල්ලීම් තමුත් නාන්සේ ලබා දෙනව නම් වැඩ වර්ජන දිනයක් ඇති වෙන්නෙ නැහැ. රුපියල් 20 ක අත්තිකාරම් මුදලක් දිල වැඩ වර්ජනයක් සිදුවීම වළක්වන්න තමුත් නාන්සේ හිතනව නම්, ඒ අදහස අස් කර ගන්න ලෙස මා ඉල්ලනව. කම්කරුවන්ගේ සාධාරණ ඉල්ලීම් ගැන සලකා බලා යුක්තියක් ඉටු කරන්නෙ නැත්නම්, දිනයක් නියම කළත් නැතත් වරායේ වැඩ වර්ජනයක් ඇතිවීම වළක්වන්න බැරි බව ගරු වැඩ බලන ඇමතිතුමාට මා මතක් කරනව.

ක්‍රීඩා භූමි සම්බන්ධයෙන් වචනයක් දෙකක් කියන්නට තිබෙනව. ස්ථිර ඇමති තුමා සමග මේ ක්‍රීඩා භූමි පිළිබඳ ප්‍රශ්නය ගැන මා සාකච්ඡා කළ විට එතුමා මට කියන්නට යෙදන, පළාත් පාලන ආයතන වලට ක්‍රීඩා භූමි සඳහා යම්කිසි මුදල් දීමේ ප්‍රතිපත්තියක් තිබෙනවාය, ඒක කරන්නට සූදානම්ය කියා. ඒ විධියේ ව්‍යාපාරයක්

නිබන්ධාදායී මා ඉතා ඔතාකමින් ඇස්ත මේන්තු පරීක්ෂා කර බැලුව. එහෙම වැය ශීඝ්‍රයක් තිබෙන නමුත් ඒ වැය ශීඝ්‍රය යටතේ කිසිම මුදලක් වෙන් කර නැති බව පෙනී යනවා. “Grants to Local Authorities and Sports Controlling Bodies for acquisition of Lands for Playgrounds, construction of Playgrounds, Stadia and Purchase of essential Sports equipments” යනුවෙන් වැය ශීඝ්‍රයක් තිබෙන නමුත් ඒ යටතේ මුදල් වෙන් කර නැහැ. 196566 වර්ෂයේ නම් ඒ වැය ශීර්ෂය යටතේ රුපියල් 70,000ක් වෙන් කර තිබුණා. 1967-68 වර්ෂය සඳහා කිසිම මුදලක් වෙන් කර නැහැ. ඒ ගැන කරුණාකර විස්තරයක් දෙන්න කියා මා ඉල්ලා සිටිනවා. තවත් එක ප්‍රශ්නයයි තිබෙන්නේ. ඒකත් මට නොතේරෙන එකක්. “ගමන් වියදම්” කියන ශීඝ්‍රය යටතේ මේ වර්ෂය සඳහා රුපියල් 1,80,000 ක් වෙන් කර තිබෙනවා. ගිය අවුරුද්දේ වෙන් කර තිබුණේ රුපියල් 6,000 යි. මේ අවුරුද්දේ ගමන් වියදම් සඳහා රුපියල් 1,80,000 ක් වෙන් කර තිබෙන්නේ කුමන කරුණක් නිසාදැයි අපට වැඩ බලන ඇමතිතුමා විසින් පහදා දෙනවා ඇතැයි බලාපොරොත්තු වෙනවා.

අ. හා. 5

වෛද්‍යාචාර්ය එම්. එච්. සද්ධාසේන (අම්බලන්ගොඩ)

(வைத்திய கலாநிதி எம். எச். சத்தாசேன —அம்பலாங்கொடை)

(Dr. M. H. Saddhasena—Ambalangoda)

ගරු සභාපතිතුමනි, මෙම අමාත්‍යාංශයේ වැය ශීඝ්‍රය යටතේ වචන ස්වල්පයක් කළා කරන්නට අවස්ථාව ලැබීම ගැන මා සතුටු වෙනවා. පානදුරේ ගරු මන්ත්‍රී තුමාගේ (ලෙස්ලි ගුණවර්ධන මයා.) කළා වෙදි කියවුණ, ලංගමයට අළුතෙන් සේව කයින් 11,000ක් පමණ බඳවා ගෙන තිබෙනවා කියා. මගේ දැනීමේ හැටියට නම් බඳවා ගෙන තිබෙන්නේ සේවකයින් 3,000 ක් පමණයි. ඊට හේතුව අද අළුත් බස් මාර්ග විශාල සංඛ්‍යාවක් පටන් ගෙන තිබීමත්, වැඩිපුර බස් රථ ධාවනය කරවීමත් බව මතක් කරන්නට කැමතියි. බස් ධාවනය හරියාකාර සිදු කිරීමට මෙසේ අළුතින් සේවකයින් බඳවා ගැනීම ඉතා මත් අවශ්‍යයි.

මෙම සේවකයින් යම්කිසි පක්ෂයකින් බඳවා ගත් බවටත් චෝදනාවක් එල්ල වුණා. එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ මන්ත්‍රී වරයකු හැටියට මට කියන්නට පුළුවනි, මට නම් එවැනි පක්ෂපාතීත්වයක් ගැන දැන ගන්න ලැබුණේ නැති බව. මට නම් පුළු වන්නකමක් ලැබුණේ නැහැ, “ජර්මන් ටෙක් නිකල් කොලෙජ්” එකට එකම ලමයෙකු වත් ඇතුළත් කර ගන්න. මගේ කොට්ඨාශයෙන් ඉදිරිපත් වුණු ලමයින්ට සුදුසුකම් නොතිබුණු නිසා දෝ, ඔවුන් විභාගයෙන් අසමත් වූ නිසා දෝ එක්කෙනෙක්වත් ඒ පුහුණුව සඳහා තෝරා ගත්තේ නැහැ. ඒ ගැන මා වැඩිපුර කළා කරන්නට යන්නෙ නැහැ. මගේ කොට්ඨාශයට අදාළ කරුණු ගැන පමණයි, මා කළා කරන්නට බලාපොරොත්තු වෙන්නේ.

දකුණු පළාතට ගමන් කරන විට ගරු මන්ත්‍රීවරුන් කාටත් පෙනී යනවා ඇති, ඉතා භයානක අන්දමේ මාර්ග අවහිරයක්, තදබදයක් අම්බලන්ගොඩ බස් නැවතුම් පොළ අසල පවතින බව. ඒ බස් නැවතුම් පොළ විශාල කිරීමට දැන් බොහෝ කාලයක සිට සැලසුම් පිළියෙල කරමින් තිබුණා මිස තවම ඒවා එකක්වත් ක්‍රියාත්මක කළේ නැහැ. බොහෝ කාලයක් ඇමතිතුමාගේ මේසය මත ගොඩ ගැසී තිබුණු ලියකිය විලි බොහොමයක් ගරු වැඩ බලන ඇමති තුමා විසින් පසුගිය සතියේ අත්සන් කර අවසන් කිරීම ගැන මා එතුමාට ස්තූති වන්න වෙනවා.

අතිවිශාල තට්ටු දෙකේ සහ තනි තට්ටුවේ බස් පමණක් ගෙන්වනවා වෙනුවට කුඩා බස් සැහෙන ප්‍රමාණයකුත් ගෙන්වීමට ක්‍රියා කරන මෙන් මා මතක් කරනවා. කෘෂිකර්මය දියුණු කිරීමටත් ගම්බද ප්‍රදේශවල මහජනයාට ඒ කටයුතුවල නියුක්ත වීමට දුර බැහැර ගම්වලට යන්නට සිදු වී තිබෙනවා. ගම්බද මිනිසුන් ජීවත් වන ප්‍රදේශවල තිබෙන්නේ මහා මාර්ග නොව සුළු මාර්ගයි. අද ඒ මගින්ට බොහෝ විට ගමන් කරන්නට සිදු වී තිබෙන්නේ පයින්ම නිසා මා එක්තරා යෝජනාවක් ඉදිරිපත් කරන්නට කැමතියි. ඒ ගම්බද කුඩා පාරවල ධාවනය කරවීම සඳහා “ඩී” වර්ගයේ බස් රථ ගෙන්වා ජනපදවාසීන්ට ගම්නාගමන පහසුකම් යොදන මෙන් මා

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

[වෛද්‍යාචාර්ය සඳ්‍රාසේන]

ඉල්ලා සිටිනවා. වැනි රථ හෝ ඊට විකක් ලොකු බස් රථ හෝ යොදවා ඒ ගම්බද ජනතාව අඩු ගණනේ මහා මාර්ගවලට වත් ගෙනාවත් බස්වන ක්‍රමයක් යෙදෙව් වොත් ඒ මගින්ට එතැන් සිට ලොකු බස් වලින් නගර කරා යන්න පහසු වෙනවා. එවැනි වැඩ පිළිවෙලක් සකස් කිරීමෙන් විපුල ප්‍රයෝජනයක් ලැබෙන බව ගරු වැඩ බලන ඇමතිතුමාට මතක් කරන්ට කැමතියි. ඒ සම්බන්ධයෙන් සොයා බැලීමේදී මට දැනගන්නට ලැබුණා, වැඩිපුර මිනිසුන් පැටවීමේ හැකියාවත්, වැඩි ලාභයත් තකා ගෙන ලොකු බස් පමණක් ගෙන්වන බව. එහෙත් අපට වුවමනා කරන්නේ, විශේෂයෙන් ගම්බද ජනතාවට ගමන් පහසුව සලසා දීමටයි. පිටිසර පළාත්වල වාසය කරන ජනතාවට නගරබදට ගමන් කිරීමේ පහසුව තිබෙන්නට ඕනෑ. විශේෂයෙන් පිටිසර පළාත්වල කැලෑ එළි පෙහෙළි කර, නොයෙකුත් වගාවන් කරගෙන යන මේ වකවානුවේ අප එය සැලකිල්ලට ගන්නට ඕනෑ. මගේ කොට්ඨාශයේ, මානම්පිට හරහා අම්පෙගම සිට මිටියගොඩට යන පාරක් තිබෙනවා. ඒ අවට ජනපද වාසීන් රාශියක් ඉන්නවා. ඔවුන්ට හදිසියකට ගමන් කිරීමටවත් කිසිම පහසුකමක් නැහැ. ඒ ප්‍රදේශයේ පාසලක් තිබෙනවා. එම පාසලට යෑමට පහසුකම්—ගමන් කිරීමට බස් රථයක්වත් වෙනත් කිසිම වාහනයක්වත්—නැති නිසා, එම පාසලේ ඉගැන්වීමට යෑමට ගුරුවරුන් මැළි කරනවා. දැනට රජයේ වැඩ දෙපාර්තමේන්තුව මගින් ඒ පාරේ බෝක්කු පළල් කිරීමේ වැඩ පිළිවෙලක් සකස් කර ගෙන යන නිසා, එම මාර්ගයේ බස් ධාවනය කිරීම සඳහා අවශ්‍ය කටයුතු කරන හැටියට ලගදීම ඉල්ලීමක් කිරීමට මට සිදු වේවි.

ඊට නුදුරුව තිබෙන මැටිවල ගම් වාසීන් බස් රථයක් ඒ පළාතේ ධාවනය කරවා ගන්නට කොයි තරම් ආශාවකින් සිටිනවාද කීවොත්, බස් රථ ධාවනයට සුදුසු විධියට පාර පළල් කිරීම සඳහා තමන්ගේ ඉඩකඩම්වලින් ඒ සඳහා බිම් කොටස් පවා පරිත්‍යාග කර, ශ්‍රමදාන කඳවුරක් පවත්වා එම පාර පළල් කර තිබෙනවා. තමන්ගේ

දරු-දැරියන් බස් රථයකින් පාසල්වලට යෑවීමට, තමන්ට බස් රථයකින් නගරයට යෑමට කටදා ලැබේදෝයි සිතමින් ඒ ගම් වාසීන් පුල පුලා බලා සිටිනවා. එම නිසා ලොකු බස් පමණක් ගෙන්වන්නේ නැතිව පොඩි බසුන් ගෙන්වාගෙන, මෙවැනි පළාත්වල ධාවනය කරවන හැටියට මා ඉතා ඕනෑකමින් ඉල්ලා සිටිනවා.

මා කලින් සඳහන් කළාක් මෙන් මගේ කථාව සඳහා වැඩිපුර කාලයක් ගන්නට මා බලාපොරොත්තු වන්නේ නැහැ. එහෙත් මේ අවස්ථාවේදී ක්‍රිඩා භූමි සම්බන්ධයෙන් වචනයක් දෙකක් කිව යුතුව තිබෙනවා. ක්‍රිඩා අමාත්‍යාංශයේ ස්ථිර ලේකම්තුමා මේ ගරු සභාවේ නිල ධාරි කාමරයේ දැනට ඉන්නවා. එතුමා සමග ගිහින් අම්බලන්ගොඩ ක්‍රිඩා භූමිය සකස් කරන ස්ථානය පෙන්වීමේ භාග්‍යය මට ලැබුණා. ඒ වාගේම වැඩබලන ඇමති තුමාත් ප්‍රදේශයේ නගරාධිපතිතුමාත් සමග ගිහින් ඒ ස්ථානය බලා තිබෙනවා. ඒ ක්‍රිඩා භූමිය ඉඩකඩ මදි. අම්බලන්ගොඩ වැනි දියුණු වන පළාතක ක්‍රිඩා භූමියක් තැනීම සඳහා, මිනිසුන් පන්නා දමා ඔවුන්ගේ ගේ-දොර, ඉඩකඩම් අත්පත් කර ගැනීම සුදුසු නැහැ. ඒ වෙනුවට කොළඹ සුගතදාස ක්‍රිඩාංගනය ඉදි කළාක් මෙන්, සමහර විට මදුරුවන් පවා බෝ කරන, අක්කර 5ක් රික් පමණ වූ, පුරන් වි තිබෙන වෙල්යාය ඒ සඳහා යොදා ගන්නා ලෙස මා ඉල්ලා සිටිනවා. අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශයේත් ආධාරය ලබාගෙන මහ ජන ප්‍රයෝජනය සඳහා මෙන්ම අධ්‍යාපන ප්‍රයෝජනය සඳහාත්, මා කලින් සඳහන් කළ දැනට පුරන් වි තිබෙන වෙල් යාය ගොඩ කර, රමණීය මහජන ක්‍රිඩා භූමියක් හා ලමා ක්‍රිඩා භූමියකුත් තැනුවොත්, එය නගරයේ අලංකාරයටත් හේතුවක් වෙනවා. අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශයට හෝ වේවා ක්‍රිඩා අමාත්‍යාංශයට හෝ වේවා ඒ සඳහා දරන්නට සිදු වන වියදම, කලින් යෝජිත ක්‍රිඩා භූමිය සඳහා වියදම් වන මුදලට වඩා කිසි සේත් වැඩි නොවන බව ස්ථිර වශයෙන්ම කියන්නට පුළුවන්.

වැඩ බලන ඇමතිතුමාත්, ක්‍රිඩා අමාත්‍යාංශයේ ස්ථිර ලේකම්තුමාත් ඒ සම්බන්ධයෙන් උනන්දුවක් දක්වා, එම

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

වෙල් යාය ගොඩ කර, පාඨශාලා පහකට
හයකට මධ්‍යස්ථානයක් වශයෙන් පාවිච්චි
කරන්නට පුළුවන් ආකාරයට එම ක්‍රීඩා
භූමිය නැතිමට ඉක්මණින් ක්‍රියා කරතැයි
බලාපොරොත්තු වෙමින්, එසේ වේවායි
ප්‍රාර්ථනය කරමින්, මගේ වචන ස්වල්පය
මෙයින් අවසාන කරනවා.

ඉලංගරත්න මයා.

(திரு. இலங்கரத்ன)

(Mr. Ilangaratne)

ගරු සභාපතිතුමනි, මාත් මේ ශීර්ෂය
යටතේ වචන ස්වල්පයක් කථා කරන්
නට අදහස් කරනවා. මිශ්‍ර ආර්ථික ක්‍රම
යක් පටන්දාගෙන යන බව මෙම ආණ්ඩුව
කියනවා. එහි අදහස පෞද්ගලික
ව්‍යාපාරිකයන් හා ආණ්ඩුවේ ආයතන යෙද
වීමෙන් ආර්ථික ප්‍රශ්න විසඳා ගැනීමට
බලාපොරොත්තු වන බවයි. එහෙත් මේ
ආණ්ඩුව ජනසතු සේවා නැවතත් පෞද්
ගලික ව්‍යාපාර බවට පරිවර්තනය කිරීම
මිශ්‍ර ආර්ථික පදනමක් උඩ ක්‍රියා කිරීමක්
නොවන බව කියන්නට ඕනෑ. ඒ සම්
බන්ධයෙන් මා මෙම අමාත්‍යාංශයට
බොහෝ තදින් චෝදනා කරනවා. ලංකා
බනිජ තෙල් නීතිගත සංස්ථාවේ වැඩ
කෙරී ගෙන යන්නේ කුමන අන්දමටදැයි
මීට පෙර නොයෙක් අවස්ථාවලදී සඳහන්
කරන්නට යෙදුණා.

අද මට විශේෂයෙන්ම චෝදනා කරන්
නට තිබෙන්නේ තෙල් පෙරණ කම්හල
පිළිබඳ සිද්ධීන් ගැනයි. තෙල් පෙරණ
කම්හලක් පිහිටු වීමට අප අදහස් කෙළේ
විදේශ විනිමය උපයා ගැනීමට හා හුවමාරු
වෙළඳාම ඇති කර ගැනීමටයි. අපට අවශ්‍ය
දේවල් ගැනීම සඳහා විදේශ විනිමය හිඟ
වීම නිසා තෙල් බෙදා හැරීම ජනසතු
කරන්නට සිදු වුණු බව අප මෙම ගරු
සභාවේදී කියා තිබෙනවා. තේ වෙළඳාම
දියුණු කර ගැනීමටත් පොහොර ආදී
නොයෙක් දේ නිපදවා ගැනීමටත් හැකි
වන පරිදි තෙල් වෙළෙඳාම ජනසතු කිරීම
හා පිටරටින් අමු තෙල් ගෙන්වා ඒවා
මෙහිදී පිරිසිදු කරන කමින්න ශාලාවක්
පිහිටු වීම අවශ්‍ය යයි අප එදා කල්පනා
කළා. මධ්‍යම අප්‍රිකා රටවලින් සහ මධ්‍යම
යුරෝපා රටවලින් අපට අමු තෙල් ලබා
ගන්නට පුළුවනි. එහෙත් දැනට ක්‍රියා කරන්නටද.

කරගෙන යන ආකාරයට නම් අපේ ඒ
පරමාර්ථය ඉෂ්ට වන්නේ නැහැ. මා
මෙසේ කියන්නේ විශාල වගකීමක් ඇති
වයි. එසේ හෙයින් අගමැතිතුමාටත්
කැබිනට් මණ්ඩලයටත් කියා මේ ගැන
විභාගයක් පවත්වන ලෙස මා ඉල්ලා
සිටිනවා. මට ආරංචි අන්දමට නම් තෙල්
පිරිසිදු කිරීමේ කම්හල සඳහා අමු තෙල්
ටොන් ලක්ෂ 5,000 ක් වුවමනා කරනවා.
මෙම අමු තෙල් ලබා ගැනීම සඳහා ටෙන්ඩර්
කැඳවන ලද නමුත් ඒ පිළිබඳව වැඩිපුර
ප්‍රචාරය කර නැහැ. ලෝක ටෙන්ඩරයක්
විධියට එය ප්‍රචාරය කර නැහැ. නැගෙන
හිර යුරෝපා රටවල සහ ඉරාකය, සවුදි
ආරාබිය, පර්සියාව ආදී රටවල ඒ ගැන
ප්‍රචාරය කර නැහැ. මේ ටෙන්ඩරය පිළිබඳව
ප්‍රසිද්ධිය දී තිබෙන්නේ “එසෝ” කොම්
පැනියට වාසි වන්නටයි. අපේ ආණ්ඩුව
නිබියදී ඒ කොම්පැනියේ වැඩ සම්පූර්ණ
යෙන්ම තහනම් කළා. එහි ව්‍යාපාර සම්
පූර්ණයෙන්ම පවරා ගන්නට යෙදුණා. දැන්
ඒ ශෝල්ලන්ට නැවතත් මෙහි එන්නට
වුවමනා වී තිබෙනවා. “එසෝ” කොම්
පැනිය තෙල් අධිරාජ්‍යයක් පමණක් නොව
එය සී. අයි. ඒ. එකටත් නැකම් කියනවා.
දැන් අපට අමු තෙල් දීමේ කටයුත්ත ඒ
කොම්පැනියට භාර දෙන්නට යනවාලු.
ජනසතු සේවා ඇමතිතුමා යුරෝපා රටවල
සංචාරයකට ගොස් තිබෙන්නේ මෙම ටෙන්
ඩරය සම්බන්ධයෙන් එසෝ කොම්පැනි
යත් සමඟ ගිවිසුම් අත්සන් කර ගැනීම
ගැන කතා කර ගන්නට යයි දැන ගන්
නට තිබෙනවා.

ගරු වෙලගෙදර

(கௌரவ வெலகெதர)

(The Hon. Welagedera)

ඒක සම්පූර්ණයෙන්ම වැරදියි.

ඉලංගරත්න මයා.

(திரு. இலங்கரத்ன)

(Mr. Ilangaratne)

හොඳයි, ඒ ගැන සෝදිසි කර බැලුව
හොත් සත්‍යතාව පැහැදිලි වේවි. ඇමතිතුමා
ගමන ගොස් තිබෙන්නේ එසෝ කොම්
පැනියට කොන්ත්‍රාත්තුව දීම ගැන කටයුතු
කරන්නටද.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

ගරු වෙලගෙදර

(கௌரவ வெலகெதர)

(The Hon. Welagedera)

කොන්ත්‍රාත් දීම ගැන තවම තීරණයක් කර නැත. රුසියාවෙන් ඉල්ලීමක් තිබේ නවා.

ඉලංගරත්න මයා.

(திரு. இலங்கரத்ன)

(Mr. Ilangaratne)

ආරංචියේ හැටියට නම් මේ කොන්ත්‍රාත් තුව දෙන්නට යන්නේ “එසෝ” කොමි පැනිකාරයන්ටයි. එ වාගේම මේ ගැන රුසියාවට දන්වාදන් නැතිවු. [බාබා කිරි මක්] මුලින් එක්තරා අමු තෙල් වර්ගය කට පමණක් මෙම කර්මාන්ත ශාලාව සීමා කරන්නට වැඩ කරගෙන ගියත් නොයෙකුත් කැ කෝ ගැසිම් නිසා ඊට පසුව එය තව දුරටත් පළල් කිරීමට ක්‍රියා කර තිබේ නවා. කරුණාකර මේ වැඩේ ජාතික කර්මාන්තයක් හැටියට සලකා ක්‍රියා කරන්න. මෙය අපේ ආර්ථික ප්‍රශ්න දෙකක් තුනක්ම විසදා ගැනීම සඳහා ඇති කරන්නට යන කර්මාන්ත ශාලාවක් හෙයින් මේ කාරණය ඔස්සේ නැවත වරක් ‘එසෝ’ කොමිපැනිකාරයන්ට මෙහි එන්නට ඉඩ නොදෙන්නැයි ඉතා කරුණාවෙන් ඉල්ලා සිටිනවා.

ගරු සභාපතිතුමනි, රුකිරක්ෂා කාර්යාලයේ ලේඛනවල හැටියට 1964 වර්ෂයේදී තෙල් සංස්ථාවට 1,585 දෙනෙක් බඳවා ගෙන තිබෙනවා. ඊළඟට, 1965 දී 1,750 දෙනෙකුත් 1966 දී 2,129 දෙනෙකුත් බඳවා ගෙන තිබෙනවා. මේ අන්දමට රුකිරක්ෂා සැපයීම ගැන අප සතුවු වෙනවා.

ගරු ඩී. ෂෙල්ටන් ජයසිංහ (වැඩ බලන කර්මාන්ත හා ධීවර ඇමති)

(கௌரவ டி. ஷெல்ற்றன் ஜயசிங்க—பதில் கைத்தொழில், கடற்றொழில் அமைச்சர்)

(The Hon. D. Shelton Jayasinghe—Acting Minister of Industries and Fisheries)

මගේ ආසනයේ එක් කෙනෙකුවත් නැහැ.

අ. හා. 5.15

ඉලංගරත්න මයා.

(திரு. இலங்கரத்ன)

(Mr. Ilangaratne)

ඒක නම් මට විශ්වාස කරන්නට අමාරුයි. එහෙම නම් ධීවර සංස්ථාවට එහෙම දමනවා ඇති.

ප්‍රථමත් තරම් රුකිරක්ෂා සැපයීම ගැන අප විරුද්ධ නැහැ. නමුත් මෙහිදී සැලකිය යුතු කාරණයක් තිබෙනවා. යම් සංස්ථාවකින් ලාභ තිබෙනවා නම් ඒ ලාභ මුදල් වෙත සංස්ථාවලට, වෙත ව්‍යාපාරවලට යොදවා ඒවා මාර්ගයෙන් රුකිරක්ෂා සපයන්නට උත්සාහ කරන්න. එහෙම නැතිව ආවාට ගියාට මේ සංස්ථාවට මිනිසුන් දැමීමෙන්, ඡන්ද පොරොන්දු ඉෂ්ට කරන්නට අරව මේවා කිරීමෙන් අවසාන යේදී පාඩු වෙන්නේ සංස්ථාවටයි. තෙල් සංස්ථාවෙන් රක්ෂණ සංස්ථාවෙන් කොපමණ ලාභ ලැබී තිබෙනවාද කියා තමුන්නාන්සේ දන්නවා. අය වැය පිය වන්නටත් රක්ෂණ සංස්ථාවෙන් ණයට ගන්නවා. ඒ තරම් ප්‍රයෝජන ගන්නා මේ ජාතික ආයතන කඩාකප්පල් වෙන්නට ඉඩ හැරීම සුදුසු නැහැ.

ගරු සභාපතිතුමනි, අගමැතිතුමා මේ අවස්ථාවේදී නොසිටීම ගැන මා කණගාටු වෙනවා. අගමැතිතුමාට විශාල චෝදනාවක් එල්ල කරන්නට මට සිද්ධ වී තිබෙනවා. අප ආණ්ඩු බලයේ සිටියදීත් ඊට පසුවත් අපට කළ ලොකුම චෝදනාවක් තමයි අපේ පන්දම්කාරයන්ට රුකිරක්ෂා සැපයුවාය යන්න. මට විරුද්ධව කළ චෝදනා ගැනත් තමුන්නාන්සේට මතක ඇති. අපට පක්ෂපාත උදවිය පමණක් රුකිරක්ෂාවලට දැමුවාය කියා මට විරුද්ධව නොයෙකුත් චෝදනා එල්ල කළා. ඒක සම්පූර්ණයෙන්ම වැරදියි. අගමැතිනියටත්, ඇමතිතුමාටත්, ජාතික සංස්ථාවලටත්, ආණ්ඩුවටත් පක්ෂපාත උදවිය අප පත් කළේ අධ්‍යක්ෂ මණ්ඩලවලට පමණයි. නමුත් අගමැතිතුමා පත් කර තිබෙන කෙනෙකු ගැන මා කියන්නට සතුවයි. එක්තරා තැනැත්තකු “ඇක්සිඩන්ට් ඔෆ් පියර්” කෙනෙකු හැටියට ලංකා ගමනා ගමන මණ්ඩලයට නැත්තම් තෙල් සංස්ථාවට සහාය කර සිටිනවා.

—කුරක පිඟාලි

(Mr. Ilangaratne)

යම් විධියකින් මේ සේවකයන්ට මේ මුදල් දෙන්නට සිදුවුණොත් මොකද කරන්නේ ? අර්ථසාධක අරමුදල ඇති කළේ සේවකයන්ගේ යහපත සඳහා මෙන්ම ඒ මුදල් නොයෙකුත් ව්‍යාපාර වලට යොදවා ඒවායින් ලැබෙන ආදායම ජාතියට සේවයක් වන විධියට යොදවන්නටයි. ඒක මා පිළිගන්නවා. එහෙත් මෙම අර්ථසාධක අරමුදල ඇති කළේ ඒ සඳහා නොවෙයි ; මෙය සීමාසහිත එකක්. එනම්, සේවකයන්ගේ සුභසාධක වැඩවලට පමණයි. දැන් ඒකත් සේවක අර්ථසාධක අරමුදලට දෙන්නට කියා තිබෙනවා. ඒ ගැන සොයා බලන ලෙස මා ඉල්ලනවා.

බොහෝම කාලයක් තිස්සේ ඒ සේවක
යන් සදහා නිවාස ණය ලබා දීමට යෝජනා
කර තිබුණා. මා හිතන හැටියට තෙල්
සංස්ථාවේ විශාල ලාභයක් තිබෙනවා.
සංස්ථාවෙන් පළ කර තිබෙන දැන්වීම්
වලට අනුව ආණ්ඩුවට මාසෙකට රුපියල්
ලක්ෂ 12ක විදේශ විනිමයක් ඉතිරි වන
බව පෙනෙනවා. විදේශ විනිමය වාගේම
මෙරට මුදල් කොපමණ ප්‍රමාණයක් ඉතුරු
වනවාද කියා තමුත්තාත්සේලා අප
දන්නවා. ඒ නිසා එහි වැඩ කරන සේවක
යන්ට සහනයක් දීම පිණිස නිවාස ණය
දීමට සලස්වනවා නම් මා හිතනවා එය
සේවකයන් වෙනුවෙන් කරන විශාල යුතු
කමක්ය කියා. ඒ සේවකයන් විසින්ද ඒ
ගැන තමුත්තාත්සේට කරුණු ඉදිරිපත්
කර තිබෙනවා. දෙනු ලබන ණය ආපසු අය
කර ගැනීමට පුළුවන් නිසා ඒ කාරණය
ගැන සොයා බලන ලෙස මා ඉල්ලනවා.

මෙම සංස්ථාවේ අතිස්ථිර සේවකයන් රාශියක්ම ඉන්නවා. කොලොන්නාව මැති වරණ කාලයේදී කිසිම කැඳවීමක් නැතිව සේවකයන් රාශියක් ගත්තා. කිසිම කැඳවීමක් නැතුව එහෙත් මෙහෙත් අනුලා ගෙන වාගේ බඳවාගත්තා.

(The Hon. Shelton Javasinghe)

ඒක හොඳයි නේ. රැකී රක්ෂා ප්‍රශ්නය
විසඳීමක්.

(Mr. Ilangaratne)

ඒ ගැන අප බොහෝම සන්තෝෂයි. එහෙත් මෙහි වෙනත් ඇඟිල්දියක් දැන් සිදු වී තිබෙනවා. කොලොන් නාවේ ආසන යෙන් හෝ තමුත්තාන්සේගේ ආසන යෙන් හෝ—තමුත්තාන්සේගේ ආසන යෙන් නම් ගත්තේ නැත කිව්වා—ඕනෑ තරම් ආවාට අපට කමක් නැහැ. එසේ වුවද, මැතිවරණ කාලයේදී බඳවාගත් ඒ පිරිසට දැන් ගෙදර යන්න දැනුම් දී තිබෙනවා. මේ පිරිස බඳවාගත්තේ කාර්මික විද්‍යාලය මගින් විභාගයක් පැවැත්වීමෙන් පසුවයි. එහෙත් දැන් ගෙදර යන්න දැනුම් දී තිබෙනවා. ඒ ගැනයි අප කතාගාවූ වන්නේ.

(The Hon. Welagedera)

එළු බැරිද දන්නෝ නැහැ.

(Mr. Ilangaratne)

එහෙම නම් ගත්තේ කොහොමද ? විභාගයක් පවත්වලයි ගත්තේ. දක්ෂ අය නොවෙයි, තමුන් තාන්සේලාට පක්ෂපාත අයයි ගත්තේ. කෙසේ වෙතත් ඒ උදවියට ඒ විධියට සංග්‍රහ කරන්න එපාය කියා අප ඉල්ලා සිටිනවා.

සුභ සාධක කටයුතුවලට මුදලක් වෙන් කර තිබෙන බව “1967 මැයි දින” තමා ති සංග්‍රහයේ ප්‍රසිද්ධ කර තිබෙනවා. 1965 රුපියල් 90,515ක් වෙන් කර තිබෙන අතර, 1966 වර්ෂය වෙනුවෙන් රුපියල් ලක්ෂයක් වෙන් කර තිබෙනවා. මෙසේ රුපියල් දෙලක්ෂයකට කිට්ටු මුදලක් ඇතත් වෛද්‍ය සේවයක් හැරෙන්නට වෙනත් සුභසාධක වැඩක් කෙරී නැහැ. පොත්ගලකටත් සාමාන්‍ය ආධාරයක් දී තිබෙනවා. දෙලක්ෂයක්ම තිබෙන නිසා තවත් බොහෝ කටයුතු කරන්න ඉඩ තිබෙනවා. එම නිසා මේ ගැන සොයා බලා සැහෙන ප්‍රමාණයක සුභසාධක වැඩ කට යුත කිරීමට ඒ මුදල යොදවන ලෙස මා

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

තවත් මරණාධාර ක්‍රමයක්ද මෙහි තිබෙනවා. යම් සේවකයකුගේ මරණයක් සිදු වුණවිට යම් කිසි මරණාධාරයක් දීමේ ක්‍රමයක් තෙල් සංයුක්ත මණ්ඩලයේ අධ්‍යක්ෂ මණ්ඩලය විසින් යෝජනා කර තිබෙනවා. සේවකයකු මැරුණ විට මෙපමණ ගෙවනවාය, නැදැයෙකු මැරුණ විට මෙපමණ ගෙවනවාය කියා යම් කිසි යෝජනා ක්‍රමයක් තිබෙනවා. එහෙත් තවමත් එය ක්‍රියාවේ යෙදී නැහැ. ඒ ගැන විමසා බැලූ විට අපට දැනගන්න ලැබුණේ ඒ සඳහා අනුමැතිය ලබා ගැනීමට ඒ තීරණය අගමැතිතුමා වෙත ඉදිරිපත් කර ඇති බවයි. අගමැතිතුමාගේ තීරණය තව මත් ලැබී නැති නිසා එය තවමත් ක්‍රියාවේ යෙදී නැහැ. එම නිසා ඒ කාරණයද කැබිනට් මණ්ඩලයට ඉදිරිපත් කර ඉක්මනින් තීරණයක් ගන්නය කියා මා ඉල්ලනවා.

තමුත්තාන්සේලට මතක ඇති, එරික් ලැබ්‍රෝයි මහතාට දුන් වන්දියක් ගැන මා ගිය සතියේ ප්‍රශ්නයක් ඇසූ බව. වන්දි වශයෙන් ඒ මහතා ඉන්ජුවරන්ස් සමාගමෙන් සහ ලංගමයෙන් විශාල මුදලක් අය කර ගත්තත් අද තවමත් ඔහු විශාල සමාගමක කළමනාකාර අධ්‍යක්ෂ කෙනකු වශයෙන් වැඩ කරනවා. මට ලැබී තිබෙන ආරංචියේ හැටියට ඒ හදිසි අනතුරින් වුණාය කියන්නේ “කොන්කෂන්” සෑදීම බවයි. මට ආරංචිය ඒ වෙලාවේ ඔහු නැගිට රිය දුර්වලත් ගහන්න ගියාය කියා. ඒ මට ආරංචි වී තිබෙන හැටියි. අප ඒවා විශ්වාස කරන්නේ නැහැ. කෙසේ වෙතත් අපට විශ්වාස කරන්න තිබෙන්නේ සමහර විට ඒ “කොන්කෂන්” හැදුණ නිසාම ඒ වෙලාවේ ගහන්න යන්න ඇති බවයි.

ඒ කෙසේ වෙතත් විශාල සමාගමක කළමනාකාර අධ්‍යක්ෂවරයකු හැටියට වැඩ කිරීමට මානසික සහ ශාරීරික වශයෙන් තවමත් ශක්තිය තිබෙන නිසා රුපියල් 35,000 ක වන්දියක් ගෙවන තරමටම භාතියක් වුණද කියා පරීක්ෂා කර බැලීම තමුත්තාන්සේලේ යුතුකමයි. වැඩියෙන් වන්දි ගෙවන විට ඒ වන්දි වැඩිය කියා අප දොස් කියන්නේ නැහැ. එහෙත් මගේ තර්කය මේකයි. තමුත්තාන්සේලා පත්‍ර මාර්ගයෙන් දකින්න ඇති, “For dead girl Rs. 1,500” කියන පුවත නිසා.

රෝස්මෙයරි කර්න් නමැති අවුරුදු 16 ක ළමයකු මරණයට පත් වෙලත් ලැබී තිබෙන්නේ රුපියල් 1,500යි.

ඒ ළමයා ඒ පවුලේ නඩත්තුව ගෙන යන්නට තරම් ශක්තිමත් කෙනකු නොවන නිසා එසේ කළ බවයි, එයින් තේරෙන්නේ. එහෙත් පත්‍රයෙන් කියන හැටියට, ඇළුම් මැහීමෙන් පවුලේ නඩත්තුව ගෙන ගොස් තිබෙන්නේ ඒ ළමයා විසිනුයි. ඒ ළමයා සඳහා වන්දි වශයෙන් දී තිබෙන්නේ රු. 1,500 යි.

ගරු ෂෙල්ටන් ජයසිංහ

(கௌரவ ஷெல்டன் ஜயசிங்ஹ)

(The Hon. Shelton Jayasinghe)

බොහොම මදි.

ඉලංගරත්න මයා.

(திரு. இலங்கரத்ன)

(Mr. Ilangaratne)

තමුත්තාන්සේලාගේ සෙනෙට් මන්ත්‍රී වරයකු වශයෙන් සිටි, ඇපොතිකරිස් සමාගමේ අධ්‍යක්ෂවරයකු වූ එරික් ලැබ්‍රෝයි මහත්මයාට තමුත්තාන්සේලා රු. 35,000 ගෙවිවා. මේ ළමයා වෙනුවෙන් දුන්නේ 1,500 යි. “ජීන්ජර් ගෘෂ්” එකේ මන්ත්‍රී වරු මෙතැන ඉන්නවා. ඒ අය මේ ගැන සටන් කර වැඩියෙන් ලබා දෙනවා ඇතැයි මා බලාපොරොත්තු වෙනවා.

ගරු සභාපතිතුමනි, තවත් කාරණයක් ගැන මතක් කරන්නට තිබෙනවා. තෙල් සංස්ථාව කොයි තරම් දුරට පෞද්ගලික ව්‍යාපාරිකයන්ට භාර දී තිබෙනවාද යන්න ගැන අප පැමිණිලි කළා. ජීන්ජර් ගෘෂ් එකේ හුඟක් දෙනකු මේ අවස්ථාවේ සිටීම ගැන මා බොහොම සන්තෝශයි. තෙල් සංස්ථාව නිසා අපේ ආර්ථික ප්‍රශ්න හුඟක් දුරට විසඳාගෙන තිබෙන බව තමුත්තාන්සේ දන්නවා. ආණ්ඩු මාරු වුණත්, මොනවා වුණත්, කරුණා කර තෙල් සංස්ථාව නම් අඛණ්ඩ කරන්නට එපා. එයින් බොහොම විශාල සේවයක් වෙනව. වෙළඳ ව්‍යාපාරයක් වශයෙන්, පොහොර සංස්ථාවක් වශයෙන්, තෙල් පිරිසිදු කිරීමේ සංස්ථාවක් වශයෙන්, තෙල් බෙදා හැරීමේ සංස්ථාවක් වශයෙන්, කොයි ආණ්ඩුවක් ආවත් මේ රටේ ආර්ථික ප්‍රශ්න ඒ මගින් විශාල වශයෙන් විසඳා ගන්නට

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කුරක සහාය

ගරු පෙළ්වන් පියසිංහ

(கௌரவ ஷெல்பற்றன் ஜயசிங்ஹ)

(The Hon. Shelton Jayasinghe)

තමුත්තාන්සේ තෙල් ව්‍යාපාරය ජන
සතු කරන කාලයේදී අප ඊට පක්ෂව
සියයට සියයක් ඡන්දය දුන්නා. එක
අමතක කරන්න එපා.

ඉලංගරත්න මයා.

(திரு. இலங்கரத்ன)

(Mr. Ilangaratne)

එ' කාලයේ සියයට සියයක් ඡන්දය දී පක්ෂව වැඩ කළා. මහා මැතිවරණය කාලයේදී එසෝ කොම්පෑනි කාරයන්, ඡෙල් කොම්පෑනි කාරයන් කාටද උදව් කළේ?

ගරු සභාපතිතුමනි, මා ප්‍රශ්නයක් ඇසුවාම ගරු ඇමතිතුමා විසින් කියන්නට යෙදුණා, තෙල් කොම්පැනිකාරයන්ට විශාල තොගයක් ආපසු දී තිබෙනවා කියා කොයි තරම් දුන්නද කියා තමුන්නාන් සේට මතක ඇති. 1966 මාර්තු මාසයේ සිට 1967 පෙබරවාරි දක්වා ලිහිස්සි තෙල් ගැලුම් 49,404ක් තෙල් කොම්පැනිකාරයන්ට මෙහාට ගෙන්වන්නට ඉඩ දී තිබෙනවා. ශ්‍රීස් රාන්තල් 9,10,944ක් තෙල් කොම්පැනි කාරයන්ට මෙහාට ගෙන්වන්නට ඉඩ දී තිබෙනවා. එපමණක් නොවෙයි, අප ඉරාකයට තේ විකුණලයි, ඉරාකයෙන් ගල් තාර ගෙන්වා ගන්නේ. වෙළඳ ඇමතිතුමා මෙහි තැනි වීම අපට ලොකු පාඩුවක්. එතුමාගේ පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමා මෙහි ඉන්නවා. කරුණාකර පිටිපස්සෙන් ඉන්නේ තැනිට ඉස්සරහට එන්න. වෙළඳ ව්‍යාපාර තමයි, ඉතාමත්ම අවශ්‍ය. ආනයන-අපනයන පදනමක් උඩ අපේ ආර්ථික තත්ත්වය තිබෙන නිසා එය තමයි, හොඳින් ගෙන යන්නට ඕනෑ.

ගරු සහාපතිතුමනි, සංඝ්ථාවෙන් ගල්
තාර ගෙන්නුවා. දැන් මොකද වෙලා
නියෙන්තේ? දැන් එය ආණ්ඩුවේ ගබඩා
වට පවරා දී තිබෙනවා. පාරවල් අයිති
රජයේ වැඩ දෙපාර්තමේන්තුවටය, තාර
දමන්නේ පාරවලටය, ඒ නිසා මේක
රජයේ වැඩ දෙපාර්තමේන්තුවට භාර
දෙන්නය කියා කොන්ත්‍රාත්කරුවන්
ඇවිත් කියා තිබෙනවා. ඒකයි, තර්කය.
තාරත් තෙලුත් එක නැවෙන්, එක තැනින්
ගෙන්වනවා නම්, ඇයි එක සංඝ්ථාවකට

ගෙනෙන්නට බැරි? එහෙම දන්නයිත් පස්සෙ මොකක්ද වෙලා තියෙන්නෙ? දැන් ආණ්ඩුවේ ගබඩාවෙන් ටෙන්ඩර් කැඳවා දෙනවා. ටෙන්ඩර් කැඳවීමම කවිද ගන්නෙ? තෙල් කොමිෂනිකාරයන් ගන්නෙ.

සිංහ පර්ව

(அக்கிராசனர்)

(The Chairman)

Is the hon. Member going to a new point?

ලංකරත්න මයා.

(திரு. இலங்கரத்ன)

(Mr. Mangaratne)

Yes.

සිංහ පර්ව

(அக்கிராசனர்)

(The Chairman)

Will the Hon. Acting Minister move that the hon. Member for Uduppiddi do take the Chair now?

අ. හා. 5.28

හරු වෙලගෙදර

(கௌரவ வெலகெதர)

(The Hon. Welagedera)

I move,

“That the Member for Uduppiddi (Mr. M. Sivasithamparam) do take the Chair.”

පුරුෂයා විමසන ලදිත්, සහායම්මත විය.

வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

Question put, and agreed to.

අනතුරුව නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා මූලාසනයෙන් ඉවත් වූයෙන්, [උඩුඩිඩිනි මන්ත්‍රී තැන්පත්] එම්. සිවසිතම්පරම් මයා. මූලාසනාරූඪ විය.

அதன்பிறகு உப சபாநாயகர் அவர்கள் அக்கிராசனத் திலிருந்து நீங்கவே, திரு. எம். சிவசுந்தரம் [உடுப் பிட்டி அங்கத்தவர்] தலைமை தாங்கினார்.

Whereupon MR. DEPUTY-SPEAKER left the Chair, and MR. M. SIVASITHAMPARAM, [Member for Uduppiddi] took the Chair.

ഉൾക്കൊള്ളിയിൽ ഉൾക്കൊള്ളിയിൽ

(திரு. இலங்கரத்ன)

(Mr. Ilangaratne)

ගරු සහාපතිතුමනි, ඔබතුමාගේ මූලාසනය ගැනීමෙන් ජාති හේදවාදයෙන් තොර නිදහස්, සමගිසම්පන්න ලංකාවක් බිහි වේවායි, මා ප්‍රාර්ථනා කරනවා.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

අපේ ආණ්ඩුව නියෝග කාලයේදී 1964 පෙබරවාරි 22 වැනිදා අප වතු ලේඛයක් යැව්වා, මේ පිළිවෙලට :

“සමහරවිට ඔබ දැනටමත් දත්ත පරිදි ජාත්‍යන්තර සමුපකාර පෙට්‍රෝලියම් සංගමය මගින් සපයන, ඉන්කෝ යන වෙළඳ නාමය යටතේ විකුණනු ලබන ඉතාමත්ම උසස් අංශ සම්පූර්ණ වූ යාන වාහන සහ කාර්මික ලිහිස්සි තෙල් සහ ග්‍රිස් වර්ග රාශියක් ලංකා බනිජ් තෙල් නීතිගත සංස්ථාවට ඇත. මෙම ලිහිස්සි තෙල් පිළිබඳ මිල ලැයිස්තු බටහිර පළාතේ සෑම වෙළඳුන්ටම දැනටමත් සපයා ඇති අතර, උතුරු පළාතේ වෙළඳුන් අතර දැනට බෙදාගෙන යනු ලැබේ. මැද පළාතේ සිටින වෙළඳුන්ට ඉදිරි සති කිහිපය තුළදී ඒවා ලැබෙන්නට සලස්වනු ඇත.

මෑතකදී පවරාගනු ලැබූ තෙල් පොළවල වෙළඳුන් ගණනාවක්ම තවමත් පැරණි තරගකාරී ලිහිස්සි තෙල් සහ ලිසිරි සාහෙන තොග ප්‍රමාණයක් පවත්වා ගෙන යන බව අපි දනිමු. ලංකා බනිජ් තෙල් සංස්ථාවේ සියළුම බෙදුම්කරුවන් 1964 මාර්තු මස අවසන් වන විට දැනට ඔවුන් ළඟ තිබෙන්නාවූ තරගකාරී ලිහිස්සි තෙල් සහ ලිසිරි තොග අවසන් කරතැයි අප බලාපොරොත්තු වන බව කරුණාවෙන් සැලකුව මැනවි. 1964 අප්‍රේල් මස 1 වෙනි දිනට පසු ඉන්කෝ ලිහිස්සි තෙල් සහ ග්‍රිස් හැර වෙන කුමන හෝ ලිහිස්සි තෙල් හෝ ලිසිරි ගබඩාකර තබා ගැනීම හෝ අලෙවි කරනු ලබන කුමන හෝ බෙදුම්කරුවන් වේ නම් සංස්ථාව ඔවුන් ගැන තදින් සලකා බලනු ඇත.

මීට, විශ්වාසී,
ලංකා බනිජ් තෙල් නීතිගත සංස්ථාව,

(අත්සන)

බෙදාහැරීමේ කළමනාකාර තැන.

අප මේ වතු ලේඛනය යැව්වේ 1964 පෙබරවාරි මාසයේ 22 වැනි දායි. අප්‍රේල් මාසයෙන් පසු අපේ තෙල්වලට හැර වෙන කිසිම කෙනකුගේ තෙල්වලට ඉඩ නොදෙන බව අප කිව්වා. පසුව මොකද වුණේ? තමුන්නාන්සේලා යැවූ වතු ලේඛනයත් මා ඉදිරිපත් කරන්නම්.

ගරු ෂෙල්ටන් ජයසිංහ

(கௌரவ ஷெல்ற்றன் ஜயசிங்ஹ)

(The Hon. Shelton Jayasinghe)

ඊට වඩා ලාබෙට ලැබෙනවා නම්?

ඉලංගරත්න මයා.

(திரு. இலங்கரத்ன)

(Mr. Ilangaratne)

ලාබෙට ලැබෙන්නේ නැහැ. අප තෙල් ලබා ගත්තේ හුවමාරු ක්‍රමයක් අනුවයි. ෂෙල් කාරයින්, එසෝ කාරයින්,

කැල්ටෙක්ස් කාරයින් ලාබෙට වෙළඳම් කළා නම් අප ඒවට අත ගහන්නේ නැහැ. බඩු හුවමාරු ක්‍රමයක් අනුව තෙල් ලබාගෙන අප මීට අත ගැසුවේ මේ රටේ ආර්ථික ප්‍රශ්නය විසඳන්නට වුවමනා නිසාමයි.

ගරු ෂෙල්ටන් ජයසිංහ

(கௌரவ ஷெல்ற்றன் ஜயசிங்ஹ)

(The Hon. Shelton Jayasinghe)

දොමිප මන්ත්‍රිතුමාට (ඒෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක මයා.) ශත 5 ක් අඩු නොකළ නිසා මිස ප්‍රතිපත්තියක් අනුව ඔය වැඩේ කළේ නැහැ.

අ. හා. 5.30

ඉලංගරත්න මයා.

(திரு. இலங்கரத்ன)

(Mr. Ilangaratne)

නැ, ඒක වැරදියි. අප අඩු කළේ ශත 5 ක් පමණක් නොවෙයි. ජාතියට වාසි වන අන්දමට අප කොච්චර අඩු කර තිබෙනවාද යන වග තමුන්නාන්සේ දන්නවාද? දැන් මා තමුන්නාන්සේලා ගේ වතු ලේඛනය ඉදිරිපත් කරන්නම්.

“Ref. CD/M/108

25th September 1966.

Distribution Manager,

46 Gallon Drums of Shell X-100

SAE 40 and Shell Rotella 40

To meet the current shortage of Incomil 40 in 64 gallon drums, a consignment of the above Shell products in 46 gallon drums has been imported. These products will be sold in 46 gallon drums at the rate at which Incomil 40 is presently being sold in 46 gallon drums, i.e. Rs. 7.00 per gallon. It should be issued under the Shell brand name and under Code No. P. 124.”

ලංකා යන නමවත් නැහැ. එ ගොල්ලන් ගේ නම පාවිච්චි කළ යුතුයි. මොකද? තවමත් මෙහේ ඒ ගොල්ලන් වැඩ කරන බව ප්‍රසිද්ධ කරන්න ඕනෑ නිසා.

“All dealers requesting for Incomil 40 should first be issued with Shell X-100 SAE 40 till these stocks are over. Rotella 40 can then be released. However, Rotella 40 should be given if a specific request is made for it.”

මොකද මේ වෙන්න යන්නේ? මේ වතු ලේඛනය යවා තිබෙන්නේ “ඩිස්ට්‍රිබියුෂන් මැනෙජර්ස්” වරුන්ට.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කරක සිභාව

பி.எஃப். டீ. பி. ரெண்டன்

ශ්‍රී ලංකා විද්‍යා

(கௌரவ ஷெல்ற்றன் ஜயசிங்ஹ)

(The Hon. Shelton Jayasinghe)

ඔව් තමුත් නාන්සේලාට කොහෙන්
ලැබෙනවාද යන වග තමයි මාත් මේ
කල්පනා කළේ. තමුත් නාන්සේලා හරිම
කඩාකප්පල් කාරයොනෙ.

එෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක මයා.

(திரு. எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)

(Mr. F. R. Dias Bandaranaike)

තමුත් තාත් සේලා විභාග පවත්වන්න.

ඉලංගරත්න මයා.

(திரு. இலங்கரத்ன)

(Mr. Ilangaratne)

“ ඉන්කො ප්‍රොඩක්ට්ස් ” වල අපටත් කොටස් තිබුණා. පටන් ගත්තේ කොටස් 912 න්. දැන් “ හන්ඩ්ඩ් ඩොලර් ෂෙයාර්ස් ” 9120 ක් තිබෙනවා. එයින් අපට ලැබෙන ලාභය සම්පූර්ණයෙන්ම තැන්පත් වෙනවා. එය අමෙරිකන් ආයතනයක්. මා ඉල්ලා සිටින්නේ, කොතරම් කොමිස් ලැබුණත්—සමහර විට නොයෙක් අන්දමින් කොමිස් ලැබෙනවා ඇති, ඒවා මැතිවරණ අරමුදල් වලටත් යොදවනවා ඇති—ඒවාට නොරැවටී, තෙල් සංස්ථාව ජාතික වස්තුවක් හැටියට සලකන ලෙසයි.

ක්‍රීඩා කටයුතු පැවරී තිබෙන්නෙන්
 ඡන්දසතු සේවා ඇමතිතුමාටමයි. එතුමා
 නම් දැන් මෙහි නැහැ. බොක්සිං තරඟ
 යක් සංවිධානය කිරීම පිළිබඳව තායිවාන
 යෙන් නියෝජිතයකු මෙහි ගෙන්වා
 ගන්නට ආරාධනා කළේ කවුද යන
 ප්‍රශ්නය මා මේ අවස්ථාවේදී වැඩ බලන
 ගරු ඇමතිතුමාගෙන් අහනවා. චියාංකායි
 ඡෙක්ගේ තායිවානයෙන්. තමුත්තාත්සේ
 දන්නවා, තව චීනය අපේ මිත්‍ර රටක්
 බව. ටික ටික අරියාදු තිබුණත්, මිත්‍ර
 රටක් හැටියට පිළිගැනීමෙහි වෙනසක්
 සිදු වී නැහැ. අපේ ආර්ථික ප්‍රශ්න
 විසඳාගැනීම පිණිස අප ඒ රට සමග
 ගිවිසුම් ඇති කරගෙන තිබෙනවා. නැව්

සිසිය සම්බන්ධයෙන් නොයෙකුත් තද පරාෂ වචන හුවමාරු කර ගත්තත් ඒවාට අපේ කිසි වගකීමක් නැහැ. නමුත් චීනය සමග ඇති අපේ මිත්‍රත්වයට පටහැණි වන අන්දමින් අප කටයුතු කරනවා නම්, තායිවානයෙන් බොක්කිම ආදී තරඟවලට ආරාධනා කරනවා නම්, අපේ එම මිත්‍රත්වය දිගටම පවත්වා ගෙන යන්න පුළුවන්ද? පැවැත්වීමට යන බොක්කිම තරඟය පිළිබඳව සාකච්ඡාවකට, දැනට දවස් කීපයකට පෙර තායිවානයෙන් නියෝජිත යන් කැඳවා තිබෙනවා.

ගරු මෙල්වින් ජයසිංහ

(கௌரவ ஷெல்ற்றன் ஜயசிங்ஹ)

(The Hon. Shelton Jayasinghe)

ආණ්ඩුවෙන් ආරාධනා කර තිබෙන
වාද ?

ඉලංගරත්න මයා.

(திரு. இலங்கரத்ன)

(Mr. Ilangaratne)

ආණ්ඩුවේ අනුමැතිය උඩයි ආරාධනා කර තිබෙන්නේ. ආණ්ඩුවේ අවසරය නැතුව කොහොමද විසා නිකුත් කරන්නේ, බලපත්‍ර දෙන්නේ? ක්‍රීඩා ඇමතිතුමායි එසේ ගෙන්වා තිබෙන්නේ.

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(கலாநிதி என். எம். பெரேரா)

(Dr. N. M. Perera)

The Hon. Minister of Sports had agreed and he is forgetting his politics in the process.

ඉලංගරත්න මයා.

(திரு. இலங்கரத்ன)

(Mr. Ilangaratne)

ඒ වාගේම, කාන්තා බල දක්ෂි
කණ්ඩායමක් ගෙන්වා තිබෙනවා. කවිද
මේ අයට ආරාධනා කළේ? ආණ්ඩුවේ
අනුමැතිය නැතුව නොයෙකුත් සම්
මේලනවලට සහභාගි වන ලෙස තායිවාන
යට ආරාධනා කරන්න පුළුවන්ද? ඒ
වාගේම විෂා බලපත්‍ර නිකුත් කරන්න
පුළුවන්ද? මට ආරංචි ලැබී ඇති හැටියට,
මෙසේ දෙන බලපත්‍රවලට සිල් තබන්නෙ
නැහැ. සිල් තබන්නෙ වෙනත් කොළයක.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

අවශ්‍ය අයට පමණයි පෙන්වන්නේ. අනික් සෙල්ලම් ගැන කල්පනා කරන්න පෙර අපේ ආර්ථික සෙල්ලම ගැන, දේශ පාලන සෙල්ලම ගැන කල්පනා කරනවා නම් හොඳ බව මතක් කරන්න ඕන.

ඒ සමගම සඳහන් කළ යුතු වැදගත් කාරණයක් තිබෙනවා. දැන් ලංගමයේ තනතුරු සඳහා පත්වීම් දීම වෙනත් විධියක අල්ලස් දීමේ ක්‍රමයක් බවට පත් වී තිබෙනවා. මා එසේ කියන්නේ, එක්තරා මැතිවරණ පෙත්සම් විභාගයක දී සාක්ෂි දීමේ පොරොන්දුව පිට පුද්ගලයන් හය දෙනකුට එහි රක්ෂා දී තිබීම නිසයි. ඒ පුද්ගලයන් හය දෙනා පොරොන්දු කරවා ගෙන තිබෙනවා, සාක්ෂි දෙනවා නම් පමණක් රක්ෂා ලබාදීමට.

ගරු ෂෙල්ටන් ජයසිංහ

(කෙළරාව බෙල්ලුරුණ් ඉයාසිඤ්ඤ)

(The Hon. Shelton Jayasinghe)

These are very serious allegations.

ඉලංගරත්න මයා.

(ති.උ. ඉලංගරත්න)

(Mr. Ilangaratne)

They are. Please inquire into them.

බොහෝම තරක විධියට, ඉතාම කැන විධියට මෙම ආයතනය පාවිච්චි කිරීම ගැන අප කනගාටු වෙනවා. එම නිසා, මා ඉදිරිපත් කරන ලද කාරණා ගැන විභාග කරන ලෙස ඉල්ලා සිටිනවා.

ගරු වෙලගෙදර

(කෙළරාව බෙල්ලුරුණ්)

(The Hon. Welagedera)

ඒ හය දෙනාගේම නම් දෙන්න, මම සොයා බලන්නම්.

ඉලංගරත්න මයා.

(ති.උ. ඉලංගරත්න)

(Mr. Ilangaratne)

නම් දෙන්න බැහැ. තමුන්නාත්සෙ සොයා බලන්න.

ගරු ෂෙල්ටන් ජයසිංහ

(කෙළරාව බෙල්ලුරුණ් ඉයාසිඤ්ඤ)

(The Hon. Shelton Jayasinghe)

Just making these allegations will not do. Please substantiate them.

ඉලංගරත්න මයා.

(ති.උ. ඉලංගරත්න)

(Mr. Ilangaratne)

Make inquiries and then they will be substantiated.

ගරු ෂෙල්ටන් ජයසිංහ

(කෙළරාව බෙල්ලුරුණ් ඉයාසිඤ්ඤ)

(The Hon. Shelton Jayasinghe)

තමුන්නාත්සෙ එහෙම වෝදනා කරන එක වැරදියි.

ඉලංගරත්න මයා.

(ති.උ. ඉලංගරත්න)

(Mr. Ilangaratne)

මා දැනගෙනයි වෝදනා කරන්නේ, තමුන් නම් කියන්න බැහැ.

ගරු ෂෙල්ටන් ජයසිංහ

(කෙළරාව බෙල්ලුරුණ් ඉයාසිඤ්ඤ)

(The Hon. Shelton Jayasinghe)

මඬ ගැසීමක්, වෝදනාවක් නොවෙයි.

ඉලංගරත්න මයා.

(ති.උ. ඉලංගරත්න)

(Mr. Ilangaratne)

අපට මඬ ගසන්න වුවමනා නැහැ. මේවා ගැන විභාග කර බලන ලෙසයි කියන්නේ. නම්, සුප්‍රීම් උසාවියේදී ඉදිරිපත් වෙන්න පුළුවනි.

ගරු වෙලගෙදර

(කෙළරාව බෙල්ලුරුණ්)

(The Hon. Welagedera)

එහෙම අදහසක් තිබෙනවා නම් ඒක බොහෝම හොඳයි.

ඉලංගරත්න මයා.

(ති.උ. ඉලංගරත්න)

(Mr. Ilangaratne)

මේ කාරණාවලින් පැහැදිලි වෙනවා, මේ ආණ්ඩුව කරන තරමක් කරන්නේ දූෂණ ක්‍රියා බව. දොම්පෙ ගරු මන්ත්‍රීතුමා, ඊයේ එතුමාගේ කථාවෙන් මුල සිටම පැහැදිලි කර දුන්නේ, සම්පූර්ණයෙන්ම ගසා කැමේ වැඩ පිළිවෙලක් මේ ආණ්ඩුව අනුගමනය කරන බවයි. තමුන්නාත්සෙ ලාගේ ආයතනවල කරන තරමක් කරන්නේ නීති විරෝධී වැඩ බව දැන් රහසක් නොවෙයි. මේ ආණ්ඩුව දිගටම මේ අන්දමට කටයුතු

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

[ඉලංගරත්න මයා.]

කරනවා. අප බලයට ආවාම අපට වැඩ වැඩි වෙනවා. හැම එකටම කොමිෂන් සභා පත් කරන්න වෙනවා. සතොසෙ නොයෙකුත් විධියෙ වැරදි වැඩ සිදු වුණොය කියා කොමිෂන් සභාවක් පත් කළා. නොයෙකුත් විධියෙන් අපට චෝදනා කළා. නමුත් දැන් ඊට වඩා දස දහස් වාරයක් තරක විධියට කැන විධියට වැඩ කටයුතු ගෙන යනවා. [බාඩා කිරීමක්] අප දන්නවා. තමුන්නාන් සේලාට ඒකාධිපති ක්‍රමයට ගෙන යන්න පුළුවන් බව.

සුගතදාස අරඹවල මයා. (අක්මීමන)

(ති.රු. ඡුකතතාඡ අරාම්පවල—අක්මීමන)

(Mr. Sugathadasa Arambewala—Akmeemana)

ගරු මූලාසනාරාජ මන්ත්‍රීතුමනි, මෙම වැය ශීර්ෂය ගැන කෙටියෙන් මගේ අදහස් දැක්වීමට මා බලාපොරොත්තු වෙනවා. පළමුවෙන්ම, මෙම අමාත්‍යාංශය භාර ගරු ඇමතිතුමාට මා උසස් අත්දැමින් ප්‍රශංසා කරනවා, මෙම ගරු සභාවෙ සිටින මන්ත්‍රී වරුන්ගෙන් වැඩි කොටසගෙ හිත දිනා ගෙන, ඔවුන්ගේ අදහස් අනුව, එතුමාගේ සේවය හරියාකාර ඉටු කිරීම ගැන. ඒ කාරණය අප ඉදිරියේ පැහැදිලිව තිබෙනවා මට පෙර කථා කළ පානදුර මන්ත්‍රීතුමා, මෙම අවුරුදු දෙක හමාරක කාලය තුළදී ලංගමයට සේවකයින් එකලොස්දහසක් බඳවා ගෙන ඇති බවක් ප්‍රකාශ කළා. මා ඒ ගැන පුදුම වෙනවා. ඇත්ත වශයෙන් මා ඒ කථාව විශ්වාස කරන්නෙ නැහැ. නමුත් එසේ බඳවා ගන්නාය කියන අයගෙ ගණනට, පසුගිය ආණ්ඩුව පරාජයට පත් වීමට ආසන්න කාලයේදී, එක් ආසනයෙන් 24 දෙනා බැගින්, බස් කොන්දොස් තර වරුන් වශයෙන් පත්වීම් දීමට තෝරා ගත් 3,600 ත් ඇතුළත් වෙන්න ඕනැ. ඒ උදවියටත් කිසිදු වෙනසක් නැතුව පත්වීම් ලැබුණේ මෙම ආණ්ඩුව පිහිටෙව්වාට පසුවයි. එම නිසා ඒ ගණනට එම 3,600 ත් එකතු වෙන්නට ඕනැ.

අළුතින් පත්වීම් දීමේදී සිදු වන අක්‍රමිකතාවන් ගැන සඳහන් කරන්නට යෙදුණා. එවැනි කිසිදු අක්‍රමිකතාවක් මගේ දැන ගැනීම අනුව සිදු වී නොමැති බවයි කියන්නට තිබෙන්නේ. සෑම පත්වීමක් සඳහාම නියමිත සුදුසුකම් ඇති අය මිස නැති අය පත් කර නැහැ.

ගරු මන්ත්‍රීවරයෙක්

(කෙළරාචු අභ්‍රකත්තවාර් ඉරුවාර්)

(An hon. Member)

තමුන්නාන්සේ මේ ලෝකේ නොවෙයිද ඉන්නේ ?

සුගතදාස අරඹවල මයා.

(ති.රු. ඡුකතතාඡ අරාම්පවල)

(Mr. Sugthadasa Arambewala)

මා සිටින්නේත් තමුන්නාන්සේ සිටින ලෝකයේමයි. බෙන්තර ගහින් එහා.

අළුත් පත්වීම් ලබා සිටින තරුණයන්ට විදින්නට සිදු වී ඇති අවහිර පිළිබඳවද වචන ස්වල්පයක් ප්‍රකාශ කළයුතුව තිබෙනවා. හැම බස් ඩිපෝටකම වාගේ කඩාකප්පල්කාරී ක්‍රියාවල යෙදෙන නිලධාරීන් සිටිනවා. අළුත් සේවකයන්ට තමන්ගේ රැකියාව එපා වන තැනට ඔවුන් ක්‍රියා කරන අවස්ථා එකක් දෙකක් නොවෙයි, සිය ගණනක් වුවත් පෙත්වත් නට පුළුවනි. එවැනි පැමිණිලි බොහොමයකට ඇහුම්කන් දෙන්නට අපට සිදු වී තිබෙනවා. සෑම ඩිපෝටකම වාගේ සිටින පරණ නිලධාරීන් අළුත් නිලධාරීන්ට නොයෙකුත් අත්දැම්මේ වෙනස්කම් දක්වන බව පෙනෙනවා. ගාලු ඩිපෝටේ පවා සේවාවන් සලස්වන නිලධාරීන් අළුත් බස් කොන්දොස්තරලාට සහ අළුත් බස් ඩ්‍රයිවර්ලාට තම සේවාව එපා වන අත්දැමට සලකන බව කියනවා. එක එක දවසට එක එක මාර්ග ඔවුන්ට වෙන් කර දීම නිසා ඔවුන් නොයෙකුත් හිරිහැරවලට පාත්‍ර වෙනවා. ඇතැම් වැඩ දෙන නිලධාරීන් මෙම අළුත් සේවකයන් පඩි ලබා ගන්න දවස්වලදී මග රැක සිටිනවා. ඒ උදවියට රුපියල් 10 ක් මිට මෙලෙව්වොත් හොඳ මාර්ගයක වැඩ කරන්නට සලස්වා දෙනවා. එසේ නොකළ උදවිය කොන් කරනවා. එවැනි වැඩවලින් ප්‍රවේසම් වී කටයුතු කරන ලෙස ගරු ඇමතිතුමාගෙනුත් නිලධාරී මහත් වරුන්ගෙනුත් මා ඉල්ලා සිටිනවා.

මා දන්නා සිද්ධියක් මෙහිලා සඳහන් කරන්නට අදහස් කරනවා. මිට අට මසකට පමණ ඉහත මගේ නිවාසය කිට්ටුවදීම බස් රථයක් ගිනි ගන්නා. එම බස් රථය සර්විස් කරන අවස්ථාවේදී පාවිච්චි කරන ලද තෙල් සහිත රෙදි පාංකඩ ගලියක් එතැන් ඇතුළේ තිබියදීම එය වසා දැමීම

නිසයි, ඒ ගින්න හටගෙන තිබෙන්නේ. එම රෙදි පාංකඩ ගුලිය මගේ නිවාසයේ තබාගෙන මේ පිළිබඳව පරීක්ෂණයක් පවත්වන ලෙස මා දැනුම් දුන්නා. පරීක්ෂණයක් පවත්වන ප්‍රද බව ආරංචියි. එහි ප්‍රතිඵල, ඒ කියන්නේ වැරදිකරුවන්ට කුමන අන්දමේ දඬුවම් දුන්නාද යන වග, තවම දන්වා එවා නැහැ. මෙවැනි අක්‍රමිකතාවන් සිදු වන්නට ඉඩ තිබෙන නිසා ඒ ගැන සුපරීක්ෂාකාරීව ක්‍රියා කරන මෙන් මා ඉල්ලා සිටිනවා. මේ අන්දමට සිදු වුවහොත් මෙතරම් උසස් සේවාවක් මහජන අප්‍රසාදයට ලක් වන්නට ඉඩ තිබෙනවා.

ලංගම සේවය දැන් දිනෙන් දිනම පුළුල් වීගෙන යන බව පෙනෙනවා. ඉතා මත් සතුටුදායක අන්දමින් ශිග්‍රගාමී සේවාවන් පැවැත්වෙන බව කියන්නට පුළුවනි. කොළඹ-ගාල්ල ශිග්‍රගාමී බස් සේවාව දුම්රිය සේවාවටත් වඩා සතුටුදායකයි. දුම්රිය සේවාවේ එකම දුම්රියක් වත් නියම වේලාවට නියම ස්ථානයට එන්නේ නැතත්, ශිග්‍රගාමී බස් රථවලින් ඉතා හොඳින් එම කටයුත්ත කෙරෙන බව පෙනෙනවා. එසේ හෙයින් බස්වල ගමන් කරන්නට මගින්ගේ ලොකු ප්‍රියභාවයක් ඇති වී තිබෙන බව කියන්නට පුළුවනි. පසුගිය කාලයේ ඇතැම් බස් රථවල යන්නන්ට කුඩා ඉහලාගෙන යාමට පවා සිදු වී තිබුණු නමුත්, එවැනි අඛණ්ඩ බස් රථ දැන් සේවාවෙන් ඉවත් කර තිබෙන නිසා ඉතා ජනප්‍රිය තත්ත්වයෙන් කටයුතු කෙරෙන බව කිවහැකියි.

මගේ කොට්ඨාශය තුළ අළුත් බස් සේවාවන් කීපයක් ඇති කිරීම ගැන නොයෙකුත් අවස්ථාවන්හිදී කරුණු කියා තිබෙනවා. එහෙත් ඒ ඒ ඩිපෝවල බස් රථ හිඟකම නිසා එම වුවමනාවන් ඉටු කිරීමට නොහැකි වී තිබෙනවා. කොතෙක් දුරට විදේශ විනිමය පහත බැස තිබුණත් දිනෙන් දින පුළුල් වන බස් සේවාව දියුණු කිරීම උදෙසා අපේ පළාත්වල තිබෙන අතුරු මාර්ගවලට අවශ්‍ය කරන බස් රථ ප්‍රමාණය නිසියාකාර සපයා දෙන ලෙස වැඩ බලන ගරු ඇමතිතුමාගෙන් මා ඉල්ලා සිටිනවා.

කීර්තිමත් ඇමතිවරයකු හැටියට සේවය කරන නිසා ගරු ඇමතිතුමාට මා ස්තූති වන්න වෙනවා. මා නියෝජනය කරන ආසනය එතුමාගේ ජන්ම භූමිය වීම මට ලොකු ගෞරවයකැයි මා කල්පනා කරනවා.

එතුමාගේ වාසනාවකටදෝ එතුමාට ලංගම සේ ප්‍රධාන කාර්යාලයේ ඉන්න සියලුම නිලධාරීන්ගේ සහයෝගය ලැබෙනවා. එතුමා ඒ තරම්ම ජනප්‍රිය වීම මගේ සත්තෝෂයට හේතුවක්. ලංගම නිලධාරීන් සහ ගරු ඇමතිතුමා අපට පමණක් නොව විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ ගරු මන්ත්‍රීවරුන්ට පවා ඉතාමත් සතුටුදායක අන්දමට ඇහුම්කන් දෙමින් ඕනෑ එපාකම් හරියාකාර ඉෂ්ට කරන බව මට දකින්නට ලැබී තිබෙනවා. මේ රටේ රැකිරක්ෂා ප්‍රශ්නය විසඳීමට අත දී ක්‍රියා කරන අපේ ගරු ඇමතිතුමා ඒ සේවය තව තවත් පුළුල් කර රැකිරක්ෂා නැති, සුදුසුකම් ලත් අයට වඩ වඩා රැකිරක්ෂා සැපයීමට උනන්දු වනු ඇතැයි බලාපොරොත්තු වන බව ඉතා ඕනෑකමින් කියා සිටිනවා. බස් ගණන සීමා නොකර වැඩි කරන්නට ඕනෑ බවත්, අතුරු පාරවල කෙසේ හෝ බස් ධාවනය කරන්නට වැඩ පිළිවෙළ සකස් කරන ලෙස අප ඉල්ලන බවත් මතක් කරමින් මගේ කථාව අවසන් කරනවා.

අ. භා. 5.45

රත්නමල මයා.

(කී. ර. රත්නමලා)

(Mr. Ratnamalala)

ගරු මූලාසනාරාජ මන්ත්‍රී තුමනි, ජන සතු සේවා අමාත්‍යාංශය යටතේ, මා නියෝජනය කරන කලාවැව මැතිවරණ කොට්ඨාශයට සිදු වන සේවයන්, සිදු විය යුතු සේවයන් ගැන වචන සවලංගු කළා කරන්නට මා බලාපොරොත්තු වෙනවා. අප ප්‍රදේශයේ අතුරු පාරවලට බස් සේවාවක් ඇති කරන ලෙස අවුරුදු කිහිපයක සිට, 1965 සිට, මේ ගරු සභාව තුළදී මා කිහිප විටක් කරුණු ඉදිරිපත් කරමින් ඉල්ලා තිබෙනවා. මගේ මතකයේ හැටියට පසුගිය අවුරුද්දේ මුල භාගයේදී මේ ගරු සභාවේදී මා මේ ගැන සඳහන් කළ විට ගරු ඇමතිතුමා මගේ අවශ්‍යතාවන් මොනවාදැයි ලියා දෙන මෙන් මගෙන් ඉල්ලීමක් කළා. ඒ අනුව අලුතින් බස් රථ සේවාවන් ආරම්භ කළ යුත්තේ මේ මේ අතුරු පාරවලයයි මා එතුමාට ලියා දුන්නා. එහෙත් මේ වනතුරු ඒ පාරවල බස් ධාවනය අරඹා නැති බව ඉතාම කනගාටුවෙන් මතක් කරන්නට සිදු වී තිබෙනවා. මගේ කොට්ඨාශයට යාබදව

[රත්නමල මය.]

ඇති හිටියාල මැතිවරණ ප්‍රදේශයේ සිට සියලුන්ගමුව හරහා ගමන් බලා යන බස් රථ අපේ ප්‍රදේශය පැත්තට ගමන් කර වන්නේ නැහැ. යාපහුව-ගල්ගමුව-කලා වැව දක්වා ගමන් කරන බස් සේවයක් ඇතත් අප බලාපොරොත්තු වන හැටියට අපේ කොට්ඨාශවල ඉන්න මහජනයාට ප්‍රයෝජන වන විධියට ඒ බස් ගමන් කරවන්නේ නැහැ. කොළඹ සිට අනුරාධපුරය දක්වා බස් ධාවනය වෙනවා. යාපනය සිට කොළඹ දක්වාත් බස් ධාවනය වෙනවා. ඒ වාගේම මහනුර-මාතලේ පසුකර අනුරාධපුරයටත් බස් යනවා. කොම්පෑනි මගින් බස් ධාවනය වුණු කාලයේදීත් ඔය කියන මහා මාර්ගවල නම් බස් ධාවනය සිදු වුණා. ප්‍රවාහණ සේවය ජනසතු කිරීමෙන් පසු මා සඳහන් කළ ඒ මහා මාර්ගවල පමණක් බස් ධාවනය කෙරෙනවා නම් එය නියම දියුණුවක් නොවෙයි. පසුගිය කාලය තුළ ජනසතු සේවා අමාත්‍යාංශයට ලියුම් විසිපහක්, නිහක් යවා තිබෙනවා. අනුරාධපුර ඩිපෝට් හාරව ඉන්න කළමනාකාර මහත්මයාගේ කාර්යාලයටත් ලියුම් යවා තිබෙනවා. ඒ වාගේම ඒ මහත්මයාගේ කාර්යාලයට ගොස් කරුණු දක්වා තිබෙනවා. මා මේ තරම් වෙහෙස වන්නේ මගේම ප්‍රයෝජනය සඳහා නොවෙයි. දුප්පත් මහජනතාවට ගමන් පහසුකම් අවශ්‍ය නිසා ඒ අයට එය ලබා දීම මගේ යුතුකමකැයි මා කල්පනා කරන නිසයි මා මේ තරම් වෙහෙසෙන්නේ. මා නියෝජනය කරන කලාවැව ප්‍රදේශයේ පමණක් නොව ඒ අසල තිබෙන කෑකිරුව, මිහින්තලේ ආදී කොට්ඨාශවල පවා අතුරු පාරවල බස් ධාවනය සඳහා ඇති කර තිබෙන වැඩ පිළි වෙළ කිසිසේත් සතුටුදායක නැහැ. මෙතෙක් ඒ ගැන යමක් කර නැහැ. ඒ නිසා වැඩ බලන ගරු ඇමතිතුමාවත් මේ ගැන කල්පනා කර සුදුස්සක් කරනු ඇතැයි අපේක්ෂා කරනවා. විශේෂයෙන්ම පාසල් යන දරුවන්ගේත්, ගුරුවරුන්ගේත්, කවිවේදිය වැනි කාර්යාලවලට යන උදවිය ගේත් ප්‍රයෝජනය උදෙසා බස් එකක් දෙකක්වත් ධාවනය කරවන ලෙස මා ඉල්ලා සිටිනවා.

එප්පාවල සිට අනුරාධපුරය දක්වා ධාවනය කළ බස් රිය 1965 ජනවාරි මාස

යේ සිට නවත්වා තිබෙන්නේ මොන කාරණයක් නිසාදැ යි මා දන්නේ නැහැ. ඒ ගැන මා විසින් ලියුම් කීපයක්ම ලියා තිබෙනවා. අනුරාධපුර ඩිපෝට්ටත් කිව්වා. අනුරාධපුරය-එප්පාවල අතර ධාවනය කිරීමට බස් රථයක් යොදවන ලද්දේ සිය යක පමණ පිරිසක් ගමන් කිරීමට සිටි නිසයි. පාසැල් ළමයින්, පාසැල් ගුරුවරුන්, කන්තොරුවල වැඩ කරන අය ආදී වශයෙන් සියයක පමණ පිරිසක් ඒ බස් රථයෙන් ගමන් කළා. ඒ බස් රථය යෙදූ චේත් ඒ අය සඳහායි. එමෙන්ම මා පදිංචිව සිටින්නේ එප්පාවල නිසා එම බස් රථය ධාවනය කිරීම තතර කිරීම මටම කළ අපරාධයක් හැටියට මා සලකනවා. එය මටම කළ විනයක්. ඒ නිසා එප්පාවල-අනුරාධපුරය අතර ධාවනය කළ ඒ බස් රථය සතියක් ඇතුළත නැවත ධාවනය කරවන ලෙස මා ඉල්ලා සිටිනවා.

තවත් කරුණක් කියයුතුව තිබෙනවා. 1965 න් පසුව ලංකා ගමනාගමන මණ්ඩලයේ සේවකයින් වශයෙන් කලාවැව කොට්ඨාශයෙන් එක් අයකුවත් බඳවා ගෙන නැහැ. අපේ කොට්ඨාශවලත් නොයෙක් නොයෙක් පක්ෂවල අය සිටිනවා. ඒ කෙසේ වුවත් ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේය කියා හෝ එක්සත් ජාතික පක්ෂයේය කියා හෝ පක්ෂ හේදයක් සලකන්නේ නැතිව දුප්පත් මහජනතාවගේ දරුවන් යන අදහසින් ඒ ගැන පමණක් සලකා කොසි අන්දමේ අය වලුන්ට හෝ පත්වීම් ලබා දෙනවා නම් අප සතුටට පත් වෙනවා. 1965 සිට මේ දක්වා නම් මගේ කොට්ඨාශයේ සිටින එවැනි කොසි අන්දමක කෙනකුටත් ලංකා ගමනාගමන මණ්ඩලය යටතේ පත් වීමක් දී නැති බව ඉතා කණගාටුවෙන් මතක් කරනවා.

මා කලින් සඳහන් කළ බස් රථය සතියක් ඇතුළත එම පාරෙහි නැවත ධාවනය කරවන ලෙස ඉල්ලන අතරම, අනුරාධපුර දිස්ත්‍රික්කයෙන් ලංකා ගමනාගමන මණ්ඩලයට සේවකයන් බඳවා ගන්නා විටෙක මගේ කොට්ඨාශයෙහුත් දෙනුත් දෙනකුවත් බඳවා ගන්නා ලෙස මා ඉල්ලා සිටිනවා. මට මේ අවස්ථාව ලබාදීම ගැන තමුත්තාත්සේට ස්තූති කරමින් මගේ විමන ඛලපය අවසාන කරනවා.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කරක සභාව

වෛද්‍යවාරිය ඊ. එම්. ඩී. නගනානන්
(නල්ලූර්)

(டொக்டர் எ. எம். வீ. நாகநாதன்—நல்லூர்)

(Dr. E. M. V. Naganathan—Nallur)

May I first of all add my thanks and congratulations to both the C. T. B. and the Port (Cargo) Corporation? I notice that their work has improved steadily. The efficiency and organization that has gone into them has been creditable. I do not say that everything is all right or that in certain respects the conditions cannot be bettered. But certainly we ought to be grateful to the C. T. B. and the Port (Cargo) Corporation because in spite of many difficulties they are doing their work better than ever before.

I was listening to the speech of the hon. Member for Kolonnawa (Mr. Ilangaratne). I was rather surprised at his reasoning. His complaint seems to be that there is a fear that crude oil may be obtained from Esso. I do not think we are so stupid as to demand that the crude oil must come only from an Eastern European country and not from a Western European country or even from some Asian country. What we want is good and cheap oil. What is supplied must be the cheapest on a tender and there must also be a guarantee that it will be supplied to us at all times.

For instance, owing to the war recently in Western Asia and the closure of the Suez Canal we cannot get oil from the sources from which we got before. Oil for use in our oil refinery must be not only on the lowest tender but also the best oil. Further, we must be assured of continuous supplies under all circumstances. If on these conditions the Esso people can supply, then why should we not accept it? Why is my hon. Friend the Member for Kolonnawa trying to be a fanatic? What does it matter from where the oil comes, be it Esso or Shell, or Russia so long as we can get the best terms.

He also expressed the fear that the Government Stores has called for tenders for the supply of asphalt and grease, and the lowest tender may come from America or some other Western country. I say it may even be from Russia or China or any country that my good Friend favours. What we are after is the cheapest and best tender and an assurance that we will have continuous supplies under any circumstances.

Evidently, my hon. Friend has his own private feuds and does not seem to understand the necessities of our country. We are not prejudiced against any one country. Our main concern is, who is going to give it to us and at what rate. We want the best and the cheapest from any country and supplies must be assured under all circumstances.

He expressed the fear that the Shell Company may be asked to submit a tender for oil. That fear is baseless. I looked up the Ceylon Petroleum Corporation (Amendment) Act, No. 5 of 1963. Section 4, 5B says:

“5B. (1) On and after the appointed date, the right to import, export, sell supply or distribute—

- (a) petrol;
- (b) kerosene;
- (c) diesel oil, and
- (d) furnace oil,

shall, save as otherwise expressly provided by or under this Act, vest exclusively in the Corporation.”

You will notice that lubricating oil is not mentioned. The items for which the Petroleum Corporation has got the monopoly are petrol, kerosene, diesel oil and furnace oil. There is no monopoly for lubricating oils. Anyone can import lubricating oil provided they get the import licence. As a matter of fact the Petroleum Corporation under my good Friend the hon. Member for Kolonnawa imported oil even from America. Now if the Shell Company can give us oil, better and cheaper oil, than Inco we will buy it. What is the harm? What is wrong with it? Surely it is in the best interests of the country to get better oil and cheaper oil from wherever it is

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

[වෛද්‍යවාරිය නාගනාතන්]

available. I am not having in mind any particular company. It does not matter to me from where we get the oil. But what I want to say is whether we get it from Esso or Inco or Shell, it must be the cheapest and the best and we must be assured of a continuous and uninterrupted supply. That is our position. And even in the matter of petrol, diesel oil, and furnace oil, the Act says there is an exception "for the sole purpose only of enabling such importer to provide petroleum of that class or description as fuel for marine ships or aircraft." So, even these can be supplied from outside the Petroleum Corporation. Therefore my Friend has no complaint. He has only got a prejudice, and he has a fear that his personal feuds against Shell and Esso and others are not being pandered to by the present Government in their desire to get the best and the cheapest supplies. without contravening the law. I will not go into any further details.

Then there is the story of my good Friend, the hon. Member for Panadura. I think his story of 11,000 people being found employment in the Ceylon Transport Board is a bit of a fantasy. I do not know the facts and figures but I am certain that 11,000 people could not have been recruited. My information is that about 3,000 have been recruited. When more routes were opened up for the extension of the bus service to rural areas, naturally more buses had to be provided and more depots established.

I understand that the increase in the staff employed in the depots, in the workshops and at the head office, because of the increase in the services provided is, about six to seven persons per bus. So, if you get 500 more buses, there will be 3,500 more workers employed.

I myself have a complaint about the training school which was started with assistance from the Federal Republic of Germany. I am sorry to say that this involves the question of the language of adminis-

tration of the C. T. B. and Tamil-speaking boys—Muslims and Tamils get a raw deal as regards admission to and lectures at this Training school.

This morning I understand that the hon. Member for Dehiowita had asked a question from the Hon. Minister of Home Affairs. That question also applies to the C. T. B. There is a principle involved. A people's political status is directly connected to the status given to their language. I refer to the official status given to the language of a people. For instance when we were a colonial country under the imperialists, first under the Portuguese, then under the Dutch and finally under the British, the rulers languages were the official languages. The imperialists' languages were the official languages then. Our national languages became what is called the vernaculars. "Vernacular" means the language of the slaves. The official status given to our languages also indicated the political status given to the people, whether they were Tamil speaking people or Sinhala speaking people under the foreign imperialists. When a people get their freedom I say that the language of those people also gets its freedom. You will see that in every country the political freedom granted to the people is reflected in the status given to their language.

Now, the Sinhalese people will realize that their language has been officially granted the highest status and there is a renaissance in the Sinhala language because they the Sinhalese people today enjoy full political freedom and status. But the position is not the same in regard to the Tamil people. The Sinhala only Act I emphasise the word "only" was not a cultured Sinhala Act. It was an imperialist Sinhala Act which the Tamil people have always resisted. We had never submitted to it.

අ. ආ. 6

Therefore, there was a compromise—and I think it was a fairly honourable compromise—whereby the

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

[වෛද්‍යවාර්ෂ නාගනාතන්]

alleged to be doing wrong. The conductor or whoever it is who is said to be in the wrong makes a statement in Tamil. These people do not understand it. They take it down in Sinhala and write their reports in Sinhala. Certainly justice and fairplay demands that where the people speak in Tamil the disciplinary inquiry should be in the language of the people or at least a man who fully understands the language of the people who are being tried should inquire into any offences.

විජයසුන්දර මයා.

(திரு. விஜயசுந்தர)

(Mr. Wijesundara)

Have you allowed Sinhala boards in the Batticaloa bus stand?

වෛද්‍යවාර්ෂ නාගනාතන්

(டொக்டர் நாகநாதன்)

(Dr. Naganathan)

I am not going to answer him. I have no time.

In regard to the allegation made about buses being imported from abroad for a consideration or a commission, the example given was the Fiat Company. That was rather a sorry example because I know when the Fiat offer was turned down certain Members who are directors of Colonial Motors came and saw me. They were very much indignant about the fact that what they had worked hard for had been turned down wrongly. Perhaps it had been done wrongly. Anyway, they would not be so worried and troubled if they were not interested in the very legitimate commission due to Colonial Motors, who are the agents of the Fiat Company.

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(கலாநிதி என். எம். பெரேரா)

(Dr. N. M. Perera)

That is not correct.

වෛද්‍යවාර්ෂ නාගනාතන්

(டொக்டர் நாகநாதன்)

(Dr. Naganathan)

That is correct. I am telling you from what I know.

—කරක සභාව

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(கலாநிதி என். எம். பெரேரா)

(Dr. N. M. Perera)

Let me correct you because you do not know what you are talking about.

I was Minister of Finance when the negotiations took place. We had nothing to do with Colonials or any other company. We negotiated direct with the principals and one of the conditions laid down, which they accepted, was that no commission can go to any local agent but that all commissions must come to the C. T. B. That was accepted.

වෛද්‍යවාර්ෂ නාගනාතන්

(டொக்டர் நாகநாதன்)

(Dr. Naganathan)

Whether you buy it directly or indirectly, the local agents will get their legitimate commission. That, I understand, is the normal business method. What they probably told you was, "We will not give you any additional commission; we will give it all to the C. T. B. in the form of a price rebate", but there is a legitimate commission that must go to the local agents. That you cannot get behind.

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(கலாநிதி என். எம். பெரேரா)

(Dr. N. M. Perera)

No, because the agency gets transferred so far as the buses are concerned to the C. T. B. So the question of agency does not arise.

වෛද්‍යවාර්ෂ නාගනාතන්

(டொக்டர் நாகநாதன்)

(Dr. Naganathan)

In that case the local agents—they were very long standing and honourable—would have claimed compensation and the cost of the compensation would have been added to the price of the buses. There are certain things even you do not understand.

Now, Sir I cannot speak about the racketeering. There may be—I do not know. I am sure the Hon. Minister

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

will be able to answer that allegation adequately. But this much I know. About the bus repairs, last year naturally after the Werahera people were interdicted under disciplinary regulations the number of buses repaired was less but I understand this year it has come back to normal. Besides, Werahera is not the only place where buses are repaired. Werahera is the place where they build bus bodies. The repairing is normally done in the various depots. Only very big repairs, very big overhauls, are done in Werahera.

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා
(කලාநிதி என். எம். பெரேரா)
(Dr. N. M. Perera)

Speak about things you know.

වෛද්‍යාචාර්ය නාගනාතන්
(டொக்டர் நாகநாதன்)
(Dr. Naganathan)

I know it very well. Does my hon. Friend say that no repairs are done at the depots?

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා
(கலாநிதி என். எம். பெரேரா)
(Dr. N. M. Pereira)

Minor repairs are done at the depots, but major repairs are done at Werahera.

වෛද්‍යාචාර්ය නාගනාතන්
(டொக்டர் நாகநாதன்)
(Dr. Naganathan)

My friends opposite said that in 1964 the C. T. B. made a profit, but that in 1965 the profit was lower. They do not realize that in 1965 this socialist Government the National Government, reduced the working hours of C. T. B. workers from 48 hours to 45 hours per week and thereby the workers got three hours' overtime extra every week. They do not realize that the National Government increased the provident fund contribution by the C. T. B. in respect of the workers from 6 per cent to 15 per cent. If they realize that they will understand that a very

large slice of the income of the C.T.B. was spent to benefit the workers. It is very strange that the so called progressives on that side of the House should make this criticism and protest against this kind of social and trade Union benefits conferred by this Government on its workers.

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා
(கலாநிதி என். எம். பெரேரா)
(Dr. N. M. Perera)

Who said it?

වෛද්‍යාචාර්ය නාගනාතන්
(டொக்டர் நாகநாதன்)
(Dr. Naganathan)

You do not understand what we have done. You are only criticizing.

Now, I want to say a word about the Kankesanturai harbour. The Ministry of Nationalized Services is in charge of harbour building or harbour engineering work. After a prolonged and scandalous delay by the previous Government, the construction of the Kankesanturai harbour was sanctioned by this Government two and a half years ago, but I do not see anything tangible being done about it. It is not the fault of the Government but the fault of certain executives in the harbour engineering department. They cannot be allowed to do as they like and bring this Government into disrepute or discredit it in the eyes of the people. I think the Minister should take note and investigate the delay in the construction of the Kankesanturai harbour. Those responsible for the delay should be hauled over the coals or even dismissed.

ශ්‍රී වෙලෙදර
(கௌரவ வெலகெதர)
(The Hon. Welagedera)

Work will start this year.

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා
(கலாநிதி என். எம். பெரேரா)
(Dr. N. M. Perera)

I think you were satisfied with it.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පත, 1967-68

—කාරක සභාව

വൈദ്യശാസ്ത്രം നാശനാശം

(டொக்டர் நாகநாதன்)

(Dr. Naganathan)

Not till it actually starts and progresses. I congratulated the Port (Cargo) Corporation because today it is better organized and more disciplined, and much more work is being done now than before. But for some reason the chief man there is always being pilloried and unnecessarily criticized. — [*Interruption*]. My hon. Friend's remark reminds me of the Galle harbour. The Galle harbour was nationalized when my good Friend the hon. Member for Yatiyantota was Minister of Finance.

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(கலாநிதி என். எம். பெரேரா)

(Dr. N. M. Perera)

We wanted to nationalize the Trincomalee harbour also.

ဇေယျသိင်္ခာယ ဘာဝနာ

(டொக்டர் நாகநாதன்)

(Dr. Naganathan)

He said that the rebate of two cents per lb. given for the 75 million pounds of tea then exported from the Galle harbour worked out to Rs. 1,500,000 loss. He said that if we nationalize the Galle harbour we might be able to save about Rs. 500,000 while spending about Rs. 1,000,000. What happened? It cost us nearly Rs. 1,750,000, and we are continuing to pay this sum although we are not exporting any tea from Galle today. Under the previous arrangement we had with regard to the export of tea we would not suffer any loss if we do not export any tea through Galle.

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(கலாநிதி என். எம். பெரேரா)

(Dr. N. M. Perera)

That is due to the efficiency of the socialist government!

වෛද්‍යාචාර්ය නාගනානන්

(டொக்டர் நாகநாதன்)

(Dr. Naganathan)

So, under the brilliant scheme of my good Friend we are continuing to lose Rs. 1,750,000 even though we

are not exporting any tea. It is a recurring loss. That is the great calculation of my good Friend! I admit that he is a very good economist, a great financier, but sometimes he makes mistakes.

Finally, may I request the Hon. Acting Minister to grant us at least one or two playgrounds for the under-privileged youth in the schools in Jaffna. It is very difficult to get land in Jaffna. I have tried my best to obtain some land for this purpose, but all my efforts have failed. In Jaffna land is very expensive. It is as expensive as in Colombo, or even more expensive. I do not know what the reason for this is.

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(கலாநிதி என். எம். பெரேரா)

(Dr. N. M. Perera)

There are too many capitalists in Jaffna!

වෛද්‍යාචාර්ය නාගනානන්

(டொக்டர் நாகநாதன்)

(Dr. Naganathan)

We are devoted to our land and our language, we value them very high. So, it is very necessary for the State to step in and provide one or two playgrounds both for the underprivileged school children and for those who have left school and become young men. I have tried my best to get a playground through the Municipality, but evidently they do not have the funds. Now that Sport has become a subject under a Ministry I hope the Hon. Minister will kindly consider the grant of one or two playgrounds in the North for the use of the underprivileged school children and young men in that area as a prime priority.

අ. හ. 6.15

පරිසර විකූලය. (කලාපය)

(திரு. பேர்னி விக்ரமசிங்ஹ—கம்புறுப்பிட்டிய)

(Mr. Percy Wickremasinghe—Kamburupitiya)

ගරු සහායකිනුමනි, මට පෙර කථා කළ
අපේ නල්ලුරිනි ගරු මන්ත්‍රිතුමා (වෛද්‍ය
වාර්දය ඊ. එම්. ඩී. නාගනාදන්) කථා කළේ

බිසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967 68

—කරක සභාව

ලංකා ගමනාගමන මණ්ඩලය ගැන නොවෙයි. අර්ථවැරදි ක්‍රමය ඇති කිරීමට එතුමා ලංකා ගමනාගමන මණ්ඩලයේ මුළුවෙන් අමුතූ ක්‍රමයක් යොදාගෙන ආවා. ගරු ඇමතිතුමාගෙන් මා එකක් ඉල්ලා සිටිනවා. ගරු ඇමතිතුමනි, තමුත් නාන්සේලාත් අපත් මුළු මහත් ලාංකික ජනතාවත් පිළිගෙන තිබෙනවා. මුළු ලංකා වේම එකම රාජ්‍ය භාෂාව සිංහල භාෂාවයි කියන එක. එසේ නම් උතුරේ හෝ දකුණේ හෝ යම් අංශයක සිංහල භාෂා ප්‍රතිපත්තිය ක්‍රියාත්මක වී තිබෙනවා නම්, එය එසේම පවත්වාගෙන යන්නටය කියා මා ගරු ඇමතිතුමාගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා. දෙමළ කථා කරන අයට අපි අසාධාරණයක් කරනවා නොවෙයි. දෙමළ කථා කරන අයට සාධාරණ තැනක් දීම අපේ ප්‍රතිපත්තියයි. එහෙත් මෙහි නැගිට කථා කරන සෑම අවස්ථාවකම අර අන්දමට පහත් විධියට මහා ජාතියට පහර ගසන්නට ආවොත් පහරට පහර ගැසීමට සිංහල ජනතාව සෑම විටකම සූදානම් බව නල්ලුර්හි ගරු මන්ත්‍රී තුමාට මා මේ අවස්ථාවේදී මතක් කරනවා. ඒ ගැන කථා කරන්නේ එපමණයි.

වෛද්‍යවාර්ජය නාගනාතන්

(டொக்டர் நாகநாதன்)

(Dr. Naganathan)

Do not talk nonsense. You are a reactionary and a communalist.

පර්සි වික්‍රමසිංහ මයා.

(திரு. பேர்ஸி விக்ரமசிங்ஹ)

(Mr. Percy Wickremasinghe)

I am a communist. I know what communism is. Shut up your mouth and sit down there.

වෛද්‍යවාර්ජය නාගනාතන්

(டொக்டர் நாகநாதன்)

(Dr. Naganathan)

You shut up and sit down there. You are a reactionary communalist and an arrogant imperialist puppy.

පර්සි වික්‍රමසිංහ මයා.

(திரு. பேர்ஸி விக்ரமசிங்ஹ)

(Mr. Percy Wickremasinghe)

You do not know what you are talking about. You think you are a dictator. You cannot dictate terms to me. Shut up and sit down.

ගරු සභාපතිතුමනි, ජනසතු සේවා අමාත්‍යාංශය ගැන කථා කරන අවස්ථාවේදී ප්‍රථමයෙන්ම කිය යුතු කරුණක් තිබෙනවා. ගරු ජනසතු සේවා ඇමතිතුමාත් වැඩබලන ගරු ඇමතිතුමාත් යන දෙදෙනාම කඹුරුපිටියේ මහජනතාව වෙනුවෙන් මා විසින් යම් අවස්ථාවක යමක් කීවා නම්, ඉතාමත්ම ඕනෑකමින් හා සැලකිල්ලෙන් ඒ ගැන සොයා බලා ක්‍රියා කිරීම ගැන ඒ දෙපොලට මා ස්තූති වන්නා වෙනවා. එසේ ස්තූති කිරීම ලංකා ගමනාගමන මණ්ඩලයේ වැඩ කටයුතු හොඳයි කීමක් නොවෙයි.

අපි ඇමතිවරුන්ගෙන් බලාපොරොත්තු වන්නේ විරුද්ධ පක්ෂයේ හෝ ආණ්ඩු පක්ෂයේ හෝ යම් මන්ත්‍රීවරයෙක් ගරු ඇමතිවරුන්ට යම් කරුණක් කීවොත් පක්ෂපාතිත්වයෙන් තොරව ඊට ඇහුම්කන් දී ඒ කරුණ යුක්තිසහගත නම් එයට යුක්තිසහගත අන්දමින් තීරණයක් දීමයි. ලංකා ගමනාගමන මණ්ඩලයේ පත්වීම් දීම සම්බන්ධව මා ප්‍රථමයෙන් මතක් කරන්නා කැමතියි. අද බොහෝ සෙයින් බස් අනතුරු සිදු වන බව ගරු ඇමතිතුමා දන්නවා ඇති. මීට ප්‍රථමයෙන් අනුගමනය කළ පිළිවෙළ නම් ලංගම ඩයිවර් කෙනකු හැටියට යම් අයකු බඳවා ගන්නා නම් පළමු වෙන්ම ඔහුට තුන් මසක පුහුණුවක් රත්මලානේ වැඩපොලේදී දීමයි. එසේ මාස තුනක පුහුණුවක් දී බස් එක හරියට ධාවනය කරවන්නට පුළුවන්ය කියන සහතිකය ලැබුණාට පසුවයි, මහා මාර්ගයේ බස් රථයක් ධාවනය කිරීමේ බලපත්‍රය ලංගමයෙන් ඔහුට ලැබුණේ. අද ඒ තත්ත්වය තිබෙනවාද?

ගරු මන්ත්‍රීවරු

(கௌரவ அங்கத்தவர்கள்)

(Hon. Members)

තවමත් එහෙමයි.

පර්සි වික්‍රමසිංහ මයා.

(திரு. பேர்ஸி விக்ரமசிங்ஹ)

(Mr. Percy Wickremasinghe)

ඇතැම් පත්වීම් ගැන ඇමතිතුමාවත්, වැඩ බලන ඇමතිතුමාවත්, දන්නෙ නැහැ. සමහර පත්වීම් දී තිබෙන්නෙ ඉල්ලුම් පත්‍ර

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

[පරිසර වික්‍රමසිංහ මයා.]

කැඳවලවත්, සහතික පත්‍ර බලලවත්
නොවෙයි ; අධ්‍යක්ෂ මණ්ඩලයේ ඕනෑකම්
අනුවයි.

එන්. ඩෙන්සිල් ප්‍රනාන්දු මයා.
(මිහඹුව)

(திரு. என். டென்சில் பெருண்டேரார்—நீர்
கொழும்பு)

(Mr. N. Denzil Fernando—Negombo)

ඒක නම් බොරු [බාධා කිරීම්]

පරිසර විනාශය.හ මයා.

(திரு. பேர்ஸி விக்ரமசிங்ஹ)

(Mr. Percy Wickremasinghe)

බොරු කියා තමුන් තාන්සේලා කොයි
තරම් කිව්වත් [බාධාකිරීම්] ඊයෙ-පෙරේද
මාතර ඇති වූ සිද්ධියක් මම කියන්නම්.
නිකම් කෑ ගැහුවට හරි යන්නේ නැහැ.
මේක මහජනයා දන්න දෙයක්. මාතර
ඩිපෝටේ ඉතා හොඳින් වැඩ කරමින් සිටි
රෙක්ස් පෙරේරා මහත්මයා හදිසි අනතුර
කට භාජන වුණා. එහෙම සිද්ධ වුණේ
කිසිම පරීක්ෂණයක් නොපවත්වා මාතර
ප්‍රදේශයෙන් ලංගමයට බඳවා ගත් ඩ්‍රයිවර්
කෙනෙකු නිසයි. මාතර නගරයේ කෙනෙකු
කිසිම පරීක්ෂණයක් නොපවත්වා ලංගම
යේ ඩ්‍රයිවර් කෙනෙකු හැටියට බඳවා
ගත්ත. ඔස් එකක් එලවන්ට දෙන්න
කලින් ලංගමයේ තිබුණු මොරිස් මයිනර්
කාර් එක ඔහුට එලවන්න දුන්න. ඔහු
එලවාගෙන ගිය ප්‍රථම ගමනෙදීම රෙක්ස්
පෙරේරා මහත්මයා සමග ගාල්ලට ගොස්
එන අතර කාරෙක පොල් ගසක හැපී
පෙරේරා මහත්මයා මරුමුවට පත් වුණා.
දැන් මොකද කියන්නේ? [බාධාකිරීමක්]
ඇක්සිඩන්ට් එකක් නොවෙයි. එලවන්න
පුරුද්දක් නැතිකම. කාර් එකවත් එලව
ගන්න බැහැ. ලංගමයේ අධ්‍යක්ෂ කෙනෙකු
ගේ වුවමනාවට පත්වීම දුන්න.

හරු වෙලඟෙදර

(கௌரவ வெலகெதர)

(The Hon. Welagedera)

පොලිසිය වාර්තා කර තිබෙන්නේ කාර්
ඒක ලිස්සල ගියා කියායි.

පරිසර විකූලයට මයා.

(திரு. பேர்ஸி விக்ரமசிங்ஹ)

(Mr. Percy Wickremasinghe)

වාර්තා නම් තියෙන්නට පුළුවනි. [බාධා කිරීමක්] මේවා සොයා බලන්න කියා අපි කියන්නෙ තමුන්නාන්සේලාගේ හොඳටයි. මා ඉල්ලා සිටින්නෙ වර්ෂයක් පාසා හෝ හය මාසයකට වරක් හෝ ඉල්ලුම් පත්‍ර කැඳවා අධ්‍යාපනික හා කාර්මික සුදුසුකම් ආදිය ගැන සලකා බලා පත්වීම් දෙන්න කියායි.

ගරු මන් නිවරයෙක්

(கௌரவ அங்கத்தவர் ஒருவர்)

(An hon. Member)

දැනුත් එව් ඔක්කොම බලනව.

පරිසර විකෘතියට මයා.

(திரு. பேர்ஸி விக்ரமசிங்ஹ)

(Mr. Percy Wickremasinghe)

තමුත් තාත්සේලා පස්ස පැත්තෙ
ඉදන් බලනව. තමුත් තාත්සේලා බලන
නිසා තමයි, ඇමතිවරුන්ට හරියාකාර
තමන්ගේ රාජකාරි කටයුතු කරගන්ට
බැරිව ගිහින් තියෙන්නෙ. තමුත් තාත්
සේලාගේ පන්දම්කාරයින් ලංගමයට
ඇතුල් කර ගන්න යයි ඇමතිවරයාටත්,
සභාපතිවරයාටත්, අධ්‍යක්ෂවරුන්ටත්
හැම වෙලේම බල කරන නිසා තමයි, මේව
කියන කොට තමුත් තාත්සේලාට අමාරු.
ඒ නිසා තමයි, කෑ ගහන්නෙ.

සහාපතිතුමනි, මන්ත්‍රිවරුන් මහජන ඡන්දයෙන් පත් වී සිටින අය නිසා ඒ අයගේ ඉල්ලීම් උඩ කෙනෙකු පත් කළත් නව කමක් නැහැ; නමුත් ආසන තරඟ කරලා පැරදුණු මිනිසුන් පවා ලංගමයේ පත්වීම්වලට බොහොම ඇඟිලි ගැසීම් කර නව. ඒ උදවියන් මිනිසුන් ඇතුල් කර තිබෙනවා ලංගමයට. දවසක් උදේ පාන්දර බලන කොට මගේ කොට්ඨාශයේ කීප දෙනෙකු ලංගමයේ පත්වීම් ලබාගෙන. ඒ උදවියට කොහොම පත්වීම් ලැබුණාදැයි මා දන්නේ නැහැ. මම ඒ අයගෙන් ඇහුව, කොහොමද ලබා ගත්තේ කියා. මේ උදවිය පත් කර තිබෙන්නේ මා සමග තරඟ කර පරාජය වුණු අපේක්ෂකයායි. මේ විධියේ තත්ත්වයක් තිබෙනවා නම් දැන් එය නැවත්විය යුතු කාලය පැමිණ තිබෙන බව මතක් කරන්න කුමනිසි.

விசேஷ கௌரவப் பதவி, 1967-68

—காரக சபை

புலகுமாரி லுமையே சேவகமென்றே மூர்
கிரிமீ சமீபந்நியேநுந் வவநயக் மநக்
கரந்நி மூர். லுமையேந் அபி ஹேதே
சேவாவக் கிராமேரோந்நு வெநவா நமீ,
பீ சதவா சேவகமென்றே ஹேதேநி லும
கந்நி மூர். பீமேந்நி சேவக சபையேநி
லுமேந்நி மூர். அபிரூப 50 க் விநர
வயசு கந வுந், துரவந் கந-அ
தேநேந் கிரிந கிரிவரீ கெநேந் மூரே
கமீ பூதேநேந் கநூபீ 100க், 150க்
பூர கிரேவக சேவயி பந் கலாம மூர
கெந் கிரேகார சேவயி லுமேந்நே
கநூ. மூர லுமேநி பகியேந் பி
பலாநக நூபி மூரே விதேந் துரகேந
மூரே பபுரே நகந்நு கர கந்நி
அமூர். பீ நகி சேவகயந் நம கமீ
பூதேநேநி கிரிபு சேவா சபையி பந்
கிரிமேந் மூரேந் வவா ஹேதே காரீ
யக்சம சேவயி லும கந்நி பூபிநி;
பீ வகேநி வவா சபையேநி சேவக
மெந்நே லுமயி லும கந்நி பூபிநி.

மீ அபிரூப 2½ கி பமேநி ருபி—பகியி
மக மூரேநிநகய அபகிநி வுந் கிரிமே
வக—லும சேவகயந் நோகேந்
கரூந் ருபி கந பபுரேநி மூர் கப
கி நகிந்நாந்நே துந்நி கந. நகிந்
நாந்நேலா துந்நி அபிரூப 2½ க் பமேநி
கந்நி கர கிரிமேநி. பீ காரே நகி வுர
அந்நி லும சேவகயந் கந பபுரே
வக மூர் கிரிமீ நகி மூரே அதே நோகே
கந்நி கரதூர் மூர் துந்நி சேவயி
கரநி. பீ நகி மூரே கந கார
கிரி மூரே சபையி காரகி லுமயே
யுந்நி கிரி கிரி கிரி கிரி.

மூர திசுநிந்நி லும ரிசுநிந்நி
கா கெந்நேந்நிந்நி ருகியி பீசே
கந பபுரேநி மூர் கர கிரிமீ நகி
மூரே நகிந்நே சேவயி கிரேகார
கிரிமீ கிரி நகிந்நி கநி பீ நகி
நி. பீ லுமயிந்நி விசுர பபுரேநி
நகிநி. மீ சபையி பமேநி கிரிந்
நிந்நிநி கந்நி கெந்நேந்நி
மகந்நிநி மூர் கிரிமீ. மூர
கே துந்நிநி கிரிந்நி. மூர்
கிரி, வகந்நி மூர். வகந்நி
நிந்நிநி கெந்நி வக மூர் பூர் கந

கிரிமீ துந்நிநி நகி. மூரே தேம
பிசுந் கா கிரிந் துந்நிநி
கந்நிநி. மூர் மூர், காரகார
நிந்நிநி மூர் (பி. கி. பீ.
கிரிமேந் மூர்.) கிரிந் கிரிந், பீ
பீ கந கார கிரி சபையி காரகி
கிரி.

பி. கி. பீ. கிரிமேந் மூர். (நிந்நி
கமீ)

(கிரி. பி. பி. ஏ. கிரிமேந்—வதேகம)
(Mr. P. B. A. Weerakoon—Wattegama)

மூர் பூர கிரிமேந்.

பிசுநி கிரிமேந் மூர்.

(கிரி. பூர்நி கிரிமேந்)

(Mr. Percy Wickremasinghe)

பீ, பீ. மூர். துந்நி துந்நி ருகியி
நகிநி.

கிரி மூர்

(கெந்நி அகததவர் ஒருவர்)

(An hon. Member)

கிரிமேந் நிந்நிநி மூர்
மூர் கரந்நி நகி.

பிசுநி கிரிமேந் மூர்.

(கிரி. பூர்நி கிரிமேந்)

(Mr. Percy Wickremasinghe)

மூர் பூர கிரிமேந் நிந்நிநி.
கிரி நகி நகிந்நிநிநி பூர்
நகி. துந்நி பிசுநி. [கிரி கிரி]

கிரி மூர்

(கெந்நி அகததவர் ஒருவர்)

(An hon. Member)

கிரிமேந். [கிரி கிரி]

பிசுநி கிரிமேந் மூர்.

(கிரி. பூர்நி கிரிமேந்)

(Mr. Percy Wickremasinghe)

கிரிமேந் நிந்நிநி. மூர்
மூர் கரநி. மூர் கிரி
கிரிமேந் மூர் கரநி. பீ
கிரி நகி சேவயி லும கந்நி
பீ கந நகிந்நிநிநி அபிநி
கிரி கரந்நி கிரி.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කැරක සභාව

[පරිසි වික්‍රමසිංහ මයා.]

ඊළඟට ලංගම් බස් සේවය ගැනත් වචන යක් දෙකක් කියන්නට ඕනෑ. ලංගම් සිග්‍රගාමී බස් සේවා තිබෙනවා. දුම්රිය දෙපාර්තමේන්තුවේ ගමනාගමන සේවයට වඩා නම් ලංගම් බස් ධාවනය පිළිබඳ වැඩ පිළිවෙළ හුඟක් උසස්. ඒ බව නොකියාම බෑ. ඒ බස් බොහෝ විට නියමිත වේලාවට ගමන් කරනවා. එහෙත් එක දෙයක් ගැන කියන්නට ඕනෑ. කොළඹ සිට ගාල්ලට හෝ ගාල්ලේ සිට මාතරට හෝ වෙනත් ස්ථානයකට හෝ ගමන් කරන්නට රියා දුරන්ට දී තිබෙන වේලාව සම්බන්ධයෙන් පරීක්ෂා කර බලන්නට ඕනෑ. බොහෝ විට දී තිබෙන වේලාව තුළ නියමිත ස්ථානයට ලඟා වන්නට බෑ. ඒ නිසා වේගයෙන් බස් රථය පදවන්නට රියා දුරන්ට සිදු වී තිබෙනවා. එසේ වේගයෙන් රිය පැදවීම නිසා අනතුරුත් වැඩියෙන් සිදු වෙනවා. මිනිත්තු 45 ක් ගමනට දී තිබෙනවා නම් ඒ කාලය තුළ නියමිත ස්ථානයට ලඟා වන්නට බැරි බව සමහර රියාදුරන් කියනවා. ඒ කාලය තුළ ගමන අවසාන කරන්නට නම් වේගයෙන් රිය පදවන්නට සිදු වෙනවා. එසේ වේගයෙන් රිය පැදවීම නිසා මහජනතාවටත්, මගීන් වත්, වාහනවලටත්, රියාදුරන්ටත් අනතුරු සිදු වෙනවා. ඒ නිසා, ගමන් සඳහා දී තිබෙන වේලාව ගැන නැවත සලකා බැලීම ලංගමයේ යුතුකමක්.

මා අද පාන්දර දැක්කා, ලංගමයෙන් පිළියෙළ කර තිබෙන විශාල සිතියමක්. ලංගම් බස් ධාවනය පිළිබඳ කරුණු රාශියක් සටහන් කර තිබෙන ඒ සිතියම ඉතා වැදගත් එකක්. ඒ සිතියම ඉංග්‍රීසියෙන් පමණක් නොව සිංහලයෙන් හා දෙමළෙනුත් මුද්‍රණය කර තිබෙනවා. බස්—විශේෂයෙන් සිග්‍රගාමී බස්—ධාවනය කරන වේලාවන්, දුර බැහැර බස් ගමන් කරන වේලාවන්, ඒ සිතියමෙන් බලා ගන්නට පුළුවන්. ඒ නිසා, එම සිතියම සෑම මන්ත්‍රීවරයකුටම, සෑම ගම් සභිකයකුටම, සෑම පොදු ස්ථානයකටම ලබා දෙන ලෙස මා ඉල්ලා සිටිනවා.

පසුගිය ආණ්ඩු කාලයේ බස් කොන් දොස්තරවරුන් බඳවා ගැනීම සඳහා ඉල්ලුම් පත්‍ර කැඳවුවා, සෑම ආසනයකින් ම යම්කිසි ගණනක් ගැනීම සඳහා.

ගන්නට පුළුවන්කම තිබෙන්නේ එක් ආසනයකින් 15 දෙනා නම්, 50 දෙනකු සුදුසුකම් ලබා තිබෙනවා නම්, පළමුව මුල් 15 දෙනා බඳවාගෙන, ඉන් පසුව කොන් දොස්තරවරුන් වුවමනා කරන අවස්ථා වල ඉතිරි 35 දෙනාත් බඳවා ගැනීමේ වැඩ පිළිවෙළක් එවකට සිටි ඇමතිතුමා විසින් යොදා තිබුණා. ඒ අනුව අයදුම්පත් කැඳවා සුදුසුකම් ඇති අය ලැයිස්තුවකට ගෙන ඇබර්තු ඇති අවස්ථාවලදී ඒවාට පත් කිරීමෙන් මේ ප්‍රශ්නය හුඟක් දුරට නිරාකරණය කරන්නට පුළුවනි. ලංගමයට රියාදුරන් බඳවා ගැනීම සඳහා ලගදී අයදුම්පත් කැඳවීමට බලාපොරොත්තු වන බව සඳහන් ප්‍රවෘත්තියක් මා කියෙව්වා. ඒ රියාදුරන් බඳවා ගන්නා විට ඇමතිතුමාගේ සහ පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමාගේ විශේෂ අවධානය යොමු විය යුතුයි. ඒ දෙදෙනා ඒ පිළිබඳව විශේෂ පරීක්ෂාවකින් සිටිය යුතුයි. ඇත්තෙන්ම ලංගමයට සේවකයන් බඳවා ගැනීමේ කටයුතුවලදී ඒ දෙදෙනා විශේෂ සෝදිසියකින් සිටීම අවශ්‍යයි.

අ. හා. 6.30

බස් රථයක් ධාවනය කරගෙන යද්දී එහි සුළු ආබාධයක් හෝ ඇති වුණොත් ඒ ආබාධය නැතිකර ගැනීමට රියාදුරා කොතරම් දැනගෙන සිටියත් ඔහුට ඒ පිළිබඳව අත ගසන්නට බලයක් නැහැ. ඔහු “බේරේක්-ඩවුන්” වැනි රථය එන තුරු ඒ බස් රථය නවත්වාගෙන ඉන්නට ඕනෑ. පසුගියදා මා ගමන් කළ බස් රථයක “ෆ්ල්ග්” එකක් “නොක්” කරන්නට පටන් ගත්තා. [බාධා කිරීමක්]

ගරු මන්ත්‍රීවරයෙක්

(கௌரவ அங்கத்தவர் ஒருவர்)

(An hon. Member)

බස්වල “ෆ්ල්ග්” කොසින්ද? [බාධා කිරීමක්]

පරිසි වික්‍රමසිංහ මයා.

(திரு. பேர்ஸி விக்ரமசிங்ஹ)

(Mr. Percy Wickremasinghe)

ඒ බස් රථයේ ඇති වරද නිවැරදි කර ගැනීමට රියාදුරාට හැකි බව ඔහු කීවත් ඒ සඳහා ඔහුට බලයක් නැති බව කියමින්

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

ඔහු ඒ බස් රථය නතර කරගෙන හිටියා. සුළු අලුත්වැඩියා කිරීම් කර ගන්නට රියදුරන්ට පුළුවන් වුණත් ඔවුන්ට ඒ සඳහා බලයක් නැහැ. මේ නිසා මගීන්ට විශාල කරදරයක් සිදු කරමින් “බේරේක්-ඩවුන්” වැනි රථය එනතුරු ඒ බස් රථ නතර කර තබා ගන්නට ඒ රියදුරන් වග බලා ගන්නවා. සේවකයන් ගැන විශ්වාසය තබා මෙවැනි සුළු සුළු අලුත්වැඩියා ඔවුන් ලවා කරවා ගන්නවා නම් එයින් ලොකු පහසුවක් කාටත් ඇති වෙනවා. සේවකයන් කෙරෙහි විශ්වාසය නොතබා යමක් හරියාකාර ලෙස කරගෙන යන්නට බැහැ.

පරණ බස් රථ විකිණීම දැන් ජාවාර මක් වෙලා. පරණ බස් රථ සුළු ගණන් වලට විකුණනවා. මිල දී ගන්නන් සුළු අලුත්වැඩියා කිරීම්වලින් පසුව ඒවා විශාල ගණන්වලට විකුණනවා. එවැනි සමහර බස් රථ චාරිකා සඳහා යොදවනවා.

ගරු වෙලගෙදර

(කෙළරාභ බෙලකෙතරා)

(The Hon. Welagedera)

ඒවා චාරිකා බස් රථ වශයෙන් පාවිච්චි කරන්නට ඉඩ දෙන්නේ නැහැ.

පර්සි වික්‍රමසිංහ මයා.

(තිල. පෙර්සි ඛිකරාමසිංහ)

(Mr. Percy Wickremasinghe)

සමුපකාර සංගම් ඒ බස් රථ ගන්නවා නේද?

ගරු වෙලගෙදර

(කෙළරාභ බෙලකෙතරා)

(The Hon. Welagedera)

ඔව්, ලොරි වශයෙන් පාවිච්චි කිරීම පිණිස ගන්නවා.

පර්සි වික්‍රමසිංහ මයා.

(තිල. පෙර්සි ඛිකරාමසිංහ)

(Mr. Percy Wickremasinghe)

ලොරි හැටියට පාවිච්චි කිරීම සඳහා ගන්නා එම බස් රථ සුළු අලුත්වැඩියාව කින් පසුව ගත් මිල මෙන් කීප ගුණයකට විකුණනවා. සමහර විට ඒ විකුණන මුදලට ඒ සංගම්වලට “බෙන්ස්” ලොරි ගන්නට පුළුවන් වෙනවා. අලුත්වැඩියා කරගෙන ධාවනය කරන්නට පුළුවන් බස් රථ

පරණ ඒවා හැටියට සුළු මුදලකට විකිණීම කනගාටුදායකයි. විකුණනවා නම් ඒවා සඳහා සැහෙන මුදලක් ගන්නට ඕනැ.

ඊළඟට මාරු බස් නැවතුම්පොළ ගැන මතක් කරන්නට කැමතියි. එහි කිසිම ආවරණයක් නැහැ. ඒ වාගේම එය අලුත්වැඩියා කළ යුතු තත්ත්වයක පවතිනවා. අකුරුස්ස, හක්මන, තංගල්ල සහ අම්පාර දක්වා යන බස් රථ නතර කරන මාරු බස් නැවතුම්පොළ විශාල එකක්. ඒ තරම් විශාල බස් නැවතුම්පොළට ආවරණ නැහැ. ඒ වාගේම මේ බස් නැවතුම්පොළ ඉතාම අපිරිසිදු තත්ත්වයකයි තිබෙන්නේ. එම නිසා මේ බස් නැවතුම්පොළ මීට වඩා විශාල කර, මීට වඩා දියුණු කර, මගීන්ට පහසුකම් සැලැස්විය යුතුයි.

ගරු වෙලගෙදර

(කෙළරාභ බෙලකෙතරා)

(The Hon. Welagedera)

සාදා තිබෙනවා.

පර්සි වික්‍රමසිංහ මයා.

(තිල. පෙර්සි ඛිකරාමසිංහ)

(Mr. Percy Wickremasinghe)

ඒ මදි. මේ බස් නැවතුම්පොළ තවත් ලොකු කරන්නට ඕනැ. ඒ සෑදීමෙන් වැඩක් නැහැ. තවත් විශාල කරන්නට ඕනැ. තමුන්නාන්සේ ගිහින් බලන්න. තමුන්නාන්සේ ගිහින් බැලුවොත් මා කියන දේ පිළිගනිවි. එම නිසා යම්කිසි සැලැස්මක් අනුව මාරු බස් නැවතුම්පොළ තවත් විශාල කරන්නට, තවත් දියුණු කරන්නට, කටයුතු කරනවා ඇතැයි මා බලාපොරොත්තු වෙනවා.

ඊළඟට මාලිම්බඩ-කඹුරුපිටිය බස් මාර්ගය ගැන වචනයක් කියන්නට තිබෙනවා. මාලිම්බඩ-කඹුරුපිටිය බස් සේවය ඉතාම අසතුටුදායක තත්ත්වයකයි තිබෙන්නේ. නියම වේලාවට බස් නැතිව තිබෙනවා. එම නිසා මාලිම්බඩ-කඹුරුපිටිය මාර්ගය බස් සේවය මීට වඩා ක්‍රමවත් කරන මෙන් මා ඉල්ලා සිටිනවා.

ඒ වාගේම, කඹුරුපිටිය-හක්මන බස් සේවය ගැනත් මතක් කරන්නට ඕනැ. මේ මාර්ගය ප්‍රධාන වශයෙන් කඹුරුපිටිය

විසර්ජන කෙටුම්පත් පත, 1967-68

—කාරක සභාව

[පරිසර වික්‍රමසිංහ මය.]

හක්මන ආසන දෙකටම බල පානවා. එම නිසා මේ මාර්ගයේ බස් සේවාව මීට වඩා ක්‍රමවත් කරන්නට ඕනෑ. මේ මාර්ගයට තවත් බස් යොදවන්නට ඕනෑ. හක්මන-කඹුරුපිටිය බස් එක කෙළින්ම අකුරුස්ස දක්වා ධාවනය කරවනවා. එම නිසා මගීන්ට බොහෝ සේ ප්‍රමාද වෙන්නට සිදු වෙනවා. අකුරුස්සේ සිට හක්මනට යන්නට කොයි තරම් වේලාවක් ගත වෙනවාද කියා තමුන්නාන්සේට වැටහෙනවා ඇති. මේ මාර්ගයේ එක බස් රථයයි ධාවනය කරවන්නේ. එම නිසා මීට වඩා ක්‍රමවත් ලෙස ඒ මාර්ගයටත් බස් රථ යෙදිය යුතු බව මා පෙන්වා දෙන්නට සතුටයි.

තවත් කාරණයක් තිබෙනවා. ගම්කාය්‍යී සහා ඇතුළු පළාත් පාලන ආයතන මාගී යෙන් නඩත්තු කරන නොයෙකුත් පාරවල් තිබෙනවා. මේ පාරවල් අළුත් වැඩියා කර තිබෙනවා නම්, බස් ධාවනයට සුදුසු තත්ත්වයකින් තිබෙනවා නම්, මහජනතාව විශාල වශයෙන් පාවිච්චි කරනවා නම් ඒවායේත් බස් රථ ධාවනය කරවීමට කටයුතු යොදන මෙන් මා ඉල්ලා සිටිනවා. එසින් මහජනතාවට විශාල යහපතක් සැලසෙනවා. රජයේ වැඩ දෙපාර්තමේන්තුවට නම් පාරවල් ගත්තේ නැහැ. අවුරුද්දකට සැතපුම්කිවත් ගත්තේ නැහැ. එම නිසා බස් ධාවනය සඳහා සුදුසු තත්ත්වයක තිබෙන ගම්කාය්‍යී සහා පාරවලත් බස් ධාවනය කරවීමට වැඩ පිළිවෙළක් යොදන මෙන් මා අවසාන වශයෙන් ඉල්ලා සිටිනවා.

කා. පො. ඉරන්තිනම් මයා. (කිලි
නොච්චි)

(திரு. கா. பொ. இரத்தினம்—கிலினொச்சி)
(Mr. K. P. Ratnam—Kilinochchi)

தலைவரவர்களே, தேசிய சேவை அமைச்சின் கீழுள்ள நிலையங்களில் இலங்கைப் போக்குவரத்துச் சபையைப் பற்றித்தான் நான் கிறப்பாகப் பேசவேண்டியிருக்கிறது. ஏனென்றால், மக்களுடைய அன்றாட வாழ்வோடு தொடர்புடைய சேவையைக் கொடுப்பது இலங்கைப் போக்குவரத்துச் சபைதான். எனவே. இலங்கைப் போக்குவரத்துச் சேவையிலேயுள்ள சில குறை நிறைகளை இங்கே எடுத்துக்கூறவேண்டியது எனது இன்றியமையாத கடமையாக இருக்கிறது. எனது தொகுதியான கிளிநொச்சித் தொகுதி மிக

வும் பின்தங்கிய ஒரு பெரிய தொகுதி. யாழ்ப்பாணக் குடா நாட்டிலேயுள்ள பத்துத் தொகுதிகளையே எனது தொகுதிக்குள் வைத்துவிடலாமென்பது தலைவரவர்களுக்கு மிக நன்கு தெரியும். எனவே, இப் பத்துத் தொகுதிகளின் அளவைக்கொண்டதான ஒரு தொகுதிக்கு பல துறைகளிலே சேவை சிறப்பாக இருந்தால்தான் அந்தப் பகுதி மக்களுக்கு வேண்டிய நல்ல திறமையான சேவையை நாம் கொடுக்க முடியும். ஆனால், பஸ் சேவை செம்மையாக இல்லாதபடியால் அங்குள்ள மக்கள் நாள்தோறும் எனக்கு முறையிடுகிறார்கள். நான் அமைச்சரவர்களுக்கும் போக்குவரத்துச் சபைத் தலைவருக்கும் பல முறை இம்முறைப் பாடுகளை அனுப்பி நடவடிக்கையெடுக்குமாறு சென்ற இரண்டு ஆண்டுகளாகக் கேட்டுக் கொண்டு வந்திருக்கிறேன். ஆனால் நிலைமையில் இன்னும் எந்தவிதமான திருத்தமும் ஏற்படவில்லையென்பதை மிகவும் துக்கத்துடன் தெரிவிக்கவிரும்புகிறேன். எனக்கு அறிவித்தால் தங்களுடைய குறைகள் தீரும், தங்களுக்கு விடிவு ஏற்படும், இலங்கைப் போக்குவரத்துச் சபை பஸ்ஸிலே தாங்கள் குறித்த நேரத்தில் குறித்த இடத்தைப் போய்ச் சேரலாம் என்று எண்ணி, அறிவித்து எந்த விதமான நன்மையும் பெறாத மக்கள் இப்போது, இந்தச் சேவை நன்றாக இல்லாவிட்டால் நாங்கள் சத்தியாக்கிரகம் செய்வதைத் தவிர வேறு வழியில்லையென்று அச்சுறுத்துகின்ற நிலைக்கு கிளிநொச்சித் தொகுதியைப் பொறுத்த அளவிலே இலங்கைப் போக்குவரத்துச் சபை தன்னுடைய நிருவாகத்தை மிகக் கவலைக்குரிய விதமாக நடாத்துகிறது என்பதை நான் சொல்லி வைக்க விரும்புகிறேன்.

நான் அமைச்சரவர்களுக்கு இதுபற்றிப் பல முறையீடுகள் அனுப்பியிருந்தேன். இப்போது இங்கே பதில் அமைச்சர் அவர்கள் தான் இருக்கிறார்கள். “ நான் ஒரு பொறுப்பான உத்தியோகத்தரைக் கிளிநொச்சித் தொகுதிக்கு அனுப்புகிறேன். அவர் உங்கனோடு பேசி வேண்டிய ஒழுங்குகளைச் செய்வார் ” என்று ஒருமுறை அமைச்சரவர்கள் எனக்கு எழுதியிருந்தார்கள். ஒன்றன்று ; இரண்டல்ல. நான்கு மாதங்களுக்கு மேல் கழிந்துவிட்டன. இன்னும் ஒரு பொறுப்பான உத்தியோகத்தர் என்னைக் காணவுமில்லை. அங்கேயும் வந்து வேண்டிய நடவடிக்கையை

விசேஷ கௌரவ உரை, 1967-68

—காரை ஸ்ரீ

எடுத்து, பஸ் சேவை திருந்தியதாகவும் நான் அறிய முடியவில்லை. முறைப்பாடுகள் பற்றித் தாம் நடவடிக்கையெடுப்பதாக அமைச்சரவர்கள் சில கடிதங்கள் எழுதினார்களே அன்றி, எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படவில்லை. இதிலிருந்து இலங்கைப் போக்கு வரத்துச் சபையிலே அமைச்சருக்குப் போதிய ஆட்சியில்லை என்றுதான் நாம் கருத வேண்டியிருக்கிறது. அவ்வாறு இலங்கைப் போக்குவரத்துச் சபையை அமைச்சர் நல்ல முறையிலே ஆட்சிபுரிய முடியாதிருந்தால், அவருக்கு அங்கே போதிய அதிகாரமில்லாமலிருந்தால் அதிகாரத்தைத் தேட வேண்டியது தான். அதற்கு இச்சபை வேண்டிய உதவியைச் செய்யும் என்பதையும் நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

பொது முகாமையாளர் ஒருவர் இலங்கைப் போக்குவரத்துச் சபைக்கு இல்லாதிருப்பது ஒரு பெருங்குறையாகும். இலங்கைப் போக்கு வரத்துச் சபைக்குத் தலைவராகவிருக்கின்றவர் எல்லா அலுவல்களையும், அதாவது தலைவரென்ற முறையிலுள்ள தம்முடைய அலுவல்களைத் தவிர பொதுமுகாமையாளருக்கான அலுவல்களையும் செய்வது மிகச் சிரமமாக இருக்கும். அதுமட்டுமல்ல; போக்குவரத்துச் சபையிலேயிருக்கின்ற உறுப்பினர்களும் தலைவரும் இன்றுள்ள அரசாங்கத்தின் தயவைப் பொறுத்தோ அல்லது தங்களுடைய தனிக் கொள்கையைப் பொறுத்தோ நிலைத்தும் இருக்கலாம்; பதவியைவிட்டு விலகியும் போகலாம். ஒரு பொது முகாமையாளர் இருந்தால்தான், இலங்கைப் போக்கு வரத்துச் சபையினுடைய நிருவாகம் நல்ல முறையிலே நடப்பதற்கு வாய்ப்பாக இருக்கும். ஆகையினாலே, தலைவருக்கு அந்தப் பணியைக் கொடுக்காமல், எல்லாவற்றுக்கும் பொறுப்பாக இருப்பதற்கு ஒரு பொது முகாமையாளர் விரைவிலே நியமிக்கப்பட வேண்டும். முன்பு ஒரு பொது முகாமையாளர் நியமிக்கப்பட்டிருந்தார். அதற்கு பிறகு ஏன் வேறெவரும் அந்தப் பதவியில் நியமிக்கப்படவில்லை என்பது விளங்கவில்லை.

கிளிநொச்சித் தொகுதியிலே ஒரு பஸ் நிலையம் கட்டுவதாக இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் சொன்னார்கள். புதிதாக ஒரு பஸ் நிலையம் கட்டப்போகிறோம், காணியைத் தாருங்கள் என்று சொன்னார்கள். நான் அரசாங்க அதிபரோடு அந்த விஷயத்தைப் பற்றிப் பதிலளித்தேன். அந்த பஸ் நிலையம் கட்டப்போகிறோம், காணியைத் தாருங்கள் என்று சொன்னார்கள். நான் அரசாங்க அதிபரோடு அந்த விஷயத்தைப் பற்றிப் பதிலளித்தேன். அந்த பஸ் நிலையம் கட்டப்போகிறோம், காணியைத் தாருங்கள் என்று சொன்னார்கள். நான் அரசாங்க அதிபரோடு அந்த விஷயத்தைப் பற்றிப் பதிலளித்தேன்.

றிப் பேசிக் காணியை எடுத்துக் கொடுத்தாயிற்று. ஏறக்குறைய ஒன்றரை ஆண்டுகளாகிவிட்டன. ஆனால், இன்னும் இங்கே கட்டட வேலை தொடங்கப்படவில்லை. நான் கேட்கின்ற நேரமெல்லாம், நாம் விரைவிலே கட்டடம் கட்டத் தொடங்கப் போகிறோம்; ஒப்பந்தத்திலே கொடுக்கப்போகிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆனால், அவ்வாறு அவர்கள் சொல்லி மாதங்கள் பல கடந்து, ஆண்டுகள் கழிந்துகொண்டு செல்கின்றன. எனவே இனி வருகின்ற நிதியாண்டுக்கிடையிலாவது அந்தப் பஸ் நிலையத்தை அமைப்பதற்கு உடனடியாக நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டுமென்று நான் அமைச்சரவர்களைக் கேட்கின்றேன். அதற்குரிய உறுதிமொழியை இந்தக் கௌரவ சபையிலே அமைச்சரவர்கள் கொடுக்க வேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

இந்த அரசாங்கத்திடம் பல முறை நான் மாத்திரமன்று, பாதிக்கப்பட்ட தொகுதிகளில் இருக்கிற என்னைப் போன்ற பல கௌரவ பிரதிநிதிகளும் கேட்டுக் கொண்டார்கள்; இலங்கை முழுவதிலும் பஸ் கட்டணத்தைச் சீராக்க வேண்டுமென்று. புதிய பஸ் சேவைகளிலெல்லாம் கட்டணம் ஒரு மைலுக்கு எட்டுச் சதத்துக்கு மேல் பெறப்படுகிறது. ஆனால், சில இடங்களில் மைலுக்கு மூன்று சதம்தான் கட்டணமாகப் பெறுகிறார்கள். புதிய சேவையைப் பெற்ற, பின் தங்கிய நிலையிலுள்ள வறிய மக்கள் ஒரு மைலுக்கு எட்டுச் சதம் கொடுக்க, சாதாரணமாக நல்ல வளமுள்ள, வருவாயுள்ள இடங்களிலிருக்கிற மக்கள்—வேறு பல போக்குவரத்து வசதிகளுள்ள மக்கள்—மைலுக்கு மூன்று சதம்தான் கொடுக்கிறார்கள் என்றால் இது உண்மையில் சனநாயக தர்மமுமாகாது; சம தர்மமுமாகாது. ஆகையால், இன்னும் காலத்தைக் கடத்தாமல் இந்த பஸ் கட்டணத்தை நாடு முழுவதும் ஒரு தரப்படுத்தத் தக்கதாக உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டியது கௌரவ அமைச்சரவர்களுடைய கடமையாகும்.

கிளிநொச்சியிலிருந்து பஸ் பல இடங்களுக்குச் செல்கிறது என முன்னர் குறிப்பிட்டேன். பஸ்கள் இப்பொழுது குறைவாக

விசேஷ கெடுபிசன் பனை, 1967-68

—கூர்வ சங்க

[ஓர்நீதி மன.]

பட நடக்கவில்லை என்பதை நாம் ஏற்றுக் கொள்கிறோம். பஸ்களை வெளி நாடுகளிலிருந்து இறக்குமதி செய்வதற்கு நாணய மாற்றுக் கிடையாதபடியால் அவற்றை இறக்குமதி செய்ய முடியவில்லை என்பதையும் நாங்கள் ஏற்றுக் கொள்கிறோம். ஆனால் நீர்வாகம் செம்மையாக நடத்தப்பட வேண்டும். ஒரு பாதையிலே நாளொன்றுக்கு ஆறு முறை ஓடுவதற்கு பஸ் போதாமலிருந்தால், அதை நாலு முறை ஓடச் செய்யலாம். அந்த நாலு முறையும் குறித்த காலப் பிரமாணப் படி ஓடச் செய்யலாம். இன்று இந்தச் சபையிலே இலங்கைப் போக்குவரத்துச் சபையின் மேல் நான் சாட்டும் குற்றம் இதுதான்: ஒவ்வொரு நாளும் ஏறக்குறைய எண்பது சதவீதமான பஸ்கள் குறித்த காலத்துக்கு ஓடுவதில்லை. எனது தொகுதியிலே, தலைவரவர்களுக்கும் தெரியும், வேராவில், பொன்னாவெளி, வலைப்பாடு முதலிய இடங்களிலே மக்கள் 4, 5, 6 மைல் தூரம் நடந்து வந்து பஸ் வண்டிக்குக் காத்திருந்து, முழு நேரமுமே, முழு நாளுமே காத்திருந்து பஸ் வராமல் தெருவிலே கிடந்து அலைந்து துன்புறுகிறார்கள். ஒரு நாள் அன்று; பல நாட்கள் இப்படி நடக்கிறது. ஒரு நாளைக்கு நாலு சேவை, ஐந்து சேவை, பத்துச் சேவை என நடத்த முடியாவிட்டால், இரண்டு அல்லது மூன்று சேவைகளையாவது குறித்த காலத்துக்கு, குறித்த நேரத்துக்கு நடத்துங்கள் என்று நான் அங்குள்ள அதிகாரிகளிடம் எத்தனையோ முறை எடுத்துச் சொன்னேன். ஆனால், இதுவரை எந்தவிதமான திருத்தமும் உண்டாகவில்லை. எங்களுக்கு பஸ் சேவை வேண்டும். சில சேவைகள் என்றாலும், அவற்றைக் குறித்த நேரத்துக்கு நடத்துவதாக எனக்கு கௌரவ அமைச்சரவர்கள் இந்தச் சபையிலே உறுதி மொழி தர வேண்டும். மக்கள் ஒவ்வொருநாளும் பஸ்ஸுக்குக் காத்துக் கொண்டிருந்து குறித்த நேரத்திலே குறித்த இடத்துக்குப் போக முடியாமல் முறைப்பாடு செய்கிறார்கள். ஆதலால், அதையும் நான் கௌரவ அமைச்சரவர்களுடைய கவனத்துக்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

தலைவரவர்களே, நீங்களும் பார்த்திருப்பீர்கள், மற்றைய அங்கத்தினர்களும் பார்த்திருப்பார்கள், ஏன் கண் உள்ளவர்கள் அனைவரும் பார்த்திருப்பார்கள், கொழும்புப் பகுதி

யிலேயுள்ள எல்லா பஸ்களிலுமுள்ள சேரிடத்தைக் குறிக்கும்—அதாவது அவை செல்லுகின்ற இடத்தைக் குறிக்கும்—பெயர்ப்பலகைகள் சிலவற்றில் தமிழிலும் பெயர்கள் பொறிக் கப்பட்டிருக்கின்றன. பலவற்றில் இல்லை. சிலவற்றில் இருக்கிற தமிழ்ப் பெயர்களும் நல்ல முறையில், பிழையில்லாமல் எழுதப்பட்டிருக்கவில்லை. தமிழ்ப் பெயர்களைப் பிழையில்லாமல் எழுத எந்த ஒரு விதமான முயற்சியும் செய்யப்படவில்லை. இதைப் பற்றி நான் பல முறை எடுத்துக் கூறியிருக்கிறேன். ஆனால், அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுக்கத் தவறியது பெரும் குற்றமேயாகும். ஒரு வேளை ஆளுகிறவர்கள், இது ஒரு சிறிய விடயம்தானே என்று எண்ணலாம். ஆளுகிறவர்களுக்கு இது சிறிய விடயமாக இருக்கலாம். ஆனால், அடக்கியாளப்படுகிற எங்களுக்கு, உரிமை பறிக்கப்பட்ட எங்களுக்கு இது பெரிய விடயம் என்பதை வற்புறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன்.

அடுத்ததாக, இலங்கைப் போக்குவரத்துச் சபையின் வெளியீடான “போக்குவரத்துச் செய்தி” பற்றியும் ஒரு சில வார்த்தைகளைக் கூற விரும்புகிறேன். தமிழ் மொழியிலும் வெளியிடப்பட வேண்டிய வெளியீடு இது. இதனைத் தமிழிலும் வெளியிடுவதாக போக்குவரத்துச் சபைத் தலைவர் எனக்கு அறிவித்திருந்தார். ஒரு ஆண்டாகியும் அது இன்னும் வெளியிடப்படவில்லை. வெளியிடுவதற்கும் முயற்சி செய்யப்படவில்லை. ஏனெனில், அவ் வெளியீட்டுக்கு ஒரு ஆசிரியரை நியமிப்பதற்காக பணம் இருக்கிறது. அந்தப் பதவியைப் பற்றிப் பத்திரிகைகளில் விளம்பரம் செய்து ஆசிரியரை நியமிப்பதாகச் சொன்னார்கள். பன்னிரண்டு மாதங்கள் கழிந்து விட்டன. இன்னமும் நியமிக்கப்படவில்லையென்றால் இது தமிழுக்கு உரிய இடத்தைக் கொடுக்க அவர்கள் பின் நிற்கிறார்கள் என்பதையே எடுத்துக் காட்டுகிறது; இதற்கு, இதைவிட வேறு உதாரணம் இருக்கிறதா என்று நான் கேட்க விரும்புகிறேன்? இதற்குக் காரணம், இலங்கைப் போக்குவரத்துச் சபையிலே தமிழ் நன்கு தெரிந்த உத்தியோகத்தார்கள்—தமிழருடைய நலனைக் கவனிக்கத்தக்கவர்கள்—தமிழ்ப் பகுதியின் புவியியலை நன்கறிந்தவர்கள் இல்லாததேயாகும். அதனாலேயே இப்படிப்பட்ட பல குறைகள் நடைபெறுகின்றன.

விசேஷ கைபிளன் பனன், 1967 68

—காரை சபை

றன. ஆகையால், இலங்கைப் போக்குவரத்துச் சபை நல்ல முறையிலே தொண்டாற்ற வேண்டுமானால் போக்குவரத்துச் சபையின் மேலிடத்தில்—அதிகாரம் வாய்ந்த இடத்தில்—தமிழரொருவர் இடம் பெறவேண்டும். அப்படி இருந்தால்தான் தமிழர்களைப் பற்றியும் தமிழிடங்களிலுள்ள குறைகளைப் பற்றியும் அறிய வாய்ப்பாக இருக்கும் என்பதை இவ்விடத்தில் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

அடுத்ததாக, துறைமுகச் சரக்குக் கூட்டுத்தாபனம். இக்கூட்டுத்தாபனத்திலுள்ள தமிழ் சிற்றூழியர்களுக்கு தமிழ் படித்திருக்க வேண்டுமென்ற நியதி இல்லை. தமிழிலே சான்றிதழ் எதுவும் இல்லாதவர்கள், தமிழ் எஸ். எஸ். லி. வரை கூடப் படிக்காதவர்கள் அங்கே வேலை செய்கிறார்கள். இவர்களுக்கெல்லாம் சிங்களத்திலே கடிதங்களை அனுப்பினால் நான் கேட்கிறேன், சிங்களம் மாத்திரம் சட்டம் ஒருபுறமிருக்கட்டும், தமிழ் நன்கு தெரியாதவர்கள், ஆங்கிலம் நன்கு அறியாதவர்கள், எப்படிச் சிங்களத்திலே வருகிற கடிதங்களைப் படித்து அவற்றுக்கேற்ற நடவடிக்கைகளை எடுக்க முடியும் என்று? எனவே, அவர்களை வாழ்விடுங்கள், அவர்களுக்குள்ள உரிமையைப் பறிக்காதீர்கள் என்று துறைமுகச் சரக்குக் கூட்டுத்தாபன அதிகாரிகளைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். தமிழ் மொழிக்குள்ள உரிமையை, அரசாங்கம் தமிழ் மக்களுக்குக் கொடுக்க ஒப்புக் கொண்ட உரிமையை ஏன், எதிர்க்கட்சியில் உள்ள நண்பர்கள்கூடக் கொடுக்க ஒப்புக் கொண்ட உரிமையை—ஏன் இன்னும் கொடுக்காமல் இருக்கின்றீர்கள் என்று கேட்க விரும்புகிறேன். ஸ்ரீ லங்கா சுதந்திரக் கட்சி ஆட்சியில் இருந்தபோது 1960 ஆம் ஆண்டிசம்பர் மாதம் 20 ஆம் தேதியன்று திணைக்களங்களுக்கு அனுப்பப்பட்ட அமைச்சரவையின் சுற்று நிருபந்தான் இதற்கெல்லாம் காரணமாகும். இன்று இந்தத் தேசிய அரசாங்க ஆட்சியிலும் இந்தச் சுற்று அறிக்கைதான் நடைமுறையில் இருக்கிறதே யொழிய தமிழ் மொழிப் பிரமாணங்களை நடைமுறைப்படுத்த அனுப்பப்பட்ட சுற்று அறிக்கை நடைமுறையில் இல்லை. அமைச்சரவை புதிய சுற்றறிக்கையொன்றை விட்டால்

யால்தான் இத்தகைய மொழிச் சிக்கல்கள் எல்லாம் உண்டாகின்றன. ஒவ்வொரு நாளும் மொழிச் சிக்கல்கள் பற்றிய கடிதங்கள் எங்களுக்கு வந்து கொண்டே இருக்கின்றன என்பது உங்களில் பலருக்குத் தெரியாமல் இருக்கலாம். ஆகையால், இத்தகைய மொழிச் சிக்கல்களை நீக்குவதற்கு அரசாங்கம் விரைவில் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

டி. லா. 6.45

அடுத்ததாக, இன்னுமொரு விடயத்தை இங்கு கூறி எனது உரையை முடிக்க விரும்புகிறேன். எல்கடுவையில் நடைபெற்ற சம்பவ மொன்றை இங்கு அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். மிகவும் பாரதூரமான இவ்விடயத்துடன் சம்பந்தப்பட்ட பஸ் பாதை இலக்கம் 624. பஸ் வண்டியின் இலக்கம் 22 ஸ்ரீ 2175. இந்த பஸ் வண்டியிலே பிரயாணம் செய்த திரு. எஸ். சுப்பிரமணியம் என்பவர் 19. 8. 67 இல் எனக்கு ஒரு கடிதம் எழுதி இருக்கிறார். இந்தக் கடிதத்தை இங்கு படித்து சபையின் நேரத்தை நான் பயன்படுத்த விரும்பவில்லை. எனவே, கடிதத்தை அமைச்சர் அவர்களின் நடவடிக்கைக்காகச் சமர்ப்பிக்கிறேன். இந்த பஸ் வண்டியைச் செலுத்திய சாரதி குடிபோதையில் இருந்த இருவதை ஏற்றிச் சென்றிருக்கிறார். குடிபோதையில் இருந்த அவ்விருவரும் தற்போதைய தேசிய அரசாங்கத்தையும் தமிழர்களையும் திட்டிக் கொண்டே பிரயாணஞ் செய்திருக்கிறார்கள். அப்பொழுது திரு. சுப்பிரமணியம் பஸ் வண்டியைப் பொலிஸ் நிலையத்திற்குக் கொண்டு செல்லுமாறு சாரதியிடம் கூறினார். ஆனால், சாரதியோ உடனே பஸ் வண்டியைப் பொலிஸ் நிலையத்திற்குக் கொண்டு செல்லாமல் குடிபோதையில் இருந்தவர்கள் உட்பட பலர் பஸ் வண்டியை விட்டு இறங்கிய பின்னரே பொலிஸ் நிலையத்திற்குக் கொண்டு சென்றிருக்கிறார். இதன் காரணமாக இவ்விடயம் பற்றி எவ்வித நடவடிக்கையையும் பொலிஸ் நிலையத்தினால் எடுக்க முடியவில்லை. இதை முறைப்பாடாக திரு. சுப்பிரமணியம் எனக்கு எழுதி இருக்கிறார். அவருடைய முறையீட்டை அமைச்சர் அவர்களுக்குச் சமர்ப்பித்து வேண்டிய நடவடிக்கை எடுக்குமாறு கேட்டு எனது உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

වෛද්‍යාචාර්ය එස්. ඒ. වික්‍රමසිංහ
(டாக்டர் எஸ். ஏ. விக்ரமசிங்ஹ)
(Dr. S. A. Wickremasinghe)

කරුණු දෙකක් පමණයි මා ඉදිරිපත් කරන්නට බලාපොරොත්තු වෙන්නෙ. පානදුරේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (ලෙස්ලි ගුණ වර්ධන මයා.) ගමනාගමන මණ්ඩලය පිළිබඳව ඉතාමත් වැදගත් විවේචනයක් කළා. ඒ වාගේම, ගමනාගමන මණ්ඩලය සම්බන්ධව කරුණු ඉදිරිපත් කරන්නට බලාපොරොත්තුවෙන් තවත් ගරු මන්ත්‍රී වරුන් කීප දෙනෙක්ම බලාගෙන සිටිනවා. එමනිසා මා දීර්ඝ වශයෙන් කථා කරන්නට අදහස් කරන්නේ නැහැ. මා නියෝජනය කරන අකුරුස්ස කොට්ඨාශයට බලපාන කාරණයක් දෙකක් ගැන පමණක් කරුණු ඉදිරිපත් කරන්නටයි මා අදහස් කරන්නෙ.

මා මේ ඉදිරිපත් කරන්නට යන කාරණය පිළිබඳව මීට කලින්, දැනට වැඩ බලන ඇමතිතුමා වන ජනසතු සේවා අමාත්‍යාංශයේ පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමා සමග මා සාකච්ඡාවක් කර තිබෙනවා. ඒ අවස්ථාවේදී මේ කාරණය සම්බන්ධව විසඳුමක් කරගන්නට පුළුවන් බව අප දෙපක්ෂයටම පෙනී ගියා. එහෙත් අද වනතුරු මේ ප්‍රශ්නය පිළිබඳව විසඳුමක් කර ගන්නට නොහැකි වී තිබෙනවා.

අකුරුස්ස නගර සභා සීමාව තුළ පාඨ ශාලාවලට ශිෂ්‍යයන් පත් දහසක් පමණ පැමිණෙනවා. මේ ශිෂ්‍යයන්ගේ ප්‍රයෝජනය සඳහා ක්‍රීඩා භූමියක් තනන්නට ඉතා මත්ම අමාරුවෙන්, මහත්සියෙන් තෑතායම ලඟින් ආණ්ඩුවේ ඉඩමක් ලබා ගත්තා. ආණ්ඩුවේ සහයෝගය ඇතිව ශිෂ්‍යයන්ට පමණක් නොවෙයි නගරයේ සියලු දෙනාටම ප්‍රයෝජනයට ගතහැකි ක්‍රීඩා භූමියක් මේ ස්ථානයේ තනවන් නටයි බලාපොරොත්තු වුණේ. ක්‍රීඩා සම්බන්ධව වගකීමත් ජනසතු සේවා අමාත්‍යාංශයටමයි පැවරී තිබෙන්නෙ. එම නිසා, පාසැල් ශිෂ්‍යයින්ගේ ක්‍රීඩා කටයුතු වලට බාධා නොවන අන්දමට ගමනාගමන මණ්ඩලයේ කටයුතු කරන්නට මේ අමාත්‍යාංශයට ලෙහෙසියෙන්ම පුළුවනි. මක් නිසාද? ගමනාගමන මණ්ඩලය පිළිබඳ වගකීමත් ක්‍රීඩා කටයුතු පිළිබඳව වගකීමත් යන මේ දෙකම මේ අමාත්‍යාංශයටම භාරව තිබෙන නිසයි.

ප්‍රශ්නය මේකයි. පාඨශාලා ශිෂ්‍යයන් පත්දහසකට පමණ තිබුණු එකම ක්‍රීඩා භූමිය දැන් අවුරුද්දක පමණ කාලයක් තිස්සේ බස් නැවතුම් පොළ වශයෙන් පාවිච්චි කරනවා. තිබුණ බස් නැවතුම් පොළ දැන් පාඨ වී තිබෙනවා. බස් ව්‍යාපාරය පටන් ගත් දා සිටම බස් නැවතුම් පොළ තිබුණේ කඩපොළට යාබද ස්ථානයකයි; නගරයේ මධ්‍යස්ථානය වශයෙන් සැලකිය හැකි ඉතාමත් සුදුසු ස්ථානයකයි.

අවාසනාවකට වාගේ මේ වර සුළු නගර සභාවේ සභාපතිකම ඒ ප්‍රදේශයේ විශාල ධනවතෙකු වන එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ කෙනෙකුට ලැබී තිබෙනවා. ඒ ක්‍රීඩා භූමිය සහ ඒ අවට තිබෙන ඉඩකඩම් ගොඩනැගිලි ආදී සෑම දෙයක්ම අයිති කෙනෙකුටයි නගරාධිපතිකම ලැබී තිබෙන්නේ. එම නිසා ළමයින්ගේ ක්‍රීඩා භූමිය ගැන සැලකිල්ලක් නොදක්වා, නගරයේ ප්‍රයෝජනය සහ සනීපාරක්ෂාව ගැන සැලකිල්ලක් නොදක්වා, ඒ පවුලේ උදවියගේ ආදායම් මාර්ග වැඩි කර ගැනීම පිණිස සෑම දෙයක්ම තමන්ගේ ප්‍රයෝජනයට යොදා ගැනීමේ උපක්‍රමයක් වශයෙන්, මේ බස් නැවතුම් පොළ තාවකාලික වශයෙන් ක්‍රීඩා භූමියට ගෙනාව. කිසිම දැන්වීමක් නොකරයි, ගැසට් නිවේදනයක් නිකුත් නොකරයි මේ වෙනස සිදු කෙළේ.

ප්‍රසිද්ධ බස් නැවතුම්පොළක් දීර්ඝ කාලයක් තිස්සේ තිබුණ තැනක සිට තවත් තැනකට ගෙන යන විට ඒ බව කලින් දැනුම් දී, ගැසට් මගින් නිවේදනය කර, ඉන් පසුව ඒ විධියේ වෙනසක් කිරීමයි සාමාන්‍ය සිරිත. ඒ කිසිම දෙයක් නැතුවයි මේ පියවර අරගෙන තිබෙන්නේ. ලංගම අධ්‍යක්ෂ මණ්ඩලය මේ පියවරට මොන හේතුවක් නිසා සම්බන්ධ වුණාදැයි මා දන්නේ නැහැ. ඒ ප්‍රදේශයේ කෙනෙකුත් ලංකා ගමනාගමන මණ්ඩලයේ අධ්‍යක්ෂවරයකු වශයෙන් ඉන්නවා. මගේ ආසනය සඳහා තරඟ කර පරාද වුණ අපේක්ෂකයා අධ්‍යක්ෂවරයකු හැටියට පත් කර සිටිනවා. ඒ අයගේ බල පෑම කොයි තරම් දුරට මේ කටයුත්තට ඇතිවුනාද, නගරාධිපතිවරයාට කොයි තරම් දුරට ඒ අධ්‍යක්ෂවරයාගේ බල පෑම ඇති වුණාද කියා මා දන්නේ නැහැ.

මෙම බස්නාවතුම්පොළ තාවකාලික වශයෙන් ක්‍රීඩා භූමියට ගත්තේ ස්ථිර බස්නාවතුම්පොළ ප්‍රතිසංස්කරණය කිරීමට අවශ්‍යය කියයි. තාවකාලික වශයෙන් ගන්නා නිසා ගැසට් නිවේදනයක් වුවමනා නැත, දැන්වීමක් වුවමනා නැත කියා එසේ ගෙනවිත් දැන් නගර සභාවෙන් තීරණය කර තිබෙනවා, ස්ථිර වශයෙන්ම බස්නාවතුම්පොළ ඒ ක්‍රීඩා භූමියේම තිබෙන්න ඕනැය කියා. මේ සම්බන්ධයෙන් ජනසතු සේවා ඇමතිතුමාට දැන්නුවා, ඒ වාගේම පළාත් පාලන ඇමතිතුමාටත් දැන්නුවා. සුළු නගරාධිපතිගේ මේ ක්‍රියාව ගැන ඇමතිවරුන් දෙදෙනා සාකච්ඡා කර වහාම ක්‍රීඩා භූමිය නිදහස් කර දීම පිණිස වැඩ පිළිවෙළක් යොදන්න ය කියා ඉල්ලා සිටියා. ඒ සම්බන්ධයෙන් සාකච්ඡාවක් පැවැත්තුවා. ඒ සාකච්ඡාවට පළාත් පාලන ඇමතිතුමාත් නගර නිර්මාණ ශිල්පියාත්, ලංගම ගමනාගමන මණ්ඩලයේ සභාපති ආර්. ඩී. ද සිල්වා මහතාත්, සුළුනගර සභාවේ සභාපතිතුමාත් පළාතේ මන්ත්‍රීවරයා හැටියට මාත් සහභාගි වුණා. එම සාකච්ඡාවේදී සියලුම කරුණු පරීක්ෂා කර බලා අවසානයේදී නගර නිර්මාණ ශිල්පියාගෙන් ප්‍රකාශ වුණා, සාමාන්‍යයෙන් ක්‍රීඩා භූමියක් නගරයට අවශ්‍යය, පැරණි බස්නාවතුම්පොළ තිබුණේ ඉතාම සුදුසු තැනකය, කියා. මා ඒ ගැන කෘතඥ වෙනවා. ඒ අදහස ප්‍රකාශ වන විටම නගරාධිපති කිව්වා, ක්‍රීඩා භූමිය තිබුණු තැන බස්නාවතුම්පොළ තිබෙන්නට හැරීම අපේ අවසාන තීරණයය, එය වෙනස් කරන්නට බැරිය කියා සාකච්ඡාවෙන් ඉවත් වී ගියා. ඊට පසු ටවුන් ජ්‍රැනර් පළාත් පාලන අමාත්‍යාංශයට වාර්තාවක් ඉදිරිපත් කළා, බස්නාවතුම්පොළ සඳහා සුදුසු පරණ බස්නාවතුම්පොළමය, ක්‍රීඩා භූමිය නැති කිරීම වරදක් වන අතරම, නිවාස තිබෙන ජනතාව පදිංචිව සිටින ප්‍රදේශය බස්නාවතුම්පොළට සුදුසු තැන, ඒ නිසා බස්නාවතුම්පොළ එතැනින් අස්කර පරණ බස්නාවතුම්පොළ නැවත පාවිච්චියට ගැනීම සුදුසුය කියා. ඊට පසු ජනසතු සේවා ඇමතිතුමා තමන්ගේ ක්‍රීඩා අංශය භාර නිලධාරී ගුණවර්ධන දොස්තර මහතාට නියමකර තිබෙනවා, මේ ගැන වාර්තා කරන්න ය කියා. ඒ නිලධාරී මහත්මයාන් පෞද්ගලිකවම නගරයට පැමිණ

පරීක්ෂණයක් කර වාර්තාවක් ඉදිරිපත් කර තිබුණා. ටවුන් ජ්‍රැනර්ගේ යෝජනාව යුක්තිසහගතය, ක්‍රීඩා භූමිය නැති කර දැමීම ගමනාගමන මණ්ඩලයේ අයුක්තිසහගත ක්‍රියාවක්ය, ක්‍රීඩා භූමිය දියුණු කිරීමේ වැඩ පිළිවෙළ අනුමත කරනවාය, වහාම අවශ්‍ය ඉඩම් රැගෙන ක්‍රීඩා භූමිය විශාල කළ යුතුය කියා ඒ වාර්තාවෙන් කියා තිබෙනවා. එහෙත් අද වන තුරුත් මේ ගැන කිසිම දෙයක් කර නැහැ. ප්‍රධාන වශයෙන් බලපාන්නේ සුළු නගරාධිපතිගේ තීරණයයි. බස්නාවතුම්පොළ දැනට තාවකාලිකව ගෙන ගොස් තිබෙන ස්ථානයේම ස්ථිර කර ගත්තොත් ඔහුගේ පෞද්ගලික ආදායමට වාසියක් වෙනවා. ඒ බස්නාවතුම්පොළ කිට්ටුව තිබෙන කඩ සියල්ලම අයිති නගරාධිපතිගේ පවුලේ උදවියටයි. යුතුඅයුතුකම් ගැන නොසලකා ප්‍රතිපත්තියක් ගැන කල්පනාවක් නැතිව, පොදු මහජන කටයුතු සම්බන්ධව උසස් ප්‍රතිපත්තියක් අනුගමනය කළ යුතු බව සලකන්නේ නැතිව පෞද්ගලික වාසිය තකා කටයුතු කරනවා. දේශපාලන බලය යොදවා මහජනයාගේ අයිතිවාසිකම් උදුරාගෙන ආණ්ඩු පක්ෂයේ සමහර අය පෞද්ගලික ප්‍රයෝජනය සඳහා දූෂණ කටයුතුවල යෙදෙන සැටි දොම්පේ මන්ත්‍රීතුමා (එෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක මයා.) ඊයේ පෙන්වා දුන්නා. මතයක් වශයෙන් ඒ ගැන අදහස් ඉදිරිපත් කළා නොවෙයි, සිදු වී තිබෙන දූෂණ විස්තර වශයෙන් ඉදිරිපත් කළා. මාත් අද මේ මතක් කරන්නේ එවැනි දූෂණ සම්බන්ධවයි. අද ඒ බස්නාවතුම්පොළේ ප්‍රශ්නය උඩ ඒ සුළු නගරාධිපතිට තමන්ගේ තත්ත්වයෙන් ප්‍රයෝජන ගැනීමට ජනසතු සේවා අමාත්‍යාංශයත් ආධාර දෙන තත්ත්වයක් ඇති වී තිබෙන බව කණගාටුවෙන් කියන්නට සිදු වී තිබෙනවා. ඇමතිතුමාගේ අනුකම්පාව තිබුණට පමණක් වැඩක් නැහැ. නගරය ඇතුළේ, මහා විද්‍යාලයෙන්, කණිෂ්ඨ විද්‍යාලවලත් ඉගෙන ගන්නා ළමයින් 5,000ක් පමණ හැසිරෙනවා. අද ඒ පාඨශාලා 5න් එකකටවත් ක්‍රීඩා භූමියක් නැහැ. එ ළමයින්ට ක්‍රීඩා කිරීමට තිබෙන ස්ථානයට තාවකාලික වශයෙන් ගෙන ගිය බස්නාවතුම්පොළ ස්ථිර වශයෙන්ම එහි තබා ගැනීමට සුළු නගරාධිපති නියම කර තිබෙනවා. ඒ සම්බන්ධව විභාගයක්

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

[වෛද්‍යවාරිය එස්. ඒ. වික්‍රමසිංහ]

ඇති කර වෝදනා ඉදිරිපත් කිරීමේ ප්‍රශ්න ය අද පළාත් පාලන ඇමතිතුමා අතේ තිබෙනවා. වෙනත් දූෂණ රාශියක් මේ සුළු නගර සභාවෙහි තිබෙන නමුත් ඒවා අමතර කරුණු නිසා තව දුරටත් ඒ ගැන කතා කරන්නේ නැහැ. මා ගරු ඇමතිතුමාට පෙන්වුම් කර දෙන කාරණය නම්, ආණ්ඩුවෙන් ඉඩමකුත් රුපියල් 10,000 කුත් යොදා ඉදි කළ ක්‍රීඩා භූමිය අද ඒ බලාපොරොත්තු වුණු කාරණය සඳහා යොද වන්නට බැරි වී තිබෙන බවයි. බස් නැවතුම්පොළ අළුත්වැඩියා කිරීම සඳහා ආණ්ඩුවෙන් විශේෂ මුදලක් ලබාගෙන තිබෙන නමුත් ඒ මුදලින් බස් නැවතුම් පොළ අළුත්වැඩියා නොකර, අර ක්‍රීඩා භූමිය බස් නැවතුම්පොළ වශයෙන් පාවිච්චි කරනවා. එය දැන් එකම මඩ වගුරක්. ආණ්ඩුවෙන් මේ ඉඩම දුන්නේ ක්‍රීඩා භූමියක් සඳහායි. එය ස්ථිර බස් නැවතුම් පොළක් වශයෙන් යොදවන්නට සුදුසු තැනක් නොවෙයි. දේශපාලන ප්‍රශ්න පැත්තක තබා ශිෂ්ට සමාජයේ හොඳ තරක තේරෙන මිනිසුන් වශයෙන් කල්පනා කර බැලුවත් මෙවැනි දූෂණයන් සිදු වීම ඉතාමත් කනගාටුදායකයි. මිනිස් සමාජයටත් ජාතික ගෞරවයටත් මෙය විශාල පහරක් බව මා ගරු ඇමතිතුමාට මතක් කරනවා. මට නියම වෙලාව අවසාන නිසා මගේ කතාව මෙයින් අවසාන කරනවා.

අ. හා. 7

විරකෝන් මයා.

(திரு. வீரக்கோன்)

(Mr. Weerakoon)

ගරු සභාපතිතුමනි, මහනුවර ප්‍රදේශයේ බස් සේවයේ ඇති අඩුපාඩුකම් පිළිබඳව පළමුවෙන්ම වචන කීපයක් කියන්නට මා අදහස් කරනවා. උතුරු ඩිපෝවේන් දකුණු ඩිපෝවේන් ලොකු නිලධාරීන් අතර හොරකම් යනවාය යන ආරංචියක් තිබෙනවා. දැන් ඒ ගැන විභාගයක් පැවැත් වෙන නිසා මා ඒ සම්බන්ධව වැඩිදුර කතා කරන්නේ නැහැ. බස් සේවාව මහජන සේවාවක් නිසා එහි යෙදී සිටින නිලධාරීන් ඒ මහජන සේවය පිළිබඳ හැඟීමක් ඇතිව වැඩ කළ යුතු බව පමණක් මා මතක් කරනවා.

උතුරු ඩිපෝ එකේ බස් සඳහා “ට්‍රැක්ටර් පාවිස්” ගොඩවත් තිබෙනවා. මේ ගැන වගකිව යුත්තේ කවුද යන වග මා දන් නේ නැහැ. ඒ වාගේම, අවුරුදු 10 කට සැහෙන්න “පැකිං” ගෙන්වා තිබෙනවා. මේවා ගැන වගකිව යුතු නිලධාරීන් හොඳින් වැඩ කරනොත් මෙවැනි දේවල් සිදු වන්නට විධියක් නැහැ. කවුරුත් කළත් මෙවැනි වැඩවලින් මුදල් අපතේ යනවා. එම නිසා ගරු ඇමතිතුමාගේ සැල කිල්ල මේවා ගැන යොමු කරවන ගමන්ම, දැනට වඩා කල්පනාකාරීව මුදල් වියදම් කරන ලෙස මා අධ්‍යක්ෂ මණ්ඩලයෙන් ඉල්ලා සිටිනවා.

ලොකු නිලධාරීන් පොඩි නිලධාරීන් ගෙන් විනය බලාපොරොත්තු වනවා වාගේම, ඔවුන්ගෙන් වැඩ ගැනීමටද ලොකු නිලධාරීන් දැන සිටිය යුතුයි. සුළු සේවකයන් සතුවු වන අන්දමට නම්බු කර විධියට ඔවුන්ට ආමන්ත්‍රණය කිරීම ලොකු නිලධාරීන්ගේ යුතුකමක්. සුළු සේව කයින්ගේ හිත් රිදෙන අන්දමට ලොකු නිලධාරීන් ඔවුන්ට ආමන්ත්‍රණය කරන බවට පැමිණිලි මට ලැබී තිබෙනවා. සුළු සේවකයින්ට වහලුන්ට මෙන් කතා කිරීමේ යුගය දැන් අවසාන බව ඒ ලොකු නිල ධාරීන්ට මා ඉතා ආදරයෙන් කරුණාවෙන් මතක් කරනවා. අප ආණ්ඩු පක්ෂයේ සිටි යන් විරුද්ධ පක්ෂයේ සිටියත් රජයේ සේවකයන්ගේ සැප පහසුකම් ගැන විමසා බැලීම අපේ යුතුකමක්. දැන් එක්සත් ජාතික පක්ෂය බලයට පත් වී සිටින නිසා නිලධාරී යුගයක් බිහි වී තිබෙනවායයි සමහරුන් කල්පනා කරනවාදැයි මා දන්නේ නැ. එවැනි දෙයක් අපේ පක්ෂය තුළ නැති බව මා කියන්නට කැමතියි. 1956 දී ඇති වුණු පරිවර්තනය අනුව කටයුතු කිරීමයි අපේත් අදහස. සමහර විට අනික් අයගේ අදහස නොවුණත් ඒක මගේ අදහසයි. එම නිසා, ඒ අයගේ සැප පහසුකම් ගැන කල්පනා කර බලන්න ඔබ.

මට එක් උදාහරණයක් දෙන්න පුළු වනි. මේ පෝය දිනට පෙර දින මා එහි ගිය අවසාවාවේදී මහසියාවේ ඔඩිට් දෙපාර්ත මේන්තුවෙ—එකවුන්ට්ස් දෙපාර්ත මේන් තුවෙ—නිලධාරී මහතෙක් මට හවු වුණා. ඔහු ඒ දෙයත්මයගෙන් ඇහැව්ව, “මේ වෙලා

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

වෙ මණ්ඩලයෙ ඉන්න ඕන නොවෙද, මෙහෙමද රාජකාරි කරන්නෙ” කියා. ඒ මහත්මයා මට කීව්ව, බඩේ අමාරුවක් හැදිල, ඒ ප්‍රදේශයේ ප්‍රසිද්ධ වැසිකිළියක් නැති නිසා, දෙපාර්තමේන්තුවේ වැසිකිළියක් නැති නිසා, එළියට යන්න යනවාය කියා. ඒ මහත්මයාට කාර් එකක් තිබෙන නිසා හොඳයි; කාර් එකක් නැති අයට හැකැක්මක් පමණ පයින් යන්න වෙනවා නේද? එම නිසා මේ වාගේ සැපපහසුකම් සපයා දෙන්නෙ නැත්නම් ඒ අය තමන්ගේ සේවය හරි හැටි කරන්නෙ කොහොමද? ඒ වාගේම උතුරු ඩිපෝටේ වතුර නැහැ. ඩ්‍රයිවර් මහත්වරුන් මේ නිසා අප්‍රමාණ කරදර වෙනවා. නොයෙකුත් විධියේ පැමිණිලි ලැබුණත් මේ වන තෙක් ක්‍රියා කර නැහැ. එම නිසා, මනුෂ්‍යයන් වශයෙන් සේවය කිරීමට අවශ්‍ය මූලික සැපපහසුකම්වත් සපයා දෙන ලෙස ඉල්ලා සිටිනවා. ඒ කාරණා වැඩ බලන ගරු ඇමති තුමාගෙන්, මෙතැන සිටින අධ්‍යක්ෂතුමා ගෙන් සැලකිල්ලට භාජන කිරීමට මා අදහස් කරනවා.

අද, මහා විද්‍යාලවලින්, විශ්ව විද්‍යාල වලින්, සමත් වි රඤා නැතුව සිටින විශාල සංඛ්‍යාවක් සිටියදී, සමහර විට රජයකින් පහ කළ —කොයි රජයෙන් හෝ—සේවකයින් මේ මණ්ඩලවලට දමා ගන්නවා. එසේ කිරීම වැරදියි. රජයකින් පහ කළ අය හෝ විශ්‍රාම වැටුප් ලබන අය හෝ මෙවැනි සේවාවලට පත් කර ගැනීමෙන් යම් යම් විභාගවලින් සමත්ව රැකියාවක් නොමැති ව සිටින තරුණයින්ට අවස්ථා නැතිව යනවා. සමහර විට එක් තැනෙක විශ්‍රාම වැටුප් ලබන ගමන්ම තවත් තැනෙක රඤාවක් කරනවා. මේක වැරදියි. අලුත් අයට රක්ෂා දෙන්න ඕන. සමහර විට නොයෙක් දෙපාර්තමේන්තුවල හොර තක්කඩිකම් කර එයින් ඉවත් කළාම, යාළුකම උඩ මණ්ඩලවල රඤා ලබාගන්නවා. මේ ප්‍රතිපත්තිය සම්පූර්ණයෙන්ම වැරදියි; කවුරුත් කළත් වැරදියි. මෙවැනි වැඩ කළාම ආණ්ඩුවට විරුද්ධව මහජන හැඟීම් ඇති වෙනවා. එම නිසා නිලධාරීන්ට ඒ වාගේ දූෂණ වැඩ කිරීමට ඉඩ දෙන්න එපා. සමහර විට ඇමතිතුමා නොදන්නවා ඇති; අධ්‍යක්ෂතුමා නොදන්නවා ඇති. ඒ වුණත් දෙපාර්තමේන්තුව යටතේ

සිටින උසස් නිලධාරීන්ට ඒ අන්දමේ වැඩ කරන්න ඉඩ නොදීම තමුන්නාන් සේලාගේ යුතුකමක්. එම නිසා විශ්ව විද්‍යාලවලින්, මහා විද්‍යාලවලින්, සමත්ව රැකියාවක් නොමැතිව සිටින අයට අවස්ථා සලසා දීමට ක්‍රියා කරන ලෙස ඉල්ලා සිටිනවා.

ඩ්‍රයිවර් මහත්වරුන්ට අසාධාරණ අන්දමට දඩ ගසන බවට පැමිණිලි ලැබී තිබෙනවා. අලුත් ටයර් යොදා රථයක් රියදුරු මහත්මයාකුට භාර දී දවස් තුන හතරකට පස්සෙ ඒ වෙනුවට “රිට්‍රේඩ්” ටයර් මාරු කළොත්, ටික දවසක් ගිහින් ඒ ටයර් ගෙවී ගියොත්, ටයර්වලට හානි යක් වුණොත්, ඔවුන්ට චෝදනා කරනව; සමහර විට අවුරුද්දකට පස්සෙ රුපියල් 50, 60, 100 ආදී වශයෙන් දඩ ගසනවා. ඒ ගැන කරුණු කියන්න ගියොත් ඒ උදවියට, “කටවහගෙන පලයන්, කරන්න බැරි නම් දාල පලයන්” කියනවා. ඇත්ත වශයෙන් තමන්ගේ නිදහසට කරුණු කියන්නටවත් ඒ අයට අවස්ථාවක් නැහැ. මෙය සම්පූර්ණයෙන්ම වැරදියි. එම නිසා, රියදුරන්, කොන්දොස්තරවරුන්, බස් සෝදන්නන්, ආදීන්ට මෙයට වඩා හොඳට, මනුෂ්‍යයන් වශයෙන් සලකන්න ටය කියා ඉල්ලා සිටින අතර, මේ කාරණා ගැන ගරු ඇමතිතුමාගේ සැලකිල්ල යොමු කරවනවා. ඇත්ත වශයෙන්ම සේවකයින්ගේ දුක්ගැනවිලි ගැන සැලකිල්ලක් දැක්විය යුතු අතර, යම් යම් අඩුපාඩුකම් ඇතොත් ඒවා හරිගස්සා ගෙන විනය රැකීම ගැනත් සැලකිලිමත් වෙන්න ඕන.

මා කියන්නෙ නැහැ, කිසිවකුට විනය කඩන්න ඉඩ දෙන්නය කියා. කවර ස්ථානයක වුණත් විනය නීතිය යුතුමයි. විශේෂයෙන්ම, මා පාසැල් ගුරුවරයකු නිසා විනය සෑම ස්ථානයකම නීතිය යුතු බව කියන්න කැමතියි. ඒ සමගම ඒ අයගේ සැපපහසුකම් ගැනත් නිලධාරීන් විශේෂ සැලකිල්ලක් දැක්විය යුතුයි.

ගරු සභාපතිතුමනි, මහනුවර පෙරහැර පැවති දවස්වල මහනුවර ඩිපෝටේ සේවක මහතුන්, ලොකු කුඩා සෑම අංශයකම සේවක, මහතුන් හොඳාකාර වැඩ කළ බව අප දන්නවා.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

[විරකෝන් මයා.]

මට තවත් කාරණයක් සඳහන් කරන්නට තිබෙනවා. දැන් fපියවි බස් රථ එකින් එක අඩු වේගෙන යනවා. ඊට හේතුව කුමක්දැයි සොයා බැලිය යුතුයි. ඒවාට අවශ්‍ය අමතර කොටස් නොමැති බවයි, කියන්නේ. ඒ කොටස් ලංකාවේ ඇත්තේ නැහැ. එම කොටස් ගෙන්වීම සඳහා මීට අවුරුද්දකට ඉහතදිසි “ඕඩර්” කරන්නට තිබුණේ. එම කොටස් නිෂ්පාදනය කරන ආයතන මගින් කියනවා, ඒවා දෙන්නට පුළුවන් වන්නේ තව අවුරුද්දක් ගිය තැනදී බව. මේ හේතුවකට ගෙන එම ප්‍රදේශවල බස් රථ ධාවනය විකින් වික අඩුවේගෙන යන බව පෙනෙනවා. ඇතැම් අවස්ථාවලදී අමතර කොටස් නොමැතිකම නිසා බස් රථ 25, 30 අයිත් කර තිබෙන බව පෙනෙනවා. එම කොටස් ගෙන්වන්නට අවුරුද්දක් පමණ ගත වෙනවා. එවැනි තත්ත්වයක් උදා වන්නට ඉඩ තැබිය යුතු නැහැ.

මා මෙතෙක් වේලා ගරු ඇමතිතුමා විවේචනයට ලක් කළා නොවෙයි. පවතින අඩුපාඩුකම් ගැනයි කිව්වේ. මෙම අඩුපාඩු කම් මගහරවා ලන ලෙස ඉල්ලමින් මගේ වචන ස්වල්පය අවසාන කරනවා.

එෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක මයා.

(திரு. எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)

(Mr. F. R. Dias Bandaranaike)

I thank you very much for allowing me a few minutes.—[Interruption].

තමුත්තාන්සේලා සිංහල ඉල්ලනවා. මම හිතුවෙ තමුත්තාන්සේලා දෙමළ බලා පොරොත්තු වෙනවා කියලයි.

I have two matters to raise and I shall be very brief on them. First of all, having listened to the Debate, I appreciate very much that the U. N. P. has travelled a long way since the days when they opposed the nationalization of the bus services. When one listened to the contributions of the hon Member for Wattagama (Mr. Weerakoon), one might have thought that the degree of pride, the degree of loving care which he bestowed upon the C. T. B. showed a completely new approach on the part of United National Party Members to the nationalized institutions which

they cherish. It shows that they have certainly come a long distance even from 1960 when their Hon. Prime Minister talked about the difficulties of unscrambling a scrambled egg. It seems as though they appreciate very much a diet of scrambled egg.

The fact remains that the C. T. B. has, from its inception, progressively developed into a magnificent institution in spite of various difficulties which have confronted it. That is true of most of the other nationalized institutions also under the control of the Hon. Minister. Since I propose to restrain my remarks exclusively to the C. T. B., I do not propose to talk about the other institutions. One thing I should like to do is to pay a compliment to the Hon. Minister, and I suppose the Hon. Acting Minister is also entitled to bask in the reflected glory of someone. I should like to say this of the Hon. Minister. He is a very down to earth person. He gives the impression of having a very tough exterior, of a tough man who is going to fight communalism single handed. That is how he talks. But when it comes down to his actual conduct of human relations you will find the Hon. Minister is a perfectly lovable, and kind-hearted person. There is not a single person who went to the Hon. Minister to ask a favour who came back without also receiving a ten rupee note out of the Hon. Minister's personal funds. [Interruption]. They are not members of Parliament. Members of Parliament do not get it. They only get land. I talked about it yesterday. I am talking about the poor people who go to him. When a man as a conductor or as a driver goes to the Minister with a problem in regard to his career, or some such difficulty, which is placed before him, the Minister will never let him leave his house without having actually placed in his hand a ten rupee note. He is a generous and kind-hearted man, far from all this talk of toughness and a tough exterior and a man who does not like strikes. That is how he wins over the hearts of people. It is a good

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

method. I wish all Ministers were well-off as the Hon. Minister of Nationalized Services to be able to afford charity of the same kind.

But when it comes down to administrative matters, in spite of the difficulties of a not very satisfactory board I must say the Minister has done extremely well. He managed to extort from the Treasury some necessary amount of money for the replacement of buses. Unless you can replace your fleet to the tune of 350 to 400 buses per year you will not be able to maintain even your existing services. That is a fact. I think the Hon. Minister is doing extremely well and carrying on a policy inaugurated as long ago as 1961. Unfortunately, before that we were still trying to get rid of the carcasses handed over to us by the old bus mudalalis who used to be your mainstay in the days gone by. I see the Parliamentary Secretary to the Minister of Commerce smiling.

අ. න. 7.15

Having said that and having complimented the Hon. Minister I wish him a speedy recovery. I hope he will be able to come back and bestow his ten rupee notes once again as quickly as possible. The constituents I send to him are missing him. They cannot receive the same treatment at the hands of the Hon. Acting Minister who is, perhaps, not able to be so generous.

Now, there are two matters I wish to raise with the Hon. Acting Minister. They are purely domestic, pertaining to the Dompe Electorate. The first one is that the Hon. Acting Minister has a C. T. B. depot which he inherited by accident. It is the old Pugoda mill site. It is the old textile mill site on which a bus depot of sorts has been set up, a temporary bus depot. I am not going to ask him the awkward question as to whether the tyres of his fleet would get wet owing to flood water, because by answering that question he might embarrass his Colleague, the Hon. Minister of Industries and

Fisheries. But I am going to ask him this question. There are approximately forty buses parked on this site. They have to travel along a road called the Mandawela—Pugoda road in order to have access to and egress from this place. They traverse that road. All these buses travel with a board marked "Depot" right across it.

These buses are not permitted to carry passengers for some reason which I do not understand. There are people living along this road who have no bus services of any sort and these buses are travelling to and from this depot. I do not know why the C. T. B. objects to making money, however small, by carrying the loads of passengers who are most anxious to be carried. I do not understand why people ought to have to walk miles and miles when forty buses are travelling along a road not carrying a single passenger because they are prohibited from doing so.

I am not suggesting that you should run a special service to accommodate anybody. But if those persons happen to be travelling along that road, is there any objection to your carrying passengers and permitting your conductors and drivers to transport people?

The second matter I wish to raise is also a constituency problem. It relates to the need to do up that road. The road leading to your depot was originally undertaken for purposes of the textile site in the days when the textile factory was expected to be installed there. The road was metalled in various places. The road is very broad. But since then the metal has been removed and the road abandoned since it ceased to be a textile factory site. Now you are transporting your forty buses to and from the new site which you have adopted for a bus depot resulting in enormous degrees of tyre wastage and breakdown in consequence of a tyre giving way. Incidentally, your buses do not have spare tyres. There is no spare wheel on a single bus. When a breakdown takes place the bus is halted by the side of the road and the

විසර්ජන කෙටුම්පත් පත, 1967-68

—කාරක සභාව

[එෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක මය.]

bus driver sits out hopefully waiting for a breakdown van to come to instal a spare tyre.

My respectful submission to you would be, the first thing you have to do is to metal that road. If you are going to run it as a bus depot you cannot have a bus depot on an unsatisfactory roadway full of potholes, full of metal shards, destroying your tyres and breaking up practically all the services in the Siyane Korale District in consequence.

You must also provide spare wheels if your buses are going to travel on this kind of road. I dare say, you may be right in regard to roads which are already metal-surfaced and tarred, where the road surface is good and you do not require that kind of spares. But unless you are going to do something about this road I am afraid you are going to be in grave trouble.

The third matter I am going to raise is somewhat of a more political question and that relates to the use of C. T. B. vehicles at by-elections. You have got a number of nice new vehicles which are used, I think, by the supervisory staff of the C. T. B. ostensibly to go and check up and see that the buses are running properly. I think most of them are Fiats, with a white number written on them and the letters "C. T. B." on the sides. They are very modern looking vehicles, if I may say so—the kind of vehicles that I suppose none of us can hope to possess for many years to come, unfortunately. I myself can speak to the fact, but I do not wish to embarrass people by mentioning names or numbers, although we took the precaution of noting them down at the by-elections. A number of these vehicles are made use of almost as personal property of leading members of the U. N. P., as personal transport in the course of by-election campaigns.

ශ්‍රී වෙලගෙරා

(කෙළරාව වෙලගෙරා)

(The Hon. Welagedera)

The officials make use of them.

එෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක මය.

(සී. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක)

(Mr. F. R. Dias Bandaranaike)

I do not know. I am talking of members of the U. N. P., including Members of this House. I will mention names if you want, and also numbers of the vehicles ; but I would rather not because I am not trying to make a point ; I am not trying to score a point of that cheap order. I am dealing with the principle. I do not know whether they were accompanied by C. T. B. officials or not. They may have been. I do not pretend to know everybody who is travelling in those vehicles. I do not know whether the C. T. B. officials were giving lifts to those Members of Parliament ; but if they did, they did it too often ! And it happened in too many by-elections where we found individual Members, on polling day, making use of C. T. B. vehicles. I am referring to the same black Fiat cars which the C. T. B. use. Maybe, the officials did not realize that they were doing something wrong. Maybe, the officials thought : Well, if a member of Parliament asked you for a lift, the best thing you can do is to accommodate him and take him in. It might have been something like that.

I think it is a good thing to warn your officials that such conduct is undesirable. It may be that they were even following the practice of watching Ministers who actually used their own official cars to conduct by-elections, a principle which I think is most unfortunate. I have seen no less than four of your Ministers in official cars in at least five by-election campaigns ; on election day they were touring the electorate in their official cars. Some of them were even Mercedes Benz ; not all of them. I know of a Holden and a Kapitan as well that were being used.

When C. T. B. officials did these things, maybe, they thought : if Ministers are doing these things, why not we ? But it is an undesirable practice. I can certainly say that the Hon. Minister is not one of those who transgressed the rules. I am not

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කුරක සභාව

seeking to lay charges falsely to implicate anybody other than the wrong-doers. If this is wrong-doing on a mistaken assumption that there is nothing legally wrong in it—it was the argument raised yesterday—I sincerely hope that the Hon. Acting Minister will not fall into the same error of seeking to justify it and saying it is legally defensible.

I am not talking law here. I am talking of morality.

ශ්‍රී. වෙලාදෙර

(கௌரவ வெலகெதர)

(The Hon. Welagedera)

A moralist!

ඒෆ්. ආර්. ඩයස් බන්ඩරානායක මයා.

(திரு. எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)

(Mr. F. R. Dias Bandaranaike)

I do not know. Sometimes we have no alternative. If morals are something accepted by one and all, there is no need to talk of morality in this House. I thought we all had the same standard of morals, but apparently it is not so. I must say I was shocked to discover this yesterday even if I have to restate the obvious. However, it is not necessary for me to tell that to my Hon. Friend the Acting Minister. I have no suggestions at all to make affecting him or his Minister.

But the point is this: the officials of the C. T. B. might very well think, as certain hon. Members of the House do, that so long as it is not actionable in law it is correct conduct. I think it is high time we all adopted uniform standards. I, therefore, appeal to the Hon. Acting Minister—there are two more by-elections coming—at least to see that these Fiat cars are used to supervise the working of the C. T. B. and do not carry any persons connected with politics on your side, whether they be Members of Parliament or not.

I remember charges being made once, long ago. In the 1965 elections your party organized bullock-cart processions on the argument that the

C. T. B. was partisan. For all the alleged partisanship of the C. T. B., you won. Let us face it. The election proved that as far as the transport of voters was concerned, there was no loss to your party at all. I am not complaining against bus drivers or conductors. I am not talking of their partisanship. I am not talking of transporting voters to meetings, although, perhaps, when we hold meetings the number of buses that ply on those routes are somewhat reduced. But that is not my grievance, I am talking of the use of official C. T. B. vehicles in a wrong way—their use by Parliamentarians for purposes of by-elections.

One other matter was raised by hon. Members of this House on which I should like to comment, and that is in regard to the principles of recruitment in the C. T. B. I have more than once stated that my electorate has been specially favoured in many respects by the present Government. In one respect, we have more defeated candidates in Dompe who are directors of government corporations than in any other electorate. Dompe is unique, except that the U. N. P. candidate is still looking out for a job. Please, if you are considering any more appointments, appoint him to some post because he is the only one who has been left out and he has a sense of grievance. He feels it terribly unfair that all those who contested whether as Independents or as candidates for the M. E. P. and other mushroom parties, have all got jobs except the U. N. P. man, and really he is the best of them all with all his faults. He has no political vision, but that cannot be helped for he joined the wrong party. He is the one man who deserves a job and has not got one.

I have one other man who also, perhaps, deserves your attention—Mr. Tinsy. He is the most senior candidate for Dompe. He contested the late Mr. S. W. R. D. Bandaranaike in 1956 for the first time and

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

[එෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක]

forfeited his deposit. Then he contested me in 1960 and also in 1965. He did not contest from your party, so probably you do not know him. Even your Colleague the Hon. Minister of Industries has not been kind enough to find him a job in a Government corporation—not yet.

But he had a brother, also from my electorate. I am not quite certain of his name, but he was one of the independent candidates sponsored by you people to break the votes in Nivitigala against the hon. Member for Nivitigala (Mr. Hettiarachchi.) This gentleman was definitely put up by your party, and your party has rewarded him, but in my view not appropriately. They have made him a ticket inspector in the C. T. B. He has no educational qualifications—he never had. That does not matter considering the composition of your board. If you consider the educational qualifications of those on the board, those up in the Distinguished Visitors' Gallery you will find that some of them might find it difficult to become even ticket inspectors. But of Mr. Tinsy and his brother there has been a sad neglect on the part of the U. N. P., and Mr. Tinsy is so annoyed that he has come and seen me recently and asked me for S.L.F.P nomination for any Seat to take on the U. N. P. because they have been too ungrateful to him. I beg of the Hon. Ministers, do something please to enable Dompe to maintain its pre-eminence as the refuge of defeated candidates and corporation directors.

ෆෙස්ටස් පෙරේරා මයා. (වෙන්නප්පුව)
(திரு. பெஸ்ற்றஸ் பெரேரா—வென்னப்புவா)
(Mr. Festus Perera—Wennappuwa)

අපේ ගරු ඇමතිතුමාට ප්‍රශංසා කරමින් වචන දෙක-තුනක් දොම්පේ ගරු මන්ත්‍රී තුමා (එෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක මයා.) විසින් ප්‍රකාශ කරනු ලැබීම ගැන අපි සන්තෝෂයට පත් වෙතවා. ගරු ඇමතිතුමා පිළිබඳව දොම්පේ ගරු මන්ත්‍රී තුමා සඳහන් කළ කරුණු අපි අනුමත කර

නවා. එතුමා ඒ තරම් හොඳ ඇමතිවරයකු වශයෙන් ක්‍රියා කිරීම ගැන අප සන්තෝෂයට පත් වෙතවා.

අ. භා. 7.30

සිය කතාවේදී දොම්පේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා රුපියල් 10ක විත්තියක් කිවවා. ඇමති තුමාගේ ගෙදරට යන සෑම කෙනෙකුටම රක්ෂාවක් දෙන්නට බැරි වුණත් රුපියල් 10ක් දී පිටත් කරනවා යැයි එතුමා ප්‍රකාශ කළා. මා කල්පනා කරනවා එහි වරදක් නැතෙයි කියා. යමෙක් තමන්ගේ තත්ත්වය ගැන කියා යම්කිසි ආධාරයක් ඉල්ලා සිටි විට එසේ ක්‍රියා කිරීම කොහෙන්ම වැරදි නැතැයි අප කල්පනා කරනවා. එහෙත් එහි සත්‍යයක් තිබෙනවාද නැද්ද කියන්න අප දන්නේ නැහැ. එසේ දෙන වානම් ඒ දීම ගැන අපි එතුමාට ප්‍රශංසා කරන්නට ඕනෑ.

එෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක මයා.

(திரு. எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)
(Mr. F. R. Dias Bandaranaike)

ඇමතිතුමාගෙන් අසා බලන්න. [බාධා කිරීම්]

ෆෙස්ටස් පෙරේරා මයා.

(திரு. பெஸ்ற்றஸ் பெரேரா)
(Mr. Festus Perera)

දෙනවා නම් සන්තෝෂයි.

ලංගමය ගැන කතා කරද්දී විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ මන්ත්‍රීතුමන්ලා විසින් කරන්නට යෙදුණේ ලංගම සේවාව පිළිබඳ විවේචනයක් ද එසේ නැතිනම් එහි නියුක්ත යම් යම් පුද්ගලයන් පිළිබඳ විවේචනයක් ද කියා අපට ප්‍රශ්නයක් ඇති වුණා. ලංගම සේවාව ගැන නොව එහි නියුක්ත සමහර පුද්ගලයන් ගැන විවේචනයක යෙදුණු බවයි. අපගේ හැඟීම. ඊළඟට අප කල්පනා කර බැලිය යුත්තේ එසේ කරන්නේ කුමක් නිසාද කියායි. යම් යම් අයගේ සේවාවන් පිළිබඳව අප හොඳින් දන්නවා. කුමන අන්දමේ සේවකයකු ලග වුවත් යම් යම් අඩුපාඩුකම් තිබෙන්නට පුළුවනි. ලංගම බස් ගමනාගමන සේවාව පිළිබඳව පවත්නා නොයෙකුත් අඩුපාඩුකම් නැති නම් යනු බව අප කවුරුත් පිළිගන්නා

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

දෙයක්. ඒ සඳහා ගරු ඇමතිතුමාත්, පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමාත් අතිකුත් නිලධාරී මහත්වරුන් විශාල ප්‍රයත්නයක් දරමින් ක්‍රියා කරන බව අප දන්නවා. එම සේවා වේ අඩුපාඩුකම් පෙන්වා දෙන්නට යාමේ දී පැරණි තරහ උඩ සහ වෙනත් කරුණු උඩ නොයෙකුත් පුද්ගලයන් විවේචනය කිරීමක යෙදෙන බව අපට පෙනෙනවා. එවැනි කරුණු අපට පිළිගන්නට බැරි බවයි, කියන්නට තිබෙන්නේ. දොම් පේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා ප්‍රකාශ කළා, අතුරු මැතිවරණවලදී දේශපාලනඥයන් විසින් ලංගම වාහන අයුතු ලෙස පාවිච්චි කළාය යන්න. පසුගිය කාලයේදී ඇති වුණු අතුරු මැතිවරණවලදී අපට නම් එවැනි සිද්ධීන් දැනගන්නට ලැබුණේ නැහැ. එහෙත් මිට පෙර පැවති රජය යටතේ නම් ඒ අන්දමට අයුතු විධියට වාහන පාවිච්චි කරනවා දකින්නට ලැබුණා. අපට ඒ කාලයේ නිතර දකින්නට ලැබුණු දෙයක් තමයි, ඒ උදවියගේ රැස්වීම්වලට සෙනග ගෙන යාම පිණිස අයුතු අන්දමින් බස් රථ යෙදවීම. ඒ අතරම එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ රැස්වීම් පැවැත්වුණ ප්‍රදේශවල එතෙක් පවත්වාගෙන ගිය බස් සේවා වත් පවා තතර කරන්නට යෙදුණු බව යම් යම් අවස්ථාවලදී අපට දැනගන්නට ලැබුණා. එසේ නම් එවැනි චෝදනාවන්ට ලක් වූ ආණ්ඩුවක හිටපු ඒ ගරු මන්ත්‍රීවරුන්ට මේ අවස්ථාවේදී වර්තමාන ආණ්ඩුවට විරුද්ධව ඒ චෝදනාව එල්ල කරන්නට බැරි බව ප්‍රකාශ කරන්නට සතුටුයි. මගේ අත්දැකීම් අනුව අද අපේ පළාතේ තිබෙන බස් සේවය ඉතාමත් හොඳ තත්ත්වයක තිබෙන බව මට කියන්නට පුළුවනි. අතුරු පාරවල පවා අද බස් රථ දුවනවා. එසේ කරන්නේ විශේෂයෙන්ම දුප්පත් ජනතාවගේ පහසුව සඳහායි. ඒ නිසා ඒ බස් සේවය ගැනත් අප විවේචනය කරන්නට බැරි බව මේ අවස්ථාවේදී සඳහන් කරන්නට ඕනෑ. පසුගිය ආණ්ඩුව පැවති කාලයේ අපට දකින්නටත් අසන්නටත් ලැබුණු දෙයක් නම් සමහර විට සාමකාමී ජනතාවටත් බස් රථයක ගමන් කරන්නට බැරි තත්ත්වයක් තිබුණු බවයි. යම් යම් පුද්ගලයන්ට එදා බස් රථවල ගමන් කරන විටත් අඩන්නේවිටම් කළ අවස්ථාවන් අපට දකින්නට අසන්නට ලැබුණා. සාමකාමී බස් මගීන්ට බස් සේවාව

කියත් පවා හිරිහැර කරන අවස්ථා ගැන අපට ඒ කාලයේදී අහන්නට ලැබුණු නමුත් අද එවැනි තත්ත්වයක් නැති බව කාටත් පෙනී යනවා. එදා තිබුණු සේවය හොඳ අතට පමුණුවා ජාතික ආණ්ඩුව විශේෂයෙන්ම දුප්පත් ජනතාවට නියම සේවයක් ඇති කර තිබෙන බවත් ඒ සම්බන්ධයෙන් ජනතාව සන්නේෂයට පත් වන බවත් මට ප්‍රකාශ කරන්නට පුළුවනි.

ලංකා ගමනාගමන මණ්ඩලය බස් රථ මිලයට ගැනීම සම්බන්ධව විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ සමහර ගරු මන්ත්‍රීතුමන් ලා යම් යම් චෝදනා එල්ල කළා. ලේලන්ඩ් බස් රථ මිලයට ගැනීම සම්බන්ධව විශේෂයෙන් චෝදනා කරන්නට යෙදුණා. බස් ගැනීම සම්බන්ධයෙන් අද පවතින කොන්දේසි එදා බස් ගැනීම සම්බන්ධයෙන් පැවති කොන්දේසිම බව අප දන්නවා. අපට දැනගන්නට ලැබී තිබෙන හැටියට, අද තිබෙන කොන්දේසින් එදා තිබුණු කොන්දේසින් එකමයි. ඒ නිසා ඒ චෝදනාව අපට පිළිගන්නට බැරියයි මා හිතනවා. fපියට් බස් ගැනත් විරුද්ධ පක්ෂයේ ඇතැම් ගරු මන්ත්‍රීතුමන් ලා චෝදනා එල්ල කළා. අපට ලැබී තිබෙන ආරංචියේ හැටියට නම්, ඒවා මිලයට ගැනීමේදී කොමිස් ලබා ගන්නට බැහැ. පසුගිය ආණ්ඩුව පැවති කාලයේදී කොමිස් ගන්නට පුළුවන්කමක් තිබෙන්නට ඇති. අපට දැනගන්නට ලැබී තිබෙන හැටියට නම් තත්ත්වය එහෙමයි. එසේ නම් එදා තිබුණු ඒ තරක තත්ත්වය දැන් නැති වීමෙන් හොඳක් සිදු වී තිබෙන නිසා, ඇත්ත වශයෙන්ම ඒ චෝදනාවන් අපට පිළිගන්නට බැරි බව නැවතත් මතක් කරන්නට කැමතියි.

ලංකා ගමනාගමන මණ්ඩලයේ සභාපති තුමාට විරුද්ධව යම් යම් චෝදනා එල්ල කරනු අපට නිතර නිතර අසන්නට ලැබුණා. මගේ ආරංචියේ හැටියට—මට දැනගන්නට ලැබී තිබෙන හැටියට—ඒ චෝදනාවල සත්‍යයක් නැති බවයි ප්‍රකාශ කරන්නට තිබෙන්නේ. එසේ නම් ඒ චෝදනා මොන හේතුවක් උඩ එල්ල කරනවාදැයි තේරෙන්නේ නැහැ. සමහර විට පෞද්ගලික වාද හේද උඩ—පසුගිය කාලයේදී ඇති වුණු යම් යම් කාරණා උඩ පෞද්ගලික වශයෙන් එවැනි චෝදනා

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

[ඒපස්ටස් පෙරේරා මයා.]

එල්ල කරනවාදැයි දන්නේ නැහැ. ඒ නිසා ඒවාත් පිළිගන්නට බැරි බව මේ අවස්ථාවේදී ප්‍රකාශ කරන්නට සතුටුයි.

ටිකට් මැෂින් සම්බන්ධවත් යම් යම් වෝදනා එල්ල කර තිබෙන බව පෙනී ගියා. ඒ කාරණය ගැනත් මට කියන්නට තිබෙන්නේ, අපට දැනගන්නට තිබෙන හැටියට නම්, එදා ආණ්ඩුව පැවති කාලයේදී යම් මිලකට ඒවා ගන්නා නම් අද ඊට අඩු ගණනකට ගන්න බවයි. එසේ නම් ටිකට් මැෂින් මිලයට ගැනීමේදී මේ ආණ්ඩුව යම් දූෂණයකට භාජන වී ඇතැයි යනුවෙන් කරන වෝදනාව අපට පිළිගන්නට බැරි බව මේ අවස්ථාවේදී සඳහන් කරන්නට සතුටුයි. ඒ නිසා ලංගම සේවය සම්බන්ධව තවදුරටත් කරුණු කියන්නට වුවමනාවක් නැත කියා මා කල්පනා කරනවා. අපේ අත්දැකීමේ හැටියට නම් සුළු අඩුපාඩු තිබුණත් කලින් තිබුණාට වඩා හොඳින්, බස්වල ගමන් කරන සාමාන්‍ය දුප්පත් ජනතාවට සේවයක් සැලසෙන අන්දමට, බස් සේවය සකස් කර තිබෙන වාය කියන එක මතක් කරන්නට ඕනැ.

වරාය සම්බන්ධවත් වචනයක් දෙකක් කියන්නට ඕනැ. ඊට කලින් ලංගමය රක්ෂා දීම ගැනත් සඳහන් කරන්නට ඕනැ. රැකිරක්ෂා ප්‍රශ්නය විසඳීමට කටයුතු කිරීම ගැන ගරු ජනසතු සේවා ඇමති තුමාට අප විසින් ස්තූති කළ යුතුව තිබෙනවා. හුඟදෙනෙකුගේ රැකිරක්ෂා ප්‍රශ්නය සැහෙන තරමකින් විසඳා තිබීම ගැන එතුමාට ප්‍රසංශා කරන්නට ඕනැ. ඒ අතරම එහි රක්ෂා දීම අයුතු අන්දමට කෙරෙනවාය කියන වෝදනාවත් එල්ල වුණා. එහෙත් මේ රජය යටතේ අයුතු අන්දමට රක්ෂා දීමක් කෙරී නැති බව මතක් කරන අතරම, පසුගිය රජය කාර් එකේ බොහෝ එක උඩ තබාගෙන පවා රක්ෂාවල් සඳහා ලියුම් ලියාදී තිබෙන බව අපට දැනගන්නට ලැබී තිබෙන බව මතක් කරනවා. එවැනි සිද්ධීන් උසාවිවලදී පවා ඔප්පු වී තිබෙනවා. ඒ නිසා මේ රජයට අර විධියේ වෝදනාවක් කිරීම ගැන මා කනගාටු වෙනවා. මේ රජය යටතේ රක්ෂා සපයා තිබෙන්නේ නියම අන්දමට මහජන තාවට දැනගන්නට සලස්වා මහජනයා ගෙන් ඉල්ලුම්පත් කැඳවා ඒ අනුව මා එදා ඇසූ ඒ ප්‍රශ්නයට ගරු ඇමතිතුමා

සුදුස්සන් තෝරාගෙන බව මතක් කරන්න කැමතියි. ඒ නිසා ඒ වෝදනාව අපට පිළිගැනීමට නොහැකි බව මේ අවස්ථාවේදී මතක් කරනවා.

ගරු ජනසතු සේවා ඇමතිතුමා අරගෙන තිබෙන මේ පියවරවල් ගැන මා නැවත වරක් ස්තූති කරමින් මගේ කථාව මෙයින් අවසාන කරනවා.

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(කලාභිති ආණ. ආය. පෙරේරා)

(Dr. N. M. Perera)

ගරු සභාපතිතුමනි, අවසාන වරට මේ විවාදයේදී කථා කළ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (ඒපස්ටස් පෙරේරා මයා.) කථා කරන තුරු මේ විවාදයට සහභාගි වූ කවුරුවත් මේ ඇමතිතුමා ඔය අන්දමට ආරක්ෂා කරන්නට වැයම් කළේ නැත කියා මා ප්‍රථමයෙන්ම කියනවා. කරුණු නොදැන, කරුණු සොයා බලන්නේ නැතිව, කරුණු ගැන ටිකක්වත් කල්පනා නොකර, එල්ල කර තිබෙන වෝදනා හා ඉදිරිපත් කර තිබෙන වැදගත් කරුණු පිළිගන්නට බැරිය කියා ඒ මන්ත්‍රීතුමා විසින් නිකම්ම ප්‍රකාශ කිරීම ගැන මා කනගාටු වෙනවා. එකක් ගැන මා සන්නේෂ වෙනවා. එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ මූලික ප්‍රතිපත්තියක් වශයෙන් ජාතික සේවාවන්ට සම්පූර්ණ යෙන්ම විරුද්ධව වැඩ කරමින් ජාතික සේවාවකින් කවදාවත් මහජනයාට සේව යක් කරන්නට බැරිය, පාඩු සිදු වෙනවාය, කී අය අද ජාතික සේවා ගැන ප්‍රසංශා කිරීම ගැන අපි සන්නේෂ වෙනවා. තරමක් දුරට ඔවුන් හති වැටුණු වේලාවේවත් ඔවුන්ට යමක් ඉගෙන ගන්නට පුළුවන්වීම ගැන අපි සන්නේෂ වෙනවා. එහෙත් ඒවා ජාතික සේවාවන් හැටියට ගෙනයන්නේ නැතිව ආයුධ වශයෙන් පාවිච්චි කිරීම ගැන අපි කනගාටු වෙන්නේ.

අල්ලස් ගැනත් කොමිස් සම්බන්ධවත් ඒ ගරු මන්ත්‍රීතුමා කථා කළා. මා විසින් මේ ගරු සභාවේ මේ ස්ථානයේ ඉඳ ගෙනම ගරු ඇමතිතුමාගෙන් ප්‍රශ්න යක් ඇසුවා. කොමිස් ගන්නවාද නැද්ද කියා. අපි ගෙන ගිය ප්‍රතිපත්තිය උඩ නම් කොමිස් එක කෙලින්ම සී. ටී. බී. එකට එන්නට ඕනැ. ඒ අනුව මා එදා ඇසූ ඒ ප්‍රශ්නයට ගරු ඇමතිතුමා

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

පිළිතුරු නොදන්නේ ඇයි? පසුගිය අවුරුද්දේ මා එම ප්‍රශ්නය ඇසූ අවස්ථාවේ සිට මේ දක්වාම එයට පිළිතුරු දෙන්නට බැරි වුණේ ඇයි? උත්තර දෙන්න එතුමාට ප්‍රච්චිතයක් නැහැ.

ගරු වෙලගෙදර

(කෙළරාචල බෙලකෙදරා)

(The Hon. Welegedera)

උත්තර දෙන්න ප්‍රච්චිත. මම උත්තර දෙන්නම්.

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(කලාභිති ආණ්. ආණ්. පෙරේරා)

(Dr. N. M. Perera)

උත්තර දෙන්න බැහැ. මම කියනවා, උත්තර දෙන්න බැහැ කියලා. මම එහෙම කියන්නෙ මක්නිසාද? අපි පැහැදිලි වශයෙන් ගිවිසුම අත්සන් කරන්නට සූදානම් කළා. එහෙත් ඒ ගිවිසුම තමුත්තාත් සේලා අත්සන් කළේ නැහැ. fපියවි, ලේලන්ඩ්, මර්සිඩස් බෙන්ස් සමාගම් වලට අපි පැහැදිලි වශයෙන් ඉදිරිපත් කළ කොන්දේසියක් තමයි, බස් විල දී ගැනි මේදී ලැබෙන කොමිස් මුදල් මෙරට ඔවුන්ගේ ඒජන්තවරුන්ට දෙන්නට බැරිය, ඒ කොමිස් මුදල කෙළින්ම ලංගමයට ඕනෑම කියන කාරණය. එපමණක් නොවෙයි, ඊට පසු ඔවුන්ගේ ඒජන්තවරුන් විය යුත්තේ ලංකා ගමනාගමන මණ්ඩලය බවත් අපි සඳහන් කළා. ලංකාවේ පමණක් නොව මුළු ආසියාවේම ඒජන්ත වරුන් වශයෙන් ලංගමය පත් කරගෙන විනයටත් ලංකාවේ සිට බස් යවන්න fපියවි සමාගම කැමති වුණා. එවැනි කොන්දේසි ඇතිවයි, අපි කොන්ත්‍රාත් අත්සන් කරන්නට සූදානම් කළේ. ඒ වැඩ පිළිවෙල කඩාකප්පල් කරල තමයි, fපියවි වෙනුවට ලේලන්ඩ් බස් ගත්තට තමුත්තාත් සේලා තීරණය කර ගත්තේ. ලේලන්ඩ් සමාගම සමග ඒ විධියේ කොන්දේසි ඇති කර ගත්තේ නැහැ. ඒක ප්‍රද්‍රමයක් නොවෙයි.

තමුත්තාත් සේ මේ ප්‍රශ්නවලට උත්තර දෙන්න. අධ්‍යක්ෂවරුයි තමුත්තාත් සේලාගේ ඇමතිවරයායි එංගලන්තයට ගිහින් අද නැවතී ඉන්නේ කොහේදැයි ඕනෑ කෙනෙකුගෙන් අහල බලන්න. “No. 6, Barclay Street” ඒ ගෙය කාගේද? ඒක ලේලන්ඩ් සමාගමට අයිති

ගෙයක්. ඇමතිවරයා එංගලන්තයට ගියාම පදිංචි වෙන්නෙ එතැනයි. තමුත්තාත් සේලාගේ අධ්‍යක්ෂවරුන් පදිංචි වෙන්නට යන්නෙත් එතැනටයි. සී.ටී.බී. එකේ විතරක් නොවෙයි, පෝට් කාර්ගේ කොපරේෂන් එකේ මිනිහත් යන්නෙ එතැනටයි, එංගලන්තයට ගියාම. මොන සම්බන්ධ කම් උඩද එතැනට යන්නෙ? කොමිස් මුදල් ලැබෙන්නෙ නැතිලු!

ෆෙස්ටස් පෙරේරා මයා.

(ශ්‍රී ලං. පෙස්ත්‍රස් පෙරේරා)

(Mr. Festus Perera)

තවතැන්—[බාධාකිරීමක්]

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(කලාභිති ආණ්. ආණ්. පෙරේරා)

(Dr. N. M. Perera)

තවතැන්? ලේලන්ඩ් කොමිෂනරියෙන් තවතැන් ගන්නෙ, ලේලන්ඩ් කොමිෂනරියට කත් අදින නිසයි; ලේලන්ඩ් කොමිෂනරියට පක්ෂපාත නිසයි.

ෆෙස්ටස් පෙරේරා මයා.

(ශ්‍රී ලං. පෙස්ත්‍රස් පෙරේරා)

(Mr. Festus Perera)

කොහොමද දන්නෙ?

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(කලාභිති ආණ්. ආණ්. පෙරේරා)

(Dr. N. M. Perera)

මම දන්න නිසයි, කියන්නෙ. වගකීමක් ඇතිවයි, කියන්නෙ.

ෆෙස්ටස් පෙරේරා මයා.

(ශ්‍රී ලං. පෙස්ත්‍රස් පෙරේරා)

(Mr. Festus Perera)

ඔප්පු කරන්න.

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(කලාභිති ආණ්. ආණ්. පෙරේරා)

(Dr. N. M. Perera)

ඔව්; ඔප්පු කරන්නට ලැහැස්තියි. තැන් නම් මම කියන්නෙ නැහැ.

අ. හා. 7.45

අපේ ඇමතිවරයා ලංකාවෙන් පිට වන විට තවත් එක් කෙනෙකු හැමදාම ඇමතිවරයාට එක්ක පිටත්ව යනවා. තංගරාජා

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

[ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා]

මහත්මයා කවුද කියා අහන්න. සුගතදාස මහත්මයා කී වතාවක් පිටරට ගිහින් තියෙනවද, ඒ හැම විටකම කොළඹින් පටන් ගත්තාම යුරෝපයෙන් හොංකොං ගිහින් තමයි, ආපසු මෙහට එන්නෙ. කව දාවත් මෙහට කෙලින්ම එන්නෙ නැහැ. තංගරාජා මහත්මයාත් ඇමතිවරයා සමග යනව. එංගලන්තයේදී ඔහු පදිංචි වෙත් නෙත් ඇමතිවරයා පදිංචි වන බාක්ලේ විදියේ නොමිමර 6 දරන ගෙදරමයි. තංගරාජා මහත්මයා කොළඹ ආවම පදිංචි වෙලා ඉන්නෙ සුගතදාස මහත්මයාගේ ගෙදරයි. ඔව මම දන්න නිසයි, කියන්නෙ. මම මේ තරම් දුරට ඔය කරුණු කියන්නෙ නැහැ; වෙන්තප්පුවේ මන්ත්‍රීතුමා (ෆෙස්ටස් පෙරේරා මයා.) ඇමතිවරයා ඒ තරම් ආරක්ෂා කරන්ට උත්සාහ කළ නිසයි, කිව්වෙ. මම ඇත්ත තත්ත්වය කිව්වේ ඒ නිසයි.

ශ්‍රී වෙලගෙදර

(කෙළරාච්ඡ වෙලගෙදරා)

(The Hon. Welagedera)

ඇත්ත කියන්න ඕනෑ; අපට දැන ගන්න.

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(කලාභිති ආණ්. ආණ්. පෙරේරා)

(Dr. N. M. Perera)

තමුත්තාන්සේලාට දැනගන්න මම එකක් කියන්නම්. ඔය කරුණු ගැන දැන් පරීක්ෂා වෙන්නෙ නැහැ. කවදාහරි අපට බලය ආව දවසක නම් පරීක්ෂා කරනව.

ෆෙස්ටස් පෙරේරා මයා.

(ශ්‍රී. පෙරේරා මයා. පෙරේරා)

(Mr. Festus Perera)

ආවොත් ?

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(කලාභිති ආණ්. ආණ්. පෙරේරා)

(Dr. N. M. Perera)

ඔය විධියට කල්පනා කළ තමුත්තාන්සේට වඩා ලොකු මිනිසුන් හිටිය. ඩී. එස්. සේනානායක මහත්මයාත්, සර් ජෝන් කොනලාවල මහත්මයාත්, තමුත්තාන්සේලාගේ ඇතැම් ඇමතිවරුන් එහෙම හිතුව, හැමදාම ඒ ගොල්ලන්ටම හඳු පායයි; අනික් අයට කවදාවත් හඳු පායන එකක්

නැහැ කියා. තමුත්තාන්සේලාගේ අද එහෙම කල්පනා කරනව. තමුත්තාන්සේලා හෙට වැටෙනකම් දන්නෙ නැහැ.

ෆෙස්ටස් පෙරේරා මයා.

(ශ්‍රී. පෙරේරා මයා. පෙරේරා)

(Mr. Festus Perera)

තුන් මාසයක්—[බාධාකිරීමක්]

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(කලාභිති ආණ්. ආණ්. පෙරේරා)

(Dr. N. M. Perera)

බලමු, තුන් මාසයද ? තුන් අවුරුද්දද ? හය අවුරුද්දද ? කියා. ඒක පස්සෙ බලා ගන්න පුළුවන්. ඔය කරුණු කවදා හෝ එළිදරව් වෙයි.

සමහරු බලන්න ගියාම රුපියල් දහයෙ ඒව දෙනවලු. මම කියන්නම් කොහොමද ඒ රුපියල් දහයෙ ඒව එන්නෙ කියල. මේක නොවෙයි, ඒකට අවසරය. උන් නැහැගේ ඇතැම් වැඩ කටයුතු ගැන මම කියන්නෙ නැහැ. වෙන කාරණයක් නිසා නොවෙයි; මට වුවමනා කරනව කවදා හෝ ඒ කරුණු ගැන පරීක්ෂණයක් කරන්න. මම එකතු කළ දේවල් සැහෙන ප්‍රමාණයක් තිබෙනව. කවදා හෝ පුළුවන් වුණොත් ඒව අපි ඔප්පු කරන්නම්. දැන් ඉදිරි පත් කළොත් තමුත්තාන්සේලා ඒව වහන නිසයි, මම නොකියන්නෙ.

ෆෙස්ටස් පෙරේරා මයා.

(ශ්‍රී. පෙරේරා මයා. පෙරේරා)

(Mr. Festus Perera)

හරියට ඔප්පු කළොත් පිළිගන්නවා.

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(කලාභිති ආණ්. ආණ්. පෙරේරා)

(Dr. N. M. Perera)

තමුත්තාන්සේලාගේ වැඩ ගැන මා දන්නවා. මෙතැන කීප වාරයක්ම නොයෙක් විධියේ ප්‍රකාශ කර තිබෙනවා. එහෙත් තවම ඒ එකක්වත් අනුව කට යුතු කර නැහැ. වරක් එක් ඇමතිවරයකුට විරුද්ධව චෝදනා කළ අවසරයේදී, ඒ ප්‍රකාශය ගැන නඩු දමන්නට ක්‍රියා කර ගෙන යන බව කීවා. නඩු දමන බවට තර්ජනය කර අවුරුද්දක් විතර ගත වුණත් නඩු දැමීමේ නැහැ. අපට විරුද්ධව

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

—“ජන දිනට” විරුද්ධව—නම් දවස් කීපයක් ඇතුළත ක්‍රිමිනල් නඩු දමන්නට පුළුවනි. ඇයි ඒ ඇමතිතුමාට විතරක් නඩු පවරන්නට අවුරුද්දක් යන්නේ? [බාබා කිරීම්] කවුරු රවටන්නද, මේ යන්නේ? එයා විතරක් නොවෙයි. ඇයි, අධිකරණ ඇමතිතුමා? කළ කෝටි සිද්ධිය සම්බන්ධ යෙන් නඩු දැමීමද? ඒ සිද්ධිය පත්‍රය ලොකු අකුරෙන් පළ කර තිබුණා. ඒ පත්‍රයට විරුද්ධව නඩු දැමීමද? පත්‍රය තහනම් කළද? [බාබා කිරීම්] අපේ පත්‍රය විතරක් තහනම් කළේ ඇයි? [බාබා කිරීම්] බොරු නම් නඩු දමන්නට කියන්නේ, ඒ නිසා නොවෙන්නම්. තමුන්නාන්සේලාගේ ආරක්‍ෂාව සඳහා පත්‍රයට විරුද්ධව නඩු දමන්නට බැරි ඇයි?

ඇමතිතුමා එංගලන්තයට ගිහින් තතර වන ස්ථානයේ ලිපිනය ඔහු නම් මෙන්න: “No. 6, Barclay Street, Hyde Park, London, W.I.”

ගරු වෙලගෙදර

(கௌரவ வெலகெதர)

(The Hon. Welagedera)

වැරදිද?

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(கலாநிதி என். எம். பெரேரா)

(Dr. N. M. Perera)

වැරද්ද, මෙන්න මේකයි: ඒ ස්ථානය අයිති “ලේලන්ඩ්” කොම්පැනියටයි. “ලේලන්ඩ්” කොම්පැනියත් සමග සම්බන්ධකම් තැත්නම් ඒ ස්ථානයේ තතර වන්නට ඇමතිතුමාටත්, අධ්‍යක්ෂ වරයාටත් කිසිම වුවමනාවක් නැහැ. එසේ තතර වීමේ වරදක් නැතැයි කීම ඊයේ අර පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමා කී කථාවට සමානයි.

ෆෙස්ටස් පෙරේරා මයා.

(திரு. பெஸ்ற்றஸ் பெரேரா)

(Mr. Festus Perera)

ඒ ස්ථානය තිබෙන්නේ “ලේලන්ඩ්” කොම්පැනියේ නමටද?

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(கலாநிதி என். எம். பெரேரா)

(Dr. N. M. Perera)

කාගේ නමටද තිබෙන්නේ, ඒ අයට නවතින්නට සූදානම් කර තිබෙනවාද?

නැද්ද කියා අහල බලන්න. [බාබා කිරීම්] තමුන්නාන්සේලා මොනවා දැනගෙනද කථා කරන්නේ?

1962/63 අවුරුද්ද පිළිබඳ ඔබ්ටර් ජනරාල් තුමාගේ වාර්තාව අරගෙන බලන්න. ඒ වාර්තාවේ III වැනි පිටුවේ මෙසේ සඳහන් වෙනවා:

“Introduction of ticket machines

In paragraph 149 of Parliamentary Series 16 of 1963 it was reported that 2,252 ticket machines had been introduced by December 31, 1962 in thirteen depots and that the Board will be providing ticket machines to all the depots by July 1964.”

ඒ ටිකට් මැෂින් සම්පූර්ණයෙන්ම තතර කරන බවට ඔබ්ටර් ජනරාල්තුමා ඉදිරියේ පොරොන්දු දී තිබෙනවා. අද වන තුරුත් තතර කර නැත්තේ ඇයි? ඊට පස්සේ කොහොමද, අළුත් ටිකට් මැෂින් වර්ගයක් ගන්නේ. ඒ මැෂින් ගැනීම නිසා ටිකට් පවා අළුතින් මුද්‍රණය කරන්නට සිදු වුණා. ඇත්ත වශයෙන්ම වියදම් දෙකක් දරන්නට සිදු වුණා. ලංගමයේ නිලධාරීන් බොහෝ දෙනෙකු ප්‍රකාශ කළා, “කොළඹ නගර සභාව පාවිච්චි කළ වර්ගයේ ටිකට් මැෂින් පාවිච්චි කරන්නට එපා” කියා. තවමත් නොයෙක් පළාත්වල බස් කොන්දොස්තරවරු අතින් ටිකට් ලියනවා. කොහොමවත් හොර කරන්නට බැරි නවීන ටිකට් යන්ත්‍ර අද ලෝකයේ නොයෙක් රටවල පාවිච්චි කරනවා. ඒ නවීන යන්ත්‍ර පාවිච්චි කරනවා වෙනුවට කලින් තිබුණු හොඳ ටිකට් ක්‍රමය සම්පූර්ණයෙන්ම වෙනස් කර, අද ආපස්සට ගමන් කර තිබෙනවා. කොළඹ නගර සභාව පාවිච්චි කර ඉවත දැමූ ටිකට් ක්‍රමය පාවිච්චි කරන්නට තරම් ලංගමය අද ආපස්සට ගමන් කර තිබෙනවා.

මේ ටිකට් ක්‍රමය පළමුවෙන්ම යෝජනා කළේ වෙන්තමුණි මහත්මයායි. ඒ අවස්ථාවේදී සැහෙන තරම් දුරට සාකච්ඡා ඇතිවී ලංගමයේ ධාවන අංශයේ හා ගිණුම් අංශයේ නිලධාරීන්, ප්‍රධාන ඉංජිනේරු තුමාත් එක් වී තීරණය කළා, “කොළඹ නගර සභාව කලින් භාවිතා කළ ටිකට් ක්‍රමය හොඳ නැත” කියා. ඒවායේ තිබෙන්නේ “සෙක්ෂන්” හතරයි. ඒ නිසා භාග්‍යවත් පණහ, සියය ආදී වශයෙන්

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

[ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා]

දුර ගමන් බාධනය කරන බස් රථවල ඒවා පාවිච්චි කරන්නට බැහැ. පොරොන්දු වූ පරිදි අර අනෙක් ක්‍රමය පළල් කරන ලෙස ඉල්ලුවේ ඒ නිසයි. එහෙත් එසේ නොකර “රෝයි බ්‍රදර්ස් ලිමිටඩ්” මාර්ගයෙන් යල් පැනපු ටිකට් ක්‍රම භාවිතා කරනවා. මේකට කියන්නේ “අල්ටිමේට්” ක්‍රමය කියලයි. මේක ප්‍රයෝජනයක් නැති වැඩක්. මේ සඳහා “ටිකට්ස් බැංක්” — Tickets Bank— එකකුත් වුවමනා කරනවා. ඒ වාගේම මේ ටිකට් හොර කර ගන්නටත් පුළුවනි. අන්න ඒ යල් පැනපු ටිකට් ක්‍රමයයි දැන් පාවිච්චි කරන්නේ. මුලින් දෙන ලද පොරොන්දු කඩ කර කාගේ හෝ විශේෂ ප්‍රයෝජනයක් සඳහා මේ යල් පැනපු ක්‍රමය භාවිත කරනවා. ඇත්තෙන්ම මේ ක්‍රමය භාවිතා කිරීම කිසි සේත්ම සුදුසු නැහැ.

වත්තේගම ගරු මන්ත්‍රීතුමා (පී. බී. ඒ. වීරකෝන් මයා.) වැදගත් කරුණු කීපයක් ඉදිරිපත් කිරීම ගැන මා එතුමාට ප්‍රශංසා කරනවා. අද තිබෙන්නා වූ වැරදි වැඩ ගැන, අද තිබෙන්නා වූ අඩුපාඩු ගැන එතුමා සැහෙන තරමකින් කාරණා ඉදිරිපත් කළා. බස් රථ අමතර කොටස් ගැන එතුමා විශේෂයෙන්ම සඳහන් කළා. ඇත්තෙන්ම අද බස් රථ අමතර කොටස් කොපමණ ගෙනවිත් තිබෙනවාද? රුපියල් කෝටි තුනක් තරම් වූ මුදලක බස් රථ අමතර කොටස් ගෙන්වා ඇති බව “ඩේලි නිව්ස්” පත්‍රයේ දෝ පළ වී තිබෙනවා මා දැක්කා. මේ අමතර කොටස්වලින් සැහෙන ප්‍රමාණයක් පාවිච්චි කරන්නට බැහැ. ට්‍රැක්ටර්වල අමතර කොටස් පවා ගෙන්වා ඇති බව ඒ ගරු මන්ත්‍රීතුමා කීවා. ඔබ්ටර් ජනරාල් වාර්තාවෙන් ඒ කාරණා ගැන සඳහන් වෙනවා. ඒ වාර්තාව කියවා බැලුව හොත් තත්ත්වය හොඳින් වැටහේවි. ඇත්තෙන්ම මේ සම්බන්ධයෙන් 1964 දී විශේෂ වාර්තාවක් පිට කළා. එතැන සිටින කම්කරුවන් එකතු වී ඒ කාරණා ඉදිරිපත් කළා. එදා පිට කරන ලද ඒ වාර්තාවේ පිටපතක් මා ලග තිබෙනවා.

It is called the Report of the Investigating Committee, Werahera, dated the 3rd September 1964. It is a

report on wastage, production and grievances of the workers there. Mr. T. S. Fernando was its Chairman and there were also others such as Messrs. I. D. P. Dharmadasa, Kuruppu, Piya-dasa, Gunadasa, a good many of whom were workers. They went into the whole question and submitted a report wherein they set out the kind of wastage that is going on there.

නාස්තිය පිළිබඳව කම්කරුවන් ඉදිරිපත් කළ ඒ වාර්තාවේ සැහෙන ප්‍රමාණයකින් කරුණු විස්තර වෙනවා. නොයෙකුත් සංශෝධන අවශ්‍ය බව එහි කියා තිබෙනවා. එහෙත් ඒ එකක්වත් ක්‍රියාත්මක කර ඇතැයි මා හිතන්නේ නැහැ. අද ලංගමයේ තත්ත්වය ගැන කියන්නට ඇමතිතුමාට පුළුවන්ද? මගේ කල්පනාවේ හැටියට නම් මුදල් තත්ත්වය එතරම් සතුටුදායක නැහැ. පසුගිය අවුරුද්දේත් ඊට එපිට අවුරුද්දේත් පැවති තත්ත්වය හා සසඳා බලන විට මේ අවුරුද්දේ මුදල් තත්ත්වය එතරම් සතුටුදායක නැහැ. ඔබ්ටර් ජනරාල් වාර්තාව ලැබුණාම එය පැහැදිලි වශයෙන් බලා ගන්නට පුළුවනි. අපට ලැබෙන ආරංචිවල හැටියට ලංකා ගමනාගමන මණ්ඩලයේ පමණක් නොවෙයි වරාය සංයුක්ත මණ්ඩලයේත් මුදල් තත්ත්වය එතරම් සතුටුදායක නැහැ. වරින් වර ප්‍රවෘත්ති පත්‍රවල පළ කරන වාර්තාවලින් පෙනෙන්නේ මේ ආයතන දෙකේ මුදල් තත්ත්වය එතරම් සතුටුදායක නැති බවයි. ඇත්ත වශයෙන්ම අද පවතින තත්ත්වය කුමක්ද කියා ස්ථිර වශයෙන්ම දැනගන්නට ඕනැ.

ගමනාගමන මණ්ඩලය ඇතුළේ අද සැහෙන කඩ ඇදිල්ලක් තිබෙනවා. අධ්‍යක්ෂවරුන් අතර සැහෙන කඩ ඇදිල්ලක් තිබෙනවා. එහි සභාපතිතුමා එක විධියක ඒකාධිපතියෙක්. අනිත් අය සමග එතරම් සතුටුදායක තත්ත්වයකින් නොවෙයි වැඩ කරන්නේ. අධ්‍යක්ෂවරුන් අතර තිබෙන්නාවූ පරස්පර විරුද්ධකම් නිසා වැඩ කරන සේවකයන් අද කොටස් දෙකකට බෙදී සිටිනවා. ආර්. ටී. ද සිල්වා මහත්මයාට පක්ෂව වැඩ කරන කොටසකුත්, ඔස්කාර් ලිවේරා මහත්මයාට පක්ෂව වැඩ කරන කොටසකුත්

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

සිටින බව සමහර විට නමුත් නාන්සේ දන්නවා ඇති. ඒකයි තත්ත්වය. ඉතාම කණගාටුදායකයි. මේ විධියට නම් ලංකා ගමනාගමන මණ්ඩලය වැඩි කලක් ගෙන යන්නට පුළුවන් වේවිය කියා මා විශ් වාස කරන්නේ නැහැ.

අ. හා. 8

වත්තේගම ගරු මන්ත්‍රීතුමා ඉදිරිපත් කළ කරුණු සැහෙන ප්‍රමාණයකට මමත් අනුමත කරනවා. ඇත්ත වශයෙන්ම අද දරුණු විධියට කම්කරුවන්ට සලකනවා. මේ ජනසතු සේවාව ආරම්භ කරන අවස්ථාවේදී එහි වැඩ කරන කම්කරු සමිතින් පාලන මණ්ඩලයන් අතර ඉතා කිට්ටු සම්බන්ධතාවයක් තිබුණා. දීර්ඝ කාලයක් තිස්සේ ඒ සම්බන්ධකම පැවතුණා. ඇත්ත වශයෙන්ම ඒ සම්බන්ධකම උඩ විශේෂයෙන්ම අමාරු කාලයේදී ගමනා ගමන මණ්ඩලය දියුණු කරන්නට පුළුවන් වුණා. දැන් ලෙහෙසියි. බස් ව්‍යාපාර ජනසතු කරන අවස්ථාවේදී රජයට ලැබුණේ බස් නොවෙයි, හුඹස්. ඒ බව නමුත් නාන්සේලා දන්නවා. බස් ව්‍යාපාරය මුල සිට අග දක්වාම හරිගස්සන්නට සිද්ධ වුණා. බස් සේවය අද සතුටුදායක වී තිබෙන්නේ ඒ නිසයි. ක්‍රමානුකූලව බස් රථ සංඛ්‍යාව වැඩි කළා. එමනිසා අද සතුටුදායක සේවයක් කරන්නට පුළුවන් වී තිබෙනවා. එයින් ඔප්පු වන්නේ මේ ජනසතු සේවාව සාර්ථක අන්දමට ගෙන යන්නට පුළුවන් බවයි. පාලක පක්ෂය අද කම්කරුවන් සමග ඇති කරගෙන තිබෙන්නාවූ විරුද්ධකම නැති කර ගත්තොත් මිටත් වඩා හොඳට මේ සේවය පවත්වාගෙන යන්නට පුළුවන් වෙනවා. මුලින් දැමූ හොඳ අත්තිවාරම අද සම්පූර්ණයෙන්ම විනාශ කර දමා තිබෙනවා. කම්කරුවන් සම්බන්ධ ඒකාබද්ධ කොමිටි එකක්වත් අද රැස්වන්නේ නැහැ. පාලක පක්ෂය අද කම්කරුවන් කිට්ටු කර ගත්තෙවත් නැහැ. ගමේ කම්කරුවා ගමේම සේවයට දමන්නට ඕනෑය යන ප්‍රතිපත්තිය තමයි මුල සිටම අනුගමනය කළේ. ආණ්ඩුවේ සේවකයන් වශයෙන් නිතර නිතර තැන් තැන්වලට ගමනා ගමන මණ්ඩලයේ සේවකයන් මාරු කිරීමේ ප්‍රතිපත්තිය කවදාවත් පිළිගත්තේ නැහැ.

තේ නැහැ. දරු පවුල එක තැනක නම් කම්කරුවා තවත් තැනක නම් ඔහු මොන හිතකින්ද වැඩ කරන්නේ? සේවකයන් එසේ මාරු කිරීම අපරාධයක්. දරු පවුල මාතර සිටියදී කම්කරුවා යාපනේ සේවයට දමා තිබෙනවා නම් ඔහු මොන හිතකින්ද වැඩ කරන්නේ? මුලින් විශේෂ කාරණයක් තැන් නම් ගමනාගමන මණ්ඩලයේ සේවකයකු දුර බැහැර පළාතකට කවදාවත් මාරු කළේ නැහැ. අවුරුදු ගණනාවක් තිස්සේ ඒ ප්‍රතිපත්තිය අනුගමනය කළා. නමුත් අද නමුත් නාන්සේලා ඒ ප්‍රතිපත්තිය සම්පූර්ණයෙන්ම අහෝසි කර තිබෙනවා. දේශපාලන වශයෙන් නමුත් නාන්සේලාට පක්ෂග්‍රාහීව වැඩ කළ අයට පමණක් තම ගම් පළාත් වල සේවය කරන්නට නමුත් නාන්සේලා ඉඩ දී තිබෙනවා. අනික් සියලුම සේවකයින් නොයෙක් නොයෙක් ප්‍රදේශවලට මාරු කරනවා. හදිසියේම මාරු කරනවා. ඉතින් මේ සේවකයින්ගෙන් නමුත් නාන්සේලාට අවංක සේවයක් බලාපොරොත්තු වෙන්නට පුළුවන්ද? අද බස් සේවයේ අඩුපාඩුවක් තිබෙනවා නම් ඊට සැහෙන ප්‍රමාණයකට ඒකත් එක හේතු වක්. නමුත් නාන්සේලා එය 'පිළිගන්නට ඕනෑ. ඒ අතින් වත්තේගම ගරු මන්ත්‍රීතුමා ප්‍රකාශ කළ අදහස් මමත් සම්පූර්ණයෙන්ම අනුමත කරනවා.

ගමනාගමන මණ්ඩලය තුළ තිබෙන්නාවූ කඩ ඇදිල්ල නිසා ආරම්භයේ සිටම වැඩ කළ, සැහෙන කාලයක් තිස්සේ වැඩ කළ, සමහර උදවිය දැන් දැන් අස්වී යනවාය කියා මා පත්‍රයකින් දුටුවා. එහි තිබෙන්නා වූ සට්ටනය නොහොත් කඩ ඇදිල්ල නිසා වන්දා ද අල්විස් නමැති, ඉතාම හොඳින් සේවය කළ, දක්ෂ නිලධාරියකු අස්වන්නට යන බව මට ආරංචියි.

ගරු වෙලගෙදර
(கௌரவ வெலகெதர)
(The Hon. Welagedera)
හොඳ රක්ෂාවක් ලැබී තිබෙනවා.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා
(කලාநிதி என். எம். பெரேரா)
(Dr. N. M. Perera)

වෙනත් ප්‍රචවන්. ඒත් කොපමණ හොඳ රක්ෂාවක් ලැබුණත් මෙතැන සතුටුදායක ලෙස වැඩ කරන්න ඔහුට ඉඩ තිබුණා නම් ඔහු යන්නේ නැහැ. ජනසතු සේවයක් හැටියට මෙයට ඉතා මත් ලදිකමකින් කටයුතු කළ කෙනෙක් ඔහු. කොපමණ හොඳ පඩියක් දෙනවාය කිව්වත් මෙය අත් හැර නොයන විධියේ ආශාවකින් ඔහු වැඩ කරමින් සිටියේ. එහෙත් ඔහු යන්න තීරණය කර ඇත්තේ ඔය කඩ ඇදිල්ල නිසයි. ඔය දෙ ගොල්ල කැඳවා අගමැතිතුමාත් අවවාද කළාය කියා අපට ආරංචියි.

ශ්‍රී ජ. බී. වන්නිනායක (මුදල් ඇමති)

(கௌரவ ஐ. பி. வன்னிநாயக்க—நிதி அமைச்சர்)

(The Hon. U. B. Wanninayake—Minister of Finance)

කොහොමද දන්නේ ?

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා
(கலாநிதி என். எம். பெரேரா)
(Dr. N. M. Perera)

අපි දන්නවා. අපට හංගන්න බැහැ. තමුන් නාන්සේලා හිතන්න එපා අපට හංගන්න. සෑම දෙයක් ගැනම අපටත් දැනගන්න ලැබෙනවා.

ශ්‍රී වන්නිනායක

(கௌரவ வன்னிநாயக்க)

(The Hon. Wanninayake)

ඔහේලා කරන ඒවාත් අපි දන්නවා.

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා
(கலாநிதி என். எம். பெரேரா)
(Dr. N. M. Perera)

තමුන් නාන්සේලාගේ උප ඇමතිතුමා එදා ඔකේ වරදක් නැත කියා මිනිත්තු පහක් යන්න කලින් අගමැතිතුමා නියෝග කළා, සියල්ලම අවලංගු කරන්නය කියා. Orders were given by the Prime Minister within five minutes. I raise my hat to the Prime Minister because

he realizes the immorality of what has happened. So he immediately ordered the cancellation of all those leases. අපි දන්නවා. ඔතැනින් පිට වෙන්න කලින් අපට ආරංචි වන බව තමුන් නාන්සේලා දැනගන්න.

I am sorry, Sir. I was hoping to finish today, but it does not look as if I can finish now. Anyhow, I do not intend to take very long.

ශ්‍රී වන්නිනායක

(கௌரவ வன்னிநாயக்க)

(The Hon. Wanninayake)

There is tomorrow also.

මූලාසනාරූප මන්ත්‍රී

(தலைமை தாங்கும் அங்கத்தவர்)

(The Presiding Member)

There are other speakers who are waiting to speak today.

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(கலாநிதி என். எம். பெரேரா)

(Dr. N. M. Perera)

If that is so, I will not take much more time. Just one or two important matters.

ගාල්ලේ වරාය සම්බන්ධව ගාල්ලේ කම්කරු සහෝදරයන් විසින් ඉදිරිපත් කර තිබෙන ලියකියවිලි මා ළඟ තිබෙනවා. දැනට තිබෙන තත්ත්වය, නිකම් ඉදගෙන පඩි ලබන තත්ත්වය, කම්කරුවන්ට සතුටු දයක තත්ත්වයක් නොවෙයි. කම්කරු වන් එය කොයි විධියකටවත් අනුමත කරන්න සූදානම් නැහැ. ගාල්ලේ වරායේ කම්කරුවන් කියනවා, මාසෙකට බඩු පට වන නැව් තුනකුත්, බඩු බාන නැව් 2කුත් ගාලු වරායට එවන්නය කියා. එසේ එව නවා නම්, විශාල වියදමක් දරාගෙන ආණ්ඩුවෙන් ඒ බඩු මෙහි සිට එහාට යවන්න ඕනෑ නැත කියා ඔවුන් පෙන්වා දෙනවා. ඒ අනුව කම්කරුවන්ට සතුටුදයක වේතන යකුත් ලබාගන්නට ප්‍රචවන් වනවා ඇති. ඒ වාගේම ආණ්ඩුවටත් පාඩුවක් නැතුව වැඩ කටයුතු ගෙනයන්න ප්‍රචවන්.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

ගාලු වරායේ කම්කරුවන් 833 දෙනෙක් සිටිනවා. කම්කරුවන් නොවන ශ්‍රේණියේ සේවකයන් 94 දෙනෙක් ඉන්නවා. එම නිසා මාසෙකට බඩු පටවන නැව් තුනකුත්, බඩු බාන නැව් දෙකකුත් එහාට යවනවා නම් ඒ සියලු දෙනාටම සැහෙන වැඩ ලැබෙන්න ඉඩ තිබෙනවා. එය අමාරු වැඩක් නොවෙයි. මීට පෙර මොන මොන නැව් ගිහින් තිබෙනවාද, මොන මොන කාලවලද ඒවා ගියේ කියා මා ලග විස්තර තිබෙන නමුත් කාලය ගත වන නිසා සියලු විස්තර ඉදිරිපත් කිරීමට මා බලාපොරොත්තු වන්නේ නැහැ. එම නිසා යම් ලෙසකට ඒ සඳහා ප්‍රයත්නයක් දරනවා නම් මෙය කරන්නට බැරි වැඩක් නොවෙයි.

ගරු වෙලගෙදර

(කෙළරාචල බෙලකෙළරා)

(The Hon. Welagedera)

තේකොළ පටවන්න ගියා.

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(කලාත්‍රිති ආචාර්ය. ආර්. ආර්. පෙරේරා)

(Dr. N. M. Perera)

තේකොළ පමණක් නොවෙයි, ඇතැම් ආහාර වේල, හාල් ආදිය බැමට එහි යවන්න පුළුවන්. මාසයකට බඩු පටවන නැව් 3 කුත්, බඩු බාන නැව් 2 කුත් ගාලු වරායට යැවීම ඒ තරම් ලොකු දෙයක් නොවෙයි. මාසයකට මේ රටට එන නැව් ප්‍රමාණය ගැන සැලකුවම ඒක ඉතා සුළු ගණනක්. එසේ යවනවා නම් එයින් ගාලු වරායේ සේවය කරන කම්කරුවන්ට ලොකු සෙනක් සැලසෙන අතර එයින් ඔවුන් සැනසීමට පත් වෙනවා ඇති.

ගරු මූලාසනාරාජ මන්ත්‍රිතුමනි, මා මීට වඩා වැඩි කාලයක් ගන්නට අදහස් කරන්නෙ නැහැ. සෑම සංයුක්ත මණ්ඩලයක්ම පිටරටින් බඩු ගෙන්වනවා නම් සංයුක්ත මණ්ඩලයෙන් සැහෙන බඩු ප්‍රමාණයක් ගෙන්වන නිසා සංයුක්ත මණ්ඩලයට පමණක් කොමිස් එක ලැබෙන පිළිවෙලටත්, පෞද්ගලික අංශයට කොමිස් එක නොලැබෙන පිළිවෙලටත් කොන්දේසියක් ඇති කර ගන්න. මීට පෙර එසේ නොකළත් කරුණාකර ප්‍රතිපත්තියක් වශයෙන් එය පිළිගෙන ක්‍රියාත්මක කරන්න. අප ගන්නා බඩුවලට විදේශික කොමිස්

කින් කොමිස් එකක් දෙනවා නම්, ලංකා ගමනාගමන මණ්ඩලය හෝ වරාය සංයුක්ත මණ්ඩලය හෝ ඒ ජන්තවරුන් වශයෙන් සලකා ඒ කොමිස් එක ඒ සංයුක්ත මණ්ඩලයකට ලබා දුන්නොත් එයින් ආණ්ඩුවට ලොකු සෙනක් සැලසෙනවා. ඒ ප්‍රතිපත්ති පිළිගෙන වැඩ කරනවා නම් සැහෙන තරම් දුරට දූෂණ නැති වෙනව; වැරදි කරන්නට තිබෙන ඉඩ ඇතිරෙනවා.

විකට් ප්‍රශ්නය ගැන ස්ථිර ඇමතිතුමාගේ සිතේ නම් විශේෂ අදහසක් තියෙනවා. එතුමාගේ අදහස්වලට මා නම් එකඟ නැහැ. හොරකම් කරන්නට බැරි වන පිළිවෙලට නවීන ක්‍රමයට නිපදවන ලද විකට් යන්ත්‍ර ලෝකයේ දියුණු රටවල පාවිච්චි කරනවා. ඒ නිසා යල්පැනපු ක්‍රම අනුව සාදන ලද විකට් යන්ත්‍ර මේ රටට ගෙන්වා ගන්නට වුවමනා නැති බවයි, කියන්නට තිබෙන්නේ.

ඩෙන්සිල් ප්‍රනාන්දු මයා.

(තිල. ධර්මසිරි පෙරේරා)

(Mr. Denzil Fernando)

Mr. Chairman, I must thank the Hon. Minister of Nationalized Services for providing Negombo with a very good bus service. I am quite certain that the bus service provided for Negombo is not second to the service from the City of Colombo to the outstations. For the excellent bus service in Negombo I must also thank the Regional Manager and the Depot Manager.

I am sorry, however, to say that the rail service to Negombo leave much to be desired. They are far behind time. No doubt the Hon. Minister of Communications has agreed to improve the rail service to Negombo, but as it is, the rail service to Negombo is 50 years behind time. I hope that with the active co-operation of the Hon. Minister of Communications, the people of Negombo will be provided with a rail service that they could be proud of.

Now that the Hon. Minister of Communications has already promised to improve the rail service to Negombo, I would urge the Hon. Minister of Nationalized Services

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

[බෙන්සිල් ප්‍රනාන්දු මය.]

also to strengthen the bus service to Negombo because it has been proposed that Negombo should become the third district within the Western Province and that it should also have a kachcheri. As such I would request the Hon. Minister of Nationalized Services to see that the existing bus service in Negombo is strengthened with new routes and additional buses.

I should also like to remind the Hon. Minister that the Negombo constituency has been badly neglected in regard to recruitment to the nationalized services. I do not think that anybody from the Negombo constituency has been recruited for the last 2½ years to serve in any of the nationalized ventures. I hope that in time to come at least, some will be recruited from Negombo.

The hon. Member for Kalawewa (Mr. Ratnamalala) said that nobody had been recruited from his electorate, whereas the hon. Member for Kamburupitiya (Mr. Percy Wickremasinghe) said that a number of persons had been recruited from his electorate against his wish. Whatever it be, this only shows that the Hon. Minister of Nationalized Services has recruited persons for the nationalized ventures impartially. He has recruited men from the constituencies represented by hon. Members of the Government side as well as from those represented by the hon. Members of the Opposition.

We all praise him for that impartiality and I hope that in time to come a number of people will be recruited from the Negombo constituency as well to serve in the nationalized ventures, especially the harbour, the C. T. B. and the Petroleum Corporation.

While thanking the Hon. Minister and his officers for rendering good service to the people of Negombo. I should like to bring one matter to the notice of the Hon. Minister. That is a lapse that has been noticed during the Madhu festival. The transport

service during the Madhu festival leaves much to be desired. The train-bus service has to be co-ordinated in such a way as to enable pilgrims from Negombo and other places to get to Madhu Camp with the least possible inconvenience.

It often happens that pilgrims are unable to get buses to or from the station although, if I am not making a mistake, there are 17 buses plying between the station and the camp. This inadequacy of buses is most felt on the return trip from the camp to the station.

So I hope that next year at least, for the July and August festivals, more buses will be on this service. I thank you, Sir, for giving me these five minutes.

අ. හා. 8.15

බී. එච්. බණ්ඩාර මයා.

(திரு. பி. எச். பண்டார)

(Mr. B. H. Bandara)

මූලාසනාරූපී ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, මිගමුවේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා මිගමුවට හොඳ බස් රථ සේවයක් ලැබී තිබෙනවාය කියා ඇමතිතුමාට ස්තූති කළා. ඇත්ත වශයෙන්ම ඒ ගැන ස්තූති කළ යුත්තේ ඇමතිතුමාට නොවෙයි, බස් සේවය ජනසතු කළ අපේ ආණ්ඩුවටයි. 1956 ට පෙර මේ රටේ බස් සේවය කුමන තත්ත්වයකින් පැවතුණාද යන්න තමුත්තාත්සේ දන්නවා. චන්තෝගම මන්ත්‍රීතුමා (විරකෝන් මයා.) තම හිතට එකඟව කපා කළා. 1956 දී පරිවර්තනයක් වුණාය, බස් සේවය ජන සතු කළාය, දැන් ඒ සේවය හොඳය කියා එතුමා ප්‍රකාශ කළා. එදා බස් සේවය ජන සතු කිරීම ගැන එතුමා දැන් සිටින පක්ෂය—එක්සත් ජාතික පක්ෂය—විරුද්ධ වුණා. එහෙත් අද ඒ ගරු මන්ත්‍රීතුමන් පිළිගන්නවා, අද එදාට වඩා හොඳ බස් සේවයක්, මහජනයාගේ සැප පහසුව සඳහා තිබෙන බව. එහෙත් මේ රටේ ජනතාවගේ සුභසිද්ධිය සඳහා ඇති කළ ජනසතු ව්‍යාපාරය දැන් කඩාකප්පල් වන තැනට තමුත්තාත්සේලා කටයුතු කර ගෙන යනවා. තව වැඩි කලක් යන්නට පෙර ෬෦-ගමයත්, දුම්රිය දෙපාර්තමේන්තුව වලින් සුදු අලියෙක් වන්නට බැරි තැන.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

මා නිතර බස් එකේ යන පුද්ගලයෙක්. මා වැඩ බලන ගරු ඇමතිතුමාගෙනුත්, ලංගම යේ උසස් නිලධාරීන්ගෙනුත් ඉල්ලා සිටි නවා, බස්වල විකක් ගමන් කර අඩුපාඩු ගැන බලන ලෙස. බස් එකක යාම මදි කමක් නොවෙයි.

අගමැතිතුමාම ලගදී කියා තිබුණා දැන් ලංගමයෙන් පාඩු කියා. ඊට හේතුව සේවකයන් වැඩිපුර බදවා ගැනීමය කියා අගමැතිතුමාම කියා තිබෙන බව මා පත්‍ර යක දැක්කා. ඒ අතර මිගමුවේ මන්ත්‍රීතුමා (ඩෙන්සිල් ප්‍රනාන්දු මයා.) මිගමුවෙන් කොටසක් ලංගමයට බදවා ගන්නය කියා ඉල්ලා සිටියා. ජනසතු ව්‍යාපාරවල රක්ෂා සපයා තිබෙනවාය කියා චෙන්තප්පුවේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (පීප්ප් පෙරේරා මයා.) ප්‍රකාශ කළා. අප ඇති කළ ජනසතු ව්‍යාපාර වලට අද තමුන්නාන්සේලා පිටිපස්සෙ දෙරෙන් තමුන්නාන්සේලාට වුවමනා අය ඇතුළු කර ගන්නවා. ලංගමයට 15,000කට කිට්ටු ගණනක් අරගෙන තිබෙනවා. තෙල් සංයුක්ත මණ්ඩලයටත් දහස් ගණනක් අරගෙන තිබෙනවා. වරාය සංයුක්ත මණ්ඩලයටත් ඒ විධියටම අරගෙන තිබෙනවා. එහෙත් තමුන්නාන්සේලා ජනසතු කළේ මොනවාද? තමුන්නාන්සේලාත් මොනවා හෝ ව්‍යාපාර ජන සතු කර රැකිරක්ෂා සපයන්න. එසේ නොකර අප ජනසතු කළ ව්‍යාපාරවලට තමුන්නාන්සේලාගේ ගැත්තන් ඇතුළු කර, ඔවුන්ට රැකිරක්ෂා දුන්නාය කියා, ඒ ජනසතු ව්‍යාපාර කාබාසිතියා වන අන්දමට කටයුතු කිරීම රටටම කරන අපරාධයක්. විධිමත් ලෙස දියුණු වේගෙන එන ලංගමය කඩාකප්පල් වන විධියට වැඩ කරන්නට එපා. දැන් එක බස් රථයකට සේවකයන් 27 දෙනකු පමණ ඉන්නවලු. සමහර ඩිපෝ අධිකාරීවරුන්ට රක්ෂා සඳහා එවන අයට දෙන්නට වැඩක් නැතිලු. ඇයි? එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ මන්ත්‍රීවරයකු ගෙන් ලිපියක් අරගෙන ආවම රක්ෂාව ලැබෙනවා.

ගරු මූලාසනාරූප මන්ත්‍රීතුමනි, මැනදී ලංගමයට මිකැනික්වරුන් බදවා ගැනීමට සම්මුඛ පරීක්ෂණයක් පැවැත්වුණා.

එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ මන්ත්‍රීවරයකු ගෙන් ලිපියකුත් අරගෙන එක තැනැත්තෙක් ඔය සම්මුඛ පරීක්ෂණයට පැමිණුනා. ඒ පුද්ගලයාගෙන් සම්මුඛ පරීක්ෂණය පැවැත්වූ නිලධාරී මහත්මයා ඇහුවා, ගියේ බොක්ස් එක තියෙන්නෙ කොහේද කියා. ඒ තැනැත්තා කෙළින්ම කිව්වා, පංචිකාවත්තෙය කියා. තමුන්නාන්සේලාගේ ආණ්ඩුව බලයට පත් වුණාට පසු, එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ මන්ත්‍රී වරුන්ගෙන් ලියුම් අරගෙන ඇවිත් සුදුසු කම් නැති අය ලංගමයට ඇතුළත් වන මේ කාලයේ බස් රථ පෙරළෙන එක පුදු මයක් නොවෙයි. අධික වේගයෙන් බස් රථ පද වන්නට සිදු වී තිබීම නිසාත් බස් රිය අනතුරු සිදු වෙනවා. බදුල්ලේ සිට කොළඹ එන්නට බස් රියකට වෙන් වී තිබෙන කාලය මදි නිසා එම බස් රථ වේගයෙන් පදවන්නට රියදුරන්ට සිදු වී තිබෙනවා. මේවා ගැන විශේෂයෙන් සොයා බලන ලෙස මා ගරු ඇමතිතුමාට මතක් කරනවා.

අනෙක් කාරණය ලංගමයේ ආදායම ක්‍රම ක්‍රමයෙන් අඩු වී යාමයි. විශාල ලාභ ඇතිව ගෙන යා හැකි මේ ව්‍යාපාරයෙන් මෙසේ දිනපතාම පාඩු සිදු වන්නේ මොන හේතුවක් නිසාද? ප්‍රධානම හේතුව වශයෙන් මට නම් පෙනී යන්නේ, අවශ්‍ය ප්‍රමාණයට වඩා සේවකයින් විශාල සංඛ්‍යාවක් ලංගමයට බදවා ගැනීමයි. අනෙක් කාරණය උපකරණ හොරකම. ලංගමයට ගෙන්වන නොයෙකුත් උපකරණ හොරකම් කිරීමේ කෙළවරක් නැ. මේවා විශාල ප්‍රමාණයක් කළකඩයට යනවා.

බස්වල මඟින් වැඩි වශයෙන් ගමන් කරන්නේ කුමන වෙලාවකටද, හිස් බස් යන්නේ කුමන වෙලාවකටද යන වග සොයා බැලීමට ලංගමයේ නිලධාරීන් බස් වල ගමන් කරන්නට ඕනෑ. සමහර අවස්ථාවලදී මගියකුට අතර මගදී බස් රියකට නැග ගන්නට බැරි තරමට ඒවා මිනිසුන්ගෙන් පිරී තිබෙනවා. තවත් සමහර අවස්ථාවලදී හිස් බස් ගමන් කරනවා. බස්වලින් ලාභ ලබන්නට නම්

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

[බණ්ඩාර මයා.]

මේ පිළිබඳව විධිමත් වැඩ පිළිවෙළක් යෙදී ය යුතු බව වැඩ බලන ගරු ඇමතිතුමාට මා මතක් කරනවා.

පාරට නැමී තිබෙන අතුවල හැපීම නිසා තවට දෙකේ බස් රථවල වහලට බොහෝ විට අලාභහානි සිදු වෙනවා. තැළි පොඩි වී තුවාල වී නැති වහලවල් තිබෙන තවට දෙකේ බස් රථ තිබෙන්නේ කියෙන් කියක් දැයි මා ගරු ඇමතිතුමාගෙන් අහනවා. බස් රථවලට අලාභහානි වන අන්දමින් පාරට නැමී තිබෙන ගස් නගර සභාව ලවා හෝ වෙනත් ක්‍රමයකින් හෝ කප්පවා දමන්නට ඕනෑ. තමුන්නාන් සේලා ලංගමයට සේවකයින් කොපමණ බඳවා ගන්නත්, සමහර බස් රථ මගීන්ට ගමන් කරන්නට බැරි තරමට කිලිටියි. ඒවා සෝදන්නේවත් සුද්ධ පවිත්‍ර කරන්නේවත් නැහැ. මේ අඩුපාඩුකම් ගැනත් සොයා බලන ලෙස මා මතක් කරනවා.

දෙමළ භාෂා (විශේෂ විධිවිධාන) පණත මේ ගරු සභාවට ඉදිරිපත් කළ ජනවාරි 8 වැනිදා ඇති වුණු සිද්ධිය උඩ වැඩ තහනම් කරනු ලැබූ සේවකයන් නිවැරදිකරුවන් බවට අධිකරණය පවා තීන්දු දී තිබෙනවා. එහෙත් ලංගමයේත් වෙනත් ජනසතු සේවාවලත් බොහෝ සේවකයින් තවමත් වැඩ නැතිව සිටිනවා. ඔවුන් අද ජීවත් වන්නේ ඉතාමත් දුක්ඛිත තත්ත්වයකයි. එහෙත්, තමුන්නාන්සේලාගේ පක්ෂයට ලැදි අයට නම් ආපසු වැඩ දී තිබෙනවා. වැලි මඩ අතුරු මැතිවරණයට දවස් දෙකකට කලින් ලංගම අධ්‍යක්ෂවරයෙක් එහි ගොස්, එක්සත් ජාතික පක්ෂයට වැඩ කරන්නට කැමති වුණු සේවකයින්ට ආපසු රක්ෂාව දුන්නා. ආපසු රක්ෂාවල් දෙනවා නම් සාධාරණ විධියට සෑම දෙනාටම දිය යුතුයි. ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය කාටත් සාධාරණයි. රජය ක්‍රියා කරන්නට ඕනෑ ඒ විධියටයි.

අවසාන වශයෙන් මා මගේ කොටසාගේ ප්‍රශ්නයක් ගැන සඳහන් කරනවා. ලිහදීම අප බදුල්ල-අළුබෝගල්ල බස් සේවයක් ආරම්භ කළා. එම සේවය ඒ මාර්ගයේම තව විකක් එහාට දීර්ඝ කරන ලෙසයි මා ඉල්ලා සිටින්නේ. දැන් මේ බස්

රථය තතර කරන්නේ වැඩි වශයෙන් මහ ජනයා ජීවත් වන ගම් ප්‍රදේශයට බොහෝ ඇතිත්. එම නිසා ඒ ගම් ප්‍රදේශයේ ජන තාවට මේ බස් සේවයෙන් ප්‍රයෝජන ගැනීම විකක් දුෂ්කර වී තිබෙනවා. තව හැතැප්ම තුන් කාලක් පමණ ඇතට මේ බස් සේවය දීර්ඝ කළොත් ඒ දුෂ්කරතාව මග හැරෙනවා. මේ ඉල්ලීම අප විසින් දැනටමත් ඉදිරිපත් කර තිබෙන නිසා, එය වැඩි කල් ප්‍රමාද වන්නට ඉඩ නොතබා ගරු ඇමතිතුමා මේ ගැන කෙළින්ම නියෝග යක් කරන මෙන් ඉල්ලා සිටිනවා. බදුල්ලේ නාගරික බස් සේවයද පුළුල් කරන ලෙස මතක් කරමින් මගේ වචන සවල්පය මෙයින් අවසාන කරනවා.

තුඩාවේ මයා.

(ශ්‍රී ල. තුඩාව)

(Mr. Tudawe)

ජනසතු බස් සේවය ගැන කථා කරන විට ඊට සම්බන්ධ වී සිටින කම්කරුවන් ගැන සඳහන් නොකළොත් ඒ කථාව අංග සම්පූර්ණ එකක් වන්නේ නැහැ. ඊට හේතුව, බස් සේවය ජනසතු කිරීම අවශ්‍යය යන හැඟීම රටට දුන්නේ බස් කම්කරුවන් විමයි. බස් මුදලාලිලාගේ පීඩනයට යට වී බොහොම අමාරුවෙන් සිටි කම්කරුවන් විසින් ගෙන ගිය සටනේ ප්‍රතිඵලයක් වශයෙනුයි, ඒ මුදලාලිලාගේ දරුණු ව්‍යාපාරය රටට හෙළි කොට බස් සේවය ජනසතු කරන්නට පුළුවන් වුණේ. රුහුණ බස් ස්ටැන්ඩය ගැන, සවුන් වෙස් ටර්න් බස් ස්ටැන්ඩය ගැන මා දන්නවා. මෙම බස් ස්ටැන්ඩය නිසා තමයි, වහලුන් වාගේ කම්කරුවන් තබා ගැනීම, තමන් ගෙ දේශපාලන වැඩවලට කම්කරුවන් යොදා ගැනීම, තමන් කියන විධියට කට යුතු නොකොළොත් ඒ කම්කරුවන් පයින් ගසා දොටට දැමීම, මේ වාගේ අසාධාරණ ක්‍රියා නැවැත්වීමට මෙන්ම බස් මුදලාලිලා රැස් කරගෙන ගිය ධනය ජාතියට බෙදා දීමට, ජාතියේ සුභ සිඬිය සඳහා යෙදවීමට බස් සේවය ජනසතු කළ යුතුය කියන අදහසක් ආණ්ඩුවට ඇති වුණේ. එමනිසා මේ අවස්ථාවේදී එම කම් කරුවන් ගැන අප සිහිපත් කළ යුතුයි. නමුත් එදා, බස් සේවය ජනසතු කිරීමට ආධාර කළ, මග පෙන්වූ, කම්කරුවන් මේ බස් සේවය තුළ අද ජීවත්වන්නේ කොයි

விசாரணை கமிட்டி பற்றி, 1967-68

—காரண சபை

கல் துணை

[தொடர்ச்சி]

மேற்கூறியவற்றின் பின்வரும் பரிகாரம்
கமிட்டி மன்றத் துணை கமிட்டி கமிட்டி
கமிட்டி, கமிட்டி கமிட்டி கமிட்டி கமிட்டி
கமிட்டி கமிட்டி கமிட்டி கமிட்டி கமிட்டி
கமிட்டி கமிட்டி கமிட்டி கமிட்டி கமிட்டி

தொடர்ச்சி பரிகாரம் கமிட்டி கமிட்டி
கமிட்டி கமிட்டி கமிட்டி கமிட்டி கமிட்டி
கமிட்டி கமிட்டி கமிட்டி கமிட்டி கமிட்டி
கமிட்டி கமிட்டி கமிட்டி கமிட்டி கமிட்டி
கமிட்டி கமிட்டி கமிட்டி கமிட்டி கமிட்டி
கமிட்டி கமிட்டி கமிட்டி கமிட்டி கமிட்டி
கமிட்டி கமிட்டி கமிட்டி கமிட்டி கமிட்டி
கமிட்டி கமிட்டி கமிட்டி கமிட்டி கமிட்டி
கமிட்டி கமிட்டி கமிட்டி கமிட்டி கமிட்டி
கமிட்டி கமிட்டி கமிட்டி கமிட்டி கமிட்டி

தொடர்ச்சி கமிட்டி கமிட்டி கமிட்டி
கமிட்டி கமிட்டி கமிட்டி கமிட்டி கமிட்டி
கமிட்டி கமிட்டி கமிட்டி கமிட்டி கமிட்டி
கமிட்டி கமிட்டி கமிட்டி கமிட்டி கமிட்டி

கமிட்டி கமிட்டி கமிட்டி கமிட்டி கமிட்டி
கமிட்டி கமிட்டி கமிட்டி கமிட்டி கமிட்டி
கமிட்டி கமிட்டி கமிட்டி கமிட்டி கமிட்டி

தொடர்ச்சி கமிட்டி கமிட்டி கமிட்டி
கமிட்டி கமிட்டி கமிட்டி கமிட்டி கமிட்டி
கமிட்டி கமிட்டி கமிட்டி கமிட்டி கமிட்டி
கமிட்டி கமிட்டி கமிட்டி கமிட்டி கமிட்டி

தொடர்ச்சி கமிட்டி கமிட்டி கமிட்டி
கமிட்டி கமிட்டி கமிட்டி கமிட்டி கமிட்டி
கமிட்டி கமிட்டி கமிட்டி கமிட்டி கமிட்டி

It being 8.30 P.M., the Chairman left the Chair to report Progress.

Committee report Progress ; to sit again on Thursday, 31st August 1967.

கல் துணை

தொடர்ச்சி

ADJOURNMENT

தொடர்ச்சி கமிட்டி கமிட்டி கமிட்டி
கமிட்டி கமிட்டி கமிட்டி கமிட்டி கமிட்டி
கமிட்டி கமிட்டி கமிட்டி கமிட்டி கமிட்டி

தொடர்ச்சி கமிட்டி கமிட்டி கமிட்டி
கமிட்டி கமிட்டி கமிட்டி கமிட்டி கமிட்டி
கமிட்டி கமிட்டி கமிட்டி கமிட்டி கமிட்டி
கமிட்டி கமிட்டி கமிட்டி கமிட்டி கமிட்டி

தொடர்ச்சி கமிட்டி கமிட்டி கமிட்டி
கமிட்டி கமிட்டி கமிட்டி கமிட்டி கமிட்டி
கமிட்டி கமிட்டி கமிட்டி கமிட்டி கமிட்டி

தொடர்ச்சி கமிட்டி கமிட்டி கமிட்டி
கமிட்டி கமிட்டி கமிட்டி கமிட்டி கமிட்டி
கமிட்டி கமிட்டி கமிட்டி கமிட்டி கமிட்டி
கமிட்டி கமிட்டி கமிட்டி கமிட்டி கமிட்டி

And it being past 8.30 P.M., MR. PRESIDING MEMBER adjourned the House without Question put.

Adjourned accordingly at 8.31 P.M. until 9.30 A.M. on Thursday, 31st August 1967, pursuant to the Resolution of the House of 24th August 1967.

சந்தா : பணம் கொடுத்த தேதியை யடுத்துவரும் மாதம் தொடக்கம் 12 மாதத்துக்கு ரூபா 32.00 (திருத்தப்படாத பிரதிகள் ரூபா 35.00). 6 மாதத்துக்கு அரைக்கட்டணம்; தனிப்பிரதி சதம் 30, தபால்மூலம் 45 சதம், முற்பணமாக அரசாங்க வெளியீட்டு அலுவலக அத்தியட்சரிடம் (த. பெ. 500, அரசாங்க கருமகம், கொழும்பு 1) செலுத்தலாம்.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org